

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 1 (52), януари 2015 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ 3

Председателят на КЗЛД Венцислав Караджов е избран за заместник-председател на независимия консултативен орган за защита на данните към Европейската комисия 3

Цветелин Софрониев, член на КЗЛД, е избран за заместник-председател на надзорен орган към Съвета на ЕС 5

Заседание на Съвместния надзорен орган на Европол 6

Българско председателство на ad hoc Работна група за защита на данните в рамките на Конвенцията за полицейско сътрудничество в Югоизточна Европа ... 6

Европейски конгрес по защита на данните 2014 9

Конференция “Неприкосновеността, иновациите, наблюдението: Коя трябва да е етичната рамка, възприета в Европа” 10

КЗЛД подписа споразумение с канадската компания Nymity Inc. 11

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ 13

РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ 14

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД..... 15

СТАНОВИЩА НА КЗЛД 133

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА КЗЛД ВЕНЦИСЛАВ КАРАДЖОВ Е ИЗБРАН ЗА ЗАМЕСТИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НЕЗАВИСИМИЯ КОНСУЛТАТИВЕН ОРГАН ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ КЪМ ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ

На 26 ноември 2014 г. **председателят на КЗЛД Венцислав Караджов** бе избран за заместник-председател на **Работната група по защита на физическите лица при обработката на лични данни**, създадена въз основа на Директива 95/46/ЕС за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (Работна група по чл. 29). Работната група по чл. 29 е независим консултативен орган за защита на данните към Европейската комисия. Съставът на Работната група включва ръководителите на надзорните органи за защита на данните на физическите лица на всяка от 28^{те} държави членки на ЕС, представители на Европейската комисия, Европейския надзорен орган за защита на данните, както и представители на други органи на Европейския съюз.

Основна задача на Работната група е предоставянето на експертни становища по въпроси, свързани със защита на личните данни. Тя е главният консултативен орган на Европейската комисия по всяка приета на общността мярка, която оказва влияние върху правата и свободите на лицата в сферата на неприкосновеността на личния живот

и защитата на данните. Една от функциите на Работната група е насърчаването на еднакво прилагане на европейското законодателство във всички държави-членки и осъществяването на сътрудничество между надзорните органи за защита на данните.

Ръководството на Работната група по чл. 29 се осъществява от председател и двама заместник-председатели, които се избират за период от две години. През февруари 2014 г. за председател на Работната група беше избрана Изабел Фалк-Пиеротен – председател на Националната комисия за информационни технологии и свободи, Република Франция. На състоялото се на 26 ноември 2014 г. пленарно заседание, Работната група по чл. 29 избра своите заместник-председатели за следващия двугодишен мандат – Венцислав Караджов, председател на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на Република България, и Антонело Соро, председател на Италианския орган за защита на данните. От 28 държави членки, 21 подкрепиха кандидатурата на България.

По време на изслушването председателят на КЗЛД изтъкна няколко приоритета в работата на консултативния орган, за изпълнението на които той ще насочи своите усилия. Сред тях са висока приемственост и прилагане на европейските политики за защита на данните в страните от Югоизточна Европа, принос по актуални въпроси, като негативните последствия върху личната неприкосновеност в резултат на използването на програми за масово наблюдение на европейски граждани, прилагани от службите за сигурност. Г-н Караджов изрази готовността си да работи и за намиране на трайни решения по основни предизвикателства върху личната неприкосновеност, произтичащи с развитието на информационните технологии.

Подкрепата, изразена от държавите-членки за кандидатурата на г-н Караджов, е добра основа за гарантиране на приемственост на приоритетите на българското ротационно председателство на Съвета на ЕС през 2018 г. и заявената готовност от КЗЛД за домакинство на международната конференция на органите по защита на данните и неприкосновеността през същата година.

На същото пленарно заседание бе приет окончателният вариант на Ръководство за прилагане решение на Съда на ЕС от 13 май 2014 г. относно правото на физическите лица да искат заличаването на резултати от търсене в интернет. На 13 май 2014 г. Съдът на ЕС се произнесе с решение относно услугата „търсене“ в интернет, което постави начало на нов етап в защитата на данните в ЕС по отношение на търсачките и като цяло, в он-лайн пространството. Съдът на ЕС постанови, че **потребителите на мрежата имат право директно да изискват от търсачката изтриване на препратки** към уеб страници, съдържащи информация, която нарушава техните права съгласно Директива 95/46/ЕО. В съдебното решение изрично се посочва, че правото засяга само резултатите, получени от търсения, направени въз основа на името на лицето и не изисква заличаване на връзката от индексите на търсачката напълно. Това означава, че оригиналната информация винаги ще бъде достъпна с помощта на други параметри за търсене, или чрез пряк достъп до източника. Правото на изтриване на информация се преценява във всеки отделен случай в зависимост от характера на съответната информация, от нейната чувствителност за субекта на данни, както и от интереса на обществото да има достъп до нея, като се има предвид ролята на физическото лице в обществения живот. С Решението на Съда на ЕС се уточнява, че всяко лице може да отправи искане пряко към лицето, което управлява интернет търсачката (като администратор), което от своя страна е длъжно да го разгледа надлежно и да прецени основателността му. **В случай, че администраторът не уважи искането, засегнатото лице има възможност да сезира за това националния надзорен орган или компетентния съд, с цел извършване на проверка и предприемане на съответни мерки.**

С цел анализиране последствията от решението на Европейския съд и създаването на общ подход при прилагането му, започна обмен на мнения и информация между органите за защита на личните данни на Европейския съюз. Представителите на европейските органи за защита на данните, обединени в Работна група по чл. 29, проведоха редица срещи и консултации, чиято цел бе да се разработят координирани, последователни и ясни насоки за разглеждането на жалбите на физическите лица, адресирани до органите по защита на данните, в случай на негативни отговори от търсачките на искане за заличаване на резултати от търсене. По инициатива на Работната група се проведоха консултации с представители на интернет търсачки и софтуерни компании, с което да им се даде възможност да се запознаят с инициативата на Работната група и дадат своя принос към нейните указания по този въпрос. При изготвянето на ръководството, Работната група по чл. 29 е отчела цялата събрана и анализирана информация.

Документът съдържа общо тълкуване на решението, както и основни критерии, които да се използват от органите за защита на данните при разглеждането на жалби срещу откази на търсачките да извършат искане от потребител изтриване на препратка към резултатите от определено търсене. В ръководството се посочва, че критериите трябва да се прилагат в съответствие с националното законодателство на държавата-членка и случаите трябва да се разглеждат на принципа „всеки поотделно“, като никой критерий не следва да се възприема като определящ и в повечето случаи при вземане на решение ще трябва да се отчетат повече от един критерий. Този списък от критерии трябва да се възприема като средство, което да подпомага органите в процеса на вземане на решение по отношение на дадена жалба. Списъкът с критерии не е изчерпателен и ще се развива с времето, въз основа на опита на органите за защита на данните и казусите, поставени пред тях за разглеждане и решаване.

**ЦВЕТЕЛИН СОФРОНИЕВ, ЧЛЕН НА КЗЛД, Е ИЗБРАН ЗА
ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАДЗОРЕН ОРГАН КЪМ СЪВЕТА НА ЕС**

На състоялото се на 10 декември 2014 г. пленарно заседание на Съвместния надзорен орган за Митническата информационна система, Цветелин Софрониев, член на КЗЛД, бе избран за негов заместник-председател.

Митническата информационна система (МИС) е съвместна автоматизирана информационна система за митнически цели, която се създава и поддържа от митническите администрации на страните-членки. Целта ѝ е да подпомогне предотвратяването, разследването и преследването на сериозни нарушения на националните законодателства чрез засилване ефективността на сътрудничеството и контролната дейност на митническите администрации. Страните-членки определят информацията, която ще се включва в Митническата информационна система до степен, необходима за постигане целите на системата. Пряк достъп до данните в МИС имат митническите администрации, като се допуска включването и на други компетентни органи. Една страна-членка получава лични данни или включва такива в МИС само и

единствено, когато на територията ѝ са налице съответните мерки за защита на тези данни, както и ако предварително е определила национален надзорен орган, отговорен за защита на личните данни и осъществяващ независим надзор върху тези данни.

Съвместният надзорен орган за Митническата информационна система е създаден на основание член 18 от Конвенцията за използване на информационните технологии за митнически цели. Той е компетентен по въпросите, свързани с надзор на използването на митническата информационна система и изследване на трудностите при прилагане и тълкуване, възникващи в процеса на експлоатация на системата. Съвместният надзорен орган изследва проблемите, които могат да възникнат при упражняването на независим надзор от националните надзорни органи на страните-членки, както и при упражняване на правото на лицата за достъп до системата. Органът изготвя становища относно адекватността на мерките за защита на данните и прави предложения за намирането на общи решения на възникнали проблеми. С цел изпълнение на отговорностите си Съвместният надзорен орган има достъп до Митническата информационна система.

Съвместният надзорен орган се състои от двама представители от всяка страна-членка, които се предлагат от независимите национални надзорни органи по защита на данните. Ръководството му се осъществява от председател и заместник-председател. На състоялото се на 10 декември 2014 г. пленарно заседание, за председател бе избран представителят на полския надзорен орган за защита на данните – Пьотр Дробек, а за заместник-председател – Цветелин Софрониев.

ЗАСЕДАНИЕ НА СЪВМЕСНИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН НА ЕВРОПОЛ

На 9 декември 2014 в Брюксел се състоя заседание на Съвместния надзорен орган на Европол. Комисията за защита на личните данни бе представена от своите членове Мария Матева и Цанко Цолов.

На заседанието бе приет докладът за инспекцията на Европол, извършена в резултат на резолюция на Европейския парламент относно въздействието върху основните права на европейските граждани и трансатлантическото сътрудничество в сектор „правосъдие и вътрешни работи“ на програмата за наблюдение на Агенцията за национална сигурност на САЩ, както и дейността на органи за наблюдение в някои държави-членки. Обсъдени бяха някои аспекти на новия Регламент за Европол, като бе обърнато специално внимание на някои разминавания по отношение на чувствителните данни между Директивата за защита на данните и Регламента. Дискутирано бе правното основание за публикуването на уебсайта на Европол на списък на най-издирваните лица. Подчертано бе, че мотивът за публикуване на такива списъци е общественият интерес, но липсата на правно основание е решаваща.

Една от разискваните теми бе правното основание за достъп на Европол до информацията в Шенгенската информационна система. Изразени бяха сериозни опасения относно защитата на личните данни, в случай на осъществяването на такъв достъп. Подчертано бе, че е важно всеки такъв достъп да бъде записван и да е ясно кой с каква информация разполага и обработва.

От Секретариата на Надзорния орган бяха направени препоръки до националните органи относно провеждането на проверки на националните звена на Европол. Представители на различните страни споделиха своите практики за извършване на такива проверки. Препоръката на Секретариата е те да бъдат извършвани под формата на попълване на въпросник, при което подходът в различните страни ще бъде хармонизиран и едновременно с това резултатите ще са съпоставими и ще стане ясно дали звената работят по един и същ начин.

Съвместният надзорен орган обсъди предстоящите през 2015 година проверки на Европол, както и необходимостта да се събере, анализира и обобщи цялата информация от предходните проверки. Отчетено бе, че всички препоръки от изминали проверки са били изпълнени.

БЪЛГАРСКО ПРЕДСЕДАТЕЛСТВО НА ad hoc РАБОТНА ГРУПА ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ В РАМКИТЕ НА КОНВЕНЦИЯТА ЗА ПОЛИЦЕЙСКО СЪТРУДНИЧЕСТВО В ЮГОИЗТОЧНА ЕВРОПА

От 1-ви до 3-ти декември 2014 г. в словенския град Бърдо при Кранје се проведе третата среща на ad hoc Работната група за защита на данните, създадена в рамките на Конвенцията за полицейско сътрудничество в Югоизточна Европа (КПСЮЕ). Срещата се проведе под българско председателство, а българската делегация бе съставена от членовете на КЛЗД – Мария Матева и Цветелин Софрониев, и главния секретар – Десислава Тошкова. В мероприятиято се включиха представители на договарящите страни по Конвенцията: Албания, Черна гора, Сърбия, Словения, Македония, Молдова, Унгария, Босна и Херцеговина, както и на Секретариата на Конвенцията, Ювроджъст и Генералния секретариат на Съвета.

Третата среща на ad hoc Работната група беше открита от Мария Матева, председателстващ заседанието. В приветствените си думи тя подчерта, че 2014 г. е особено важна в областта на защитата на личните данни, тъй като според последните решения, всички единадесет договарящи страни по Конвенцията за полицейско сътрудничество в Югоизточна Европа са изпълнили предварителните условия, произтичащи от Конвенцията и имат право да обменят информация, съдържаща лични данни.

Дневният ред на заседанието беше подготвен от българското председателство на ad hoc Работната група в лицето на представителите на Комисията за защита на личните данни и включваше следните основни въпроси:

- Преглед на дейностите в сферата на защита на личните данни в рамките на КПСЮЕ и последните новости в процеса по прилагане на Конвенцията;
- Обсъждане на необходимостта от промяна в мандата на ad hoc Работната група и предложения за по-нататъшни действия;
- Предложения за приемане на нова процедура, която да позволи на ad hoc Работната група да обработва жалби срещу актове или действия на правоприлагащите органи в рамките на Конвенцията, които нарушават правата на физическите лица;
- Възможности за стартиране на проверки на Националните централни звена, от страна на съответните национални органи по защита на данните;
- Възможности за по-нататъшно засилване на сътрудничеството в сферата на защитата на личните данни в рамките на КПСЮЕ.

Ръководителят на Секретариата на Конвенцията направи преглед на дейностите, осъществени в нейните рамки по отношение на защитата на личните данни и брифира участниците за цялостния напредък на процеса по прилагане на международния документ.

Според приетите през 2009 г. **Правила за оценки** в областта на защитата на данните, основната задача на ad hoc Работната група по защита на данните е да се постигне съгласие за всички детайли при извършването на конкретни оценки и да се следи за зачитане разпоредбите на Конвенцията по отношение на защитата на данните. Според правилата, за осигуряване обмен на информация, съдържащи лични данни, е необходимо всяка договаряща страна да премине успешно оценка,

извършена от екип, състоящ се от експерти от другите договарящи страни. Същата тежест имат и успешните оценки по Шенген в областта на защита на данните, както и от Европол за целите на сключване на оперативно споразумение. С последните решения от април 2014 г., всички договарящи страни по Конвенцията могат да започнат обмен на лични данни. Във връзка с това, отчитайки необходимостта да се актуализира мандата на ad hoc Работната група по защита на данните, българското председателство започна дискусия за необходимостта от осъвременяване на мандата и задачите на групата, при което основният акцент трябва да бъде поставен в областта на надзора по всички въпроси, свързани със защитата на личните данни на лицата съгласно Конвенцията. Целта на предложения мандат на Работната група е да осигурява съответствие с разпоредбите на член 31 от

Конвенцията и да се извършва редовно наблюдение върху обмена на лични данни в нейните рамки, особено с акцент върху следните задачи:

- Да следи за съответствието с разпоредбите за защита на данните в процеса на прилагане КПСЮЕ;
- Да има право на съвещателен глас, като дава становища и препоръки по въпроси, свързани със защитата на данните в рамките на КПСЮЕ;
- Да консултира участващите страни по отношение на въпроси за защита на данните, възникнали в процеса на изпълнение на КПСЮЕ на национално равнище;
- Да обменя информация за извършените проверки на национално равнище. Такива проверки се извършват от националните органи за защита на данните и може да се разделят на планови проверки и проверки по сигнал. Целта е да се създаде единна практика в договарящите страни.
- Да обменя информация по жалбите на субектите на данни, обработвани на национално ниво (ако има такива).

PCC SEE

- Да създаде каталог на добрите практики в областта на защитата на данните.
- Да започне дейности за повишаване на осведомеността (например брошури).

Участниците в срещата взеха решение в Процедурните правила за оценки в областта на защитата на личните данни да бъде предложен актуализиран текст относно мандата и статута на групата, като последната придобие статут на работна група и преустанови съществуването си като ad hoc група. Постигнато бе съгласие и относно конкретния текст за промени в Процедурните правила. Измененията в мандата ще станат факт след одобрението на Експертната работна група към Конвенцията и на Комитета на министрите на вътрешните работи.

Друга основна точка от дневния ред бе обсъждане на необходимостта от обмен на информация по жалби, свързани с прилагането на Конвенцията на национално ниво, както и обмен на идеи и национални практики. Конвенцията за полицейско сътрудничество в Югоизточна Европа потвърждава правата на субектите на данни да подават жалби, в случай на нарушаване на техните права, като тези жалби трябва да се подават пред независим съд или друг независим орган. Изразено бе мнението на българското председателство, че би било полезно да се изработи общ подход, който да предотврати различното тълкуване на разпоредбите на Конвенцията и противоречиво разглеждане на жалби в различните договарящи страни, които са я ратифицирали. Едно такова задълбочено сътрудничество би позволило на страните да уеднаквят процедурите и решенията си при разглеждане на жалби на национално ниво. Участниците в заседанието постигнаха съгласие относно тази необходимост и се обединиха около мнението, че такова засилено сътрудничество би позволило на всички договарящи страни да достигнат до общо становище при разглеждането на жалби на национално ниво.

В рамките на предложението на българското председателство да се стартират проверки в областта на защитата на данните на Националните централни звена, бе разгледан проект на въпросник за извършване на инспекции, който да послужи за основа за унифициран надзор по Конвенцията. Работната група постигна съгласие, че в рамките на новия мандат следва да бъде създаден съвместен подход за извършване на инспекции с цел въвеждане на хармонизирана практика в договарящите страни. Бе одобрено българското предложение за извършване на проверки на националните централни звена поне веднъж на всеки две години, по възможност въз основа на въпросник, предложен от председателството. Постигната бе договореност, че националните надзорни органи, които имат своя методология за извършване на проверки, могат да продължат да прилагат националния си подход. След приключване на проверките, всеки надзорен орган следва да подготвя доклад за резултатите, който да бъде представян и дискутиран на последващите срещи на Работната група.

Българското председателство представи одобрен от Министерския съвет на Република България типов проект на споразумение за сътрудничество в областта на защитата на личните данни, като отправи към надзорните органи покана за разпространение на проекта и изрази готовността на българската страна за провеждане на преговори и сключване на двустранни договорености.

Третата среща на ad hoc Работна група за защита на данните в рамките на Конвенцията за полицейско сътрудничество в Югоизточна Европа приключи с кръгла маса, на която участниците изразиха своите виждания и очаквания за бъдещето на групата. Всички се обединиха около разбирането, че едновременното участие на правоприлагащите органи и на органите за защита на данните е добра предпоставка за бъдещата дейност на Работната група.

REPUBLIC OF BULGARIA

Chairmanship in Office

ЕВРОПЕЙСКИ КОНГРЕС ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ 2014

От 18 до 20 ноември в Брюксел се проведе Европейският конгрес по защита на данните 2014. Организатор на форума бе Международната асоциация на професионалистите в областта на неприкосновеността (IAPP – International Association on Privacy Professionals). Делегати на Конгреса бяха представители на всички страни, участващи в процеса по изграждане и гарантиране на неприкосновеността в съвременния свят – органи за защита на данните, правителствени и неправителствени организации, представители на бизнеса и академичните среди. Комисията за защита на личните данни на Република България бе представена от своя председател – Венцислав Караджов.

В рамките на 3 дена бяха обсъдени над 30 дискуссионни теми, групирани в 7 основни панела. От различни аспекти бе обхванато многообразието на средата, в която се изгражда и постига неприкосновеност на личността в информационното общество. Обсъдено бе прилагането на нормите и принципите за неприкосновеност на личната информация в условията на управлявана от данни икономика, както и ефективното прилагане на изискванията за защита на данните в бизнес процесите. Много от обсъжданията бяха свързани в различна степен с реформата в Европейската система за защита на данните. Дискутирани бяха инструменти и стратегии за международен обмен на данните и тяхната оперативна съвместимост. Разисквано бе как могат да бъдат опростени процедурите за мултинационалните компании при прилагане на европейските изисквания за защита на данните. Разгледан бе въпросът за предоставяне на информация в отговор на запитвания от чуждестранни регулатори и съдилища. Дискутирано бе балансирането между спазването на европейските норми за защита на данните, корпоративната етика и предоставянето на информация в резултат на постъпили искания. Отчитайки съответните правила от новия Регламент за защита на данните, бе направен преглед на основните аспекти за защита, които трябва да се имат предвид, когато се налага прехвърляне на лични данни към чуждестранен регулатор. Подчертана бе необходимостта компаниите да преоценят своите стратегии за трансграничен трансфер на данни. Бяха представени ефективни стратегии за създаване на глобална инфраструктура от споделени услуги за мултинационални компании, както и технически решения на практически проблеми, свързани със защитата на неприкосновеността.

На Конференцията бе подчертана развиващата се роля на органите по защита на данните в ролята им на съветник, надзорник, изпълнител и водещ в осигуряване на неприкосновеността на физическите лица. В проекта за Общ регламент, на органите за защита на данните се определя все по-обхватна и структурирана роля и по-големи отговорности. В рамките на Конференцията се проведе закрыта сесия на представителите на органите за защита на данните, на която бяха обсъдени проблемите, възникнали при обмен на данни с трети страни.

Делегатите на Конференцията обсъдиха въпроси, свързани с управлението на данните и прилагане на принципа на отчетността в средствата за защита на данните. Дискутирана бе концепцията за отчетността и как чрез нея да бъде редуциран рискът за сигурността. Споделени бяха практически съвети за създаване и въвеждане на средства за оценка на въздействието и управление на риска. Представена бе работна рамка за инженеринг на неприкосновеността, съвместима със съвременния бърз процес на разработване на софтуер и въвеждането на принципа „неприкосновеност при проектиране“. Представени бяха практически средства за инженеринг на неприкосновеността

и бе разгледана неговата връзка със съществуващите средства за софтуерна защита. Обсъдено бе разработването на нови средства за оценка на рисковете, както за физическите лица, така и за организациите. Една от основните теми на Конференцията бе тази за маркетинга и големите данни. Подчертано бе противоречието на големите данни с принципите за „минимизиране на данните“, „ограничаване на целите, за които се събират данни“ и „информирано съгласие“. Обсъдени бяха редица казуси по отношение защитата на информацията в „големите данни“, като в тази насока бе демонстрирана разработка от началото на 2014 г. на голяма компания за финансови услуги. Обсъдени бяха както рисковете за сигурността, които крият големите данни, така и огромните възможности, които предоставят. От технологична и от правна гледна точка бяха разгледани аспекти на он-лайн рекламирането и бяха споделени виждания за редуциране на риска за неприкосновеността в тази среда. Обсъдени бяха процесите на проследяване, профилиране и насочване на реклами, мониторинг на социалните мрежи и рекламирането по мобилни устройства. Един от фокусите на обсъжданията бе неприкосновеността на личната информация при ползване на он-лайн и мобилни услуги, като бяха разгледани процесите на събиране, използване и споделяне на данни чрез мобилни устройства и евентуалното им предаване на трета страна – компании, извършващи анализи и реклами. Подчертана бе безспорната сила на големите данни за предвиждане на резултати и съответното извличане на ползи от това. Демонстрирани бяха реални бизнес примери за това как големите данни в комбинация с прогнозния анализ работят на практика.

Разгледани бяха възможни реакции в случай на нарушения в сигурността на личната информация. Представен бе примерен сценарий на нарушение и възможни решения за реакция, като бяха дадени съвети и насоки на поведение. Посочени бяха най-честите проблеми, които могат да възникнат в случай на предполагаемо нарушение.

В тридневната, наситена с многообразни и актуални дискусии програма, бяха включени за разглеждане и редица други теми, свързани с масовото навлизане на новите технологии и устройства в ежедневието, обработката на лична информация при предоставянето на облачни услуги, използването на псевдонимизация на данните, някои въпроси на киберсигурността, онлайн плащанията и превенцията на престъпленията в тази област. Специално внимание бе отделено на личните данни на децата.

Европейският конгрес по защита на данните 2014 е поредният международен форум, който се проведе в отговор на един от най-актуалните и нетърпящи отлагане проблеми на съвременния живот – този за защита на неприкосновеността в условията на експоненциално нарастване на съхраняваната и обработвана лична информация в световен мащаб.

КОНФЕРЕНЦИЯ „НЕПРИКОСНОВЕНОСТТА, ИНОВАЦИИТЕ, НАБЛЮДЕНИЕТО: КОЯ ТРЯБВА ДА Е ЕТИЧНАТА РАМКА, ВЪЗПРИЕТА В ЕВРОПА”

На 8 декември 2014 г. ЮНЕСКО бе домакин на Европейски форум за управление на данните, посветен на проблемите свързани с програмите за масово наблюдение и необходимостта от създаване на нова етична рамка, приложима по отношение на правото на лична неприкосновеност.

Конференцията, организирана от френския орган за защита на личните данни, съвместно с Работната група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО, бе открита от Изабел Фалк-Пиеротин, председател на Работната Група по чл. 29 и председател на френския орган за защита на данните, и министър-председателя на Франция Мануел Валс. Генералният директор на ЮНЕСКО Ирина Бокова също изпрати видео послание до участниците в Конференцията. Работната група по чл. 29 бе представена и от своите заместник-председатели – Венцислава Караджов, председател на българския надзорен орган и Антонело Соро, председател на италианския надзорен орган.

Сред основните теми на Конференцията бяха: „Локализиране на сцената: неприкосновеността в сърцето на международните предизвикателства“, „Гражданите зад волана: как да подобрим защитата

на личните данни и упражняването на правото на лична неприкосновеност“, „Публични органи, частни компании, лични данни: коя е общо приложимата правна рамка при използването на програми за масово наблюдение“, „Иновации и технологии - важните инструменти при защитата на личните данни“.

Организаторите и участниците във форума, отдадоха значение на факта, че 2015 г. ще бъде решаваща по отношение на неприкосновеността с оглед финализиране на провежданата в момента реформа, което предполага и приемането на окончателни решения по отношение на управлението на данни в интернет. Единодушно бе мнението, че именно в този преломен период е изключително важно Европа да наложи и защити новите социални ценности и приоритети, приложими към цифровия свят и гласът ѝ да бъде чул от международната общност.

Конференцията даде ясен сигнал, че предизвикателствата, свързани с използването на програми за масово наблюдение изискват колективен подход и не могат да бъдат адекватно посрещнати посредством единични, самостоятелни инициативи. Сложността и обвързаността на належащите въпроси пред неприкосновеността изискват прилагането на координирани мерки.

В отговор на тази необходимост от координация и съгласуваност на действията на участващите в процеса страни, в края на Конференцията бе представена Декларация, приета от Работната група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО, която е отворена за присъединяване на всички заинтересовани страни. Декларацията има за цел да „напомня“ на всички ангажирани с въпроса за тяхната обща отговорност при проектиране и прилагане на новата етична рамка по отношение на събирането и използването на личните данни за целите на дигиталната икономика. Тя дефинира основните принципи, които следва да се включат в етичната рамка и ключовите действия, които следва да бъдат предприети.

КЗЛД ПОДПИСА СПОРАЗУМЕНИЕ С КАНАДСКАТА КОМПАНИЯ NYMITY INC.

КЗЛД подписа споразумение за сътрудничество с канадската компания Nymity Inc., което е част от усилията на Комисията за популяризиране и въвеждане на принципа на отчетността в сферата на защитата на личните данни и неприкосновеността.

Принципът на отчетността изисква от администраторите на лични данни да въведат ефективни мерки, с които да гарантират, че спазват принципите и задълженията за защита на данните, и при поискване да представят доказателства за това. При обсъжданията на бъдещето на европейската и световната рамка за защита на данните, се предлагат механизми, основани на отчетността като начин за насърчване на администраторите на лични данни да прилагат практически инструменти за ефективна защита на информацията. Технологичните развития, разрастването на информационните и комуникационните системи, както и увеличаващата се способност на физическите лица да използват технологиите и да си взаимодействат с тях, засилват ефекта на явлението „потопа от данни“, който се изразява в постоянно нарастване на количеството съществуващи лични данни, които се обработват и след това предават. С това нарастват и рисковете от нарушение на сигурността на личната информация, което от своя страна засилва необходимостта от реални и ефективни механизми за гарантиране на тази сигурност от страна на администраторите на лични данни, както в публичния, така и в частния сектор. Въвеждането на системите за отчетност подпомага администраторите на лични данни да засилят

Венцислав Караджов, председател на КЗЛД
и Тери Маккуай, президент на Nymity Inc.

практическите си вътрешни политики и процедури, за да гарантират, че всяко обработване се извършва в съответствие с приложимите правила. Прилагането на принципа на отчетността дава правна сигурност и подпомага органите за защита на данните при изпълнение на техните задачи за надзор и правоприлагане.

Nymity Inc. е компания, провеждаща в световен мащаб изследвания в областта на защитата на неприкосновеността на личната информация в публичния и частния сектор. Предмет на сключеното споразумение е предоставяне за безвъзмездно ползване за неопределен период от време на лиценз за ползване на Рамка за прилагане принципа на отчетността при управление на неприкосновеността (**Privacy Management Accountability Framework**). Тя се състои от различни изследвания, наръчници, доклади и други документи, които взети заедно представляват методология за управление на защитата на личните данни чрез спазване принципа на отчетността. Рамката съдържа изчерпателно изброяване на над 150 дейности по управление на неприкосновеността, идентифицирани в резултат на

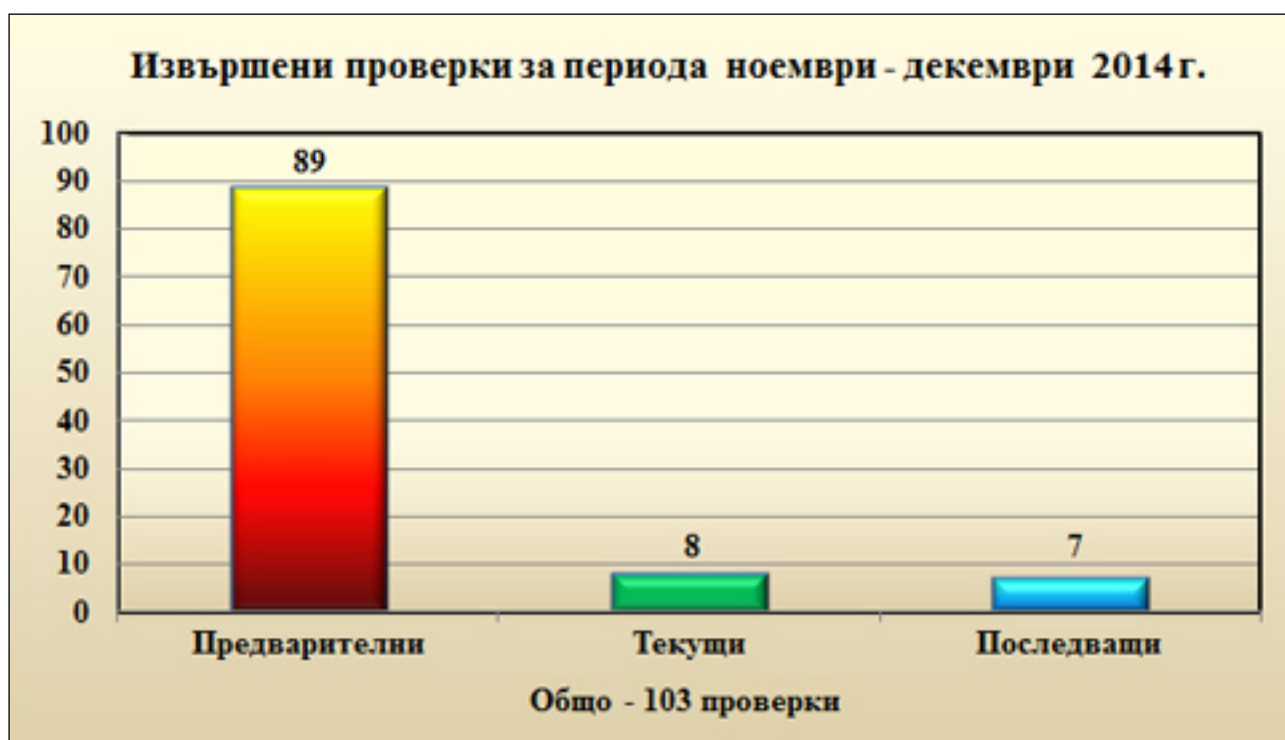
глобално изследване на отчетността в тази сфера. Дейностите по управление на защитата на личните данни са структурирани в 13 основни процеса, които включват поддържане на политиките за защита на личните данни, структурата на управление, опис на личните данни, процедури за обработване на запитвания и жалби, управление на риска за информационната сигурност, управление на съобщенията за нарушения в сигурността, провеждане на обучения, повишаване на осведомеността и др. Рамката се използва също така за изготвяне на доклади, свързани с управлението на неприкосновеността, въвеждане на обвързващи корпоративни правила и наблюдение за изпълнението им, както и изготвяне на доклади до органите по защита на данните за доказване наличието на отчетност (в случай на поискване от страна на такъв орган).

Рамката за прилагане принципа на отчетността при управление на неприкосновеността се базира на продължаващо и в момента изследване на Nymity Inc. и се обновява периодично въз основа на това изследване. С цел защита интересите на Комисията за защита на личните данни чрез гарантиране, че Рамката, която се използва и популяризира в Република България е най-съвременната и актуална версия, Nymity Inc. осигурява на Комисията осъвременена версия, винаги, когато е необходимо, както и най-малко на всеки 3 месеца. Комисията за защита на личните данни има право да превежда на български език, да използва, въвежда и популяризира, както и да извършва апробация на национално ниво на Рамката сред администраторите на лични данни, които попадат под нейната юрисдикция. При възможност, Nymity Inc. може да осъществява, по искане на Комисията за защита на личните данни, уеб-базирани, безплатни обучения за Комисията и нейната администрация, с цел осигуряване на правилна употреба и прилагане на Рамката за прилагане принципа на отчетността при управление на неприкосновеността.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА НОЕМВРИ - ДЕКЕМВРИ 2014 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) през месеците ноември и декември 2014 са извършени общо 104 проверки. Най-голям е дялът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 89 бр., на базата на които са вписани съответните администратори на лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД.

През този период приключиха плановите проверки на „Кредатор“ ООД, „Трейс експерт“ ЕООД, Районен съд – Сливен, Административен съд – Сливен, „Многопрофилна болница за активно лечение Света Марина“ ЕАД и Регионална здравна инспекция – Варна. При тези проверки не бяха установени нарушения на Закона за защита на личните данни.

Във връзка с ангажиране на голяма част от администрацията на Комисията, в т.ч. и целия състав на отдел „Контрол и административно-наказателни производства“ за изпълнение на решението на Комисията за извършване на проверки на политически субекти, подали документи за регистрация в Централната изборителна комисия за участие в изборите за членове на Европейския парламент от Република България, произведени на 25 май 2014 г., Комисията отложи извършването на планираните проверки за месеците август, септември, октомври и ноември 2014 г.

През периода са съставени 2 акта за установяване на административни нарушения и са издадени 27 наказателни постановления.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И ОТЧЕТНОСТ” ЗА ПЕРИОДА НОЕМВРИ - ДЕКЕМВРИ 2014 г.

През периода ноември-декември 2014 г. в електронната система за регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) бяха създадени нови 1188 потребителски профила на администратори на лични данни (АЛД). От тях 1145 са на АЛД, подали заявление за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД, а 43 – на желаещи да бъдат освободени от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това в еРАЛД вече има създадени 343292 потребителски профила – 312804 на АЛД, подали заявления за регистрация и 30488 – на изявили желание за освобождаване от това задължение. За 7536 администратора са създадени по два профила: за заявление за регистрация и за молба за освобождаване от задължение за вписване в регистъра на КЗЛД.

През този период КЗЛД е взела решения:

- за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД на 1085 нови АЛД, с което общият брой на вписаните в регистъра става 273069;
- за освобождаване от задължението за вписване в регистъра на КЗЛД – 3 АЛД, с което общият брой на освободените от регистрация става 27479;
- за периоданоември-декември КЗЛД не е прекратявала производство по освобождаване от задължение за регистрация, както и не е отказвала вписване в регистъра на АЛД. Към края на 2014 г. общият брой на прекратените производства по освобождаване от задължение за регистрация е 1957, а броят на отказите от вписване в регистъра е 2379.

За проверка по чл. 176 на ЗЗЛД са подадени 67 администратори на лични данни.

През периода ноември-декември 2014 г. са обработени 1436 подадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване. През еРАЛД са изпратени 2895 електронни съобщения до АЛД, а във входящата поща на електронната система са получени 40 писма, по които е взето отношение.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ № Ж-810/2014 г. София, 03.11.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 01.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-810/04.07.2014 г., подадена от И.К.П. срещу „Т.С.“ ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба рег. № Ж-810/ 04.07.2014 г., подадена от И.К.П. срещу „Т.С.“ ЕАД, в която са изложени твърдения за извършени от страна на дружеството нарушения на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателят твърди, че е подал заявление за достъп до личните си данни до „Т.С.“ ЕАД, заведено с вх. № Г 7272/13.06.2014 г., по описа на дружеството и е поискал от администратора на лични данни: 1. потвърждение за това, дали отнасящите се до него лични данни се обработват от дружеството, информация за целите на това обработване, за категорията данни и за получателите или категорията получатели, на които данните се разкриват; 2. информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на личните му данни; 3. копие от личните му данни, обработвани от дружеството; 4. информация за източника на първоначално събиране на данните.

Господин И.К.П. твърди, че „към 04.07.2014 г.“ не е получил отговор на заявлението си за достъп до лични данни и счита, че е налице извършено от страна на „Т.С.“ ЕАД нарушение на чл. 30 и чл. 32 от ЗЗЛД.

Към жалбата са приложени ксерокопия на: подадено от г-н И.К.П. искане за достъп до лични данни; отговор от „Т.С.“ ЕАД с рег. № Г-7272/26.06.2014 г.; писмо с дата 27.06.2014 г., адресирано до „Т.С.“ ЕАД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая от „Т.С.“ ЕАД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор е изразено писмено становище (С-339/04.08.2014 г.) по жалбата, с приложени към него незаверени копия на: нотариален акт № ***, нот. дело № ***; писмо с изх. № Г-2935/04.03.2014 г. по описа на „Т.С.“ ЕАД, ведно с известие до доставка. Становището е подписано от Г.Т. – посочена като процесуален представител на дружеството, без приложено към него пълномощно за представителната ѝ власт. В същото се сочи, че „Т.С.“ ЕАД е спазило изискванията на ЗЗЛД по отношение на регистрацията му като администратор на лични данни, заявени са съответните регистри за обработването на лични данни на физическите лица и е приета инструкция за обработване на лични данни.

По отношение на подадената жалба, информират, че на 04.03.2014 г. е изпратено писмо до жалбоподателя, с което е уведомен за открита на негово име партия за заплащане на топлинна енергия за топлоснабден имот находящ се в *****. В допълнение се посочва, че „Т.С.“ ЕАД разполага с копие на нотариален акт № ***, нот. дело № *****, за покупко-продажба на имота, в който се съдържат

лични данни за жалбоподателя и с който „документ за собственост дружеството се е снабдило от Агенцията по вписванията“, чийто регистър е публичен.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от „Т.С.“ ЕАД е изискано, повторно, да представи писмено становище по предмета на жалбата и относими по случая доказателства, в това число и копие на подаденото от И.К.П. искане за достъп до лични данни и информация, подкрепена със съответните доказателства кога и как жалбоподателя е получил отговор на искането и спазена ли е заявената от И.К.П. форма за получаване на отговора.

В отговор от дружеството изразяват писмено становище, в което се сочи, че в дружеството е постъпило подадено от жалбоподателя заявление рег. индекс Г-7272/13.06.2014 г., с което е изискана „информация съобразно разпоредбите на Закона за защита на личните данни.“ От „Т.С.“ ЕАД твърдят, че с писмо рег. индекс Г-7272/26.06.2014 г. и в законоустановения срок дружеството е изпратило „отговор до жалбоподателя, в който е изразено становище, че личните му данни се обработват във връзка с осъществяваната от „Т.С.“ ЕАД дейност при спазване на нормативните изисквания.“ Допълват, че „на 27.06.2014 г. жалбоподателят е изпратил ново писмо рег. индекс Г-7272/27.06.2014 г., озаглавено „Отговор на отговор“, с което изразява становището си по получения от дружеството отговор и отново е направил идентични с първоначалното му заявление искания.“

От дружеството сочат, че обработват личните данни на жалбоподателя законосъобразно и добросъвестно. Информират, че същите „са събрани от Имотния регистър към Агенцията по вписванията, вписани са в информационния масив на дружеството с цел организиране и съхранение на съответните документи по партидата на топлоснабдения имот“. Допълват, че обработваните лични данни за жалбоподателя „засягат идентификацията на физическото лице и легитимацията му като собственик на топлоснабдения имот“.

Към становището са представени незаверени копия на: справка по лице в Служба по вписванията – София за период 01.01.1992 г. – 23.09.2014 г. и фактури за задължения към дружеството.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Подадената от г-н И.К.П. жалба рег. № Ж-810/04.07.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

От изложените в жалбата твърдения и от приложените доказателства може да се приеме, че същата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, от физическо лице с правен интерес.

Жалбата е насочена срещу администратор на лични данни и следователно по аргумент от чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е от компетентността на КЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Разглежданата жалба е подадена срещу „Т.С.“ ЕАД, което безспорно притежава качеството на администратор на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 411 и заявени три броя регистри – „Потребители на топлинна енергия“, „Персонал“ и „Контрагенти“.

На заседание на Комисията, проведено на 10.09.2014 г., жалба № Ж-810/ 04.07.2014 г. е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – И.К.П. и ответна страна – „Т.С.“ ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни.

На заседание на КЗЛД, проведеното на 01.10.2014 г., жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – редовно уведомена, представлява се от юрисконсулт К., с представено в заседанието изрично пълномощно. Процесуалният представител на дружеството не сочи нови доказателства, няма доказателствени искания, същият потвърждава, че представените от жалбоподателя писма съответстват на кореспонденцията водена с дружеството. В допълнение юрисконсулт К. сочи, че дружеството не е отговорило конкретно и точно на подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до лични данни, но счита, че жалбата е неоснователна, тъй като „Т.С.“ ЕАД е отговорило на посочените в заявлението въпроси в писмените становища, ангажирани в настоящето административното производство.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид събраните писмени доказателства, както и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД, в това число и правото на физическото лице на достъп до отнасящите се за него лични данни.

При упражняване на правото си на достъп физическото лице може по всяко време да поиска от администратора на лични данни: 1. потвърждение за това, дали отнасящите се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на който се разкриват; 2. съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник; 3. информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на лични данни, отнасящи се до него (чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД).

Правото на достъп се осъществяват с писмено заявление до администратора на лични данни (чл. 29 от ЗЗЛД) и следва да съдържа нормативно определени реквизити.

На правото на физическото лице на достъп до отнасящите се за него лични данни кореспондира задължението за администратора на лични данни да предоставя исканата информация безплатно и в сроковете посочени в ЗЗЛД (чл. 32 от ЗЗЛД), като се съобрази с предпочитана от заявителя форма на предоставяне на информацията (чл. 31, ал. 3 от ЗЗЛД). Законодателят е предвидил административно наказание в размер от 1000 до 20000 лева за администратор, който не се произнесе в срок по заявлението по чл. 29 от ЗЗЛД.

От събраните по административната преписка доказателства е видно, че жалбоподателят – И.К.П. по надлежния ред и при спазване на цитираните разпоредби на ЗЗЛД е упражнил правото си на достъп до личните си данни, като е подал до „Т.С.“ ООД заявление рег. № Г-7272/13.06.2014 г., по описа на дружеството, за достъп до отнасящите се за него лични данни. Заявлението съдържа всички законоопределени реквизити - име, адрес и др. данни за идентифициране на лицето, описание на искането, подпис, дата и адрес за кореспонденция, предпочитаната от заявителя форма на получаване на информацията, с оглед което същото има характера на заявление по чл. 29 от ЗЗЛД.

Страните не спорят, а и видно от събраните по административната преписка доказателства, в това число и от направеното от процесуалния представител на дружеството признание е, че администраторът на лични данни не се е произнесъл в срок по заявлението и не е предоставил достъп до лични данни на жалбоподателя, които безспорно обработва. Исканията на И.К.П. не са уважени, следователно е налице отказ от достъп до лични данни, който предвид факта, че дружеството обработва лични данни за лицето и не са налице изключенията на чл. 34 от ЗЗЛД, е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен.

Комисията не споделя и намира за неоснователни изложенията от процесуалния представител на ответната страна аргументи, че макар дружеството да не е отговорило в срок на подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до лични данни, същото е изпълнило задължението си, като в ангажираните в административното производство писмени становища е предоставило изисканата от жалбоподателя информация.

Комисията счита, че тези твърдения са в противоречие с разпоредбите на ЗЗЛД и намира за безспорно, че администраторът на лични данни е извършил административно нарушение като не се е произнесъл в законоустановения срок по подаденото по И.К.П. заявление и не е предоставил достъп до личните му данн, с оглед което следва да ангажира административно-наказателната му отговорност.

При определяне размера на административно наказание, Комисията съобрази факта, че и след законоустановения срок администраторът на лични данни не е изпълнил задължението си за предоставяне на достъп до личните данни на жалбоподателя, като не е взел предвид повторното искане на И.К.П. в тази насока, поради което счита, че размерът на наложеното административно наказание следва да бъде над минимума, предвиден в закона.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Уважава жалба с рег. № Ж-810/04.07.2014 г., подадена от И.К.П. срещу „Т.С.“ ЕАД.
2. Отменя отказа на „Т.С.“ ЕАД, като незаконосъобразен.
3. На основание чл. 42, ал. 7 във връзка с чл. 32, ал. 1 от ЗЗЛД, налага на „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *****, имуществена санкция в размер на 5 000 лв. (пет хиляди лева), за непроизнасяне в срок по подадено от жалбоподателя заявление за достъп до лични данни

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му, чрез КЗЛД пред Административен съд - София град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-927/2014 г.
София, 03.11.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 01.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по допустимост жалба рег. № Ж-927/08.09.2014 г., подадена от И.С.К. срещу И.Д.И.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба рег. № Ж-927/08.09.2014 г., подадена от И.С.К., в качеството ѝ на Управител на сграда в режим на етажна собственост находяща се в *****, срещу И.Д.И. - собственик на жилище – апартамент № ** в етажната собственост.

Жалбоподателката твърди, че И.Д.И. е монтирал камери в етажната собственост, една от които скрита в кутия пред входната врата на жилището му и допълва, че на основание чл. 57, ал. 3 от Закона за управление на етажната собственост е съставен констативен протокол за установеното нарушение.

Жалбоподателката счита, че действията на И.Д.И. са в нарушение на Закона за защита на личните данни и моли Комисията да предприеме необходимите действия за отстраняване на камерите.

Към жалбата са приложени копия на: констативен протокол за установяване на нарушение от дата 28.08.2014 г. и молба вх. № 94-00-1834/29.08.2014 г., по описа на Община Р.

Жалба рег. № Ж-927/08.09.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално недопустима. Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон, за които съответният административен орган следва да следи служебно (чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК).

Приложимостта на ЗЗЛД е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от него. Наличието на администратор на лични данни, като ответна страна в производството е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съответната жалба.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон.

В конкретния случай, жалба рег. № Ж-927/08.09.2014 г. е насочена срещу физическо лице, което не е администратор на лични данни, следователно лисва пасивно легитимирана страна в производството, поради което Комисията не може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД извън приложното поле на Закона за защита на личните данни, респективно извън компетентността на КЗЛД е разглеждането на жалби насочени срещу действия по обработване на лични данни, извършени от физически лица за техни лични или домашни дейности.

Водима от горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-927/08.09.2014 г., подадена от И.С.К. срещу И.Д.И., като процесуално недопустима, поради липса на пасивно легитимирана страна – администратор на лични данни и прекратява образуваното административно производство.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цветелин Софрониев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ Ж-782/2014 г.****София, 04.11.2014 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 08.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-782/16.06.2014 г., подадена от С.Р.С. срещу „К.Б.М.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от С.Р.С. жалба, в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от страна на „С.Г.Г.“ ООД и „К.Б.М.“ ЕАД.

Жалбоподателката твърди, че „С.Г.Г.“ ООД има информация за личните й данни, спекулира с тях и безпокои близките и роднините й. Госпожа С.Р.С. твърди, че няма сключен договор с дружеството и не е предоставяла личните си данни на същото. Допълва, че не е давала съгласието си „К.Б.М.“ ЕАД да предоставя личните й данни на трети лица.

Жалбоподателката моли Комисията да извърши проверка по случая и да установи на какво основание „С.Г.Г.“ ООД обработва личните й данни.

Към жалбата не са приложени доказателства, същата не е подписана.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на лични им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са посочени задължителните реквизити, които следва да съдържа искането, с което е сезирана КЗЛД, а именно: данни за искателя, естеството на искането, дата и подпис.

Подадената от г-жа С.Р.С. жалба рег. № Ж-782/16.06.2014 г. не е подписана, следователно не съдържа всички нормативно определени и задължителни реквизити, с оглед което същата е нередовна.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и разпоредбата на чл. 30, ал. 2 и ал. 3 от ПДКЗЛДНА, до жалбоподателката е изпратено писмо (П-4207/03.07.2014 г.) с което е уведомена, че следва да потвърди жалбата си, в три дневен срок от получаване на съобщението за това, като надлежно я подпише и депозира в Комисията. Указано е, че при неизпълнение на дадените указания в срок, образуваното по случая административното производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на посочения от жалбоподателката адрес за кореспонденция - **** и видно от известие за доставка № AR 3100013688912 е получено лично от г-жа С.Р.С. на 07.07.2014 г.

С оглед обстоятелството, че в законоустановения срок дадените указания не са изпълнени, Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 56, ал. 2 от АПК за прекратяване на административното производство.

Съгласно чл. 56, ал. 2 от АПК административният орган следва да прекрати образуваното пред него административно производство, в случаите на чл. 30, ал. 1 от АПК, а именно когато жалбата, с която е сезиран, не е подписана и след дадени от органа указания не е потвърдена.

Водима от горното и на основание чл. 56, ал. 2, във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-782/16.06.2014 г., подадена от Сивия Радева С.Р.С. срещу „К.Б.М.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД, като нередовна и прекратява образуваното административно производство.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-731/2014 г.

София, 06.11.2014 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Цветелин Софрониев, на открито заседание, проведено на 15.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж-731/25.05.2014 г., подадена от Б.С.С. срещу Б.Т.К. ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Б.С.С. сезира КЗЛД с жалба, в която сочи, че на 24.05.2014 г. на ползвания от нея телефонен

номер е получила кратко текстово съобщение със следното съдържание: „Chestit praznik na balgarskoto slovo I duh! Grajdansko sdrujenie „Bulgaria bez cenzura” Vi chestiti nai-svetlia balgarski praznik”.

Жалбоподателката приема, че има извършена злоупотреба с личните ѝ данни, изразяваща се в предоставянето на телефонния номер без нейното знание и съгласие на трети лица от ползвания от нея мобилен оператор. В жалбата се подчертава, че текстовото съобщение е било получено ден преди изборите за членове на Европейския парламент, денят за размисъл.

Госпожа Б.С.С. иска от комисията да предприеме съответните мерки срещу подобни случаи.

Към жалбата е приложено като доказателство страница 3 от договор.

В условията на служебното начало, залегнало в административния процес и изясняване на обстоятелствата от значение за случая, на основание чл. 36, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс е изискана информация от Б.Т.К. ЕАД и от Председателя на П.П. Б.Б.Ц.-Н.Б.

Б.Т.К. ЕАД депозира писменото си становище по жалбата, като изразява мнение за нередовността ѝ, поради несъобразяването ѝ с разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/. В тази връзка има искане да бъде указано на жалбоподателката да отстрани изброените в становището нередности на жалбата ѝ, а в случай че те не бъдат отстранени, образуваното административно производство да бъде прекратено на основание чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА.

Мобилен оператор изразява становището си и по основателността на жалбата, като я приема за неоснователна и недоказана. Излагат се твърдения, че липсват доказателства, от които може да се установи по безспорен начин, че Б.Т.К. ЕАД е предоставило неправомерно телефонния номер на жалбоподателката на Н.Б. Сочи се, че информация за подобен проблем е била изнесена в медийното пространство и централната избирателна комисия е взела отношение, като е издала решение № 544-ЕП/25.05.2014 г. Решението на ЦИК се прилага като доказателство. При взимане на решението си, КЗЛД следва да обърне внимание на констатациите и установеното от ЦИК авторство на Н.Б. на кратките текстови съобщения.

П.П. Б.Б.Ц. е депозирала пред КЗЛД на 25.06.2014 г. в деловодството на КЗЛД писменото си становище по жалбата. В него се сочи, че политическата партия няма никакво отношение към изпратеното на жалбоподателката текстово съобщение. Сочи се, че телефонният номер не попада в понятието лични данни и предоставянето му на трети лица от страна на мобилния оператор не представлява нарушение на ЗЗЛД. В подкрепа на това твърдение се цитира решение на КЗЛД, постановено по жалба с рег. № Ж-363/2013 г., с което е прието, че сама по себе си информацията по отношение на телефонния номер не може да индивидуализира по безспорен начин физическото лице.

Изразява се мнение, че поставеният в жалбата въпрос за „издевателството” и „манипулацията”, които са постигнати, чрез изпращане на текстово съобщение в деня за размисъл, не са от компетентността на КЗЛД, а на ЦИК.

Във връзка с искането на Б.Т.К. ЕАД да бъдат отстранени нередовностите на жалбата, до госпожа Б.С.С. е изпратено писмо с указания. В изпълнение на дадените указания, госпожа Б.С.С. депозира допълнение към жалбата си, в което сочи, че е абонат като физическо лице на Б.Т.К. ЕАД от 21.08.2012 г. и ползваната от нея мобилна услуга е с абонаментен план VIVACOM MegaCall L за телефонен номер *****. При получаване на текстово съобщение, жалбоподателката е направила неуспешен опит да разбере номера, от който е получила съобщението. В молбата се прави уточнение, че жалбата е насочена срещу мобилния оператор, за това, защото госпожа Б.С.С. не е предоставяла телефонния номер, който ползва на никой, а след като получава нежелани текстови съобщения, то предоставянето на номера е извършено от Б.Т.К. ЕАД с мотив, че „разполага с него”. Конкретизира се също така, че съобщението е получено не, както е посочено в първоначалната жалба на 24.05.2014 г., а на 26.05.2014 г. в 16.06 часа.

Мобилен оператор депозира допълнително становище след отстраняване на нередностите на жалбата, в което се сочи, че номерата, изписвани с букви, се наричат Alphanumeric номер. Към

момента в SMS-центровете на Б.Т.К. ЕАД има само един подобен номер и това е VIVACOM. Няма активиран Alphanumeric номер ***** в SMS-центровете на Б.Т.К. ЕАД. В SMS мрежата на Б.Т.К. ЕАД от Alphanumeric номер ***** са постъпили от два SMS-центъра на оператор Dauphin Telecom Guadeloupe и от оператор Digicel Ltd Samoa. Законът за електронните съобщения забранява на мобилния оператор да посочи номерата, от които са изпратени кратките съобщения. Информацията попада в обхвата на чл. 250а, ал. 1 от Закона за електронните съобщения и представлява трафични данни. В становището се сочат случаите, при които следва да се съхранява трафична информация и органите, които съгласно закона имат достъп до нея. Поддържа се становището, че изпращането на съобщенията е извършвано на случаен принцип и при извършен анализ на натоварването на мрежата не е открита логическа обвързаност на получателите. Б.Т.К. ЕАД разбира за този проблем от абонатите си, посредством обаждания от тяхна страна в центровете за обслужване. Извършена е светкавична проверка на твърденията и достъпа на двата SMS-центъра до мрежата на Б.Т.К. ЕАД е спрял в 16.55 часа на 24.05.2014 г.

Госпожа Б.С.С. е ангажирала допълнителни доказателства по жалбата си, като е представила снимка на телефона ѝ, която следва да удостовери изпратеното съобщение.

В чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Предметът на жалбата, с която е сезира КЗЛД, е неправомерно предоставяне на номер на мобилен телефон на трети лица от страна на Б.Т.К. ЕАД.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е Б.Т.К. ЕАД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като е подал заявление за регистрацията му като администратор на лични данни и са заявени 24 броя регистри.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателката има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Съгласно легалната дефиниция, посочена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни е всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Сам по себе си телефонният не съдържа информация, която да индивидуализира безспорно ползващото го лице, още повече, че след прекратяване на съответния договор за ползваният номер и в случаите, когато той не е запазен чрез пренасянето му в мрежата на друг оператор след изтичането на определен период той се предоставя на друго лице. Този факт подкрепя схващането, че номера на ползвания телефон не представлява лични данни.

Не е спорно между страните, че между тях съществува облигационно отношение по повод сключен договор за мобилна услуга е с абонаментен план VIVACOM MegaCall L за телефонен номер *****. Наличието на договорни отношения между физическо лице, чиито лични данни се обработват и администратор на лични данни, който ги обработва е условие за допустимостта при обработването, съгласно изискването на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД.

Не е спорно, че е налице още едно от условията за допустимост, посочени в разпоредбата на чл. 4 от ЗЗЛД, а именно съгласието на физическото лице, за което се отнасят личните данни. Законодателят не е определил форма, под която физическото лице да изрази изричното си съгласие за обработването на личните му данни. В тази връзка следва да се приеме, че изразяването може да се извърши и чрез конклюдентни действия, изразяващи се в предоставянето на данните на администратора на лични данни за точно определена и конкретна цел. Госпожа Б.С.С. е изразила съгласието си личните ѝ данни да бъдат обработвани от Б.Т.К. ЕАД за целите на сключения между тях договор. Изразяването на съгласието е станало посредством предоставяне на данните, които са вписани в договора.

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че Б.Т.К. ЕАД обработва личните данни на жалбоподателката във връзка с наличието на облигационни отношения между тях при наличие на две от основанията за допустимост при обработването и при спазване на принципите, на който следва да се основава обработването на лични данни.

Конкретният повод, по който е сезирана КЗЛД от госпожа Б.С.С. е твърдението за неправомерно разпространяване на лични данни чрез предоставянето им на трети лица без съгласие за това. В тази насока липсват доказателства, които да установяват твърдяното неправомерно разпространяване на лични данни.

Ангажираните от жалбоподателката доказателства, доказващи изложените в нея твърдения е снимка на екрана на телефон, която показва съдържание на получено текстово съобщение. От снимката не може да се установи по безспорен начин, че текстовото съобщение е получено именно на телефонния номер, който госпожа Б.С.С. използва и че мобилният оператор е предоставил номера на телефона ѝ на трето лице, в случая на господин Н.Б. Видно от съдържанието на изпратеното съобщение, то не съдържа никаква информация, по която може да бъде персонифициран получателът му.

Комисията за защита на личните данни е разгледала приложеното от ответната страна доказателство: решение № 544-ЕП/25.05.2014 г. на ЦИК, от което се установи, че телефонните номера, на които са били изпратени съобщения не са нарочно представени от мобилния оператор, към чиято мрежа се водят. В решението на ЦИК са направени констатации, че съобщенията, които са били изпратени със сходно съдържание на това, което жалбоподателката твърди, че е получила са били получени от различни лица на случаен принцип чрез мобилен оператор В. Установено е авторството на съобщението, доколкото с изявления, публикувани в средствата за масово осведомяване, господин Н.Б. го е потвърдил. С решението, ЦИК е приела, че има нарушение на Изборния кодекс, установил е извършване на нарушение на чл. 182, ал. 4 от Н.Б. и от Гражданско сдружение Б.Б.Ц. Възложено е на председателя на ЦИК да състави актове за установяване на административни нарушения.

Наличието за извършено нарушение на Изборния кодекс, надлежно констатирано от компетентния орган не може да води до предположение, че има извършено нарушение и на ЗЗЛД. ЦИК е установила, че изборът на номерата, на които е изпратено текстовото съобщение, е извършен на случаен принцип, поради което не може да се приеме, че има предоставяне на информация от страна на Б.Т.К. ЕАД, още повече тя да представлява лични данни по смисъла на ЗЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени

становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № Ж-731/25.05.2014 г., подадена от Б.С.С. срещу Б.Т.К. ЕАД за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-848/2014 г.

София, 06.11.2014 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Цветелин Софрониев, на открито заседание, проведено на 15.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разглежда по допустимост жалба с рег. № Ж-848/30.07.2014 г., подадена от С.Д.Р. срещу С.О.

Административното производство е по реда на чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/.

С.Д.Р. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че има извършена злоупотреба със свързаните с нея и на сина ѝ Б.Ж. лични данни. В жалбата се сочи, че през 2009 г. кметове на С.О. и на район Т. са „обсебили” жилището на госпожа С.Д.Р., в което са се намирали личните ѝ вещи. Останалата част от изложението на жалбата е непоследователна като фактология и логическа връзка, което не дава възможност да се направи обосновано предположение на твърдените от жалбоподателката нарушения. Описаната информация съдържа имена на лица, адреси, дати и споменаването на различни институции, но изреченията нямат смислово съдържание и в повечето случаи са непълни и незавършени.

Част от исканията са за оказване на съдействие за вписване на данните на собствениците на споменатите недвижими имоти и изразяване на становище за безплатно издаване на документи за образование на С.Д.Р. Искане се „въвеждане” на непрекъснат здравен статус на Б.Ж. и здравноосигурителен стаж. В жалбата се навеждат и твърдения за извършени престъпления – кражби на лични вещи от неизвестни лица.

Към жалбата като доказателства са приложени две разпечатки с посочена върху тях дата 23.07.2014 г. от електронната поща АБВ. От доказателствата се установява, че госпожа С.Д.Р. е адресирала писмено искане до ректора на РУ „А.К.”-филиал С. за издаване спешно на дубликат за завършено образование през 1980 г. в ИПУ „Д.М.” гр. С. На искането, жалбоподателката е получила писмен отговор по електронната поща от главен инспектор в студентска канцелария филиал-С., в който подробно са дадени указания, какви действия следва да предприеме, за да получи дубликат на дипломата си.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от С.О. Във връзка с необходимостта от извършване на преценка на допустимостта на жалбата, по отношение на срочността ѝ, от госпожа С.Д.Р. с писмо е изискано да посочи датата на узнаване на твърдените от нея нарушения от страна на С.О.

С.О. депозира писменото си становище по жалбата, като към него са приложени доказателства, подкрепящи изложените в него факти. Ответната страна приема, че жалбата е неоснователна и недоказана, поради което следва да бъде оставена без уважение.

С.О. сочи, че госпожа С.Д.Р., заедно със сина ѝ Б.Ж. са били настанени под наем в жилище частна общинска собственост. Сключен е през 2004 г. договор за наем. Със заповед от 03.10.2005 г. на кмета на район Т., поради незаплащане на наемната цена и натрупване на задължения по ползването на апартамента, договорът е бил прекратен. Заповедта на кмета е влязла в законна сила, като нейната законосъобразност е била потвърдена със съдебни решения на Софийски градски съд и Върховен административен съд.

Със заповед от 17.01.2006 г. на кмета на район Т., връчена лично срещу подпис на 20.03.2006 г. на госпожа С.Д.Р., се разпорежда изземването на имот-частна общинска собственост. Насрочената дата за изземване на общинското жилище е била за 15.09.2009 г. Жалбоподателката не е подсигурила достъп на посочената дата до ползването от нея общинско жилище, което е довело до запечатване на имота от нарочна комисия, назначена със заповед на кмета на района и смяна на патрона на бравата на входната врата. Оставено е съобщение на входната врата на жилището, адресирано до госпожа С.Д.Р., с което е уведомена, че в 7-дневен срок следва да се яви в сградата на район Т., за да изрази желанието си да получи достъп до жилището. Отправено е и второ съобщение със същото съдържание. С.О. заявява, че към момента на изготвяне на становището, госпожа С.Д.Р. не е предприела действия по търсене и прибиране на имуществото си. Ответната страна цитира подробно и мотивите на съда по повод делата, образувани във връзка с оспорване на заповедта за прекратяване на наемните отношения.

Взема се становище за неоснователност и по повдигнатите от госпожа С.Д.Р. въпроси за извършена кражба на движими вещи, докато е пребивавала в центъра за временно настаняване „Света София” и Центъра за временно настаняване на бездомни хора.

Жалбата е процесуално недопустима, поради следните съображения:

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

В чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни.

От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства следва да се приеме, че твърдяната от жалбоподателката злоупотреба с личните ѝ данни, изразяваща се в „обсебване” от страна на служители на С.О. и район Т. на личните ѝ движими вещи и документи, съдържащи личните ѝ данни, е станала към 2009 г. Жалбата до Комисията е подадена на 30.07.2014 г. Видно от приложените от С.О. доказателства се установява, че кметът на район Т. е издал заповед за изземване на имот-частна общинска собственост от владението на С.Д.Р. Заповедта е връчена лично срещу подпис на 20.03.2006 г. На 14.08.2009 г. е изготвено съобщение до госпожа С.Д.Р., залепено на входната врата, на жилището, което е обитавала, с което е уведомена, че до 12.00 часа на 15.09.2009 г. следва да освободи от личните си вещи общинския имот.

На основание изложеното следва да се приеме, че жалбата се явява недопустима, подадена след преклузивния срок, в който следва да бъде сезирана Комисията.

Жалбата съдържа твърдения за извършена кражба на лични вещи от неизвестно лице, като

решаването на този въпрос е извън компетентността на КЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК,

РЕШИ :

Оставя без разглеждане жалба с рег. № Ж-848/30.07.2014 г., подадена от С.Д.Р. срещу С.О. като недопустима-просрочена и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

РЕШЕНИЕ

**№ П-4725/2014 г.
София, 06.11.2014 г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 01.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разглежда по същество жалба с рег. П-4725/23.07.2014 г., подадена от П.И.Г. срещу Б.Т.К. ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Районна прокуратура гр. София на основание чл. 145, ал. 1, т. 3 от Закона за съдебната власт е препратила в Комисия за защита на личните данни за извършване на проверка на сигнал, подаден от П.И.Г..

В Жалбата на господин П.И.Г. се сочи, че е абонат от много години на Б.Т.К. ЕАД за телефонни номера ***** и ***** . Първият от посочените номера го ползва жалбоподателят, а втория го е предоставил на бившата си съпруга. Представя се информация, че фактическата раздяла с бившата му съпруга е от 2010 г., а съдебното решение за развода е влязло в сила през 2013 г.

През месец юни, господин П.И.Г. е посетил офис на мобилния оператор и е поискал картата, която е ползвала бившата му съпруга да бъде деактивирана, като се запази номера, който има. Във връзка с изразеното желание за деактивиране на старата карта, жалбоподателят получил нова сим карта, като му било обяснено, че следва да се обади на кратък номер 123, за да я активира. При взимането на новата сим карта било поискано от служител на оператора, господин П.И.Г. да представи личната си карта, за да удостовери самоличността си. При осъществяването на обаждане на кратък номер 123, от жалбоподателя била поискана информация за кодова дума и единният му граждански номер. След като новата карта не била активирана, жалбоподателят извършил проверка на кратък телефонен

номер 123 и установил, че на следващия ден, след като той деактивирал старата карта и активирал новата, някой се е обадил от негово име, деактивирал новата му карта и активирал друга.

Господин П.И.Г. предприел действия по смяна на кодовата дума и се снабдил с нова сим карта. Мобилният оператор го уведомил, че за да бъде активирана новата карта ще следва да бъдат заплатени 12 лв. такса. Жалбоподателят възразява срещу таксата, като сочи, че неизвестно за него лице е злоупотребило с личните данни и от негово име е деактивирало картата му и е активирало нова, а сега той следва да заплаща такса на оператора.

Към жалбата, като приложение е приложена жалба от господин П.И.Г. до Б.Т.К. ЕАД.

В условията на служебното начало, залегнало в административния процес и изясняване на обстоятелствата от значение за случая, на основание чл. 36, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс е изискана информация от Б.Т.К. ЕАД.

Мобилният оператор е депозирал писменото си становище, ведно с относими към случая доказателства на 18.08.2014 г. В становището се потвърждава изнесеното в жалбата, че господин П.И.Г. е титуляр по договор за мобилна гласова услуга за два мобилни номера. Във всеки от сключените договори се съдържа информация за таен въпрос и таен отговор, които се определят от клиента и негова грижа е да опази тази информация.

Б.Т.К. АД твърди в дружеството липсва информация за желанието на господин П.И.Г. за деактивиране на ползваната от него сим карта през месец юни 2014 г. Подробно се описва процедурата по деактивиране и активиране на сим карта. Подчертава се, че новите сим карти се получават лично от титуляра по договора в офис на дружеството и че индивидуализирането се извършва чрез сверка с документ за самоличност. Ново получените сим карти не са активни и активирането става след обаждане на кратък номер 123 с посочване на единен граждански номер, отговор на таен въпрос и посочване на номера на новата сим карта. Б.Т.К. ЕАД приема жалбата на господин П.И.Г. за неоснователна и моли КЗЛД да я остави без уважение.

Към становището като доказателства са приложени два броя DVD, съдържащи записи на проведените два телефонни разговора за деактивиране на карта, съответно на 02.07.2014 г. 11.58 часа и 03.07.2014 г. 18.10 часа.

За заседанието на КЗЛД, проведено на 01.10.2014 г., на което жалбата е разгледана по същество, страните са редовно призовани. Жалбоподателят П.И.Г. не се явява, представлява се от адв. В.Г. с пълномощно по административната преписка и майка му Р.Г. За Б.Т.К. ЕАД се явява юрисконсулт И. с пълномощно по преписката.

Процесуалният представител на жалбоподателя счита, че жалбата е основателна и иска Комисията да се произнесе с решение, с което да задължи ответната страна да въведе по-стриктна процедура за получаване на сим карти.

Процесуалният представител на Б.Т.К. ЕАД оспорва жалбата, моли Комисията да постанови решение, с което да я остави без уважение, като изтъква аргументи, че издаването на задължително предписание за събиране на допълнителна информация за притежателя на новата сим карта, би било в разрез с разпоредбата на чл. 4 от ЗЗЛД и в противоречие на принципа на пропорционалност.

Комисия за защита на личните данни приема, че разгледана по същество, жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

Предмет на жалбата, с която е сезирана КЗЛД, е неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя, изразяващо се в осъществяването на телефонен разговор за деактивиране на сим карта, при който са използвани името му, единният му граждански номер и отговора на тайния му въпрос. От съдържанието на жалбата и събраните по административната преписка доказателства, може да се приеме, че има обосновано предположение за извършено престъпление, а именно неизвестно лице е посетило офис на Б.Т.К. ЕАД, представило се е с документ за самоличност, с който се е индивидуализирало като П.И.Г. и е получило от негово име нова сим карта за телефонен

номер, който той ползва. Установяването на извършени престъпления не е от компетентността на КЗЛД, тя ще се произнесе единствено и само дали мобилният оператор Б.Т.К. ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни, правомерно обработва личните данни на жалбоподателя.

Не е спорно между страните, че П.И.Г. има сключен договор с Б.Т.К. ЕАД за предоставянето на мобилна гласова услуга за два номера. Наличието на договор между физическото лице, за което се отнасят данните и администратора на лични данни е условие за допустимост при обработването на данните. Не е спорно, че е налице още едно от условията за допустимост, посочени в разпоредбата на чл. 4 от ЗЗЛД, а именно съгласието на физическото лице, за което се отнасят личните данни. Законодателят не е определил форма, под която физическото лице да изрази изричното си съгласие за обработването на личните му данни. В тази връзка следва да се приеме, че изразяването може да се извърши и чрез конклюдентни действия, изразяващи се в предоставянето на данните на администратора на лични данни за точно определена и конкретна цел. Господин П.И.Г. е изразил съгласието си, личните данни да му бъдат обработвани от Б.Т.К. ЕАД за целите на сключения между тях договор. Изразяването на съгласието е станало посредством предоставяне на данните, които са вписани в договора.

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че Б.Т.К. ЕАД обработва личните данни на жалбоподателя във връзка с наличието на облигационни отношения между тях при наличие на две от основанията за допустимост при обработването при спазване на принципите, на който следва да се основава обработването на лични данни.

От записите на проведените разговори за деактивиране на сим картата, която се ползва от господин П.И.Г. се установява, че се е обадило лице от мъжки пол, което е съобщило на оператора името, на което се води телефонният номер, номера на телефона, чието деактивиране, респективно активиране се иска, отговорено е на тайния въпрос, който в случая е родният град на жалбоподателя, посочен е единният граждански номер на господин П.И.Г. и номерът на пластиката на новата сим карта.

От така събраните доказателства не може да се установи извършването на административно нарушение на Б.Т.К. ЕАД по ЗЗЛД. Не може да се приеме за безспорно установено, че мобилният оператор е предоставил на това неизвестно лице свързаните с жалбоподателя лични данни, за да може то от своя страна да ги продиктува в проведения телефонен разговор за деактивиране на сим картата. По административната преписка има доказателства, че номерът на сим картата се е ползвал от бившата съпруга на жалбоподателя, което предполага възможността тя да е била запозната с единният граждански номер на господин П.И.Г., номера на телефона, който той ползва, отговора на тайния въпрос.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД, обработването на лични данни, извършено от физически лица за техни лични или домашни нужди е изключено от приложното поле на закона, респективно от компетентността на Комисията да се произнесе по законосъобразността на този вид обработване на лични данни. В случай, че се установи от прокуратурата, че съпругата на господин П.И.Г. е използвала или предоставила на друго лице личните данни на бившия си съпруг, следва да се посочи, че тя няма качеството на администратор на лични данни, което е абсолютна процесуална пречка да бъде образувано пред Комисията административно производство срещу нея.

За обосноваването предположение, за извършено престъпление компетентни да се произнесат е прокуратурата или органите на МВР. Софийска районна прокуратура е уведомена по случая.

При вземане на настоящето решение, Цветелин Софрониев – член на Комисията гласува с особено мнение. Господин Софрониев приема, че жалбата е основателна и администраторът на лични данни – Б.Т.К. ЕАД неправомочно е обработила личните данни на жалбоподателя в разрез с принципа на добросъвестност и законосъобразност. Липсата на ясни правила, регламентиращи получаването на нови сим карти, от страна на абонатите на мобилния оператор дават възможност, както е и в настоящия случай, да бъде злоупотребено с личните данни. Оказва се, че нови сим карти могат да бъдат предоставени на едно лице срещу представяне на лична карта, и в същото време-и на

друго лице за същия номер, което няма как да е представило същата лична карта. Нещо повече-това може са стане по всяко време и по отношение на неопределен и неограничен кръг от лица.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба с рег. П-4725/23.07.2014 г., подадена от П.И.Г. срещу Б.Т.К. ЕАД за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

О.М. Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-830/2014 г.

София, 12.11.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Цветелин Софрониев на заседание, проведено на 15.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-830/21.07.2014 г., подадена от Е.А.Б. срещу „Б.Т.К.“ ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от Е.А.Б. жалба № Ж-830/21.07.2014 г., същата препратена за разглеждане по компетентност от Комисията за регулиране на съобщенията, в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката от страна на „Б.Т.К.“ (Б.Т.К.) ЕАД.

Жалбоподателката твърди, че има „неправомерно инсталирана услуга“ от Б.Т.К. ЕАД на адрес *****. Твърди, че не е заявявала подобна услуга и не е подписвала договор с Б.Т.К. ЕАД за предоставянето ѝ и допълва, че на същия адрес майка ѝ – А.Б.С., ползва услуга Fiber + IPTV.

Жалбоподателката сочи, че от служители на „П.К.“, свързали се с нея по телефона, научила, че има задължения към Б.Т.К. ЕАД по повод предоставяната услуга, както и че Б.Т.К. ЕАД е предоставило личните ѝ данни на трето лице.

Към жалбата са приложени копия на: писмо от Е.А.Б., с дата 13.06.2014 г. и две писма – уведомления от Б.Т.К. ЕАД до Е.А.Б.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от Б.Т.К. ЕАД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от дружеството изразяват становище за неоснователност на жалбата и молят Комисията да я остави без уважение. Информират, че жалбоподателката е страна по сключен с Б.Т.К. ЕАД договор за пакетна услуга, подписан на 19.03.2013 г., по повод на който има задължение към дружеството в размер на 70,20 лв. (седемдесет лева и двадесет стотинки).

От Б.Т.К. ЕАД допълват, че на 22.05.2014 г. задължението е възложено за събиране на „Ф.П.К.“ ООД и на последното е предоставена информация за личните данни на жалбоподателката в обем от име, адрес, телефон за контакти и информация за услугата, за която е натрупан дълга. Сочат, че отношенията между двете дружества са уредени от Рамков договор за извънсъдебно събиране на вземания, сключен между Б.Т.К. ЕАД и „С.Г.Г.“ ЕООД и подписано към него тристранно споразумение за заместване на страна в договора, съгласно което „С.Г.Г.–1“ ООД, същото преименувано на „Ф.П.К.“ ООД, замества „С.Г.Г.“ ООД, като страна в правоотношението.

Към становището са приложени копия на: договор с дата 19.03.2013 г., сключен между жалбоподателката и Б.Т.К. ЕАД; издадени от дружеството фактури № 1154771627; № 1156634831 и № 1158579860; рамков договор за услуги, сключен между Б.Т.К. ЕАД и „С.Г.Г.“ ЕООД и тристранно споразумение за заместване на страна по договора; пълномощни.

От страна на „Ф.П.К.“ ООД е депозирано писмено становище за неоснователност на жалбата, с приложено към същото копие на Рамков договор за услуги № 27262/17.05.2014 г., в едно с тристранно споразумение към него.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-830/21.07.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни на жалбоподателката, чрез действия по предоставянето им от Б.Т.К. ЕАД на „Ф.П.К.“ ООД. С нея е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай администратор на лични данни е Б.Т.К. ЕАД. „Ф.П.К.“ ООД има качеството на обработващ личните данни на жалбоподателката, от името и за сметка на администратора – Б.Т.К. ЕАД.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подали са заявление за регистрация и са регистрирани като администратори на лични данни съответно с идент. № 14414 и № 316676.

На проведено на 24.09.2014 г. заседание на Комисията за защита на личните данни, жалбата е приета за допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Е.А.Б., ответна страна – Б.Т.К. ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни и заинтересована страна – „Ф.П.К.“ ООД.

На проведено на 15.10.2014 г. заседание на КЗЛД, жалба рег. № Ж-830/ 21.07.2014 г. е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – редовно уведомена, представлява се от юрисконсулт И., с приложено по преписката пълномощно.

Заинтересована страна – редовно уведомена, представлява се от юрисконсулт Г., с представено в заседанието пълномощно.

Процесуалните представители на дружествата не сочат нови доказателства, нямат доказателствени искания. Оспорват жалбата и молят Комисията да я остави без уважение, като неоснователна и недоказана, по изложени в ангажирани от тях писмени становища по случая.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-830/21.07.2014 г. е неоснователна.

Закона за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

В конкретния случай, от събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че жалбоподателката е страна по надлежно сключен на 21.03.2013 г. договор с Б.Т.К. ЕАД за предоставяне на услуга Vivacom Duo: Net + TV на адрес *****. Срокът на договора е 24 месеца и видно от представените от дружеството фактури жалбоподателката има ликвидни и изискуеми задължения по същия, в размер на 70, 20 лв. (седемдесет лева и двадесет стотинки).

Страните не спорят, че Б.Т.К. ЕАД е предоставило личните данни на жалбоподателката на „Ф.П.К.“ ООД. Предоставянето на лични данни е действие по обработването им по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД.

Отношенията между Б.Т.К. ЕАД – администратор на лични данни и „Ф.П.К.“ ООД – обработващ лични данни са уредени съобразно разпоредбата на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД, а именно с Договор № 27262/17.05.2010 г., с предмет – извънсъдебно събиране на вземания от длъжници на мобилния оператор и приложено към същия тристранно споразумение за заместване на страна по договора.

Обработването на личните данни на жалбоподателката, чрез действия по предоставянето им от Б.Т.К. ЕАД на „Ф.П.К.“ ООД за целите на събиране на вземания на оператора е законосъобразно, при наличие на условията за допустимост на обработването визирани в чл. 4, ал. 1, т. 2, 3 и 7 от ЗЗЛД.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни – Б.Т.К. ЕАД и физическото лице – г-жа Е.А.Б., чиито лични данни се обработват за целите на договор е условие за допустимост при обработването на личните данни на физическото лице по основание от чл. 4, ал. 1, ал. 3 от ЗЗЛД. Обработването е необходимо за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице за което се отнасят данните е страна.

В конкретния случай, видно от издадени от Б.Т.К. ЕАД фактури/месечни сметки, жалбоподателката има ликвидни и изискуеми задължения към дружеството за ползвани по договора

услуги, с оглед на което за последното е налице и необходимост от обработване на личните й данни за реализиране на законните права и интереси на дружеството по събиране на дължимата сума, което по аргумент от чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е самостоятелно условие за допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателката.

Налице е и хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД за допустимост на обработване на лични данни, а именно изричното съгласие на физическото лице – г-жа Е.А.Б., за което се отнасят личните данни, същите да бъдат предоставени на трети лица за целите на събиране на вземания по договора.

Обработването чрез действия по предоставяне на личните данни на жалбоподателката на трето лице – „Ф.П.К.“ ООД, различно от администратора на лични данни – Б.Т.К. ЕАД, е извършено при наличието на изразено съгласие, обективизирано в индивидуалния договор, сключени между жалбоподателката и Б.Т.К. ЕАД.

Видно от съдържанието на договора е, че същият съдържа клауза която гласи, че с подписването му абонатът декларира, че е предоставил личните си данни доброволно и дава съгласието си, личните му данни да бъдат предоставяни от Б.Т.К. ЕАД на трети лица- в това число и агенции за събиране на вземания , когато това е необходимо за събиране на неизплатени задължение по договора и реализиране на законните права и интереси на дружеството.

С оглед гореизложеното и събраните в административното производство доказателства се налага извода, че личните данни на жалбоподателката, в качеството й на страна по сключен с Б.Т.К. ЕАД Договор за предоставяне на услугата Vivacom Duo: Net + TV са обработени от Б.Т.К. ЕАД чрез действия по предоставянето им на „Ф.П.К.“ ООД“ е законосъобразно, при наличие на условията за допустимост на обработването посочени в чл. 4, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 7 от ЗЗЛД. Личните данни на жалбоподателката са обработени в съответствие с принципите, визирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, събрани са за точно определени, конкретни и законни цели и не са обработени допълнително по начин несъвместим с тези цели.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Остава без уважение жалба рег. № Ж-830/21.07.2014 г., подадена от Е.А.Б. срещу „Б.Т.К.“ ЕАД, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-872/2014 г.
София, 12.11.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Цветелин Софрониев на заседание, проведено на 15.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба с рег. № Ж-872/18.08.2014 г., подадена от Ш.М.Ш. срещу „К.Б.М.“ ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от Ш.М.Ш. жалба, в която са изложени твърдения за злоупотреба с личните й данни от страна на „К.Б.М.“ ЕАД.

Жалбоподателката информира, че на 13.08.2014 г. получила издадена от „К.Б.М.“ ЕАД фактура за задължения към дружеството, за ползвани мобилни услуги. Г-жа Ш.М.Ш. твърди, че от получената фактура установила, че дружеството обработва личните й данни. Категорична е, че не е подписвала договор с „К.Б.М.“ ЕАД, няма договорни отношения с дружеството и не е давала писменото си съгласие личните й данни да се обработват от мобилния оператор.

Към жалбата са приложени: копие кредитно известие/фактура № 7212282373/01/08.2014 г., издадена от „К.Б.М.“ ЕАД и копие на жалба, подадена от Ш.М.Ш. до „К.Б.М.“ ЕАД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителни факти от значение за случая от „К.Б.М.“ ЕАД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от дружеството изразяват становище за неоснователност на жалбата. Сочат, че жалбоподателката е страна по три договора за услуги, сключени с „К.Б.М.“ ЕАД на 21.05.2013 г., 25.05.2013 г. и 28.05.2013 г. и с положения под договорите подпис същата е декларирала, че е запозната с доброволния характер и условията на предоставяне и обработка на личните й данни и е дала изричното си съгласие за това. От мобилният оператор сочат, че задълженията по договорите са коректно заплащани до месец май 2014 г. и считат, че „това недвусмислено води до заключението, че не е налице злоупотреба с личните данни на жалбоподателката“.

От дружеството информират, че сключените с жалбоподателката договори са подписани в магазин стопанисван от „А.Т.“ ЕООД, по силата на Договор за търговско представителство от 01.10.2007 г.

Към становището са приложени: незаверена екранна разпечатка с дата 17.09.2014 г.: заверени три договори за услуги, съответно с дати 21.05.2013 г., 25.05.2013 г. и 28.05.2013 г., сключени между Ш.М.Ш. и „К.Б.М.“ ЕАД; сключен между „К.Б.М.“ ЕАД и „А.Т.“ ЕООД договор за търговско представителство; пълномощни.

В хода на административното производство г-жа Ш.М.Ш. излага твърдения, че подписът й е фалшифициран. Информира, че за случая е подала жалба в Районна прокуратура – Р., заведена с рег. № 4556/14.08.2014 г. и уточнява, че разследването по нея не е приключило.

Във връзка с твърденията на жалбоподателката и с оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от Районна прокуратура - Р. е изискана информация за образуваното производство и данни за хода му.

В отговор от Районна прокуратура – Р. уведомяват, че по сигнал на Ш.М.Ш. е образувана

пр.пр. № 4556/14 г. и допълват, че по случая тече проверка на ОД МВР Р., която не е приключила.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Подадената от Ш.М.Ш. жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни на жалбоподателката, във връзка със сключени с „К.Б.М.“ ЕАД договори за предоставяне на услуги. С нея е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай и с оглед събраните по административната преписка доказателства, администратори на лични данни са „К.Б.М.“ ЕАД и „А.Т.“ ЕООД.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подали са заявление за регистрация и са регистрирани като администратори на лични данни съответно с идент. № 37848 и № 28772.

Комисията счита, че са налице предпоставки за спиране на образуваното административно производство. Съгласно нормата на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК административният орган спира административното производство, когато в хода на производството се разкрият престъпни обстоятелства, чието установяване е от значение за издаване на акта.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че на 21.05.2013 г., 25.05.2013 г. и 28.05.2013 г., между страните Ш.М.Ш. и „К.Б.М.“ ЕАД са сключени договори за предоставяне на мобилни услуги. Г-жа Ш.М.Ш. твърди, че личните ѝ данни са използвани за сключване на договорите без нейно знание и съгласие. Оспорва положения под договорите подпис и твърди, че същия е фалшифициран. За случая жалбоподателката е сезирал и Районна прокуратура - Р., където е образувана прокурорска преписка № 4556/14 г., разследването по която не е приключило.

Установяването на факта има ли извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производството и в следствие за постановяването на административния акт. КЗЛД не е компетентния орган да изследва истинността на подписа, положен върху оспорените договори за мобилни услуги, още повече, че е налице образувана прокурорска преписка със същия предмет. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателката лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-872/18.08.2014 г., подадена от Ш.М.Ш. срещу „К.Б.М.“ ЕАД за допустима и конституира като страни в административното производство: жалбоподател - Ш.М.Ш. и ответна страна – „К.Б.М.“ ЕАД и „А.Т.“ ЕООД, в качеството им на администратори на лични данни;

2. На основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК спира административното производство, до отпадане на основаниято за спиране.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София-град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-727/2014 г.

София, 20.11.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Цветелин Софрониев на заседание, проведено на 15.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-727/26.05.2014 г., подадена от А.И.П., Г.В.И. и Д.П.Р. срещу Районна прокуратура – Ч.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба рег. № Ж-727/ 26.05.2014 г., подадена от А.И.П., Г.В.И. и Д.П.Р., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните им данни.

Жалбоподателите информират, че на 22.01.2014 г. при изпълнение на служебните им задължения установили, че в лицето В.Н.Н. се намират копия от материали по преписка № ЗМ-109/2013 г., по описа на ОДМВР-С. и уточняват, че преписката е водена срещу служители на РУП-Ч., по повод подадена от В.Н.Н. жалба. Твърдят, че В.Н.Н. „разполага с копия на абсолютно всички писмени доказателствени средства по преписката“ – включително с копия на дадените от тях обяснения, в които се съдържат личните им данни – три имена, единен граждански номер, адрес по местоживееене и мобилен номер. Жалбоподателите информират, че лицето доброволно е предало намиращите се в него материали и допълват, че „в комплекта от документи е открит бял лист с изписани лично от лицето три имена, единни граждански номера, адреси и телефони на всички лица, давали обяснения пред водещия преписката служител“.

Жалбоподателите твърдят, че копия на документите по прокурорската преписка са предоставени на В.Н.Н. от служители на Районна прокуратура – Ч., след подадено от него искане за запознаване с материалите по извършената проверка. Считат, че Районна прокуратура – Ч., в лицето на служителите си, които разрешили и предоставили на В.Н.Н. материали по преписка ЗМ-109/2013 г. по описа на ОДМВР-С., в които се съдържат личните им данни, е извършила грубо нарушение на чл. 211, ал. 2 от Закона за съдебната власт, на чл. 26, ал. 2 и чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

Жалбоподателите считат, че личните им данни са разкрити на В.Н.Н. незаконосъобразно и молят Комисията за съдействие и компетентна намеса и допълват, че по повод случая в КЗЛД е подаден сигнал с изх. № РЯ-2272/22.02.2014 г., по описа на ОДМВР-С., в отговор на който е получено от Комисията писмо с № П-2839/30.04.2014 г., копие от същото приложено към настоящата жалба.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните

факти от значение за случая от Районна прокуратура (РП) – Ч. е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от РП-Ч. заявяват, че по повод подадена от В.Н.Н. жалба в РП-Ч. е образувана преписка с вх. № 466/2013 г. и с оглед съдържащи се в жалбата твърдения за извършено престъпление по чл. 387, ал. 1 от Наказателния кодекс е извършена проверка. Информират, че преписката е прекратена с постановление от 20.01.2014 г. за отказ за образуване на досъдебно производство и копие от постановлението е изпратено на В.Н.Н. По отношение на твърденията, изложени в подадената в КЗЛД жалба сочат, че с писмена молба от 22.01.2014 г., В.Н.Н. е поискал да получи копия на конкретно изброени документи по преписката и след писмена резолюция от районния прокурор, копия от същите са му предоставени.

От районната прокуратура считат, че в случая не се касае за администриране на лични данни, а за упражняване на правото на лицето, в качеството му на жалбоподател по преписката, да се запознае със събраните по същата материали и съответно да обжалва постановлението за отказ от образуване на досъдебно производство.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба с рег. № Ж-727/26.05.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателите, естеството на искането, дата и подписи, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от лица с правен интерес, с нея е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД. Предмета на жалбата е обработването на личните данни на жалбоподателите, в обем от три имена, единен граждански номер и адрес, извършено чрез действия по предоставяне на документи съдържащи данни за жалбоподателите на трето лице.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай и с оглед разпоредбата на чл. 136 и следващите от Закона за съдебната власт, съгласно които районните прокуратури не са самостоятелни юридически лица, а влизат в състава на Прокуратурата на Република България, същата единна и централизирана структура-юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище гр. София, като ответна страна в административното производство следва да се конституира – Прокуратурата на Република България, в качеството ѝ на администратор на лични данни.

От направена служебна справка в Електронният регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че Прокуратурата на Република България е изпълнила задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подала е заявление за регистрация и е регистрирана като администратор на лични данни с идент. № 52398 и заявени осем броя регистри.

На проведено на 17.09.2014 г. заседание на КЗЛД жалба с рег. № Ж-727/ 26.05.2014 г. е приета за допустима и е насрочена за разглеждане по същество в открито заседание на КЗЛД. Като страни в производството са конституирани жалбоподатели – А.И.П., Г.В.И. и Д.П.Р., ответна страна – Прокуратурата на Република България, в качеството ѝ на администратор на лични данни и заинтересовани страни – Районна прокуратура – Ч., министърът на вътрешните работи и Областна дирекция на МВР – гр. С.

От ответната и заинтересованите страни са изискани писмени становища и представянето на относими доказателства

В отговор от страна на РП-Ч. е представено копие на подадената от В.Н.Н. молба за достъп до материалите по пр.преписка № 466/2013 г., по описа на РП-Ч.

От страна на Прокуратурата на Република България е депозирано писмено становище за неоснователност на жалбата, с приложено към същото пълномощно.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна Комисията приобщава към доказателствения материал по административната преписка доказателствата, приложени към сигнал рег. № СЛ-19/27.02.2014 г., по описа на КЗЛД, подаден от Директора на ОДМВР – С.

На проведено на 15.10.2014 г. заседание на КЗЛД, жалба с рег. № Ж-727/ 26.05.2014 г. е разгледана по същество.

Жалбоподателите – редовно уведомени. Г-н Г.В.И. се явява лично и в качеството си на пълномощник на Д.П.Р. и А.И.П. Поддържа жалбата, не сочи нови доказателства и няма доказателствени искания.

Ответната страна – редовно уведомена, не се представява.

Заинтересованите страни: Районна прокуратура – Ч. и Областна дирекция на МВР – гр. С. – редовно уведомени, не се представяват.

Министърът на вътрешните работи – редовно уведомен, представява се от юрк. С. и юрк. У., с представени в заседанието пълномощни. Процесуалните представители не сочат нови доказателства, нямат доказателствени искания. Считат жалбата за основателна и твърдят, че предоставянето на копия от материалите по прокурорската преписка, в които се съдържат лични данни на жалбоподателите, е неправомерно и в нарушение на целите на обработване, за които личните данни са събрани. Допълват, че в случая не се касае за образувано досъдебно производство и към момента на предоставяне на личните данни, г-н В.Н.Н. не е имал качеството на пострадало лице, за да се ползва от правата, които Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) дава на такова лице. Считат, че като страна по прокурорската преписка В.Н.Н. има право да се запознава с материалите по същата, но не и да му бъдат предоставяни копия от съдържащите се в преписката документи, в които се съдържат лични данни на служители на Министерство на вътрешните работи.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-727/26.05.2014 г. е основателна.

От събраните в административното производство доказателства безспорно се установи, че в Районна прокуратура – Ч. е образувана прокурорска преписка вх. № 466/2013 г., по повод подадена от В.Н.Н. жалба. Въз връзка с жалбата и с оглед изложени в нея твърдения за извършено престъпление по чл. 387, ал. 1 от Наказателния кодекс (НК) в ОД на МВР – гр. С. е извършена проверка № 3М-109/2013 г. В хода на проверката са снети писмени обяснения от А.И.П., Д.П.Р. и Г.В.И. - служители при РУП – Ч., които съдържат лични данни за лицата, а именно техни три имена, единен граждански номер и адрес. Материалите по извършената проверка, в това число и обясненията на А.И.П., Д.П.Р. и Г.В.И., са изпратени в Районна прокуратура – Ч. и след запознаване със същите на 20.01.2014 г. е издадено Постановление за отказ да се образува досъдебно производство, поради липса на данни за извършено престъпление по чл. 387, ал. 1 от НК. Копие от постановлението е връчено на В.Н.Н. Въз основа на подадена от В.Н.Н. молба и след писмен резолюция от прокурора, копие от материалите по прокурорската преписка, в това число и копия на обясненията на А.И.П., Г.В.И. и Д.П.Р., са предоставени на В.Н.Н.

Предоставянето на документи, в които се съдържат лични данни на физически лица, е действие по обработване на съдържащите се в тях лични данни и като такова следва да се извършва при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

Комисията счита, че обработването на личните данни на жалбоподателите, чрез действия по предоставянето на трето лице – В.Н.Н. на документи, в които същите се съдържат, е неправомерно, същото не е съобразено с изискванията за допустимост на обработването на лични данни, обективирани в чл. 4 от ЗЗЛД и е извършено без да е налице условие за допустимост на обработването.

Комисията не споделя изложените от Районна прокуратура – Ч., аргументи относно предоставянето на копия от материали по преписката на В.Н.Н., в качеството му на пострадало от престъплението лице.

На първо място, следва да се отбележи, че има постановление за отказ за образуване на досъдебно производство поради липса на данни за извършено престъпление. Комисията счита, че след като липсват данни за извършено престъпление, съответно липсва и основание лицето В.Н.Н. да бъде конституирано като пострадало, тъй като по силата на чл. 74 от НПК, първото условие такова лице да бъде конституирано в производството като пострадало, е да е претърпяло имуществени или неимуществени вреди от престъпление. След като има отказ от образуване на досъдебно производство поради липса на данни за извършено престъпление, т.е. няма извършено престъпление, съответно не може да има пострадало лице.

На следващо място, дори при образувано досъдебно производство (каквото в настоящия случай не е образувано) и конституирането на В.Н.Н. като пострадало лице в същото, то следва да се има предвид, че в чл. 75 от НК са изброени правата на пострадалото лице и в тези права липсва правото то да бъде снабдявано с копия от документи по преписката. Пострадалият може да се запознае с материалите по преписката, може да си води бележки, но не могат да му бъдат предоставяни копия от материалите.

Не на последно място следва да се отбележи, че Комисията счита за абсолютно несъставомерни, с оглед разпоредбите на НПК, твърденията на Районна прокуратура –Ч., че копия от документи по преписката са предоставени на лицето с оглед бъдещи несигурни негови действия, които то би могло да предприеме.

При определяне размера на наложеното административно наказание, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга, взе предвид факта, че неправомерно обработване на лични данни засяга повече от едно лице, с оглед което налага административно наказание, в размер над минимума определен в закона.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-727/26.05.2014 г., подадена от А.И.П., Г.В.И. и Д.П.Р. за основателна.
2. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага на Прокуратурата на Република България, в качеството ѝ на администратор на лични данни административно наказание - имуществена санкция в размер на 20 000 лв. (двадесет хиляди лева) за нарушение на разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София-град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-732/2014 г.

София, 20.11.2014 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева на открито заседание, проведено на 05.11.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с № Ж-732/26.05.2014 г., подадена от М.А.С.-М. и Х.М.М. срещу Район И. - С.О.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

М.А.С.-М. твърди в жалбата си, депозирана пред КЗЛД, че през 2014 г. е узнала за обстоятелството, че район И. неправомерно е предоставил личните й данни на лицето В.Д. В жалбата се уточнява, че по същия неправомерен начин са обработени личните данни и на съпруга й.

В подкрепа на изложеното в жалбата твърдение е приложено писмо с рег. № КО9400-77/1/30.08.2013 г. на С.О. - район И. Писмото е адресирано до В.Д. и съдържа информация за трите имена и единните граждански номера на жалбоподателката й съпруга й. Информацията е взета след извършена справка в регистъра на населението.

Госпожа М.А.С.-М. иска от Комисията да извърши проверка, която да се установи извършването на административно нарушение, съответно виновното лице да бъде санкционирано съгласно закона.

В условията на служебното начало, залегнало в административния процес и изясняване на обстоятелствата от значение за случая, на основание чл. 36, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс е изискана информация от район И., В.Д., жалбоподателката и Софийски районен съд.

М.А.С.-М. депозира допълнение към жалбата си, като прилага копие от искова молба, подадена от П.П., председател на управителния съвет на етажната собственост на **** насочена срещу нея и съпруга й. Жалбоподателката приема предявеният срещу нея и съпругът й иск за заплащане на входни такси за неоснователен с аргумента, че ръководството на входа е нарушител и тя има спечелено дело. Излагат се твърдения, че след направени възражения от страна на госпожа М.А.С.-М. до съда, господин П.П. и госпожа В.Д. вече не са в ръководството на етажната собственост и за тях липсва основание да искат, респективно да получават лични данни. Прилага се писмо с рег. № КО9400-77/3/29.05.2014 г. на район И., адресирано до жалбоподателката, с което е уведомена, че личните й данни и тези на съпруга й са предоставени на госпожа В.Д., в качеството й на касиер на входа по повод образувано гражданско дело № 24884/2013 г. по описа на Софийски районен съд. По

административната преписка е приложено и пълномощно от Х.М.М. в полза на М.А.С.-М.

Район И. ангажира писменото си становище, като приема, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение. Уточнява се, че личните данни на жалбоподателката и съпруга ѝ са предоставени по повод разпореждане на Софийски районен съд, 43 състав по гр.д. № 24884/2013 г. Жалбоподателката и съпруга ѝ са ответници по делото, което е образувано по повод дължими от тях суми към входа, съгласно Закона за управление на етажната собственост. Сочи се, че район И., в качеството му на административен орган е длъжен да изпълни разпореждане на съда, тъй като в противен случай носи административно-наказателна отговорност по реда на чл. 302, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс. След като район И. е получил съобщението на Софийски районен съд, 43 състав, приложено към заявление с вх. № КО9700-77/26.08.2013 г., подадено от В.Д., в качеството ѝ на касиер на етажната собственост, абсолютно правомерно ѝ е предоставил информация за имената и единните граждански номера на жалбоподателката и съпруга ѝ.

В.Д. е ангажира писмено становище по жалбата, като сочи, че от месец септември 1998 г. до месец март 2014 г. е била касиер на ***. В качеството ѝ на касиер за посочения период, госпожа В.Д. е била член на домсъвета и управителния съвет на етажната собственост. В подкрепа на това твърдение се прилага протокол на Общото събрание № 27 от 28.05.2013 г., с което е избран нов управителен съвет на етажната собственост, както следва: П.П. - управител, В.Д. - касиер и др. В изпълнение на предходно решение на Общото събрание № 25/11.10.2012 г., председателят на етажната собственост е подал искова молба с рег. № 11237811.06.2013 г. В изпълнение на разпореждането на СРС, 43 състав, по гр. д. № 24884/2013 г., председателят на етажната собственост е възложил на госпожа В.Д. да изиска необходимата информация от район И. След получаване на информацията, госпожа В.Д. я е предала на председателя на етажната собственост, който от своя страна я е предоставил на СРС по делото.

Софийски районен съд е представил информация по случая, като сочи, че по гр.д. № 24884/2013 г. е постъпила справка от СО И., която съдържа имената и единните граждански номера на ответниците по делото. Съдът е задължил ищеца да предостави тази информация с разпореждане от 01.08.2013 г. СРС представя информация, че делото е образувано по повод искова молба, подадена от П.А.П., в качеството му на председател на управителния съвет на етажната собственост на *****.

Към писмото на СРС е приложен протокол № 19 на етажната собственост.

П.П. представя становището си по жалбата, като сочи, че след като е получил разпореждането на Софийски районен съд, с което е задължен да представи единните граждански номера на ответниците по делото е помолил В.Д. да проучи възможността за снабдяване с необходимата информация от район И. Господин П.П. останал изненадан от факта, че същата вечер е получил от госпожа В.Д. готов документ. Изненадата му била породена от това, че госпожа В.Д. не е ищец по делото и не би следвало да ѝ се предоставя такъв документ. Обяснението на госпожа В.Д. по случая било, че е получила необходимата информация със съдействието на служители в общината. Господин П.П. изказва предположение, че оказаното съдействие за издаване на документа е вследствие на представеното от госпожа В.Д. разпореждането на съда и краткия срок, който е бил определен за изпълнението му.

П.П. намира действията на служителите на общината за непрофесионални и незаконосъобразни. В стремежа им да помогнат са предоставили неправомерно лични данни на едно трето лице, което няма пряко отношение към съдебния спор. Господин П.П. намира, че жалбоподателите са в правото си да търсят защита на накърнените им права и да търсят отговорност от извършителя на административното нарушение.

Госпожа М.А.С.-М. с писмена молба иска от Комисията да събере служебно доказателства, а именно: заверено копие на страницата от домовата книга, в която са записани тя и съпругът ѝ. Със събирането на това писмено доказателство, жалбоподателката иска да се установи, че не е било необходимо събирането на личните ѝ данни и тези на съпруга и от район И., затова защото те са били налични в домовата книга. Представена е извадка от домовата книга, от която е видно, че информацията за жалбоподателите е в обем: три имена и родствената връзка на живущите в апартамент ***.

Район И. представя информация, че П.А.П. е председател на управителния съвет на сграда в режим на етажна собственост, находяща се в ****, като е избран с решение на Общото събрание, проведено на 28.05.2013 г. и мандата му е две години.

Въз основа на събраните по административната преписка доказателства, Комисията за защита на личните данни приема, че разгледана по същество жалбата се явява основателна, поради следните съображения:

От фактическата обстановка по преписката е установено, че П.П., в качеството му на председател на управителния съвет на сграда в режим на етажна собственост, в изпълнение на решение на Общото събрание е завел в Софийски районен съд искова молба срещу жалбоподателите за неизплатени входни такси. Софийски районен съд с разпореждане от 01.08.2013 г. е оставил без движение делото, задължил ищеца по делото, господин П.П. в седемдневен срок да представи препис от исквата молба за ответната страна, както и да посочи единните граждански номера на ответниците. Указано е на господин П.П., че при неизпълнение на дадените указания исквата молба ще бъде върната и делото ще бъде прекратено.

П.П. е възложил на В.Д. да проучи възможността за снабдяване с изисканата от съда информация. Госпожа В.Д. е представила на господин П.П. писмо от район И., адресирано до нея, в което се съдържа информация по отношение на трите имена и единните граждански номера на жалбоподателите. Събраната от район И. информация за жалбоподателите е предоставена на Софийски районен съд по гр. Д. №24884/2013 г. 43 състав, I гражданско отделение.

Госпожа М.А.С.-М. е изисквала от район И. информация, за основанията, на които са предоставени личните й данни на госпожа В.Д. Район И. е уведомил, че предоставянето на данните е извършено на касиера на етажната собственост по повод образувано гражданско дело пред Софийски районен съд.

На основание изложеното следва да се приеме, че не е спорно между страните, че личните данни на М. и Х. М. са били обработени от С.О. район И. чрез предоставянето им на В.Д. Обемът на обработените данни е три имена и единен граждански номер, като тази информация представлява лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД. Информацията е предоставена посредством писмо изх. № КО9400-77/1/30.08.2013 г. на кмета на район И., адресирано до В.Д.

Район И. не представя доказателства, от които може да се установи, че е извършена проверка за удостоверяването на качеството на госпожа В.Д. - касиер. Софийски районен съд не е издавал съдебно удостоверение, въз основа, на което ищеца или упълномощено от него лице да се снабди с необходимата за съдебния процес информация. П.П., в качеството му на председател на управителния съвет на сграда в режим на етажна собственост и страна по гражданското дело заявява, че не е надлежно упълномощил госпожа В.Д. да се снабди с документи, необходими за образуваното съдебно дело.

На основание изложеното, Комисията приема, че район И. не е предприел всички необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на М.А.С.-М. и Х.М.М. и чрез предоставяне на информация за тях в обем-три имена и единен граждански номер на трето лице е спомогнал за осъществяването на неправомерен достъп до тях. Личните данни са предоставени, без да е налице съдебно удостоверение, което да задължава района да предостави изисканата информация. На следващо място, ако госпожа В.Д. е представила, като документ, удостоверяващ необходимостта от предоставянето на данните съобщение от 09.08.2013 г. на Софийски районен съд по гр. д. № 24884/2013 г. 43 състав, то от съдържанието на същото е видно, че е адресирано до ****, в качеството му на ищец, а не до нея. Район И. не представя доказателства, от които да се установи по безспорен начин, че е извършил проверка на самоличността на лицето, на което са предоставени данните и от същата да е установено, че то има качеството на касиер на блока и лице имащо право да получи личните данни.

Личните данни на жалбоподателите са предоставени на трето лице, което няма качеството,

нито на страна в съдебния спор, по който се изисква информацията, нито качеството на упълномощен представител, които може да получи тази информация. С бездействието, което се състои в не предприемането на действия, от които да се установи на първо място необходимостта, правното основание и на второ, на кого следва да бъдат предоставени личните данни, район И. е осъществил състава на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД. Наличието на извършено административно нарушение е предпоставка извършителя да бъде санкциониран, съгласно законовите възможности.

Съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, законодателят е определил три възможности, които има Комисията при установяване на административно нарушение: да даде задължително предписание на администратора на лични данни, да определи срок за отстраняване на извършеното нарушение или да наложи административно наказание. В конкретния случай са неприложими първите две законови мерки, за това защото нарушението е извършено, неправомерният достъп до личните данни е осъществен, поради което е безпредметно да се дава задължително предписание или срок за отстраняване на нарушението.

Неоснователни са твърденията на ответната страна, че за него в конкретния случай е възникнало задължението да изпълни съдебно разпореждане, тъй като в противен случай, че бъде ангажирана административно-наказателната му отговорност по реда на чл. 302, ал. 1 от АПК. Съдебното разпореждане не е адресирано до район И., за да възникне за него задължение за изпълнението му. Не е издадено съдебно удостоверение, въз основа на което, района да издаде друго и при неизпълнението на това задължение да носи административна отговорност. Представянето на разпореждането на съда, адресирано до друг субект, различен от район И., от неоторизирано лице не е основание да бъде предоставена исканата информация. В случай, че район И. се бе съобразил с изискването на ЗЗЛД за неприкосновеност на личността и при съмнения, дали е задължен да предостави изисканата от съда информация е могъл да я предостави, но не на лицето В.Д., а на СРС. За администратора на лични данни не е било налице правно основание за предоставяне на личните данни, което е условие за допустимост при обработването на данните.

При извършена служебна справка в регистъра на администраторите на лични данни, който води Комисията се установи, че С.О., в качеството ѝ на администратор на лични данни е изпълнила задължението си да подаде заявление за регистрацията ѝ. Районите, които се включени в територията на С.О. не са самостоятелни субекти, те са неюридически лица и представляват правна структурна единица към друг юридически субект. По смисъла на ЗЗЛД районите се явяват обработващи лични данни. В тази връзка ще бъде ангажирана административно-наказателната отговорност за извършеното нарушение на администратора на лични данни - С.О.

С решение № 4/2009 г. от 01.12.2011 г. на КЗЛД на С.О. и е наложено административно наказание – имуществена санкция за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД. Административният акт е отменен от съда единствено и само по отношение на Община Ботевград, но не и по отношение на С.О. С цитираното решение размерът на наложената имуществена санкция е 4 500 лв.

Предмет на жалбата на М.А.С.-М. е твърдяното неправомерно обработване чрез предоставяне на личните ѝ данни и тези на съпруга ѝ от район И.

С разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, Комисията осъществява цялостен контрол по спазване на нормативните актове в областта на защита на личните данни. В изпълнение на това законово правомощие, с настоящето решение КЗЛД извършва и контрол по законосъобразност и по отношение на другите администратори на лични данни, които са обработвали личните данни на жалбоподателите.

От доказателствата по административната преписка се установява, че личните данни са обработени и от П.П., в качеството му на председател на управителния съвет на сграда в режим на етажна собственост и Софийски районен съд.

Председателите на управителния съвет на сграда в режим на етажна съсобственост са администратори на лични данни на собствено основание.

Правното основание за обработването на личните данни от страна на Софийски районен съд е нормативно установено задължение за администратора на лични данни, което е регламентирано в Гражданско процесуалния кодекс, по който се развива делото, образувано пред съда. За П.П. е налице условието за допустимост визирано в разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 6. Със Закона за управление на етажната собственост е определено, че изпълнителния орган на етажната собственост е управителен съвет, управителя. Председателят на управителния съвет (управителят) представлява пред съда собствениците в етажната собственост по исковете, предявени срещу тях във връзка с общите части, и по исковете, предявени срещу собственик, ползвател или обитател, който не изпълнява решение на общото събрание или задълженията си по този закон. По искове срещу трети лица, във връзка с общите части, председателят на управителния съвет (управителят) представлява собствениците, ако бъде упълномощен от общото събрание.

На основание изложеното Комисията приема, че личните данни на жалбоподателите обработени от тези двама администратора на лични данни е законосъобразно, поради което жалбата по отношение на тях следва да бъде оставена без уважение, като неоснователна.

В откритото заседание на Комисията, проведено на 05.11.2014 г., на което жалбата е разгледана по същество, жалбоподателката е представила ново писмено доказателство, а именно: писмо изх. № ЕС9400-65/1/04.11.2014 г. на район И. От него се установява, че в регистъра на етажната собственост е отбелязано лицето П.П., като е посочено, че при смяната му, новоизбраният управител следва да извърши пререгистрация на етажната собственост, чрез подаване на писмено заявление и протокол на общото събрание, на което е бил избран. Представа се и информация, че лицето, за което жалбоподателката е отправила запитването си не е регистрирано в регистъра на етажната собственост. Това доказателство е неотнормимо към предмета на настоящия спор, с които е сезирана Комисията и няма да бъде разглеждано.

В случай, че председателят на управителния съвет на сградата, в която живеят жалбоподателите, е сменен от общото събрание на етажната собственост и не са изпълнени законовите изисквания за пререгистрация му, то те могат да потърсят права си, съгласно Закона за управление на етажната собственост, по който закон КЗЛД не е компетентна да се произнесе.

Комисията установи, че деянието не е извършено при условията на неизбежна отбрана или крайна необходимост, поради което представлява административно нарушение.

Размерът на наложеното с настоящето решение наказание за извършено административно нарушение е определен над законоустановения минимум, с оглед утежняващите обстоятелства, подробно описани в решението.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е частично основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

1. Обявява жалба рег. № Ж-732/26.05.2014 г., подадена от М.А.С.-М. и Х.М.М. срещу Район И.-С.О. за неоснователна по отношение на П.П., в качеството му на председател на управителния съвет на сграда в режим на етажна собственост и Софийски районен съд и я оставя без уважение.

2. Обявява жалба рег. № Ж-732/26.05.2014 г., подадена от М.А.С.-М. и Х.М.М. срещу Район И.-С.О. за основателна по отношение на Район И.

3. Налага на С.О., БУЛСТАТ ***, със седалище: ****, представлявано от Й.Ф., в качеството й на кмет на общината административно наказание – имуществена санкция в размер 5 000 /пет хиляди/ хиляди за извършено административно нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД за това, че не е предприела

всички технически и организационна мерки за защита на личните данни и чрез действията си по предоставянето им на трето-неоторизирано лице е спомогнала за осъществяването на неправомерен достъп до тях.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

След влизане в сила на настоящето решение в сила, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. “Цветан Лазаров” № 2 или преведена по банков път: Банка **БНБ - ЦУ** **IBAN:** BG18BNBG96613000158601 **BIC** BNBGBGSD - Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-858/2014 г.

София, 20.11.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Мария Матева на заседание, проведено на 27.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-858/07.08.2014 г., подадена от В.М.Л.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от г-жа В.М.Л. жалба, в която са изложени твърдения за нарушения на Закона за защита на личните данни във връзка с откраднати дебитни карти на жалбоподателката и извършвани с тях трансакции на стойност 13 461, 70 лв. (тринадесет хиляди четиристотин шейсет и един лева и седемдесет стотинки) в търговски обекти „З.“, „Ф.“, „Г.-М.“, „Б.Б.“ ЕООД, базар „Г.“, игрални зали „Г.2001“ и казино „М.“.

Жалбоподателката твърди, че посочените „магазини“ не са предприели необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни, като при извършване на трансакциите с дебитните карти не е поискана личната карта на лицето за сравнение.

Жалбоподателката счита, че правата ѝ по ЗЗЛД са нарушени и моли Комисията да се предприеме съответните мерки за защитата им.

Към жалбата са приложени копия на: писмо от „Банка ДСК“ АД до г-жа В.М.Л. с информация за извършените с дебитните карти трансакции и разпечатки от „Райфайзенбанк България“ ЕАД за извършвани с дебитните карти на жалбоподателката плащания.

В хода на административното производство жалбоподателката уведомява, че за случая е сезирала ОЗ РУП - СДВР, с подадена жалба вх. № 15122/06.06.2014 г. Г-жа В.М.Л. уточнява, че по случая тече разследване.

Във връзка с твърденията на жалбоподателката и с оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от 05 РУП – СДВР е изискана информация за образуваното производство и данни за хода му.

В отговор от 05 РУП – СДВР уведомяват, че по случая се води досъдебно производство № 3М-15122/2014 г., по описа на 05 РУП – СДВР, във връзка с пр. пр. № 10100/2014 г., по описа на Софийска градска прокуратура. Уточняват, че досъдебното производство е за престъпление по чл. 249, ал. 1 от Наказателния кодекс (НК) и допълват, че в хода на разследването са събрани доказателства за виновността на конкретно лице, привлечено като обвиняем на 10.09.2014 г. и взета мярка за неотклонение.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Подадената от г-жа В.М.Л. жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Комисията счита, че са налице предпоставки за спиране на образуваното административно производство. Съгласно нормата на чл. 54, ал. 1, т. 3 от Административно-процесуалния кодекс административният орган спира административното производство, когато в хода на производството се разкрият престъпни обстоятелства, чието установяване е от значение за издаване на акта.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че по случая е образувано досъдебно производство № 3М-15122/2014 г., по описа на 05 РУП – СДВР, във връзка с пр. пр. № 10100/2014 г. на Софийска градска прокуратура, което не е приключило. Производството е за престъпление по чл. 249, ал. 1 от НК – за престъпление против паричната и кредитната система, а именно за използване на платежен инструмент или данни от платежен инструмент без съгласието на титуляра.

Установяването на факта има ли извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производството и в следствие за постановяването на административния акт. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателката лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни и да се ангажира административно-наказателната му отговорност по ЗЗЛД.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и чл. 54, ал. 1, т. 3 от Административно-процесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Спира административното производство образувано по повод подадена от В.М.Л. жалба рег. № Ж-858/07.08.2014 г. до отпадане на основанието за спиране.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-928/2014 г.
София, 20.11.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева, на открито заседание, проведено на 27.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж-928/08.09.2014 г., подадена от Ц.Ж.Б. срещу „И.А.М.” АД.

Административното производство е по реда на чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА).

Ц.Ж.Б. сезира КЗЛД с жалба, в която сочи, че е имал сключен договор с „И.А.М.” АД за паричен кредит. Остатъкът от непогасената по договора сума е джиросана на 05.03.2013 г. на „А.С.В.” ООД. Жалбоподателят твърди, че продажбата на задължението му е извършено без негово знание и съгласие и личните му данни са неправомерно предоставени на новия му кредитор. В жалбата господин Ц.Ж.Б. сочи, че е първоначално узнал за твърдяното от него неправомерно предоставяне на личните му данни през месец декември 2013 г., а в следствие получил съобщения от Софийски районен съд на 24.03.2014 г. и 19.05.2014 г.

Към жалбата като доказателства са приложение: съобщение от Софийски районен съд по гр. д. № 49218/2013 г. 72 състав, с което господин Ц.Ж.Б. е уведомен, за постановеното от съда решение № 6468/30.06.2014 г.; съобщение на Софийски районен съд по гр. д. № 49218/2013 г. 72 състав, с което на господин Ц.Ж.Б. му е указана правната възможност да подаде в едномесечен срок отговор на заведената срещу него искова претенция и решение №30.06.2014 г. на Софийски районен съд, постановено по гр.д. № 49218/2013 г., с което е признато за установено и господин Ц.Ж.Б. е осъден да заплати на „А.С.В.” ООД дължимата от него сума.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „И.А.М.” АД и „А.С.В.” ООД.

„А.С.В.” ООД е депозирала пред Комисията писменото си становище по жалбата, като подробно е описана следната фактическа обстановка:

Ц.Ж.Б. е сключил договор за паричен заем № 1142385-248937/13.11.2008 г. с „И.А.М.” АД. Като обезпечение на сключения договор, жалбоподателят е подписал и запис на заповед в полза на дружеството кредитор. В чл. 6 от сключения договор е уговорено между страните, че физическото лице доброволно предоставя свързаните с него лични данни на администратора на лични данни за целите на сключения договор. С приемането на цитираната разпоредба, клиента заявява, че е запознат с категорията получатели, на които личните му данни могат да бъдат предоставени и целите, за които данните ще бъдат предоставени. С подписване на договора, господин Ц.Ж.Б. е приел и Общите условия на дружеството, които са обективирани на гърба на сключения договор за паричен заем. С приемането на Общите условия, лицето дава съгласието си личните му данни да бъдат обработвани за нуждите и целите на сключения договор.

На 16.11.2010 г. между „И.А.М.” АД и „А.С.В.” ООД е сключен договор за цесия и вземането на жалбоподателят е прехвърлено. В изложението на становището се сочи правната природа на договора за цесия и законовите права, които имат страните по договора. Твърди се, че на господин Ц.Ж.Б. е изпратено уведомление на 17.11.2010 г за сключения договор за цесия, посредством изпращането на писмо по пощата на адрес: ***** и съгласно репорта на фирмата куриер, доставила пощенската пратка е получено лично от него на 25.11.2010 г.

Подписаният от жалбоподателя запис на заповед е от същата дата, на която е сключеният договор за паричен заем. Записът на заповед е прехвърлен с джиро на „А.С.В.” ООД на 05.03.2013 г. Подробно

се описва същността на правния способ за прехвърляне на записа на заповед чрез джирисване. След като „А.С.В.” ООД е встъпила в правата на кредитор по отношение на задължението на господин Ц.Ж.Б. се е снабдила с изпълнителен лист и заповед за изпълнение, издадена на основание чл. 417 от Гражданско-процесуалния кодекс. Образувано е изпълнително дело пред частен съдебен изпълнител С.Я. На длъжника е връчена покана за доброволно изпълнение, като той се е възползвал от правната възможност да направи възражение срещу издадената заповед за изпълнение. Предвид подаденото възражение за дружеството е възникнал правен интерес да заведе срещу длъжника установителен иск с правно основание чл. 422 от ГПК. Подадена е искова молба и пред Софийски районен съд и е образувано гр.д. № 49218/2013 г. На 30.06.2014 г. Софийски районен съд е постановил решение, с което е установено, че господин Ц.Ж.Б. дължи на „А.С.В.” ООД посочените в диспозитива на решението суми. Съдебното решение е влязло в законна сила на 15.08.2014 г.

„А.С.В.” ООД сочи, че към момента на изразяване на становището, по образуваното изпълнително дело няма постъпили суми за погасяване на задължението на господин Ц.Ж.Б., което към 01.10.2014 г. е в общ размер на 2022.85 лв.

Към становището като доказателства са приложени: препис от рамков договор за цесия от 16.11.2010 г.; препис-извлечение от Приложение №1 от договор за цесия; потвърждение за сключена цесия, договор за паричен заем от 13.11.2008 г., копие от предложение за сключване на паричен заем, копие от Общите условия към договор за паричен заем и пълномощно.

В изразеното писмено становище от „И.А.М.” АД по жалбата е посочена следната фактология:

На 12.11.2008 г. Ц.Ж.Б. е кандидатствал за отпускането на паричен заем в размер на 1 500 лв., който да бъде погасен на 27 седмични вноски. Господин Ц.Ж.Б. е подписал предложение за сключване на договор за паричен заем и доброволно е предоставил свързаните с него лични данни. Декларирал е, че с оглед улесняване и съкращаване на процедурата за достъп до кредити за в бъдеще, по негово възлагане е упълномощил „И.А.М.” АД да съхранява свързаните с него лични данни, като ги обработва за следните допълнителни цели: оценка на кредитоспособността, изготвяне на кредитно досие, осъществяване на маркетингова дейност и постоянно публично оповестяване на кредитоспособността. Заемателят се е съгласил личните му данни да бъдат разкриване на следните категории получатели: търговски банки, лизингови дружества, небанкови финансови институции, компании за събиране на вземания, кредитни бюра, телекомуникационни оператори, български или чуждестранни физически лица, юридически лица, държавни или общински органи.

На 13.11.2008 г. е взето мотивирано решение от страна на дружеството за отпускане в полза на Ц.Ж.Б. на паричен заем в размер на 1 200 лв. със срок на погасяване 21 седмици с общ размер на всички плащания 1821.75 лв. С приемането на клаузите на сключения договор, жалбоподателят е приел, свързаните с него лични данни да се обработват за целите на договора, като е бил надлежно уведомен за категориите получатели, на които биха могли да бъдат разкрити данните му. Жалбоподателят е престанал да изпълнява задължението си да погасява седмичните вноски по отпуснатия заем, което е и причината, дружеството да прехвърли на 16.11.2010 г. задължението му чрез договор за цесия на „А.С.В.” ООД. Сочи се, че на 16.11.2010 г. между „И.А.М.” АД и „А.С.В.” ООД е сключен договор на основание чл. 99, ал. 3 от Закона за задълженията и договорите, вследствие, на което личните данни на жалбоподателя са предоставени на новия му кредитор.

Дружеството приема, че е безспорно наличието на съгласие на жалбоподателя личните му данни да бъдат обработвани, което представлява основание за законосъобразното им обработване. Приема се, че е налице още едно от условията за допустимост, а именно наличието на договорни отношения между физическото лице, чиито лични данни се обработват и администратор на лични данни. Целта, за която данните са обработвани е точна, конкретна и ясна, поради което не е налице надхвърлянето ѝ.

Към становището като доказателства са приложени: предложение за сключване на договор за паричен заем, договор за паричен заем, Общи условия към договор за паричен заем, договор за продажба и прехвърляне на вземания и пълномощно.

В допълнение на изразеното становище, „А.С.В.” ООД, представя допълнителни доказателства, от които се установява, че жалбата на господин Ц.Ж.Б. е недопустима-просрочена. Представено е уведомително писмо до жалбоподателя, с което дружеството го информира, че е сключен договор за цесия. В уведомителното писмо е инкорпорирана и покана за доброволно изпълнение. Дата на изготвяне на двата документа е 16.11.2010 г. Представена е и извадка, препис извлечение от файл, предоставен от „Д.С.” ООД, която удостоверява факта, че изпратената до жалбоподателя пощенска пратка-писмо е доставена лично на 25.11.2010 г. Представена е и покана за доброволно изпълнение на ЧСИ С.Я. от 02.06.2013 г., като в разписката към нея е отбелязано, че Ц.Ж.Б. чрез съпругата си К.Б. я е получил на 07.07.2013 г. Възражението, отправено до Софийски районен съд от Ц.Ж.Б. по гр.д. №10283/2013 г. 72 състав е депозирано на 10.07.2013 г. с вх. № 3122730.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата на Ц.Ж.Б. е недопустима, поради следните съображения:

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

В чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни.

В жалба си, господин Ц.Ж.Б. сочи, че остатък от задължението, което той има, е джиросано на 05.03.2013 г., а че е разбрал първоначално за твърдяното от него неправомерно обработване на свързаните с него лични данни през декември 2013 г.

„А.С.В.” ООД е предоставила писмени доказателства, от които се установява, че на 16.11.2010 г. до жалбоподателя е изпратено уведомително писмо, с което му е съобщено, че задължението му към „И.А.М.” АД е цедирано на „А.С.В.” ООД. От препис-извлечението от файла на куриерската фирма се установява, че уведомителното писмо е получено лично от господин Ц.Ж.Б. на 25.11.2010 г. Разписката към поканата за доброволно изпълнение на ЧСИ С.Я. удостоверява, че жалбоподателят е бил уведомен чрез съпругата си К.Б. за прехвърлянето на задължението му на „А.С.В.” ООД, респективно за предоставянето на свързаните с него лични данни от стария на новия му кредитор. Друго писмено доказателство, опровергаващо твърдението на жалбоподателя, неподкрепено с никакви доказателства, за датата на узнаване на твърдяното от него неправомерно обработване на личните му данни от страна на „А.С.В.” ООД е подаденото от него възражение по гр. д. № 10283/2013 г. 72 състав. Датата на входиране и изготвяне на възражението съвпада и тя е 10.07.2013 г. От събраните по административната преписка доказателства се установява, че гр. д. № 10283/2013 г. пред Софийски районен съд е образувано по повод издадената заповед за изпълнение по реда на чл. 417 от ГПК.

На основание изложеното, Комисията приема за установено, че Ц.Ж.Б. е знаел, че свързаните с него лични данни се обработват от „А.С.В.” ООД в едни доста по ранен период, от твърденият в жалбата. Като най-ранна дата за узнаване на прехвърлянето на личните данни следва да се приеме 25.11.2010 г., датата, на която е доставено уведомителното писмо, с което жалбоподателя е уведомен за договора за цесия, а като най-късна дата за узнаване да бъде приета 10.07.2013 г., датата на подаденото възражение срещу заповедта за изпълнение. И при двете дата, ранната и късната, преклузивният срок за сезиране на Комисията е изтекъл. Жалбата, с която е сезирана КЗЛД е подадена на 08.09.2014 г.

На следващо място следва да се посочи, въпреки че жалбата няма да бъде разгледана по същество, че твърденията за липсата на уведомяване, съответно липсата на съгласие за предоставянето на личните данни от „И.А.М.” АД на „А.С.В.” ООД са неоснователни. Видно от приложените доказателства по административната преписка се установява, че в предложението за сключване на договор за паричен заем, договора за паричен заем и Общите условия към него, подробно е уговорено между страните, че физическото лице дава съгласието си свързаните с него лични данни да бъдат обработвани, както за целите на сключения договор за паричен заем, така и да бъдат предоставяни на трети лица, чиито категории са подробно посочени в документите. Съгласието на физическото лице е едно от условията за допустимост при обработването на личните данни.

За двамата администратори на лични данни са налице още две от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно: наличието на договорни отношения - чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД и реализирането на законни интереси на администратора на лични данни или на третото лице, на което се разкриват данните - чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

Не е спорно между страните, защото и двете са представили по административната преписка, съдебно решение от 30.06.2014 г. на Софийски районен съд, постановено по гр. д. № 49218/2013 г., с което е признато за установено, че Ц.Ж.Б. дължи на „А.С.В.“ ООД определена сума, което предполага, че интереса на администратора на лични данни е преимуществен пред този на физическото лице, чиито лични данни се обработват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана жалбата е недопустим, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК,

РЕШИ :

Оставя без разглеждане жалба с рег. № Ж-928/08.09.2014 г., подадена от Ц.Ж.Б. срещу „И.А.М.“ АД като недопустима-просрочена и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

**№ П-5117/2014 г.
София, 20.11.2014 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева, на открито заседание, проведено на 27.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по допустимост жалба с рег. П-5117/06.08.2014 г., подадена от М.Й.В. срещу „К.Б.М.“ ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА).

В Комисията за защита на личните данни е постъпила по електронната поща жалба от М.Й.В. Жалбата е адресирана, освен до Комисията и до „К.Б.М.“ ЕАД, Комисия за защита на потребителите, Комисията по правата на човека и жалбите на гражданите, Европейския Омбудсман и Прокуратурата на Република България.

От съдържанието на жалбата се установява, че след две годишно мълчание от страна на мобилния оператор, жалбоподателят е получил на 30.07.2014 г. ново писмо, което твърди, че е

приложил към жалбата си, но не го е сторил. Господин М.Й.В. сочи, че полученото от него писмо е без входящ номер, дата и подател и „К.Б.М.” ЕАД е създадо голям проблем с втория телефонен апарат, който той не е поръчвал. Жалбоподателят твърди, че е правил многократни опити да върне в представителство на оператора, телефонният апарат, но е получил отказ за това. С жалбата се търси съдействие за прекратяване на посочените действия, които жалбоподателят определя като „шантаж”.

Към жалбата са представени различни варианти на жалби от М.Й.В., отправени до различни адресати и прокламации, като част от съдържанието на текстовете е изготвено на чужд език, различен от българския.

При извършена служебна проверка е установено, че жалбата на М.Й.В. е подадена е подадена по електронен път, но не е подписана с електронен подпис.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно извършване на проверка по редовността на подадената жалба е изготвено писмо до жалбоподателя с изх. № П-5729/ 10.09.2014 г. В писмото е указано на господин М.Й.В., че съгласно разпоредбата на чл. 30 от ПДКЗЛДНА, жалбите, с които се сезира Комисията следва да съдържат определени реквизити.

Жалбоподателят е уведомен, че жалбата му страда от пороци, а именно не е подписана надлежно и част от представените към нея книжа не са на български език, на който се води административното производство, съгласно разпоредбата на чл. 14 от Административно-процесуалния кодекс.

В писмото е посочено на жалбоподателя, че следва да отстрани пороците на жалбата си в 3-дневен срок от получаване на писмото, съгласно чл. 30, ал. 2 от ПДКЗЛДНА. Указано му е също така, че на основание чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА при не отстраняване на нередовностите на жалбата в указаният срок, административното производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено по пощата, на посочения от жалбоподателя адрес. Същото се е върнало в цялост с отбелязване, че лицето е непозната на адреса. Писмото с указанията е изпратено по посочената в жалбата електронна поща и на друг адрес, съдържащ се по административната преписка.

Видно от репорта, писмото с указанията е получено по електронната поща от господин М.Й.В. на 23.09.2014 г. в 14 часа и видно от известие за доставка /обратна разписка/ на 09.10.2014 г.

Преклузивният срок за отстраняване на нередовностите на жалбата е изтекъл на 13.10.2014 г.

Изискано е изразяване на писмено становище и представяне на относими по случая доказателства от ответна страна в производството „К.Б.М.” ЕАД.

Мобилният оператор представя становището си по жалбата, като приема същата за нередовна. Соци се, че съгласно разпоредбата на чл. 14, ал. 3 от АПК, документите представени на чужд език, трябва да бъдат придружени с точен превод на български език. Соци се, че жалбата е „неструктурирана, липсва форма и логика на изложението, съдържат се множество неотнесими факти и съждения”, което създава изключителни затруднения при реализирането на правото на защита на мобилния оператор. Искането е жалбата да бъде обявена за нередовна, да бъде оставена без разглеждане и образуваното административно производство да бъде прекратено.

В становището се излага и фактология по същността на спора. Посочва се, че на 09.02.2011 г. между „К.Б.М.” ЕАД и М.Й.В. е сключен договор за мобилни услуги. За месеците февруари и март на 2011 г. е отчетено ползване на предоставяните услуги, съответно оператора на е получил заплащане на издадените фактури. Вследствие на неизпълнение на договорните задължения, на потребителя са начислени неустойки в общ размер на 198.83 лв. Вземането е цедирано на „Иновативни финанси” ООД по силата на сключен между двете дружества договор за цесия.

Жалбата е процесуално недопустима, поради следните съображения:

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Жалбата на М.Й.В. е подадена по електронен път, но не е подписана с електронен подпис. Подписа на подателя е едни от основните реквизити, които следва да съдържа жалбата, за да може тя да бъде приета за редовна.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно извършване на проверка по редовността на подадената жалба е изготвено писмо до жалбоподателя, с което са му дадени указания за отстраняване на нередовностите по жалбата му, както и последствията от неотстраняването им.

Писмото с указанията е сведено до знанието на жалбоподателя, както по електронен път, така и чрез изпращането на писмо с обратна разписка. Видно от известието за доставка и репорта, указанията на Комисията са надлежно получени.

В законоустановения срок, жалбата не е потвърдена с подписването ѝ, поради което тя се явява нередовна, поради което на основание чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК, административното производство следва да бъде прекратено.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА,

РЕШИ :

Оставя без разглеждане жалба с рег. № П-5117/06.08.2014 г., подадена от М.Й.В. срещу „К.Б.М.” ЕАД като нередовна и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ П-5596/2014 г.

София, 20.11.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Мария Матева на заседание, проведено на 27.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № П-5596/03.09.2014 г., подадена от Ц.И.П. срещу „У.К.Ф.“ ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от г-жа Ц.И.П. жалба, същата препратена за разглеждане по компетентност от Комисията за защита на потребителите, в която са

изложени твърдения за извършено от страна на „У.К.Ф.“ ЕАД нарушение на Закона за защита на личните данни.

Жалбоподателката информира, че във връзка със сключени от нея договори за отпускане на стокови и парични кредити, поискала от „У.К.Ф.“ ЕАД да ѝ издаде удостоверение за липса на задължения по кредитите. Г-жа Ц.И.П. твърди, че в отговор получила удостоверение за липса на задължения за друго лице, в което се съдържат трите имена на същото. Моли да се разследва как дружеството обработва личните данни на клиентите си.

Към жалбата са приложени копия на: договори за отпускане на паричен и стоков кредит, ведно с приложените към тях погасителни планове и Общи условия на „У.К.Ф.“ ЕАД; удостоверение изх. № 8559/20.06.2014 г., по описа на „У.К.Ф.“ ЕАД.

Жалбата е подадена по електронен път от имейл адрес ***** и не е подписана.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на лични им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са посочени задължителните реквизити, които следва да съдържа искането, с което е сезирана КЗЛД, а именно: данни за искателя, естеството на искането, дата и подпис.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от АПК когато писменото искане не е подписано и при съмнение, че изхожда от посочения в него гражданин административния орган следва да изиска неговото потвърждение със собственоръчен или електронен подпис в тридневен срок от получаване на съобщението за това. Законодателят е указал, че при непотвърждение в срока производството следва да се прекрати.

С оглед гореизложеното и факта, че жалба рег. № П-5596/03.09.2014 г. е подадена по електронен път от имейл адрес ***** и не е подписана, до жалбоподателката е изпратено писмо с указания, че жалбата не съдържа нормативно определените реквизити, а именно липсва подпис, с оглед което същата е нередовна и следва да бъде потвърдена в три дневен срок от получаване на съобщението за това. Посочено е, че при неизпълнение на дадените указания в срок образуваното по случая административното производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на посочен от жалбоподателката адрес за кореспонденция, а именно: ***** . Същото се е върнало в КЗЛД в цялост, с отбелязване на пощенското клеймо „непотърсено“. Копие от писмото е изпратено на 15.09.2014 г. и на имейл адреса, от който е изпратена жалбата - ***** , но жалбоподателката не е предприела действия за потвърждаване на жалбата.

С оглед гореизложеното Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 56, ал. 2 от АПК за прекратяване на административното производство. Съгласно цитираната разпоредба административният орган следва да прекрати образуваното пред него административно производството, в случаите на чл. 30, ал. 1 от АПК, а именно когато жалбата, с която е сезиран, не е подписана и след дадени от органа указания не е потвърдена.

Водима от горното и на основание чл. 56, ал. 2, във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № П-5596/03.09.2014 г., подадена от Ц.И.П. срещу „У.К.Ф.“ ЕАД, като нередовна и прекратява образуваното административно производство.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Мария Матева /п/****РЕШЕНИЕ****№ Ж-441/2014 г.****София, 21.11.2014 г.**

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 08.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-441/23.04.2014 г. от Н.Р.Ж. срещу НОИ (НОИ).

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни. Жалбоподателят посочва, че НОИ двукратно е предоставил информация на бившата му съпруга относно неговата месторабота и възнагражденията, които получава, без знанието и съгласието му. Твърди, че писмата, съдържащи „лична информация“ са изпратени от НОИ до съда в ****. За извършеното е узнал от Службата по социални въпроси, младежта и семейството в гр. Л. Твърди, че бившата му съпруга е „отвякла детето му преди повече от 13 години и пребива в Австрия“. Притеснен е на какво основание НОИ предоставя информация, съдържаща личните му данни, на трети лица и моли Комисията с оглед правомощията си да предприеме необходимите действия. Господин Н.Р.Ж. посочва, че информация е предоставена веднъж през 2012 г. и втори път – през 2013 г. Счита, че служител на НОИ е злоупотребил с неговите лични данни, като ги е предоставил лично на бившата му съпруга, която ги е използвала в австрийски съд за увеличение на издръжката на детето. Към жалбата прилага писма, изпратени от Службата по социални въпроси, младежта и семейството в Л., „където живеят бившата му съпругата и отвлеченото му дете“. Към жалбата са приложени и копия на документи, написани на език, различен от българския.

Жалбата, подадена от Н.Р.Ж. срещу НОИ е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава НОИ. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че НОИ е вписан в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД с идентификационен номер 19074. Заявени са 20 регистъра.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 17.09.2014 г. (Протокол № 35), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 08.10.2014 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя Н.Р.Ж. и ответна страна – НОИ в качеството му на администратор на лични данни.

С писмо изх. № П-3314/31.05.2014 г. на Председателя на КЗЛД, както и при проведен телефонен разговор с жалбоподателя (Протокол вх. № ПР-79/29.05.2014 г.), г-н Н.Р.Ж. е уведомен, че съгласно чл. 14, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс производствата по този кодекс се водят на български език, предвид на което документи, представени на чужд език трябва да бъдат придружени с точен превод. От жалбоподателя е изискано в 7-дневен срок да депозира жалбата съгласно указанията с превод на български език на приложените към нея доказателства, да посочи дата на твърдяното нарушение, да предостави информация дали по конкретния повод е сезирал и други органи. В противен случай, административният орган следва да назначи преводач за сметка на заинтересованото лице. Н.Р.Ж. заявява, че не разполага със средства, тъй като е безработен и настоява КЗЛД да приеме само доказателства, в които има български текст. Посочва, че е подал жалба по случая до прокуратурата, но с писмо е уведомен, че производството е приключено.

С писмо вх. № П-3583/12.06.2014 г. г-н Н.Р.Ж. потвърждава жалбата и уточнява, че е представил справка от регистър на трудовите договори на неговото име, предоставена от НОИ на лицето Е.Г. – бивша негова съпруга, която е австрийска гражданка. Заявява, че оттегля доказателствата на немски език, които е приложил към жалбата.

На основание чл. 26 от АПК, с писмо изх. № П-3301/31.05.2014 г. на Председателя на КЗЛД, НОИ е уведомен за откритото в КЗЛД административно производство. От администратора на лични данни е изискано становище, както и относими доказателства. В отговор, НОИ изпраща становище с вх. № П-3637/13.06.2014 г., с което уведомява Комисията, че в деловодната система на НОИ липсват данни за предоставяне на информация на трети лица относно г-н Н.Р.Ж. Посочва се, че жалбоподателят е проверяван в регистъра на осигурените лица относно обезщетенията за безработица по повод сведения, получени от Агенцията по заетостта на 03.07.2012 г. НОИ сочи, че по електронната поща е постъпило Заявление с вх. № 96-4119-1/18.03.2014 г. от Н.Р.Ж., съдържащо искане за извършване на проверка. Въпреки указанията да подаде заявлението в писмена форма, заявлението не е потвърдено.

Към становището са приложени 4 стр. електронни извадки и писмо изх. № 96-4119-1-2/02.04.2014 г. до жалбоподателя.

Повторно с писмо изх. № П-3853/23.06.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от НОИ е изискано становище, в което да се уточни за какви цели и на какво основание личните данни на жалбоподателя са предоставени на трети лица. С писмо вх. № П-4422/10.07.2014 г. НОИ предоставя информация за резултатите от извършената проверка по случая в информационната система на осигурителния институт. Установено е следното: на 19.05.2014 г. г-н Н.Р.Ж. е извършвал справка със своя личен потребителски код; на 09.05.2014 г. е извършвана проверка от служител на отдел „Парични обезщетения” към НОИ; на 05.07.2012 г. и 06.06.2014 г. са извършени проверки от ТД на НОИ – София град; от 09.07.2010 г. до 12.12.2013 г. справки са извършвани от служители на П.Б. АД. НОИ сочи, че с посочената банка е сключен договор, чийто предмет е предоставяне на сведения относно наличие или липса на данни за осигуряване на физически лица, самоосигуряващи се лица и ЕТ, както и за осигурители – юридически лица. Приложени са копия на: писмо изх. № 05-16-6#2/11.06.2014 г. и известие за доставянето му; писмо изх. № 05-16-6#4/03.07.2014 г.; справка от информационната система на НОИ; писмо вх. № 11-01-504/07.04.2014 г. и писмо изх. № 11-01-504#1/10.04.2014 г.

С оглед твърденията на НОИ за сключен договор с П.Б. АД, с писмо изх. № П-4666/ 21.07.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от НОИ е изискано заверено копие на договор с „Ю.Б.” АД, по силата на който се предоставя информация, съдържаща се в регистрите на НОИ.

НОИ депозира писмо с вх. № П-5015/05.08.2014 г., с което депозира заверени копия на:

Договор № 127/10.11.2004 г. с „Б.П.Б.”, Анекс № 1 от 01.12.2006 г., Анекс № 2 от м. май 2007 г., Анекс № 3 от 22.12.2010 г., Анекс № 4/2013 г., Решение № 60/01.11.2007 г. на СГС и Разпечатка за актуално състояние.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по случая, с писмо изх. № П-4671/ 21.07.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от „Ю.Б.” АД е изискано становище и заверено копие на договор с НОИ.

В отговор, „Ю.Б.” АД изпраща становище, заведено с вх. № П-5295/18.08.2014 г., с което уведомява КЗЛД за резултатите от извършената проверка по случая. Установено е, че банката не е имала взаимоотношения с Н.Р.Ж. и не е възлагала проверка на осигурителния му статус. Към становището са приложени копия на Договор от 10.11.2004 г. с НОИ и 4 бр. Анекси към него.

За откритото заседание на КЗЛД за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 08.10.2014 г., страните са редовно уведомени. Жалбоподателят не се явява и не изпраща процесуален представител. НОИ се представлява от гл. юрк. Г.С.Н. с пълномощно по жалбата. Юрк. Г.С.Н. счита жалбата за неоснователна, тъй като на правно основание – съдебно удостоверение по международна поръчка, НОИ е изпълнил указанията на съда и е предоставил справка относно прекратени и настоящи трудови договори на г-н Н.Р.Ж.

Законът за защита на личните данни изисква обработването на лични данни да се осъществява законосъобразно и добросъвестно, при спазване неприкосновеността и личния живот, чрез осигуряване защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с лични данни, изразяваща се в обработване на личните данни на жалбоподателя без правно основание, както и предоставянето им на трети лица без знанието и съгласието на жалбоподателя. Съгласно легалното определение, съдържащо се в § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД, „обработване на лични данни” е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. По смисъла на § 1, т. 5 от ДР на ЗЗЛД „предоставяне на лични данни” са действия по цялостно или частично пренасяне на данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея.

При преценка относно основателността на жалбата, Комисията за защита на личните данни изследва наличието на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от администратор на лични данни.

В конкретния случай не е установено обработване по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД на личните данни на жалбоподателя от „Ю.Б.” АД в качеството му на администратор на лични данни, срещу които административният орган да упражни правомощията си.

При анализ на събраните в хода на административното производство доказателства в тяхната съвкупност е видно, че НОИ обработва по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД личните данни на г-н Н.Р.Ж. Не се установява злоупотреба с личните на жалбоподателя от „служители на НОИ”, съгласно изложените в жалбата твърдения. Още повече, че на подадена жалба до Районна прокуратура – гр. София, г-н Н.Р.Ж. посочва, че е получил писмо за прекратяване на производството пред разследващите органи. Обработването на свързаните с жалбоподателя лични данни е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора на лични данни, по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД, тъй като обработването на лични данни от НОИ е свързано с осигурителния статус на лицето.

Жалбоподателят посочва, че без неговото знание и съгласие, служители на НОИ са предоставили справка от регистър на трудовите договори на лицето Е.Г. – австрийска гражданка, бивша негова съпруга с предишно име Е.С.Ш. При проведен телефонен разговор (Протокол от 29.05.2014 г.) г-н Н.Р.Ж. заявява, че е издирван за издръжка на своята дъщеря. Към становище с

вх. № П-4422/10.07.2014 г. НОИ депозира заверено копие на писмо от 01.04.2014 г. по гр. дело 16188/2014 г., 77 състав на Софийски градски съд, към което е приложено Разпореждане по международна съдебна поръчка от Австрия. На основание чл. 186 от Гражданско-процесуалния кодекс НОИ се задължава да предостави информация за Н.Р.Ж. относно причините лицето да не получава обезщетение за безработица за периода от 15.08.2012 г. до 03.04.2013 г., в какъв срок би могъл да си намери работа и срещу какъв очакван доход. Към писмото е приложен заверен превод от немски език от дата 04.03.2014 г. на т. 11. и т. 12.1. от съществено извлечение от дело, от което е видно, че срещу жалбоподателя е образуваното дело за издръжка на малолетната му дъщеря.

Съгласно чл. 186 от ГПК, официалните документи и удостоверения се представят от страните. Съдът може да ги изиска от съответното учреждение или да снабди страната с удостоверение, въз основа на което тя да се снабди с тях. Учреждението е длъжно да издаде исканите документи или да обясни причините за неиздаването им.

В конкретния случай НОИ разполага със съдебно удостоверение, предвид на което предоставя изискана по надлежния ред информация, съдържаща личните данни на г-н Н.Р.Ж. за нуждите на съдебното производство. Налице е условие за допустимост, съдържащо се в чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, съгласно което обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни.

В чл. 1 от Закона за защита на личните данни законодателят е указал, че той урежда защитата на физическите лица при обработване на техните лични данни, както и достъпа до тези данни КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД. Целта на закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. От събраните в хода на административното производство доказателства Комисията не установява нарушение на императивни разпоредби, както и нарушаване на правата на Н.Р.Ж. по Закона за защита на личните данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни приема, че разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-441/23.04.2014 г. от Н.Р.Ж. срещу НОИ (НОИ).

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-957/2014 г.
София, 21.11.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 05.11.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-957/16.09.2014 г., подадена от Й.Д. срещу „Е.и Е.К.“ ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от Й.Д. жалба, в която са изложени твърдения за злоупотреба с личните му данни от страна на „Е.и Е.К.“ ООД.

Жалбоподателят твърди, че на 10.07.2014 г. получил на домашния си адрес писмо от „Е.и Е.К.“ ООД, с което го уведомявали, че има задължение към „К.Б.М.“ ЕАД в размер на 3020,63 лв. (три хиляди и двадесет лева и шестдесет и три стотинки), което следва да заплати. Господин Й.Д. сочи, че в отговор на полученото писмо изпратил молба до дружеството и поискал от същото да му предоставят документи удостоверяващи наличието и произхода на задължението, но такива не са му предоставени.

Жалбоподателят твърди, че по повод задължението служители на „Е.и Е.К.“ ООД го „тормозят непрекъснато по телефона“ и го заплашват със съд.

Към жалбата е приложено копие на писмо от Х.Д. до управителя на „Е.и Е.К.“ ООД.

Жалбата е подадена по електронен път от имейл адрес ***** и не е подписана.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на лични им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са посочени задължителните реквизити, които следва да съдържа искането, с което е сезирана КЗЛД, а именно: данни за искателя, естеството на искането, дата и подпис.

Подадената от г-н Й.Д. жалба не е подписана, следователно не съдържа всички нормативно определени и задължителни реквизити, с оглед което същата е нередовна.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и разпоредбата на чл. 30, ал. 2 и ал. 3 от ПДКЗЛДНА, до жалбоподателят е изпратено писмо с указания, че жалбата не съдържа нормативно определените реквизити, а именно липсва подпис, с оглед което същата е нередовна и следва да бъде потвърдена в три дневен срок от получаване на съобщението за това. Посочено е, че при неизпълнение на дадените указания в срок, образуваното по случая административното производство ще бъде прекратено.

Съгласно разпоредбата на чл. 42, ал. 4 от Гражданско-процесуалния кодекс (ГПК), приложима субсидиарно в административното производство (чл. 144 от АПК), на страната могат да се връчват съобщения и на посочения от нея електронен адрес. В тази връзка и поради факта, че в жалбата не е посочен адрес за кореспонденция, на имейл адреса, от който е подадена същата, е изпратено писмо с указания до жалбоподателя за отстраняване на констатираните нередности. Писмото е изпратено на 13.10.2014 г. и по презумпция от чл. 42, ал. 4 от ГПК (изречение второ) се смята за получено с постъпването му в конкретната информационна система, в случая на 13.10.2014 г.

С оглед обстоятелството, че в законоустановения срок дадените указания не са изпълнени, Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 56, ал. 2 от АПК за прекратяване на административното производство.

Съгласно чл. 56, ал. 2 от АПК административният орган следва да прекрати образуваното пред него административно производство, в случаите на чл. 30, ал. 1 от АПК, а именно когато жалбата, с която е сезиран, не е подписана и след дадени от органа указания не е потвърдена.

Водима от горното и на основание чл. 56, ал. 2, във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-957/16.09.2014 г., подадена от Й.Д. срещу „Е.и Е.К.“ ООД, като нередовна и прекратява образуваното административно производство.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София-град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-854/2014 г.

София, 01.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 08.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи - за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж-854/04.08.2014 г., подадена от Я.Г.Я.

Господин Я.Г.Я. уведомява, че на 22.07.2014 г., във фейсбук, в създадена група, наречена „група за караници“, потребител с ник нейм Й.Й. е публикувал справка, касаеща здравното му осигуряване за периода м. февруари 2011 г. - м. януари 2014 г. Жалбоподателят счита, че лицето, ползващо съответния потребителски профил, вероятно е господин Й.М.Й. от град С.З. Той предполага, че достъпа до неговите лични данни и информация е осъществен било лично от господин Й., било чрез трето лице, което е предоставило свой код или парола. Господин Я.Г.Я. счита, че в последния случай третото лице е злоупотребило с правата си и е възможно да е извършило престъпление по чл. 319д от НК.

Жалбоподателят твърди, че спрямо личните му данни е осъществен неправомерен достъп и в резултат, в интернет е публикувана информация, която е станала общодостъпна.

Господин Я.Г.Я. моли комисията да извърши проверка, установяваща кой е предоставил личните му данни на лице с профил във фейсбук Й.Й. или по чие нареждане е извършено предоставянето и от виновните лица да бъде потърсена съответната отговорност.

Към жалба рег. № Ж-854/04.08.2014 г., с която господин Я.Г.Я. сезира и Окръжна прокуратура – град С.З., е приложена разпечатка от фейсбук, направена на 28.07.2014 г., съдържаща имената Я. ЯГ, Дата и час на отпечатване- 22.07.2014 г., 21,36, осигурителен доход, дължими вноски и лихви за здравно осигуряване.

С писма рег. № П-5364/21.08.2014 г. и рег. № П-5365/21.08.2014 г. на председателя на КЗЛД, от НЗОК и НАП са изискани писмени становища, ведно с относимите доказателства.

От НЗОК уведомяват, че съгласно чл. 2, ал. 2 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО), набирането на средства от задължителните здравноосигурителни вноски се осъществява от НАП, която поддържа електронната услуга „Проверка на здравноосигурителен статус”, която дава възможност на задължително здравноосигурените лица да направят справка за здравноосигурителния си статус чрез посочване на ЕГН и код за проверка. Подчертава се, че НЗОК не предлага електронната услуга „Проверка на здравноосигурителен статус” на задължително здравноосигурените лица и не може да разпространява данни относно здравноосигурителния им статус, включително да дава достъп на трети лица до тях, под каквато и да е форма.

С писмо рег. № С-452/03.08.2014 г. от НАП уведомяват, че след постъпване на жалбата от господин Я.Г.Я. в офис С.З. при ТД на НАП П., е извършена проверка както в ЦУ на НАП, така и на териториално ниво – в ТД на НАП П. Установено е, че за господин Я.Г.Я. не са издавани справки или удостоверения, касаещи здравноосигурителния му статус от информационната система на НАП – Софтуер за управление на приходите (СУП).

Във връзка с въпросните справки за здравноосигурителните права на жалбоподателя – едната с час 21,38, а втората с час, който не се чете, се изтъква, че в офиса за обслужване - С.З. е създадена организация за работа, според която всички компютри се изключват в 21.00 часа и програмно е забранено след 21.00 часа да се регистрират компютри в мрежата. Ето защо в становището се сочи като невъзможно издаването на справка от информационната система на НАП след 21.00 часа от офис/дирекция за обслужване - С.З.

Проверка, извършена в информационните системи на НАП установява, че лицето, посочено за „евентуален” извършител на нарушението – Й.М.Й., не фигурира в регистъра на служителите на агенцията.

Въз основа на извършената проверка е установено, че публикуваните във фейсбук справки съдържат информация, която е достъпна при посочване на ЕГН за съответното лице в поддържаните от НАП електронни услуги на интернет страницата www.nap.bg, рубрика електронни услуги, подразбика „Е-услуги със свободен достъп”, а именно „Справка за здравноосигурителния статус”, в комбинация с електронната услуга „Здравноосигурителен калкулатор”.

От НАП се ангажират с предположение, че в конкретния случай ЕГН-то на жалбоподателя вероятно е използвано неправомерно от трето лице, но не са установени данни за участие /респ. съпричастност на служител на НАП към извършването на злоупотреба с личните данни на Я.Г.Я.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, при сезирането й, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по закона. В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД. Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК административния орган е длъжен да провери, при постъпване на искането, предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Жалба рег. № Ж-854/04.08.2014 г. е насочена срещу публикуване в интернет пространството на информация за здравноосигурителния статус на господин Я.Г.Я. - от предполагаем извършител - Й.М.Й., който няма качеството администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

Описаните личностни взаимоотношения попадат извън приложното поле на ЗЗЛД, който съгласно чл. 1, ал. 9 не се прилага за обработването на лични данни, извършвано от физически лица за техни лични или домашни дейности. В жалбата на господин Я.Г.Я. липсва индивидуализиране на ответна страна – администратор на лични данни, в административното производство, което представлява абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта ѝ.

Не е в компетентността на КЗЛД да установи извършено ли е компютърно престъпление спрямо господин Я.Г.Я. по смисъла на чл. 319а и следващите от НК. Комисията не е разследващ орган и тези действия не са включени в правомощията ѝ, а са от компетентността на прокуратурата, която жалбоподателя надлежно е сезирал.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № 854/04.08.2014 г., подадена от Я.Г.Я., като недопустима и прекратява, образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-863/2014 г.

София, 01.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 08.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи - за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж-863/11.08.2014 г., подадена от Е.В.Т.

Госпожа Е.В.Т. поставя въпроса как е възможно седма, осма, девета и десета цифра от ЕГН-то ѝ да са идентични с тези от ЕГН-то на съвсем друга личност, която е нейна първа братовчедка. Жалбоподателката уведомява, че е осиновена и въпросната братовчедка – В.С., ѝ нанася огромни вреди в личния живот, продавайки самостоятелно имот на дядо ѝ Д. и баба ѝ Д.

Госпожа Е.В.Т. пита дали може да промени цифрите в ЕГН-то си и иска да бъде насочена какви действия да предприеме с тази цел. Тя сочи, че е български гражданин с хуманитарен статут, че осиновяването ѝ не е регистрирано в съда или общината и поради тази причина не може да издири биологичните си родители.

С писмо рег. № П-5337/19.08.2014 г. на председателя на КЗЛД, госпожа Е.В.Т. е уведомена, че жалба рег. № Ж-863/11.08.2014 г., депозирана от нея в деловодството на КЗЛД не е подписана и не може да се установи от кого изхожда. На жалбоподателката е указано, че според чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) всяка жалба трябва да съдържа изрично посочени реквизити, които в нейната липсват.

На госпожа Е.В.Т. е посочено, че съгласно чл. 29, ал. 2 от ПДКЗЛДНА писмените искания се подават в деловодството на КЗЛД с писмо, по факса или по електронен път и ако са подадени по електронен път е необходимо подателят да притежава електронен подпис (в съответствие със Закона за електронния документ и електронния подпис), предвид което следва да потвърди искането си със собственоръчен или електронен подпис. От жалбоподателката е изискано да посочи личните си данни, станали предмет на неправомерно обработване, да представи писмени доказателства в подкрепа на твърденията за неправомерното им обработване и за нарушаване на правата ѝ по ЗЗЛД.

Във връзка с въпросите, поставените в жалба рег. № Ж-863/11.08.2014 г., госпожа Е.В.Т. е информирана, че ЕСГРАОН е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях. ЕСГРАОН е създадена през 1977 г. с постановление N 15 на МС чрез анкетиране на всички български граждани, като за всяко лице е съставен Личен Регистрационен Картон (ЛРК). За всяко физическо лице, подлежащо на вписване в регистъра на населението, се създава електронен личен регистрационен картон в регистъра на населението. С постановление N 154 от 1992 г. на МС ръководството и контрола по функционирането и развитието на ЕСГРАОН са възложени на Главна Дирекция „Гражданска Регистрация и Административно Обслужване“ (ГД „ГРАО“) към Министерство на Регионалното Развитие и Благоустройството (МРРБ) и на 28 Териториални звена „ГРАО“ (ТЗ „ГРАО“) в областните градове.

С оглед горното, на жалбоподателката е указано, че въпросите, свързани с ЕГН-то ѝ, следва да бъдат отправени именно към ГД „ГРАО“ или към съответното ТЗ „ГРАО“.

С писмо рег. № П-5417/25.08.2014 г., госпожа Е.В.Т. депозира в КЗЛД саморъчно подписано приложение, с което моли комисията да разгледа още три злоупотреби, свързани с личността ѝ. Във въпросното приложение жалбоподателката описва събития и взаимоотношения, случили се между нея и братовчедка ѝ през 1993 г., във връзка със сключването на застрахователен договор, копие от който не ѝ е предоставено. В приложението, госпожа Е.В.Т. твърди нередности във връзка с трудовите ѝ правоотношения като служител на СОУ „О.П.“ – град В., датиращи от периода 1998-1999 година и информира КЗЛД за продажба на ½ идеална част от наследството на баща ѝ, осъществена без знанието ѝ през 2011 г.

В заключение, госпожа Е.В.Т. изисква от комисията да нареди на ЕСГРАОН – град В. и на ТЗ ГРАО – гр. Мездра да ѝ предоставят пълно копие от нейния личен регистрационен картон.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, при сезирането ѝ, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по закона. В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД. Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК административния орган е длъжен да провери, при постъпване на искането, предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Въпреки дадените указания жалбоподателката не прави нужните уточнения, с оглед съдействие на административния орган при защита на интересите ѝ. Госпожа Е.В.Т. не посочва свои личните данни, станали предмет на неправомерно обработване, не твърди подобно обработване и не представя доказателства за нарушаване на правата ѝ по ЗЗЛД. В жалба рег. № 863/11.08.2014 г. са описани факти, събития, сделки и личностни взаимоотношения, датиращи от 1993, 1994, 1998, 1999 и 2011 г., които попадат извън приложното поле на ЗЗЛД, който съгласно чл. 1, ал. 9 не се прилага за обработването на лични данни, извършвано от физически лица за техни лични или домашни дейности. В жалбата на госпожа Е.В.Т. липсва индивидуализиране на ответна страна в административното производство, което представлява абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта ѝ.

Предвид времевите периоди, които засяга може да се заключи, че жалба рег. № 863/11.08.2014 г. е подадена извън срока, предвиден в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № 863/11.08.2014 г., подадена от Е.В.Т., като недопустима и прекратява, образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-918/14 г.

София, 01.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева, на открито заседание, проведено на 05.11.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-918/05.09.2014 г., подадена от С.Т.М. срещу Община К.

Госпожа С.Т.М. твърди неправомерно използване на нейни лични данни от Община К., чрез трикратното изписване на ЕГН-то ѝ в констативен акт, залепен на притежавания от нея имот, който акт е поставен и на специално табло в града.

На 31.07.2014 г. жалбоподателката получава телефонно обаждане, с което познати я известяват, че е търсена чрез полицията на адреса на имота, отдаден под наем в град К. и че на имота ѝ е залепен констативен протокол.

Госпожа С.Т.М. уведомява, че само след няколко дни е получила писмо с обратна разписка, съдържащо въпросния констативен протокол, на адреса ѝ в град София, очевидно известен - към 31.07.2014 г., на Община К.

Жалбоподателката не приема, че съществува законно основание или цел, нито разумно и обективно оправдание за така извършеното публикуване на ЕГН-то ѝ, с което счита нарушени правата, гарантирани ѝ от ЗЗЛД.

С писмо на председателя на КЗЛД, от Община К. е изискано писмено становище, което е депозирано в КЗЛД под рег. № С-551/03.10.2014 г. и в което е посочено, че след съставянето на въпросния констативен акт, служителите на общинската администрация са пристъпили към неговото

съобщаване по реда на § 4, ал. 1 от ДР на ЗУТ. От Община К. считат, че с извършените от длъжностните лица действия - по споменатата по-горе процедура, не е извършено нарушение на Закона за защита на личните данни.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от С.Т.М. срещу Община К. отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу Община К., която е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание КЗЛД приема, че жалба рег. № Ж-918/05.09.2014 г., подадена от С.Т.М. срещу Община К. е допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА комисията конституира Община К. като ответна страна в производството.

Жалба рег. № Ж-918/05.09.2014 г. е определена за разглеждане в открито заседание на КЗЛД, насрочено за 05.11.2014 г.,

Разгледана по същество жалба рег. № Ж-918/05.09.2014 г. е основателна, тъй като събраните по административната преписка доказателства сочат, че лични данни са обработени от администратор на лични данни, в противоречие с принципите залегнали в чл. 2 ал. 2 т. 1 и т. 3 от Закона за защита на личните данни.

Не следва да се кредитира твърдението, изразено в становището на Община К., че процесния Констативния акт е съобщен на госпожа С.Т.М. законосъобразно, при следване на процедурата, предвидена от чл. 4, ал. 1 от ДР на ЗУТ.

Писмените доказателства, приложени към административната преписка, а именно придружителни писма изх. № 13-00-451/31.07.2014 г. и изх. № 13-00-451/14.08.2014 г, отправени до жалбоподателката и получени от нея, на актуалния ѝ адрес - в град София, свидетелстват, че този адрес е бил известен на общинската администрация и че госпожа С.Т.М. е намерена именно на него. Тоест, съобщаването на изготвения констативен акт, по реда на § 4, ал. 1 от ДР на ЗУТ – чрез писмено съобщение, не е възпрепятствано по начин, налагащ съобщаването му по реда на § 4, ал. 2, предл. 2 от ДР на ЗУТ.

Предвид горното може да се направи заключение, че личните данни на С.Т.М. са обработени от Община К. в противоречие с принципите, залегнали в чл. 2 ал. 2 т. 1 и т. 3 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-918/05.09.2014 г., подадена от С.Т.М. срещу Община К., за основателна.

2. На основание чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни налага на Община К., със седалище и адрес на управление гр. К., **, административно наказание – имуществена санкция, в размер на 11 500 (единадесет хиляди и петстотин) лева, за това че в качеството си на администратор на лични данни е обработило личните данни на С.Т.М. в нарушение на чл. 2 ал. 2 т. 1 и т. 3 от ЗЗЛД.**

След влизане в сила на настоящето решение, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, 1592, бул. "Проф. Цветан Лазаров" № 2 или преведена по банков път: Банка **БНБ- ЦУ IBAN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD** - Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-103/2014 г.

София, 03.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Мария Матева, на открито заседание, проведено на 27.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-103/21.03.2014 г., подадена от Л.Й. срещу „М.“ ЕАД.

Жалбоподателят уведомява, че в края на месец ноември 2013 г. е получил съобщение от дружество за събиране на вземания „Ф.П.К.“ ООД, в което се твърди негов дълг към „М.“ ЕАД в размер на около 500 лева. Господин Л.Й. е абсолютно сигурен че не дължи посочената сума и иска да разбере как личните му данни са станали достояние на колекторска фирма, без той да ѝ ги е предоставял и без да е изискано съгласието му за предоставянето им от страна на „М.“ ЕАД.

С писмо рег. № П-5334/19.08.2014 г., на председателя на КЗЛД, от „М.“ ЕАД е изискано писмено становище, което е депозирано в КЗЛД под рег. № П-5486/28.08.2014 г., допълнено с писмо рег. № П-5510/29.08.2014 г. В него е посочено, че жалбоподателят е сключил с мобилния оператор два договора от 04.08.2010 г. – единият за мобилна услуга, а вторият – за лизинг на телефон Самсунг S5230 star, приложени към становището. От „М.“ ЕАД сочат, че по тези договори жалбоподателят има издадени и неизплатени фактури, приложени към становището, за ползвани услуги и лизингови вноски до месец юли 2012 г.

„М.“ ЕАД информира за наличие на сключен договор от 30.04.2013 г. между дружеството и „Ф.П.К.“ ООД (приложен), с който на „Ф.П.К.“ ООД се възлага събирането на неизплатени суми от неизрядни абонати на мобилния оператор, от името и за сметката на последния.

Обръща се внимание, че господин Л.Й. се е съгласил с Общите условия на „М.“ ЕАД, с което е дал необходимото съгласие за обработка на данните му във връзка със събиране на дължими от него суми от трето лице.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД. Жалбата, подадена от Л.П.Й. срещу „М.“ ЕАД отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу „М.“ ЕАД - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 24.09.2014 г. КЗЛД обявява жалба рег. № Ж-103/21.03.2014 г., подадена от Л.Й. срещу „М.“ ЕАД за допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА комисията конституира „М.“ ЕАД като ответна, а „Ф.П.К.“ ООД – като заинтересована страна в производството и взема решение от „Ф.П.К.“ ООД да бъде изискано становище по жалбата,

ведно с относимите доказателства, което е депозирано пред комисията под рег. № С-609/15.10.14 г.

Становището информира за наличие на договор от 30.04.2013 г., сключен между дружеството и „М.“ ЕАД, по силата на който на „Ф.П.К.“ ООД е възложено да организира, с различни законосъобразни средства, събирането на неизплатени суми от абонати на мобилния оператор. В тази връзка се подчертава, че съгласно Общите условия на „М.“ ЕАД за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги, клиентът се съгласява мобилният оператор да предоставя лични данни на потребителя, съдържащи се в личните му документи, на други физически или юридически лица - за целите на събиране на неизплатени вземания. Сочи се, че събирането на неизплатеното вземане на Л.Й. е възложено на „Ф.П.К.“ ООД, по силата на посочения договор, на което основание изпълнителят обработва личните данни на жалбоподателя.

Жалба рег. № Ж-103/21.03.2014 г. е определена за разглеждане по същество в открито заседание на КЗЛД, насрочено за 27.10.2014 г. На заседанието се явява М.Г., процесуален представител на „Ф.П.К.“ ООД.

Доказателствата, събрани по жалба рег. № Ж-103/21.03.2014 г., както и писмените становища, изразени в хода на административното производство сочат, че именно с цел събиране на вземания, личните данни на Л.Й. са предоставени на „Ф.П.К.“ ООД по силата на Договор за събиране на вземания от 30.04.2013 г.

Следвайки нормата на чл. 9 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) лицата свободно определят съдържанието на договора, стига то да не противоречи на повелителните норми на закона и на добрите нрави. Телекомуникационните дружества регламентират отношенията с клиентите си чрез договори, неразделна част от които са и общите им условия. С оглед свободата на договаряне всеки потенциален клиент може да избере да се съгласи или не, с договорните клаузи и Общите условия, предлагани от мобилните оператори. Резултатът от този избор предпоставя наличието или липсата на сключен договор. При подписване, страните получават екземпляр от договора. Договорът регламентира правата и задълженията на всяка от тях, включително санкциите при накръняване на права и при неспазване на задължения.

С подписване на цитираните по-горе договори за мобилни услуги господин Л.Й. се е съгласил с Общите условия на „М.“ ЕАД за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги. Той е изразил съгласието си данните му да бъдат обработвани, което предполага наличие на условието, визирано в чл. 4, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и означава, че обработването е допустимо от страна на администратора на лични данни - „М.“ ЕАД.

В случая, отношенията между мобилния оператор и колекторското дружество са надлежно уредени в съответствие с хипотезата на чл. 24, ал. 1 и ал. 4 от ЗЗЛД и операторът, в качеството му на администратор на лични данни, е обработил данните на Л.Й. правомерно, чрез възлагане на обработващ данните - „Ф.П.К.“ ООД, като отношенията между администратора и обработващия лични данни са уредени по силата на споменатия договор за събиране на вземания, сключен помежду им.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение, като неоснователна, жалба рег. № Ж-103/21.03.2014 г., подадена от Л.Й. срещу „М.“ ЕАД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-756/2014 г.
София, 03.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Мария Матева, на открито заседание, проведено на 27.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. № Ж-756/02.06.2014 г., подадена от Д.Ж.Ш. срещу ТД на НАП – Б.

Господин Д.Ж.Ш. уведомява, че на 10.05.2014 г. е получил писмо от директора на ТД на НАП – Б., в което му е изказана благодарност за подадена информация за извършени нередности във фурна за производство на питки за хамбургери и кипърски питки в град Б., ****. Жалбоподателят твърди, че никога и по никакъв начин, не е предоставял подобна информация и счита, че е злоупотребено с личните му данни.

С писмо рег. № П-4288/07.07.2014 г. на председателя на КЗЛД, от ТД на НАП - Б. е изискано писмено становище, което е депозирано в КЗЛД под рег. № С-379/22.07.2014 г. и в което е посочено, че със сигнал за нарушение с вх. № ИТ-00-5390/25.04.2014 г., подаден от ЕТ „Ш.-Д.Ш.“, ТД на НАП - Б. е уведомена за неспазване на данъчно-осигурителното законодателство. Упражнявайки правомощията си по чл. 12, ал. 1, т. 1 от ДОПК във вр. с чл. 2, ал. 1 от Закона за НАП, органите на НАП са извършили проверки в обекта на търговеца, срещу когото е подаден сигнал и с писмо изх. ИТ-00-5391/10.05.2014 г. до лицето, подало сигнала е изпратен отговор за предприетите действия.

Подчертава се, че в отговора на НАП, адресиран до едноличен търговец – ЕТ „Ш.-Д.Ш.“, не се съдържат лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД.

В становището се обръща внимание, че НАП не разполага с правомощия да установи кой е автора на даден сигнал и дали лицето, посочено като автор, действително е положило подписа си под него. Сочи се, че тези действия са от компетентността на МВР и прокуратурата.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от Д.Ж.Ш. срещу ТД на НАП - Б. отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу ТД на НАП – Б. - поделение на Националната агенция по приходите - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 24.09.2014 г. КЗЛД обявява жалба рег. № Ж-756/02.06.2014 г., подадена от Д.Ж.Ш. срещу ТД на НАП – Б. за допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, комисията конституира ТД на НАП – Б. и ЦУ на НАП като ответни страни в производството. Жалба рег. № Ж-756/02.06.2014 г. е определена за разглеждане по същество в заседание на КЗЛД, насрочено за 27.10.2014 г. На откритото заседание на комисията страните, редовно уведомени – не се явяват и не изпращат представител.

Доказателствата, събрани по жалба рег. № 756/02.06.2014 г., както и писмените становища, изразени в хода на административното производство свидетелстват, че в ТД на НАП - Б. се е получил сигнал за нарушение, подаден от ЕТ „Ш.-Д.Ш.“, заведен под рег. № ИТ-00-5390/25.04.2014 г., подписан от собственик Д.Ж.Ш. ТД на НАП - Б. адресира отговора на този сигнал - рег. № ИТ-00-5390/10.05.2014 г., до ЕТ „Ш.-Д.Ш.“ – в качеството му на едноличен търговец, а не до господин Д.Ж.Ш. – в качеството му на физическо лице.

Същевременно, в отговора, съставен от органите на НАП не се съдържат лични данни на жалбоподателя по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД.

В нормата на чл. 1, ал. 1 от ЗЗЛД е означено приложното поле на закона, а именно: уреждане защита правата на физическите лица при обработване на личните им данни.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, които са свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, при сезирането ѝ, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по закона.

В случая, от приложена към преписката по жалба рег. № 756/02.06.2014 г., кореспонденция, между ТД на НАП – Б. и ЕТ „Ш.-Д.Ш.“, се изяснява, че администраторът на лични данни – ЦУ на НАП, чието подразделение е ТД на НАП – Б., не е обработил каквито и да е лични данни на господин Д.Ж.Ш. – в качеството му на физическо лице.

Що се отнася до твърденията на жалбоподателя, че не той е подал информация за нередности във фурна в град Б., ****, следва да се подчертае, че нито НАП, нито КЗЛД разполагат с правомощия да установят автора на даден сигнал и автентичността на положения под него подпис, тъй като подобни действия са от компетентността на МВР и прокуратурата.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение, като неоснователна, жалба рег. № Ж-756/02.06.2014 г., подадена от Д.Ж.Ш. срещу ТД на НАП – Б., поделение на Националната агенция по приходите.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-790/2014 г.

София, 03.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Мария Матева, на открито заседание, проведено на 27.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-790/23.06.2014 г., подадена от А.В.А. срещу „Е.П.П.“ АД.

Господин А.В.А. уведомява, че на 05.06.2014 г. е получил няколко обаждания от лице, представило му се като адвокат Н.Г. от Варненската адвокатска колегия. Жалбоподателят твърди, че госпожа Н.Г. му обяснила, че след като е спечелил дела срещу „Е.П.П.“ АД, най-вероятно е станал обект на измама от страна на неговия адвокат и затова е по-добре да се срещне с представител на

енергото, като на срещата може да получи и пари. На жалбоподателя е препоръчано да разговаря с госпожа В.И. – юрист на „Е.П.П.” АД и с господин Н., който също работи в дружеството.

На 06.06.2014 г. господин А.В.А. разговаря с въпросния господин Н., но за него остава неясно откъде лица – външни за „Е.П.П.” АД, разполагат с телефона, с личните му данни, както и с информация за присъдените му суми.

С писмо рег. № П-4378/09.07.2014 г. на председателя на КЗЛД, от „Е.П.П.” АД е изискано писмено становище, което е депозирано в КЗЛД под рег. № П-4896/22.07.2014 г. и в което е посочено, че господин А.В.А. е клиент на „Е.П.П.” АД, във връзка с продажбата на електрическа енергия за обект с адрес на потребление: град В., ***** предвид наличието на облигационни отношения между страните и непогасени задължения от страна на господин А.В.А., потребителят е водил гражданско дело, приключило с решение, според което „Е.П.П.” АД е осъдено да заплати разноски на потребителя.

В становището се сочи, че преди влизане в сила на описаното решение, на електронната поща на компанията, е получено уведомление от адв. М.Т. за прехвърляне на вземането за разноски на господин А.В.А., без уведомлението да е придружено с пълномощно, удостоверяващо представителна власт в полза на адвоката.

При така извършеното уведомяване по електронната поща, от страна на „Е.П.П.” АД е осъществена връзка по телефона с господин А.В.А. за потвърждение дали извършеното уведомяване е действително.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от А.В.А. срещу „Е.П.П.” АД отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу „Е.П.П.” АД - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 24.09.2014 г. КЗЛД обявява жалба рег. № Ж-790/23.06.2014 г., подадена от А.В.А. срещу „Е.П.П.” АД за допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА Комисията конституира „Е.П.П.” АД като ответна страна в производството.

Жалба рег. № Ж-790/23.06.2014 г. е определена за разглеждане по същество в открито заседание на КЗЛД, насрочено за 27.10.2014 г., на което страните - редовно призовани – не се явяват и не изпращат представител.

Доказателствата, събрани по жалба рег. № Ж-790/23.06.2014 г., както и писмените становища, изразени в хода на административното производство свидетелстват, че господин А.В.А. излага единствено твърдения за използването на конкретен телефонен номер, който сам по себе си не може да бъде възприет като лични данни, тъй като само чрез него физическото лице не може да бъде индивидуализирано по безспорен начин. Твърдения за обработка на друга информация, съставляваща лични данни, жалбоподателят не изнася, както и не представя доказателства в такава насока.

Следва да се има предвид, че с оглед наличието на облигационни отношения между жалбоподателя и „Е.П.П.” АД, произтичащи от договора за продажба на електрическа енергия, както и предвид влязлото в законна сила решение по гражданско дело № 426/2014 г. по описа на Районен съд – гр. В., обработването от дружеството на информация, съставляваща лични данни относно А.В.А., е допустимо, тъй като са налични две от предпоставките, предвидени в чл. 4 от ЗЗЛД.

Хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД допуска обработване на лични данни в случай, че то е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане. В чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е предвидена допустимост на обработването, при необходимост за реализиране на законни интереси, които в случая са обусловени от изпълнението на осъдителния диспозитив на посоченото съдебно решение.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени

в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение, като неоснователна, жалба рег. № Ж-790/23.06.2014 г., подадена от А.В.А. срещу „Е.П.П.” АД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-819/2014 г.

София, 03.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Цветелин Софрониев, на редовно заседание, проведено на 15.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи - за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разглежда по допустимост жалба с рег. № Ж-819/11.07.2014 г., подадена от Д.М.Г. срещу „М.” ЕАД.

Жалбоподателят уведомява, че на 08.07.2014 г. е получил писмо от „Ф.П.К.” ООД за събиране на задължения към „М.” ЕАД, датиращи от 16.04.2009 г. и 16.05.2009 г., тоест отпреди пет години.

Господин Д.М.Г. моли комисията да установи начина, по който „М.” ЕАД е предоставил личните му данни на „Ф.П.К.” ООД и да наложи санкции на дружеството при установяване на недобросъвестно поведение на негови служители или небрежност при изпълнение на задълженията им. Към жалба с рег. № Ж-819/11.07.2014 г. не са приложени писмени доказателства, в това число договор, сключен между жалбоподателя и „М.” ЕАД, нито писмо от „Ф.П.К.” ООД. Жалбата не е подписана и не може да се установи от кого изхожда.

Изготвено е писмо изх. № П-5282/15.08.2014 г. на председателя на КЗЛД, с което жалбоподателят се уведомява, че с цел откриване на производство по разглеждане на жалбата му, изразяващо се в извършване на проверка по случая и изискване на становище и доказателства от ответните страни в административното производство, на основание чл. 30, ал. 1 от АПК е необходимо, в тридневен срок да представи писмени доказателства в подкрепа на твърденията за нарушаване на правата му по ЗЗЛД, каквито не са приложени към жалбата.

Предвид обстоятелството, че жалба рег. № Ж-819/11.07.2014 г. не е подписана и не може да се установи от кого изхожда, на жалбоподателя е указано, че според чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) всяка жалба трябва да съдържа изрично посочени реквизити, които в неговата липсват. Съгласно чл. 29, ал. 2 от ПДКЗЛДНА писмените искания се подават в деловодството на КЗЛД с писмо, по факса или по електронен път и ако са подадени по електронен път е необходимо подателят да притежава електронен подпис (в съответствие със Закона за електронния документ и електронния подпис).

На господин Д.М.Г. е предоставен в 3-дневен срок, в който да потвърди искането си със

собственоръчен или електронен подпис. В същия срок от него е изискано да предоставите копие на договора, сключен с „М.“ ЕАД, копие на поканата, отправена до него от „Ф.П.К.“ ООД, както и други относими доказателства (ако разполага с такива). Жалбоподателят е уведомен, че при неизпълнение на дадените му указания в срок, образуваното по жалбата му административно производство ще бъде прекратено на основание чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА.

С писмото е обърнато внимание, че фактическата ситуация, описаната в жалбата на господин Д.М.Г. свидетелства за наличие – към определен момент във времето, на договорни отношения между него и „М.“ ЕАД. Посочено е, че телекомуникационните дружества регламентират отношенията с клиентите си чрез договори, неразделна част от които са и Общите им условия. С оглед свободата на договаряне (чл. 9 от Закона за задълженията и договорите) всеки потенциален клиент може да избере дали да се съгласи или не, с договорните клаузи и общите условия, предлагани от мобилните оператори. При подписване на договор с „М.“ ЕАД жалбоподателят се е съгласил с Общите условия на оператора и те са станали неразделна част от сключения договор. Изтъкнато е, че законодателството в Република България не предвижда възможност административните органи, както и Комисията за защита на личните данни, да могат да решават спорове, които са гражданскоправни по своя характер, като се произнесат в полза на една от страните и задължат другата да претърпи съответните последици или да извърши съответните действия.

С писмото се сочи, че подобно правомощие има само и единствено съдът и че чл. 4 от ЗЗЛД алтернативно посочва условията за допустимост на обработването на лични данни и изричното съгласие на лицето, за което данните се отнасят представлява само едно от условията за допустимост на обработването.

С писмо рег. № П-5467/26.08.2014 г., получено в КЗЛД по електронен път, жалбоподателят уведомява, че не разполага с договора, сключен с „М.“ ЕАД и не може да го приложи, не прилага писмото, адресирано до него от Ф.П.К.“ ООД и не потвърждава жалбата си със собственоръчен или електронен подпис.

Съгласно чл. 29, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), производствата пред Комисията за защита на личните данни започват по писмено или устно искане на физическо или юридическо лице или по инициатива на комисията. Според ал. 2 на чл. 29 от ПДКЗЛДНА писмените искания се подават в деловодството на комисията, с писмо, по факса или по електронен път - по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис. В чл. 30 от ПДКЗЛДНА, изчерпателно, са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането, отправено до КЗЛД.

Жалбата на господин Д.М.Г. не е подписана и въпреки изпратените до него писмени указания, жалба рег. № Ж-819/11.07.2014 г. не е потвърдена със собственоръчен или електронен подпис, а жалбоподателят не ангажира доказателствата, изискани от КЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-819/11.07.2014 г., подадена от Д.М.Г., като нередовна и прекратява, образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-822/2014 г.
София, 03.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 08.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи - за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж-822/14.07.2014 г., подадена от Д.Д. и В.В.

Жалбоподателите, без да прилагат съответни доказателства, уведомяват, че при краткия им престой в България, на адрес, на който не живеят от 2004 г., са получили писмо от „К.Е.” ЕООД, с което са уведомени за техен дълг - в размер на 165 лева, към „Е.К.Б.” ЕООД. Госпожа Д.Д. и господин В.В. твърдят, че договорите им с „Е.К.Б.” ЕООД са прекратени през 2003-та година и че са изплатили всички дължими фактури. За извършените плащания жалбоподателите сочат, че не разполагат с удостоверителни документи, но декларират, че не са оторизирали „Е.К.Б.” ЕООД да предоставя личните им данни на трети лица. Извършеното от дружеството предоставяне на данни на „К.Е.” ЕООД, ги озадачава и те остават неприятно изненадани.

Изготвено е писмо изх. № П-4971/04.08.2014 г. на председателя на КЗЛД, с което жалбоподателите се уведомяват, че с цел откриване на производство по разглеждане на жалбата им, изразяващо се в извършване на проверка по случая и изискване на становище и доказателства от ответните страни в административното производство, на основание чл. 30, ал. 1 от АПК е необходимо, в тридневен срок да представят писмени доказателства в подкрепа на твърденията за нарушаване на правата им по ЗЗЛД, каквито не са приложени към жалбата.

С писмото е указано, че е нужно да се удостовери факта, на прекратяване на договорните отношения на жалбоподателите с „Е.К.Б.” ЕООД, както и липсата на задължения към дружеството. В посочения срок е изискано и депозиране на заверено копие от писмото на „К.Е.” ЕООД, адресирано до жалбоподателите. На госпожа Д.Д. и господин В.В. е обърнато внимание, че според чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) жалбата трябва да съдържа изрично посочени реквизити, които в жалба рег. № Ж-822/14.07.2014 г. липсват. Жалбоподателите са информирани, че съгласно чл. 29, ал. 2 от ПДКЗЛДНА писмените искания се подават в деловодството на КЗЛД с писмо, по факса или по електронен път и че ако са подадени по електронен път е необходимо подателят да притежава електронен подпис, в съответствие със Закона за електронния документ и електронния подпис.

Предвид факта, че жалба рег. № Ж-822/14.07.2014 г. не е подписана и не може да се установи от кого изхожда, от жалбоподателите е изискано потвърждаване на искането със собственоръчни или електронни подписи. Госпожа Д.Д. и господин В.В. са информирани, че при неизпълнение на дадените им указания и при неотстраняване на посочените нередовности, жалбата им няма да бъде разгледана.

С писмо рег. № П-5271/15.08.2014 г., получено в КЗЛД по електронен път, жалбоподателите молят за удължаване на срока за изпълнение на дадените им указания, тъй като ще бъдат в България след 25.08.2014 г. и поемат ангажимент за незабавна реакция на поставените изисквания по отношение на жалба рег. № Ж-822/14.07.2014 г.

Въпреки горното, указанията, дадени от КЗЛД не са изпълнени и жалбоподателите не правят исканите уточнения, независимо от задължението им за съдействие на административния орган - с оглед защита на интересите им, и не потвърждават жалба рег. № Ж-822/14.07.2014 г. с подписите си.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-822/14.07.2014 г., подадена от Д.Д. и В.В., като нередовна и прекратява, образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-828/2014 г.

София, 03.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 24.09.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи - за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж-828/18.07.2014 г., подадена от С.Н.

Жалбоподателят уведомява, че в продължение на няколко месеца разни хора постоянно звънят на телефона му – ***** и търсят семеен хотел *****. Той споделя, че с настъпване на активния сезон позвъняванията са се увеличили, което за него е станало отвратително дразнещо. Господин С.Н., без да прилага доказателства, твърди че ровейки из интернет е попаднал на сайта kvartiri.ltd.bg, в който е открил телефонния си номер.

Изготвено е писмо изх. № П-5336/19.08.2014 г., с което жалбоподателят се уведомява, че лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, които са свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето. Посочено е, че телефонният номер на лицето не може да се определи като информация, способна да го индивидуализира по безспорен начин и в този смисъл не представлява лични данни по смисъла на закона.

Господин С.Н. е уведомен, че с цел откриване на производство по разглеждане на жалбата му е нужно да посочи личните си данни, обект на неправомерно обработване, да представи писмени доказателства в подкрепа на твърденията за неправомерното им обработване и за нарушаване на правата му по ЗЗЛД, както и да определи срещу кого е насочена, подадената от него жалба.

Видно от известието за доставяне, писмо изх. № П-5336/19.08.2014 г. е получено от господин С.Н. на 21.08.2014 г., но изпълнение на указанията, дадени в него липсва. Жалбоподателят не прави

исканите уточнения, въпреки задължението си за съдействие на административния орган с оглед защита на интересите му.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, при сезирането ѝ, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по закона. В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД. Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) административния орган е длъжен да провери, при постъпване на искането, предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Въпреки дадените указания жалбоподателят не прави нужните уточнения, с оглед съдействие на административния орган при защита на интересите му. В жалба Ж-828/18.07.2014 г. не са посочени лични данни, обект на неправомерно обработване, не са представени писмени доказателства в подкрепа на твърденията за неправомерно обработване и липсва индивидуализиране на ответна страна в административното производство.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-828/18.07.2014 г., подадена от С.Н., като нередовна и прекратява, образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

**№ Ж-932/2014 г.
София, 03.12.2014 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 27.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи - за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разглежда по допустимост жалба с рег. № Ж-932/10.09.2014 г., подадена от И.А.М. и Г.П.М. срещу „Б.Д.С.К.” ЕАД.

Жалбоподателите уведомяват, че са страна – кредитополучатели, по Договор за кредит за покупка на недвижим имот от 22.10.2014 г., сключен с „Б.Д.С.К.” ЕАД. Срокът за издължаване по кредита е 240 месеца, като е уговорено, че лихвата се начислява върху неиздължената сума на кредита и се заплаща месечно. Сочи се, че страните са уговорили, че кредитът се издължава с равни вноски по главницата.

Вземайки решение да погасят предсрочно кредита си, сем. М. установяват, че дължимата сума не отговаря на извършените от тях плащания, съобразно уговореното в договора плащане на равни вноски по главницата. Жалбоподателите твърдят, че банката едностранно е променила начина на издължаване на кредита - от равни главници плюс лихви - на анюитетни вноски. Същевременно, не се твърди неправомерно обработване на лични данни от страна на „Б.Д.С.К.” ЕАД, нито са предоставени доказателства в подобна насока.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, при сезирането ѝ, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по закона

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от И.А.М. и Г.П.М. срещу „Б.Д.С.К.” ЕАД отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Същевременно, макар и подадена от физически лица, в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и срещу администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, жалба рег. № Ж-932/10.09.2014 г. е подадена при липса на правен интерес, поради което се явява недопустима.

Госпожа И.А.М. и господин Г.П.М. не сочат обработване на лични данни от жалба рег. № Ж-932/10.09.2014 г., а уведомяват комисията за спор с администратора на лични данни, произтичащ от наличието на облигационни отношения между страните. От изложеното в жалба рег. № Ж-932/10.09.2014 г. не може да се направи извод за наличие на административно нарушение от страна на „Б.Д.С.К.” ЕАД по нормативен акт, по който контрол упражнява КЗЛД. Следва да се отбележи, че законодателството в Република България не предвижда възможност административния орган да може да разрешава спорове, които са гражданскоправни по своя характер, произнасяйки се в полза на една от страните и задължавайки другата да претърпи съответните последици или да извърши съответните действия. Това правомощие принадлежи единствено и само на съдебната институция.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА,

РЕШИ:

Остава без разглеждане жалба рег. № Ж--932/10.09.2014 г., подадена от И.А.М. и Г.П.М. срещу „Б.Д.С.К.” ЕАД, като недопустима и прекратява, образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Админиминистративен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-973/2014 г.
София, 03.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 27.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи - за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж-973/30.09.2014 г., подадена от С.М.

Жалбоподателката уведомява, че е закупила по интернет, от частно лице, куче - порода Голдън ретривър, осъществявайки връзка с продавача чрез мобилния си телефон. След получаване на кучето, заедно с паспорта и личните му вещи, госпожа С.М. става обект на непрекъснати обаждания от бившата му собственичка, която иска да разбере адреса на жалбоподателката, за да може да я посещава и да го вижда. Отказвайки подобен контакт, жалбоподателката получава заплахи от различни хора с различни телефони, а на 27.09.2014 г. мъж и жена посещават адреса, на който е регистрирана, че живее и започнали да разпитват за нея и за кучето, представяйки документ с невярно съдържание – договор за гледане на куче за две седмици.

Без да ангажира доказателства в тази насока, госпожа С.М. счита, че адреса ѝ е станал достояние на продавача на кучето посредством „М.“ ЕАД, тъй като връзката помежду им се е осъществявала само по мобилния ѝ телефон.

Жалба рег. № Ж-973/30.09.2014 г. обективира проблемите на жалбоподателката, породени от личностния ѝ конфликт с бившата собственичка на кучето, закупено по интернет, но твърденията за неправомерно обработване на лични данни от страна на „М.“ ЕАД, състоящо се в предоставянето на адреса на госпожа С.М. на трето лице, не се подкрепят с доказателства.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, при сезирането ѝ, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по закона.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от С.М. отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Същевременно, макар и подадена от физическо лице и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, тя е насочена срещу лице, което няма качеството на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, а твърденията си по отношение на „М.“ ЕАД жалбоподателката не подкрепя с доказателства.

Предвид разпоредбата на чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД, според която този закон не се прилага за обработването на лични данни, извършвано от физически лица за техни лични или домашни дейности, жалба рег. № Ж-973/30.09.2014 г. може да се определи като недопустима.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-973/30.09.2014 г., подадена от С.М., като недопустима и прекратява, образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Мария Матева /п/****РЕШЕНИЕ****№ Ж-978/2014 г.****София, .03.12.2014 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 27.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи - за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж-978/02.10.2014 г., подадена от А.Г.Г.

Жалбоподателят уведомява, че е изряден клиент на „М.“ ЕАД и до момента, редовно заплаща използваните от него услуги за единствения му телефонен номер, за предоставянето на който е подписал договор с мобилния оператор.

На 04.09.2014 г., при посещение в офис на „М.“ ЕАД, жалбоподателят установява, че в М. магазин - на адрес град София – Витоша 1, са извършени няколко престъпления, нарушения и злоупотреби с личните му данни.

Господин А.Г.Г. сочи, че на 10.04.2014 г. в магазина са предоставени и са използвани личните му данни, чрез които неизвестно за него лице, е подписало вместо него и без негово знание и съгласие, договор № 503118014/10.04.2014 г. и Приложение № 1 към него, с който са предоставени на неизвестно за него лице, електронни съобщителни услуги.

Жалбоподателят информира, че на 19.06.2014 г., незаконно са предоставени от В.Н. и са използвани личните му данни, чрез които неизвестно за него лице е подписало вместо него и без негово знание и съгласие, договор № 503118014/19.06.2014 г. и Приложение № 1 към него, с който са предоставени на неизвестно за него лице, услугата фиксиран интернет.

Господин А.Г.Г. твърди, че на 02.07.2014 г. в същия магазин, незаконно са предоставени от Й.З.В. и са използвани личните му данни, чрез които неизвестно за него лице е подписало вместо него и без негово знание и съгласие, договор № 503118014/02.07.2014 г. и Приложение № 1 към него, с който са предоставени на неизвестно за него лице, услугите фиксиран интернет и цифрова телевизия.

Жалбоподателят декларира, че не е давал личните си данни и не се е подписвал на описаните документи, както и че не е давал пълномощно или каквото и да е друго право, на трето лице да подписва подобни документи.

Въз основа на горното, господин А.Г.Г. счита, че е извършено престъпление по НК и са нарушени правата му, предоставени от Закона за защита на личните данни.

Той моли КЗЛД да констатира извършените нарушения на правата му, предоставени от ЗЗЛД и да вземе мерки за незабавно отстраняване на проблема и предотвратяване на други такива в бъдеще, както и да наложи съответните санкции на дружеството или на виновните му служители.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, при сезирането ѝ, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по закона

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от А.Г.Г. отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Същевременно, макар и подадена от физическо лице, в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и срещу администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, ЕАД жалба рег. № Ж-978/02.10.2014 г. не може да се определи като допустима, предвид нормата на чл. 27, ал. 2, т. 3 от АПК.

Не е в компетентността на Комисията за защита на личните данни да установи фалшифициран ли е подписа на жалбоподателя А.Г.Г. и дали с подписа му, без негово знание и съгласие, са подписвани посочените по-горе договори. КЗЛД не е разследващ орган и тези действия не са включени в правомощията ѝ. Установяване достоверността на подпис не попада в приложното поле на Закона за защита на личните данни, а е предмет на евентуален наказателен процес, тъй като използване на неистински подпис може да бъде квалифицирано като престъпление по смисъла на чл. 308 и сл. от Наказателния кодекс. Компетентни органи в тези случаи са органите на прокуратурата.

Съгласно чл. 81 във връзка с чл. 24, ал. 4 от Наказателно процесуалния кодекс наказателно производство се образува по тѣжба на пострадалия. В тази връзка не намира приложение нормата на чл. 31, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, която въвежда в задължение образуваната административна преписка да бъде изпратена служебно по компетентност. Още повече, че органите на прокуратурата не са административни органи по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на АПК и актовете, които издават нямат характер на административни актове.

Видно от адресатите на жалба рег. № Ж-978/02.10.2014 г., господин А.Г.Г. е сезирал Софийска районна прокуратура с фактите и обстоятелствата, изложени пред КЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА,

РЕШИ:

Остава без разглеждане жалба рег. № Ж-978/02.10.2014 г., подадена от А.Г.Г., като недопустима и прекратява, образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-213/2012 г.
София, 11.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 08.10.2014 г. (Протокол № 38), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж 213/ 25.07.2012 г., подадена от Д.Т.Ш. срещу „К.Б.М.” ЕАД, „М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която жалбоподателката сочи, че на 30.05.2012 г. получава от „С.Г.Г.” ООД покана за доброволно плащане, в която не е посочено към кого е задължението. След извършена справка на посочените в поканата телефонни номера за връзка е уведомена, че задължението ѝ е към „К.Б.М.” ЕАД. Госпожа Д.Т.Ш. сочи, че е страна по три договора, сключени с мобилния оператор. Твърди, че на 06.04.2011 г. предсрочно е погасила задълженията си по договора за лизинг, поради което собствеността на мобилния телефон ѝ е прехвърлена, но въпреки това през м. юни 2011 г. започва да получава фактури, към които отново е начислявана и лизингова такса за изплащане на мобилен телефон. В отговор на подадена до Г. жалба е уведомена, че е възникнало недоразумение и неправилно начислената сума е използвана за погасяване на дължими задължения по фактури. Поради неплащане на задълженията си за ползвани услуги в размер на 368.05 лв., чийто размер жалбоподателката оспорва, „К.Б.М.” ЕАД едностранно прекратява договора за мобилни услуги.

Д.Т.Ш. посочва, че е титуляр на друг договор за мобилен номер, сключен с „М.” ЕАД, който се ползва от нейния баща. Освен, че е уведомена на пощенския си адрес с покана за доброволно плащане, през м. юли 2012 г. служители от „С.Г.Г.” ООД започват да звънят и на нейния баща с настояване за плащане на задълженията ѝ към Г., поради което Д.Т.Ш. е насочила жалбата си и срещу „М.” ЕАД. Счита, че дружеството неправомерно е разкрило личните ѝ данни на „К.Б.М.” ЕАД, както и на „С.Г.Г.” ООД.

По отношение на жалбата си срещу „К.Б.М.” ЕАД, г-жа Д.Т.Ш. се позовава на задължителното предписание на КЗЛД от 12.03.2008 г. към мобилните оператори, съгласно което същите са задължени да включат в договорите за предоставяне на мобилни услуги отделна клауза за дадено изрично съгласие на физическото лице неговите лични данни да бъдат предоставяни на трети лица. Счита, че дружеството не е спазило задължителното предписание и е нарушило и чл. 4 от ЗЗЛД. Едновременно с посоченото, Д.Т.Ш. твърди, че при сключването на договори с мобилния оператор както на 19.10.2010 г., така също и на 17.02.2011 г., ѝ е изискано копие на личната ѝ карта. Счита тези действия на „К.Б.М.” ЕАД за административно нарушение, тъй като надхвърлят целите на обработване на лични данни.

Разгледана по същество, Комисията за защита на личните данни приема жалбата за неоснователна. Административният съд София – град (АССГ) отменя решението на Комисията за защита на личните данни на собствени мотиви и основания и връща преписката на КЗЛД за произнасяне в съответствие с дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона. Върховният административен съд оставя в сила решението на първоинстанционния съд, но по други съображения и мотиви.

В заседание, проведено на 16.07.2014 г. (Протокол № 28), Комисията насрочва разглеждането на жалбата по същество на 10.09.2014 г.

За разглеждане на жалбата по същество в откритото заседание на КЗЛД, проведено на 10.09.2014 г. (Протокол № 34), страните - надлежно уведомени, не се явяват и не изпращат процесуални

представители. Комисията отлага разглеждането на жалбата за 08.10.2014 г. и приема решение да се изискат от ответните страни допълнителни доказателства, съгласно указанията на съда.

В изпълнение на приетото решение, с писмо изх. № П-5917/17.09.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от „С.Г.Г.” ООД е изискано заверено копие на договор с „К.Б.М.” ЕАД, действащ към момента на получаване на личните данни на г-жа Д.Т.Ш., с който се възлага събирането на нейното задължение, както и становище относно предоставянето на личните данни на жалбоподателката от страна на „М.” ЕАД.

С писмо изх. № П-5916/17.09.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от „М.” ЕАД са изискани Общи условия на оператора, актуални към момента на сключване на договори с жалбоподателката.

В отговор, с писмо вх. № С-529/26.09.2014 г. „М.” ЕАД депозира становище, в което посочва, че Д.Т.Ш. е прекратила договор № Ш0346254/17.09.2009 г., но на 05.02.2014 г. е сключила нов договор с мобилния оператор. Дружеството заявява, че клиентката няма неплатени задължения с изтекъл срок на плащане, поради което М. не е предоставял личните ѝ данни на трети лица, вкл. и на агенции за събиране на вземания. Към становището „М.” ЕАД прилага заверено копие на Общи условия за взаимоотношенията между „М.” ЕАД и абонатите и потребителите на обществените мобилни наземни мрежи на М. Твърди се, че клаузите относно лични данни – чл. 40г и чл. 69г от Общите условия не са променени от 2006 г. и в тази връзка М. твърди, че същите са били актуални към момента на сключването на индивидуалния договор през 2009 г. Предвид изложеното, „М.” ЕАД счита жалбата на г-жа Д.Т.Ш. срещу мобилния оператор за недопустима и неоснователна.

„К.Б.М.” ЕАД е уведомено с писмо изх. № П-5915/17.09.2014 г. на Председателя на КЗЛД за отложеното разглеждане на жалбата по същество. От администратора на лични данни са изискани Общи условия, актуални към момента на сключване на договор с г-жа Д.Т.Ш., заверено копие на договор със „С.Г.Г.” ООД, както и доказателства, че задълженията на жалбоподателката са оспорени.

С писмо, изх. № П-5911/17.09.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателката е изискана информация за хода и резултатите от оспорването на задължението ѝ към „К.Б.М.” ЕАД, както и доказателства относно преснимането на нейната лична карта.

За повторно разглеждане на жалбата по същество в откритото заседание на КЗЛД, проведено на 08.10.2014 г. (Протокол № 38), жалбоподателката, „М.” ЕАД и „К.Б.М.” ЕАД - редовно уведомени, не се явяват и не изпращат процесуални представители. „С.Г.Г.” ООД се представлява от юрк. М.Г. с пълномощно. Юрисконсулт М.Г. посочва, че дружеството се е „снабдило” с телефонния номер на бащата на жалбоподателката, който погрешно е уведомен за прехвърляне на задължението на Д.Т.Ш. Впоследствие чрез хибридна поща, предоставяна от „Д.С.” ООД, жалбоподателката е уведомена с писмо, поставено в пощенската кутия на нейния адрес. Представителят на „С.Г.Г.” ООД уточнява, че „първоначално в бланките, които фирмата за събиране на задължения ползва, не се съдържа информация за основание и размер на задължението”.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Законът за защита на личните данни изисква обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни да се осъществява законосъобразно и добросъвестно, при спазване неприкосновеността на личността и личния живот, чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

При преценка относно основателността на жалбата, КЗЛД изследва наличието на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката от администратор на лични данни.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа Д.Т.Ш., изразяваща се в предоставянето им на трети лица без знанието и съгласието ѝ. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД "предоставяне" на лични данни представлява обработване на лични данни.

В чл. 4 от ЗЗЛД законодателят е указал основанията за допустимост за обработване на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона. Видно от Договор за мобилни услуги от 29.12.2007 г., от Допълнително споразумение от 19.10.2010 г., както и от Договор за мобилни услуги от 17.02.2011 г. и Договор за лизинг от 19.10.2010 г., между Д.Т.Ш. и „К.Б.М.“ ЕАД са налице валидни правоотношения. Този факт не се оспорва от жалбоподателката. Госпожа Д.Т.Ш. е предоставила доброволно личните си данни с оглед сключените договори, от което следва, че е налице изричното ѝ съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни „К.Б.М.“ ЕАД да обработва личните ѝ данни. От събраните към жалбата писмени доказателства е установено, че е налице обработване, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, на свързаните с жалбоподателката лични данни от администратора на лични данни във връзка с договорните правоотношения между страните.

За ползвани услуги жалбоподателката има неплатени сметки по фактури № 7164344022 от 05.08.2011 г. и № 7165618078 от 05.09.2011 г. За „К.Б.М.“ ЕАД е налице и друго условие за допустимост за обработване на свързаните с г-жа Д.Т.Ш. лични данни, съдържащо се в чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, съгласно което обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна.

Нормата на чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД допуска възможността администраторът на лични данни да обработва данните чрез възлагане на обработващ данните. В конкретния случай „С.Г.Г.“ ООД, въпреки самостоятелното си качество на администратор на лични данни, по отношение на „К.Б.М.“ ЕАД има качеството обработващ лични данни по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. Този извод произтича от обстоятелството, че „С.Г.Г.“ ООД ползва (употребява) личните данни на абонати на оператора, имащи качеството длъжници с цел събирането на техни просрочени задължения. Съществуването на посочените взаимоотношения водят до задължение на администратора на лични данни, възлагайки обработването на лични данни да докаже, че отношенията му с обработващия лични данни са уредени с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на лични данни.

На правно основание – договор от 20.07.2009 г. със „С.Г.Г.“ ООД и Допълнително споразумение от 30.03.2010 г. към него, „К.Б.М.“ ЕАД предоставя личните данни на жалбоподателката на „С.Г.Г.“ ООД с оглед организирането с различни законосъобразни средства събирането на нейното задължение.

В изпълнение на договорните си задължения, „С.Г.Г.“ ООД изпраща на Д.Т.Ш. извънсъдебна покана за доброволно плащане с дата 23.05.2012 г., получена от жалбоподателката на 30.05.2012 г., приложена към жалбата.

Съгласно чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД, когато личните данни не са получени от физическото лице, за което те се отнасят, администраторът или негов представител му предоставя данните, които идентифицират администратора или неговия представител; целите на обработването на личните данни; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити; данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им, както и информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни.

В настоящия случай, видно от извънсъдебната покана за доброволно плащане, адресирана до Д.Т.Ш., в съдържанието на същата липсва задължителната информация, съгласно цитираната разпоредба. Администраторът на лични данни „С.Г.Г.“ ООД не е изпълнил задължението си по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД и не предоставя информация на жалбоподателката на какво основание обработва личните ѝ данни, не указва основание за възникване на задължението, същото не е индивидуализирано по размер и срок, както и кредитор, към който е претендирано.

Жалбоподателката е абонат и на „М.“ ЕАД за услуги, предоставяни от мобилния оператор. В становище с вх. № С-529/26.09.2014 г. „М.“ ЕАД потвърждава, че обработва личните данни на жалбоподателката във връзка с договорните взаимоотношения с нея. „М.“ ЕАД посочва, че г-жа Д.Т.Ш. заплаща редовно месечните сметки за предоставяните услуги, поради което личните ѝ данни не са предоставяни на трети лица, в т.ч. и на „С.Г.Г.“ ООД, с което дружество няма никакви отношения.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, Комисията за защита на личните данни приема, че разгледана по същество, жалбата е основателна по отношение на „С.Г.Г.“ ООД.

При определяне на размера на наложеното с настоящото решение административно наказание на „С.Г.Г.“ ООД, Комисията за защита на личните данни се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които то засяга. Комисията отчете факта, че нарушението на разпоредбите на ЗЗЛД не е първо за „С.Г.Г.“ ООД, факта, че с неправомерното обработване на лични данни са нарушени правата по ЗЗЛД на едно физическо лице, както и обстоятелството, че при констатиране на нарушението не са взети мерки за отстраняването му.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 42, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

1. Остава без уважение жалбата по отношение на „К.Б.М.“ ЕАД (ново наименование на дружеството - „Т.Б.“ ЕАД) и „М.“ ЕАД.

2. Уважава жалба с рег. № Ж 213/25.07.2012 г., подадена от Д.Т.Ш. срещу „С.Г.Г.“ ООД.

3. Налага административно наказание - имуществена санкция в размер на 8 500 лв. (осем хиляди и петстотин лв.) на „С.Г.Г.“ ООД с ЕИК ** и седалище и адрес на управление: ****, представлявано от С.Ц. – управител, затова, че „С.Г.Г.“ ООД в качеството си на администратор на лични данни не е предоставил информация на Д.Т.Ш. относно основанията да обработва нейните лични данни, целите на обработването им, размер на претендираното задължение, неговото основание и срок за плащането му, както и правото ѝ на достъп и правото на коригиране на събраните нейни лични данни, с което е нарушен чл. 20, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.**

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни на адрес: гр. София - 1592, бул. “Проф. Цветан Лазаров” № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-786/2014 г.
София, 11.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева – членове на КЗЛД, в заседание, проведено на 05.11.2014 г. (Протокол № 45), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-786/17.06.2014 г. от К.К.М. срещу БТК ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпило електронно писмо с вх. № Ж-697/14.05.2014 г., съдържащо твърдения за злоупотреба с лични данни. Подателят посочва, че от 2012 г. е абонат на БТК ЕАД и ползва услугите интернет и кабелна телевизия, предоставяни от оператора. Господин К.К.М. твърди, че „от преди един месец по телефона му се обаждат от колекторски фирми за наличие на задължения от 2008 г. към В., които следва да заплати”. При посещение на офис на оператора г-н К.К.М. е изискал копие на договор, както и информация за начислените му суми. Твърди, че от В. не му е предоставена информация, както и документи относно претендираното задължение. Подателят „не си спомня за дължими суми към БТК ЕАД и е притеснен, тъй като е подложен на ежедневен телефонен тормоз от фирмата за събиране на вземания. К.К.М. твърди, че не е уведомяван от В. за наличие на негови неплатени сметки и такси. Заявява, че не е давал своето съгласие БТК ЕАД да „продава” негово задължение, както и да предоставя личните му данни на трети лица. На подадена жалба с вх. № 14-23184-29.04.2014 г. до БТК АД не е получил отговор от оператора.

Писмото не е подписано по реда на Закона за електронния документи и електронния подпис и не може еднозначно да се определи от кого изхожда. С писмо изх. № П-3165/23.05.2014 г. на Председателя на КЗЛД, г-н К.К.М. е уведомен за правото по чл. 26, ал. 1 от ЗЗЛД на достъп до отнасящите се до него лични данни, обработвани от администратора на лични данни. Уведомен е и за правните възможности и мерки, които следва да предприеме, ако счита, че правата му по ЗЗЛД са нарушени. В случай, че поддържа жалбата, на г-н К.К.М. е указано да я депозира в срок, като подпише съдържанието ѝ, както и да предостави относими към случая доказателства.

К.К.М. депозира жалба с рег. № Ж-786/17.06.2014 г., съдържаща искане на БТК ЕАД да бъде потърсена отговорност относно предоставяне на личните му данни на фирми за събиране на вземания без неговото знание и съгласие.

Жалбата, подадена от К.К.М. срещу БТК ЕАД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежават БТК ЕАД и „С.Г.Г.” ООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че БТК ЕАД притежава Удостоверение № 14414. На „С.Г.Г.” ООД е издадено Удостоверение № 52178. Двете дружества са вписани в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД

разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 01.10.2014 г., Комисията за защита на личните данни обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 05.11.2014 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя К.К.М. и ответни страни – БТК ЕАД и „С.Г.Г.” ООД в качеството им на администратори на лични данни.

С писмо изх. № П-4284/07.07.2014 г. и повторно с писмо изх. № П-5339/ 19.08.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), БТК ЕАД е уведомено за образуването в КЗЛД административно производство по жалбата. На основание чл. 36 от АПК на администратора на лични данни е указано в срок да предостави писмено становище, заверени копия на прекратени и настоящи договори сключени с жалбоподателя, доказателства за наличие на неизплатени негови задължения, договор с фирма за събиране на вземания, на която са предоставени личните данни на г-н К.К.М., както и други относими доказателства.

БТК ЕАД депозира становище с вх. № С-435/28.08.2014 г., в което посочва, че жалбоподателят е бил титуляр на договор за мобилна гласова услуга, сключен на 02.01.2007 г. За ползваната услуга г-н К.К.М. има неплатени задължения в общ размер 74.76 лв. за две месечни сметки за периода от 08.11.2007 г. до 07.02.2008 г. БТК ЕАД уточнява, че по силата на сключен договор за цесия, задължението на К.К.М. е прехвърлено на „С.Г.Г.” ООД, като за целта са предоставени неговите лични данни. Дружеството счита, че за извършеното прехвърляне не се изисква съгласието на жалбоподателя. За уведомяването на длъжници БТК ЕАД посочва, че е упълномощило фирмата за събиране на вземания в качеството си на цедент, какъвто е настоящият случай. Предвид изложеното, БТК ЕАД счита за неоснователно твърдението на жалбоподателя, че с предоставянето на личните му данни на „С.Г.Г.” ООД е извършено „закононарушение” на ЗЗЛД от страна на оператора.

В становище с вх. № С-435/28.08.2014 г. БТК ЕАД предоставя заверени копия на месечни сметки с период на отчитане от 08.11.2007 г. до 07.12.2007 г., за които сочи, че не са заплатени. БТК ЕАД обаче не представя доказателства относно уведомяването на жалбоподателя за наличието на негови задължения. Едновременно с посоченото, от извадка към Приложение № 1 към Договор за цесия № 30837/27.04.2012 г. не може да се установи кога са предоставени личните данни на жалбоподателя на „С.Г.Г.” ООД.

С решение от заседание, проведено на 01.10.2014 г., с оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата, Комисията изисква от ответните страни в административното производство допълнителни доказателства по случая.

В отговор, БТК ЕАД депозира становище с вх. № М-261/22.10.2014 г., в което заявява, че договорът, сключен с жалбоподателя е предаден на цесионера „С.Г.Г.” ООД, във връзка с договора за цесия. Към становището са приложени заверени копия на Общи условия за взаимоотношенията между „Българска телекомуникационна компания” АД и абонатите и потребителите на електронни съобщителни услуги, действали към 02.01.2007 г. и извадка от Приложение № 1 към договор за цесия със „С.Г.Г.” ООД.

С писмо изх. № П-5690/09.09.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс „С.Г.Г.” ООД е уведомено за образуването в КЗЛД административно производство по жалбата. На основание чл. 36 от АПК на администратора на лични данни е указано в срок да предостави писмено становище, договор с БТК ЕАД, доказателства за упълномощаване, договор, сключен между жалбоподателя и БТК ЕАД, доказателства за уведомяването на г-н К.К.М., както и други относими доказателства.

В отговор, „С.Г.Г.” ООД депозира становище с вх. № С-499/17.09.2014 г., в което сочи, че по

силата на договор за цесия, сключен с БТК ЕАД и съгласно пълномощно от 27.04.2012 г., дружеството изкупува и събира просрочени и неизплатени задължения от абонати на БТК ЕАД. Фирмата за събиране на вземания посочва, че встъпва в правото на кредитор с всички произтичащи от това права и задължения, ведно с привилегиите, обезпеченията, другите им принадлежности, включително и с изтеклите лихви, ако им такива. „С.Г.Г.” ООД счита, че в качеството си на администратор на лични данни има правото да обработва лични данни, да оперира с данните на длъжниците по осъществяването на цесия, в т.ч. и с личните данни на К.К.М.

Към становището е приложено пълномощно на юрк. М.Г.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Неговата цел съгласно чл. 1, ал. 2 е да гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В тази връзка в чл. 2, ал. 2 от Закона законодателят установява принципите, на които следва да бъде подчинено правомерното обработване на личните данни от администраторите на лични данни, като тези принципи в своята цялост се отнасят към конкретните хипотези, уредени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, които обуславят допустимостта за обработване на данните.

В качеството си на физическо лице г-н К.К.М. сезира КЗЛД с жалба, насочена срещу незаконосъобразно обработване на личните му данни от страна на БТК ЕАД. Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните му данни, изразяваща се в предоставянето има на трети лица без знанието и съгласието му. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД ”предоставяне” на лични данни представлява обработване на лични данни.

При проведен телефонен разговор (Протокол от 04.11.2014 г.), жалбоподателят е запознат с депозираните от БТК ЕАД доказателства по жалбата и е изискано становището му по тях. К.К.М. оспорва наличието на договорни взаимоотношения с оператора от 2007 г. Твърди, че не е ползвал услуги, предоставяни от БТК ЕАД за стационарен, както и за мобилен телефон, поради което не разполага с договор.

За разглеждане на жалбата в открито заседание на КЗЛД, проведено на 05.11.2014 г. (Протокол № 45), страните са редовно уведомени. Жалбоподателят не се явява и не изпраща процесуален представител. БТК ЕАД се представлява от юрк. Б.И. с пълномощно. За „С.Г.Г.” ООД се явява юрк. М.Г. с пълномощно по преписката.

Юрисконсулт М.Г. предоставя и Комисията приема договор от 02.01.2007 г., сключен между жалбоподателя и БТК ЕАД, по който е натрупан неговия дълг. Относно уведомяването на жалбоподателя за дължимите суми, юрк. М.Г. твърди, че „вероятно” е осъществявано чрез уведомление, връчено на длъжника от „Д.С.” ООД.

Юрисконсулт Б.И. посочва, че личните данни на жалбоподателя са предоставени на „С.Г.Г.” ООД през м. юни 2012 г. на основание - договор за цесия, сключен с фирмата за събиране на вземания. Счита жалбата за неоснователна, тъй като дружеството, което представлява обработва личните данни на г-н К.К.М. при наличие на съгласие на лицето.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно

обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Законът за защита на личните данни изисква обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни да се осъществява законосъобразно и добросъвестно, при спазване неприкосновеността на личността и личния живот, чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н К.К.М., изразяваща се в предоставянето им на трети лица без знанието и съгласието му. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД "предоставяне" на лични данни представлява обработване на лични данни.

При преценка относно основателността на жалбата, Комисията за защита на личните данни изследва наличието на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от администратор на лични данни.

В чл. 4 от ЗЗЛД законодателят е указал основанията за допустимост за обработване на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона. Видно от Договор Заявка форма 1А от 02.01.2007 г., подписан от страните по него, между г-н К.К.М. и БТК ЕАД е налице валидно правоотношение. Господин К.К.М. е ползвал услуги, предоставяни от оператора, видно от месечните сметки, детайлизираните справки, както и извлеченията по услуги. Жалбоподателят е предоставил доброволно личните си данни с оглед сключения договор, от което следва, че е налице изричното му съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни БТК ЕАД да обработва личните му данни. От събраните към жалбата писмени доказателства е установено, че е налице обработване, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, на свързаните с жалбоподателя лични данни от администратора на лични данни във връзка с договорното взаимоотношение между страните.

За ползвани услуги жалбоподателят има неплатени сметки по фактури № 1689091 от 08.12.2007 г., № 1882344 от 08.01.2008 г. и № 2064965 от 08.02.2008 г. Следователно за БТК ЕАД е налице и друго условие за допустимост за обработване на свързаните с г-н К.К.М. лични данни, съдържащо се в чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, съгласно което обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна.

В т. 11.2 от Общите условия на БТК ЕАД за взаимоотношенията с потребителите, приложени към становище с вх. № М-261/22.10.2014 г. абонатът декларира съгласие БТК ЕАД да предоставя личните му данни на компетентни държавни органи и институции в предвидените от закона случаи, както и да ги предоставя на трети лица, в това число банки, кредитни бюра и агенции за събиране на вземания. На основание – Договор № 30837/27.04.2012 г. за прехвърляне на вземания, БТК ЕАД прехвърля на „С.Г.Г.” ООД вземания от свои абонати. Видно от извадка от Приложение № 1 към договора за цесия, вземането на БТК ЕАД от К.К.М. е било част от извършената цесия, като за целта са предоставени личните му данни. Съгласно т. 5 от договора, за извършената цесия, задължението за уведомяването на длъжници, по смисъла на чл. 99, ал. 3 от ЗЗД, е за „С.Г.Г.” ООД, за което фирмата за събиране на задължения е изрично упълномощена.

Съгласно чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД, когато личните данни не са получени от физическото лице, за което те се отнасят, администраторът или негов представител му предоставя данните, които идентифицират администратора или неговия представител; целите на обработването на личните данни; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити; данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им, както и информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни.

В настоящия случай, въпреки указанията, в хода на административното производство пред КЗЛД, „С.Г.Г.” ООД не предоставя доказателства относно уведомяването на К.К.М. за извършената

цесия, както и за задължението му към БТК ЕАД.

Администраторът на лични данни „С.Г.Г.” ООД не е изпълнил задължението си по чл. 20 от ЗЗДЛ и не предоставя информация на жалбоподателя на какво основание обработва личните му данни, не указва основание за възникване на задължението, същото не е индивидуализирано по размер и срок, както и кредитор, към който е претендирано.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, Комисията за защита на личните данни приема, че разгледана по същество, жалбата е основателна по отношение на „С.Г.Г.” ООД.

При определяне на размера на наложеното с настоящото решение административно наказание на „С.Г.Г.” ООД, Комисията за защита на личните данни се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които то засяга. Комисията отчете факта, че нарушението на разпоредбите на ЗЗЛД не е първо за „С.Г.Г.” ООД, факта, че с неправомерното обработване на лични данни са нарушени правата по ЗЗЛД на едно физическо лице, както и обстоятелството, че при констатиране на нарушението не са взети мерки за отстраняването му.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 42, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

1. Остава без уважение жалбата по отношение на БТК ЕАД.

2. Уважава жалба с рег. № Ж-786/17.06.2014 г. от К.К.М. срещу „С.Г.Г.” ООД.

3. Налага административно наказание - имуществена санкция в размер на 5 000 лв. (пет хиляди лв.) на „С.Г.Г.” ООД с ЕИК *** и седалище и адрес на управление: *****, представлявано от С.Ц. – управител, затова, че „С.Г.Г.” ООД в качеството си на администратор на лични данни не е предоставил информация на К.К.М. относно основанието да обработва неговите лични данни, целите на обработването им, размер на претендираното задължение, неговото основание и срок за плащането му, както и правото му на достъп и правото на коригиране на събраните негови лични данни, с което е нарушен чл. 20 от Закона за защита на личните данни.**

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни на адрес: гр. София - 1592, бул. “Проф. Цветан Лазаров” № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-37/2014 г.
София, 12.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 05.11.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж-37/31.01.2014 г., подадена от С.Ф.Г. срещу сайта *****.

Административното производство е развито по реда на чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба с рег. № Ж-37/ 31.01.2014 г., подадена от С.Ф.Г., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни. В жалбата се сочи, че на 28.01.2014 г. в сайта ***** е изнесен материал със заглавие: „Ексклузивно в S.COM: Грандиозен скандал в ГС Б., установиха фалшив болничен лист, помогнал за връщането на горския Ст.Г. на по-висока длъжност”. В публикацията се прави описание на поведението на жалбоподателя, като е причакано копие на експертно решение № 3164 от 172/05.12.2013 г. на ТЕЛК за общи заболявания, втори състав при МБАЛ „Б.” АД. В експертното решение се съдържат личните данни на господин С.Ф.Г., които разкриват както физическата му идентичност, така и здравословното му състояние.

Жалбоподателят твърди, че разпространяването на свързаните с него лични данни чрез публикуването им в сайта представлява неправомерно обработване. Твърди, че публикуваното експертно решение не е окончателно, липсва полагане на печата на ТЕЛК и няма данни същото да му е връчено. Господин С.Ф.Г. твърди, че той не е предоставял решението за публикуване и приема, че никой друг няма право да се ползва от този документ.

С.Ф.Г. иска от Комисията да извърши проверка по изнесения от него случай и да установи, по какъв начин експертното решение, съдържащо негови лични данни, е достигнало до администратора на сайта.

Към жалбата се прилагат разпечатки от сайта *****.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, на 31.01.2014 г. са направени екранни разпечатки на цитираната в жалбата публикация в сайта *****.

Видно от събраните служебно доказателства се установява истинността на изнесените в жалбата твърдения, публикуването на експертно решение № 3164 от 172/05.12.2013 г. на ТЕЛК за общи заболявания, втори състав при МБАЛ „Б.” АД.

В сайта няма информация или данни за лицето, което го администрира, не е посочен адрес за кореспонденция или контакти. В тази връзка е изискано с писмо изх. № П-757/10.02.2014 г. на Председателя на КЗЛД от жалбоподателя, в случай, че разполага с информация за администратора на сайта, да я представи. В отговор на дадените указания, господин С.Ф.Г. заявява, че в сайта в разделите „контакти” и „общи условия” не се съдържа информация, която да индивидуализира администратора. Единствената информация, която е известна на жалбоподателя, е авторът на публикацията П.И.

С оглед служебното начало и задължението на административния орган да събере всички необходими доказателства и във връзка с конституирането на ответна страна в административното производство на 10.03.2014 г. в неофициален публичен регистър „Whois” е направена служебна справка за сайта *****.

От същата е установено, че домейна S.COM /с IP адрес *****/ е регистриран на името на *****.

Съгласно публикувана информация в интернет, собственик на вестник „С.” е „Г.М.П.” АД.

Във връзка с извършените служебни проверки за установяване на лицето, което администрира сайта, е изискано от „Г.М.П.” АД с писмо изх.№ П-1422/14.03.2014 г. на Председателя на КЗЛД изразяване на писмено становище по жалбата. Писмото се е върнало в Комисията в цялост с отбелязване, че адресатът е „непознат на адреса”. Изготвено е писмо и до вестник „С.”. На 24.04.2014 г. е постъпило в КЗЛД писмо от „С.” ООД, с което се уведомява Комисията, че вестник „С.” не администрира и не поддържа електронния сайт *****. Електронният сайт на вестника е *****.

Изискана е информация от Държавната агенция „Национална сигурност” и Столичната дирекция на вътрешните работи.

Столична дирекция на вътрешните работи уведомява Комисията, че във връзка с искането за предоставяне на информация за лицето, което администрира сайта е изготвено искане до Софийски районен съд за предоставяне на данни по чл. 250 б, ал. 1, т. 2 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ по отношение на ползвателя на IP адрес *****. С разпореждане № 16-4491/24.06.2014 г. Софийски районен съд е отказал достъп до исканата информация, поради факта, че не са налице основанията предвидени в чл. 250 а, ал. 2 от ЗЕС, а именно: данните не са необходими „за разкриване на тежко престъпление и за издирване на лица”. В тази връзка Столичната дирекция няма възможност да представи на Комисията сведения, от които може да се установи и индивидуализира по безспорен начин администратора на сайта *****.

На редовно заседание на КЗЛД, проведено на 09.07.2014 г., е взето решение да се изиска допълнителна информация от английския надзорен орган по защита на данните-информационния комисар на Великобритания. В изпълнение на решението на КЗЛД е изготвено писмо до Информационния комисар на Великобритания, като в Комисията е постъпил отговор от негова страна. В отговора се сочи, че е установено, че уебсайта, от които са разпространени личните данни на господи С.Ф.Г. е използвал услуги, установени в САЩ, а не в Обединеното Кралство, което е пречка за оказване на съдействие за установяване на идентичността на администратора на лични данни.

Във връзка с предоставената от ДАНС информация за евентуалния администратор на сайта е изискано становище от „Е.” ЕООД. „Е.” ЕООД категорично заявява, че не поддържа сайта *****. Управителят на дружеството, заявява, че информацията сочена от ДАНС, че представляваното от него дружество администрира сайта *****, не отговаря на обективната действителност. Като доказателство, подкрепящо това твърдение, е приложена към административната преписка декларация от лицето Н.М.Л. /лицето, с което ДАНС твърди в становището си, че се е свързало по телефона и то е посочило, че „Е.” ЕООД администрира сайта *****/. С декларацията, деклараторът заявява, че посочените факти от ДАНС в писмо с рег. № П-13-4694 са недостоверни и, че не е бил търсен по телефона и не е декларирал информацията в становището.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата на С.Ф.Г. е недопустима, поради следните съображения:

Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на правен интерес и специални изисквания, установени със закон, за които съответния административен орган следва да следи служебно (чл. 27, ал. 2, т. 5 и 6 от АПК).

Правомощие на Комисията по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по ЗЗЛД. Наличието на администратор на лични данни, като ответна страна в производството развиващо се по реда на ЗЗЛД пред КЗЛД е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съответната жалба.

В конкретния случай жалбата на С.Ф.Г. е насочена срещу интернет сайт ***** , който няма качеството на администратор на лични данни по смисъла на закона.

Съгласно легалното определение на чл. 3, ал. 1 и 2 от ЗЗЛД „администратор на лични данни”

е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни или който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработването са определени със закон“. На основание изложеното следва извода, че сайтът няма качеството на администратор на лични данни - не е орган на държавна власт или на местно самоуправление, не е физическо лице. Само от наименованието на сайта и без наличието на други индивидуализиращи белези – седалище и адрес на управление, управителни органи и правно организационна форма - ЕООД, ООД, ЕАД, АД, фондация, сдружение, кооперация не може да се обоснове извода, че същият има качеството на администратор на лични данни.

Следва да се отбележи, че информацията свързана с IP адреса, от който е публикувана статията представлява трафични данни, по смисъла на § 1, т. 71 от ДР на Закона за електронните съобщения.

Съгласно чл. 250б от Закона за електронните съобщения, право да изискват справка за трафични данни имат: 1. специализираните и териториалните дирекции и самостоятелните териториални отдели на Държавна агенция “Национална сигурност”; 2. Главна дирекция “Национална полиция”, Главна дирекция “Гранична полиция”, дирекция “Вътрешна сигурност”, Столичната дирекция на вътрешните работи и областните дирекции на Министерството на вътрешните работи; 3. службите “Военна информация” и “Военна полиция” към министъра на отбраната; 4. Националната разузнавателна служба.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че жалбата е недопустима, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК,

РЕШИ :

Оставя без разглеждане жалба с рег. № Ж-37/31.01.2014 г., подадена от С.Ф.Г. срещу сайта ***** като недопустима-липсва пасивно легитимирана страна в административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-856/2014 г.
София, 12.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 12.11.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж-856/06.08.2014 г., подадена от П.Г.П.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

П.Г.П. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че за последните три месеца не получава фактури за потребената от него топлоенергия по неизвестни причини. Според господин П.Г.П., „лицето пощальон“ не разпределя фактурите по пощенските кутии на абонатите, а ги оставя безконтролно във входа. Тези действия на „лицето пощальон“, създават предпоставка за свободен достъп на недобросъвестни лица, до кореспонденция, която съдържа лични данни-три имена, адрес и единен граждански номер.

Жалбоподателят иска от Комисията да предприеме необходимите действия, с които да задължи „лицето пощальон“ да доставя фактурите по пощенските кутии, като по този начин ще се гарантира получаването им и предотврати възможността за неправомерен достъп до личните данни.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от Топлофикация Р. ЕАД.

Топлинното дружество е депозирало писменото си становище по жалбата, в което се цитира норма от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди на потребителите от системата на Топлофикация Р. ЕАД. Общите условия разписват задължението на абонатите да заплащат в срок задълженията си, а задължението на продавача на топлинна енергия е да издава и изпраща фактури на абонатите си. Във връзка с това си задължение, Топлофикация Р. ЕАД изпраща ежемесечно фактури за потребената топлинна енергия на клиентите си. В становището се сочи правната норма на чл. 7 от Закона за счетоводството, която дава определение на понятието „първичен счетоводен документ“ и задължителните реквизити, които следва да се съдържат в него. С разпоредбата на чл. 84, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс е посочено, че идентификацията на физическите лица, които не са вписани в Търговския регистър, съответно в регистър БУЛСТАТ, се извършва чрез единния граждански номер или личния номер на чужденеца. В изпълнение на посочените нормативни изисквания, Топлофикация Р. ЕАД изписва в издаваните фактури три имена и единен граждански номер на абонатите си. Фактурите се изпращат до адресатите в запечатан плик и разноса на писмата се извършва от лицензиран пощенски оператор „М.Б.М.Е.“ ООД. След запознаване с жалбата на Господин П.Г.П., ответното дружество е сигнализирано куриерската фирма за твърдяното нарушение при доставка на пратките. Куриерската фирма е уверила топлинното дружество, че изпълнява задълженията си по договора за пощенски услуги и пратките до абонатите се поставят в пощенската кутия по начин, възпрепятстващ изваждането им от случайни лица.

„М.Б.М.Е.“ ООД представя писменото си становище по жалбата, като сочи, че по силата на договор, сключен на 09.12.2013 г., Топлофикация Р. ЕАД ѝ е възложила извършването на услуга „хибридна поща“. Във връзка със сключения договор, куриерската фирма доставя месечните сметко-фактури на топлинното дружество. Месечните фактури в жилищната сграда на жалбоподателя също са доставяни до пощенските кутии на абонатите. Предоставя се информация, че пощенската кутия на господин П.Г.П. е здрава с обозначение, на кого принадлежи, което не предполага оставяне на пратките, предназначени за него, на друго място. По повод жалбата е извършена проверка чрез провеждане на разговори с живущите в кооперацията на жалбоподателя, от която е установено, че

пратките им със сметко-фактурите се доставят редовно всеки месец. Правени са опити за контакт с господин П.Г.П., но те са останали без резултат.

Куриерската фирма приема, че няма извършено от нейна страна нарушение на ЗЗЛД по отношение на личните данни на жалбоподателя, поради което моли Комисията да остави жалбата без уважение, като неоснователна.

Към писменото становище като доказателство е представен договор от 09.12.2013 г., сключен между Топлофикация Р. ЕАД и „М.Б.М.Е.” ООД и приложенията към него.

Жалбата, подадена от П.Г.П. се явява неоснователна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че П.Г.П. е ползвател на топлинна енергия, която се предоставя от Топлофикация Р. ЕАД. Обработването на личните данни на жалбоподателя чрез съхраняването и използването им за изготвяне на фактури, се извършва от администратор на лични данни, който е изпълнил задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД да се регистрира като администратор пред Комисията за защита на личните данни.

Обработването на личните данни се извършва на правно основание, при наличие на условие за допустимост. Договорните отношения между администратор на лични данни и физическо лице, чиито лични данни се обработват, е предпоставка за законосъобразност при обработването на личните данни. Не е спорно между страните, че господин П.Г.П. е дал доброволно свързаните с него лични данни на топлинното дружество по повод облигационните им отношения. Съгласието на физическото лице е още едно от условията за допустимост при обработването на данните.

Личните данни се обработват и чрез използването им и вписването им в месечните фактури, които издава ответно дружество. В общите условия на Топлофикация Р. ЕАД е разписано, че едно от основните задължения на продавача на топлинна енергия е да издава и изпраща на своите абонати фактури. Във връзка с това си задължение, Топлофикация Р. ЕАД изпраща ежемесечно фактури за потребената топлинна енергия на клиентите си.

В разпоредбата на чл. 7 от Закона за счетоводството, законодателят е дал легално определение на понятието „първичен счетоводен документ”, какъвто представлява фактурата, както и е определил реквизитите, които следва да съдържа този документ. В т. 3 от цитираната правна норма е посочено, че фактурата следва да съдържа: наименование, адрес и номер за идентификация по чл. 84 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс на издателя и получателя. В зависимост от вида на получателя, дали той е физическо или юридическо лице, във фактурата се вписва съответно единният му граждански номер или БУЛСТАТ.

На основание изложеното следва да се приеме, че за администратора на лични данни е налице нормативно установено задължение за обработване на личните данни на своите абонати чрез използването им, изписването им във фактурите, които издава за потребена топлинна енергия.

Фактурите, които изпраща Топлофикация Р. ЕАД са поставени в запечатан плик и разноса на писмата се извършва от лицензиран пощенски оператор „М.Б.М.Е.” ООД.

Не се твърди от жалбоподателя, а и не са събрани доказателства, които да установяват нарушение от страна на администратора на лични данни на принципите, залегнали в разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, на които следва да се основава обработването на личните данни.

На основание изложеното може да се приеме, че личните данни на П.Г.П. се обработват от Топлофикация Р. ЕАД добросъвестно и законосъобразно, поради което няма наличие на извършено нарушение.

Предметът на жалбата и твърденията за злоупотреба с лични данни са насочени към куриерската фирма, която извършва от името на топлинното дружество доставка на месечните фактури за ползване на топлинна енергия. Твърдяното нарушение е недоставяне на пощенските пратки и по специално месечните фактури, издавани от Топлофикация Р. ЕАД, вследствие на което има реална възможност трети недобросъвестни лица да имат достъп до лични данни, съдържащи се във фактурите.

Жалбоподателят не представя към жалбата си доказателства, които подкрепят твърдението му.

Ответната и заинтересованата страна оспорват тези твърдения, като куриерската фирма иска да ангажира гласни доказателства-разпит на свидетел, който да установи начина на доставка на пощенските пратки.

Комисията за защита на личните данни приема, че събирането на гласни доказателства-разпит на свидетел, който ще установява факта, че месечните сметки на абонатите на Топлофикация Р. ЕАД се доставят до абонатите посредством поставянето им в пощенските кутии не е необходимо. Съгласно принципа на разпределение на доказателствената тежест, не се доказват отрицателни факти, а именно, че пощенските пратки не са оставяни извън пощенските кутии на адресатите си. В тази връзка искането за събиране на доказателства се оставя без уважение.

На база събраните доказателства не може да се приеме, че има извършено нарушение по ЗЗЛД от „М.Б.М.Е.” ООД по отношение на личните данни на жалбоподателя. Жалбата се явява недоказана в тази ѝ част.

В допълнителна писмена молба от 05.11.2014 г., жалбоподателят уточнява, че жалбата му не засяга въпроса дали правомерно се използват личните му данни, а проблема се състои в „порочната практика писмата с фактурите” да се оставят „на общодостъпни места вместо в пощенските кутии на адресатите”.

Комисия за регулиране на съобщенията е компетентният орган, който осъществява контрол по Закона за пощенските услуги. В случай, че жалбата на господин П.Г.П. е насочена единствено и само срещу неизпълнение на куриерската фирма за доставка на пощенските му пратки, следва да се приеме, че жалбата с този предмет е от компетентността на КРС.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

Обявява жалба рег. № Ж-856/06.08.2014 г., подадена от П.Г.П. срещу Топлофикация Р. ЕАД и М.Б.М.Е.” ООД за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-803, Ж-861/2014 г.
София, 15.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева, в заседание, проведено на 12.11.2014 г. (Протокол № 47), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалби с рег. № Ж-803/03.07.2014 г. от Я.М.Н. и И.Н.И. и № Ж-861/11.08.2014 г., подадена от адв. Д.Й.Н. в качеството му на пълномощник на Т.И.Н., срещу „Е.Д.” АД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е образувано по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни. Жалбоподателите посочват, че „от известно време” на домашния си адрес в гр. Т. са посещавани от служители на фирмата за събиране на вземания „Е.Д.” АД, за задължения на техния син – Т.И.Н. Служителите от фирмата оставят и съобщения, които залепят на вратата на жилището им. Жалбоподателите сочат, че синът им не е регистриран и не живее на техния адрес, нито го е посочвал при сключването на договори. Твърдят, че постоянният адрес на Т.И.Н. е в гр. Р., но от дълго време живее в чужбина. Я.М.Н. и И.Н.И. заявяват, че никога не са имали взаимоотношения с „Е.Д.” АД и са притеснени, че дружеството притежава и обработва личните им данни. Не знаят какви финансови задължения и с кои дружества има взаимоотношения техният син. „Е.Д.” АД настоява Я.М.Н. и И.Н.И. да правят парични вноски на фирмата за изплащане дълга на своя син, за който сочат, че не са наясно дали съществува, както и какъв е неговият размер.

Считат, че личните им данни са обработвани неправомерно от „Е.Д.” АД, поради което молят Комисията за предприеме съответни действия по компетентност.

Към жалбата е приложено копие на съобщение от 04.06. от „Е.Д.” АД.

В Комисията за защита на личните данни е постъпила жалба, заведена с рег. № Ж-861/11.08.2014 г., подадена от адв. Д.Й.Н. в качеството му на пълномощник на Т.И.Н. В жалбата се посочва, че Т.И.Н. изцяло поддържа жалба с рег. № Ж-803/03.07.2014 г., подадена от неговите родители. Жалбата съдържа молба за присъединяването на двете жалби за разглеждане в едно производство, с оглед процесуална икономия и предвид факта, че се касае за един и същ ответник и за един и същ случай. Към жалбата е приложено пълномощно на адв. Д.Й.Н.

Жалбата, подадена от Я.М.Н. и И.Н.И. срещу „Е.Д.” АД, както и жалба с рег. Ж-861/11.08.2014 г., подадена от Т.И.Н. са съобразени с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физически лица, при наличието на правен интерес и жалбите са подадени в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежават „Е.Д.” АД и „Т.Ф.С.” ЕАД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че „Е.Д.” АД е вписано в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД с идентификационен номер 311668. Заявени са два регистъра. „Т.Ф.С.” ЕАД притежава Удостоверение № 23028.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

Съгласно чл. 32 от Административнопроцесуалния кодекс, по производства, в които правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние и по които е компетентен един и същ административен орган, може да се започне и проведе едно производство, засягащо повече от една страна, какъвто е настоящият случай. В заседание, проведено на 17.09.2014 г. (Протокол № 35), на основание чл. 32 от АПК Комисията обединява производството по жалби с рег. № Ж-803/03.07.2014 г. и № Ж-861/11.08.2014 г. Комисията за защита на личните данни обявява жалбите за допустими и конституира като страни в административното производство жалбоподателите Я.М.Н., И.Н.И. и Т.И.Н. чрез адв. Д.Й.Н. и ответни страни - „Е.Д.” АД и „Т.Ф.С.” ЕАД в качеството им на администратори на лични данни. От ответните страни са изискани в срок становища, заверено копие на договор, сключен между тях, както и доказателства за наличие на неизплатени задължения на Т.И.Н.

С писмо изх. № П-4851/28.07.2014 г. на Председателя на КЗЛД, Я.М.Н. и И.Н.И. са уведомени за правомощията на КЗЛД, както и за приложното поле на Закона за защита на личните данни. Посочен им е реда, както и реквизитите, които следва да съдържа жалбата, с която се сезира Комисията. В случай, че поддържат своето искане, от жалбоподателите е изискано в срок да го потвърдят, като предоставят информация кога са узнали за твърдяното нарушение, дали са сезирали и други органи по настоящия повод, да представят пълномощно от своя син, в случай, че по настоящата жалба са упълномощени от него, да приложат и други относими към случая доказателства (ако разполагат с такива).

В отговор, с писмо вх. № П-5104/06.08.2014 г., Я.М.Н. и И.Н.И. потвърждават жалбата си и твърдят, че не са сезирали други органи. Посочват, че два пъти са посещавани от служители на „Е.Д.” АД – на 09.05.2014 г. и 04.06.2014 г. Жалбоподателите заявяват, че по настоящата жалба не са упълномощавани от своя син. Считат, че техните права по ЗЗЛД са нарушени от „Е.Д.” АД и подават жалбата от свои име. Заявяват, че не са сезирали други органи по случая.

Към писмото са приложени заверени копия на съобщение от 04.06. от „Е.Д.” АД и Общо пълномощно от Т.И.Н.

На основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), с писмо изх. № П-4850/28.07.2014 г. на Председателя на КЗЛД, „Е.Д.” АД е уведомено за откритото в КЗЛД административно производство. От администратора на лични данни е изискано становище, както и относими към случая доказателства.

„Е.Д.” АД депозира Становище вх. № П-5094/05.08.2014 г., с което уведомява Комисията, че на основание - договор от 28.05.2010 г., дружеството е упълномощено да установява контакти с длъжници на „Т.Ф.С.” ЕАД, както и да договаря изплащането на неизплатени техни задължения. За целта „Т.Ф.С.” ЕАД, в качеството си на кредитор, предоставя информация относно кредитополучатели. За конкретния случай се посочва, че Т.И. е подписал договор за кредит, като съгласно чл. 9, т. 2, буква „в” от същия, лицето е декларирало съгласие кредиторът да предоставя личните му данни на трети лица във връзка с изпълнението на договора. В договора Т.И. е посочил адрес за кореспонденция в гр. Р., но поради неуспешни опити да бъде осъществен контакт с него, е посетен адреса му в гр. Т. „Е.Д.” АД твърди, че при извършена справка в Търговския регистър е установено, че на името на Т.И. е регистрирана фирма ЕТ „Т.И.Н.” със седалище в гр. Т., където е осъществен контакт с неговите родители.

Към становището са приложени заверени копия на: Договор за предоставяне на кредит-транскарт на физическо лице; пълномощно на Н.И.Г.; Удостоверение № 311668 и справка от Търговския регистър.

С писмо изх. № П-5241/13.08.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс, „Т.Ф.С.” ЕАД е уведомено за откритото в КЗЛД административно производство. От администратора на лични данни е изискано становище, както и относими към случая доказателства.

С писмо вх. № П-5389/22.08.2014 г. „Т.Ф.С.” ЕАД уведомява Комисията, че дружеството никога не е имало договорни взаимоотношения с жалбоподателите Я.М.Н. и И.Н.И. и никога не е обработвало личните им данни. Дружеството уточнява, че към днешна дата има сключен договор за кредит – Транскарт на физически лица от 07.07.2005 г. с Т.И.Н. Поради нередовно обслужване на кредита, същият е предоставен на „Е.Д.” АД на правно основание – договор от 28.05.2010 г. за предприемане на действия по извънсъдебно събиране на дължимите суми. За целта са предоставени единствено личните данни на Т.И., съдържащи се в Заявление за кредитна карта „Транскарт”. „Т.Ф.С.” ЕАД заявява, че на дружеството не е известно по какъв начин „Е.Д.” АД е придобило личните данни на Я.М.Н. и И.Н.И.

Към писмото са приложени заверени копия на: Заявление за кредитна карта „Транскарт” и Договор за предоставяне на кредит-транскарт на физическо лице.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по случая, с писмо изх. № П-6108/26.09.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от „Т.Ф.С.” ЕАД са изискани заверено копие на договор с Т.И.Н., както и доказателства за наличие на неизплатени негови задължения.

С писмо, вх. № П-6821/13.10.2014 г. „Т.Ф.С.” ЕАД депозира заявление за кредитна карта Транскарт и договор за кредит от 07.07.2005 г. с Т.И.Н. и справка за неговия дълг.

„Е.Д.” АД депозира допълнително становище с вх. № С-564/06.10.2014 г., в което уточнява процедурата по работа с длъжници на техни клиенти. За конкретния случай се сочи, че в изпълнение на договор, сключен с „Т.Ф.С.” ЕАД, на дружеството по електронен път е предоставен списък, съдържащ личните данни: имена, ЕГН, номер на лична карта, адрес за кореспонденция, телефон и месторабота на негови длъжници, в т.ч. и на жалбоподателя. С оглед изпълнение на договорните си задължения, „Е.Д.” АД осъществява контакти с нередовните платци. В случай, че лицето не бъде намерено на посочения адрес, на входната врата на жилището се оставя стикер. Ако лицето не се свърже с дружеството, предприемат се общодостъпни начини за получаване на допълнителна информация. Чрез извършена справка в Търговския регистър е узнат адреса на Т.И.Н. в гр. Т., където е оставено съобщението от служител на „Е.Д.” АД.

Към становището са приложени заверени копия на: Писмо изх. № 20140415/03.10.2014 г. от „Т.Ф.С.” ЕАД; Рамков договор за събиране на вземания от 28.05.2010 г. и Приложение № 1 към него.

За разглеждане на жалбата по същество в открито заседание на КЗЛД, проведено на 15.10.2014 г. (Протокол № 40), страните са редовно уведомени. Жалбоподателите не се явяват и не изпращат процесуални представители. За „Е.Д.” АД се явява Е.А. – изпълнителен директор. „Т.Ф.С.” ЕАД се представлява от адв. Ц.Г.Г. с пълномощно.

Адвокат Ц.Г.Г. заявява, че договорът между „Т.Ф.С.” ЕАД и Т.И.Н. е сключен в качеството му на физическо лице, а не като ЕТ. Посочва, че данните, които са предоставени на „Е.Д.” АД са тези, които се съдържат в договора, който лицето е сключило. Адвокат Ц.Г.Г. счита жалбата за неоснователна, тъй като г-н Н. е предоставил доброволно личните си данни с оглед сключения договор за кредит, както и е декларирал съгласие личните му данни да бъдат предоставяни на трети лица с оглед неизпълнение на договорните задължения.

Е.А. посочва, че след като г-н Н. не е открит на посочените в договора адрес и телефони, лицето е посетено два пъти на адрес в гр. Т. от служители на дружеството. Твърди, че в Търговския регистър Т.И.Н. е регистриран като едноличен търговец, по смисъла на Глава осма от Търговския закон, със седалище и адрес на управление в гр. Т., поради което счита, че не е злоупотреба с неговите лични данни.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Неговата цел съгласно чл. 1, ал. 2 е да гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В тази връзка в чл. 2, ал. 2 от Закона законодателят установява принципите, на които следва да бъде подчинено правомерното обработване на личните данни от администраторите на лични данни, като тези принципи в своята цялост се отнасят към конкретните хипотези, уредени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, които обуславят допустимостта за обработване на данните.

В чл. 4 от Закона за защита на личните данни се съдържат императивни разпоредби, в които законодателят е указал в кои случаи е допустимо обработването на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят е едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с него лични данни. Видно от Заявление за кредитна карта Транскарт, между Т.И.Н. и „Т.Ф.С.” ЕАД е налице валидно правоотношение от 07.07.2005 г. за получаване на кредит, от което следва извода, че е налице съгласието му по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД дружеството да обработва свързаните с него лични данни. Жалбоподателят е предоставил доброволно личните си данни с оглед сключения между страните договор, подписан от страните по него, за предоставяне на кредит – транскарт в размер на 500.00 лв. В чл. 9 от посочения договор се съдържа текст, съгласно който с подписването му, физическото лице дава съгласие личните му данни да бъдат предоставяни на трети лица във връзка с неизпълнение на договорните му задължения. Видно от справка за дълга, приложена към становище с вх. № П-6821/13.10.2014 г., Т.И. е натрупал дълг в общ размер 1 012,92 лв., поради което е „предаден на „Е.Д.” АД за извънсъдебно събиране на просрочените и непогасени негови задължения”.

Нормата на чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД допуска възможността администраторът на лични данни да обработва данните чрез възлагане на обработващ данните. В конкретния случай „Е.Д.” АД, въпреки самостоятелното си качество администратор на лични данни, по отношение на „Т.Ф.С.” ЕАД има качеството обработващи лични данни по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. Този извод произтича от обстоятелството, че дружеството ползва (употребява) личните данни на клиенти на „Т.Ф.С.” ЕАД, имащи качеството длъжник с цел събиране на просрочени техни задължения. Съществуването на посочените взаимоотношения водят до задължение на администратора на лични данни, възлагайки обработването на лични данни да докаже, че отношенията му с обработващия лични данни са уредени с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на лични данни. На правно основание – Рамков договор за събиране на вземания от 28.05.2010 г., „Т.Ф.С.” ЕАД предоставя личните данни на Т.И.Н. на „Е.Д.” АД за събиране на вземането си срещу лицето. Обемът лични данни, които се предоставят за целите на договора е утвърден в Приложение № 1 от Рамковия договор, сключен на 28.05.2010 г. С посочения договор не се прехвърлят вземанията, а срещу договорено възнаграждение „Е.Д.” АД предприема действия по събирането на дължими неизплатени суми. За целта, осъществява контакт със задълженото лице, какъвто е настоящият случай. Контакт с Т.И.Н. не е осъществен на посочения от него постоянен адрес при сключване на индивидуалния договор.

При анализ на събраните писмени и гласни доказателства не е налице обработване, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД на личните данни на Я.М.Н. и И.Н.И. както от „Е.Д.” АД, така и от „Т.Ф.С.” ЕАД.

В хода на административното производство се установява, че между жалбоподателите Я.М.Н. и И.Н.И. и „Т.Ф.С.” ЕАД не са налице взаимоотношения и посоченото дружество не обработва свързаните с тях лични данни. Този факт не е спорен, тъй като и жалбоподателите посочват, че настоящият случай касае финансови взаимоотношения на техния син с посоченото дружество.

„Е.Д.” АД посещава адреса на Я.М.Н. и И.Н.И., но с цел да осъществи контакт с Т.И.Н. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. В тази връзка, адресът за кореспонденция сам по себе си не представлява информация, която може безспорно да идентифицира Я.М.Н. и И.Н.И., поради което не подлежи на самостоятелна защита от ЗЗЛД.

Тъй като г-н Н. не е открит на постоянния си адрес в гр. Р., при извършена справка в Търговския регистър, дружеството „Е.Д.” АД узнава за друг адрес, на който предприема действия за осъществяване на контакт с Т.И.Н. Видно от съобщение от 04.06. от „Е.Д.” АД, приложено към жалбата, в него са посочени имената на Т.И.Н. и е посочено дружеството, към което лицето има неплатено задължение. Няма доказателства в посока, че „Е.Д.” АД обработва и съхранява техните имена. При направена справка в Търговски регистър – общодостъпен и публичен, „Е.Д.” АД установява, че Т.И.Н. е регистриран като едноличен търговец, със седалище и адрес в гр. Т. По смисъла на Търговския закон едноличният търговец не е нова правна фигура като юридическото лице. Регистрирайки се като едноличен търговец, физическото лице придобива по-широка правосубектност, за да участва в търговския оборот. Следователно адресът, който е посочен при регистрирането на едноличния търговец ЕТ „Т.И.Н.” е адрес на физическото лице. В качеството си на пълномощник на „Т.Ф.С.” ЕАД, дружеството „Е.Д.” АД в изпълнение на договорните си задължения предприема действия за осъществяване на контакт с лицето Т.И.Н. с оглед събиране на негови просрочени задължения.

Господин Цветелин Софрониев и господин Веселин Целков – членове на Комисията за защита на личните данни гласуват с особено мнение, предвид следното:

Приемат, че в случая е налице обработване, по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД, на личните данни на жалбоподателите Я.М.Н. и И.Н.И. от страна на „Е.Д.” АД, изразяващо се в тяхното събиране, записване и употреба. Считат жалбата за основателна по отношение на „Е.Д.” АД поради обстоятелството, че дружеството обработва личните им данни (имена и адрес), след като служители на посоченото дружество нееднократно посещават домашния им адрес и извършват определени действия – провеждат разговор с тях и изискват погасяването на дълга на техния син към „Т.Ф.С.” ЕАД, както и поставят съобщения. Това се установява от обстоятелството, че след като са разбрали, че на адреса, който посещават, живеят родителите на жалбоподателя, го посещават отново и извършват действия не спрямо длъжника, а спрямо неговите родители. Приемат, че не е налице основание „Е.Д.” АД да посещава адрес, на който е регистрирано седалище и адрес на управление на едноличен търговец по смисъла на Глава осма, Част втора от Търговски закон, тъй като договорът е сключен между „Т.Ф.С.” ЕАД и Т.И.Н. в качеството му на физическо лице. Нещо повече – осъществяват определени действия по отношение на лица, живеещи не на този адрес.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни приема, че разгледани по същество, жалбите са неоснователни.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалби с рег. № Ж-803/03.07.2014 г., подадена от Я.М.Н. и И.Н.И. и № Ж-861/11.08.2014 г., подадена от адв. Д.Й.Н. в качеството му на пълномощник на Т.И.Н., срещу „Е.Д.” АД и „Т.Ф.С.” ЕАД.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****О.М. Цветелин Софрониев /п/****Мария Матева /п/****О.М. Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ Ж-902/2014 г.****София, 15.12.2014 г.**

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева – членове на КЗЛД, в заседание проведено на 19.11.2014 г. (Протокол № 49), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разглежда жалба с рег. № Ж-902/01.09.2014 г. от М.Й.М. срещу БТК ЕАД.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която жалбоподателката сочи, че е получила писмо от „С.Г.Г.” ООД за наличие на задължение по Акаунт 6632495 към БТК ЕАД, което следва да бъде платено. Госпожа М.Й.М. счита, че за наличие на дължими суми съгласно чл. 99 от ЗЗД е следвало да бъде уведомена от оператора, чиито абонат е, както и за извършеното прехвърляне на задължението на фирмата за събиране на вземания. Жалбоподателката е притеснена и счита, че е извършена злоупотреба с личните ѝ данни. М.Й.М. оспорва и пълномощното, публикувано на официалната страница на „С.Г.Г.” ООД, с което БТК ЕАД упълномощава фирмата за събиране на вземания относно уведомяването на длъжници, тъй като същото няма дата, място на издаване, срок на валидност и липсва нотариална заверка. Моли Комисията да предприеме съответните действия по компетентност. Госпожа М.Й.М. настоява БТК ЕАД да предостави доказателства относно наличие на неизплатени нейни задължения към оператора.

Към жалбата е приложено копие на покана за плащане от „С.Г.Г.” ООД.

С писма изх. № П-6040/24.09.2014 г. и № П-6041/24.09.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс, съответно БТК ЕАД и „С.Г.Г.” ООД са уведомени за образуването в КЗЛД административно производство. На основание чл. 36 от АПК от администраторите на лични данни са изискани становища по жалбата, договор с жалбоподателката, доказателства за наличие на дължими суми, както и други относими към случая доказателства.

В отговор, с писмо вх. № С-612/16.10.2014 г. БТК ЕАД депозира становище, в което сочи, че при извършена проверка е установено, че М.Й.М. е страна по договор с оператора в качеството си на управител на „М.С.” ЕООД. Твърди се, че посоченият в жалбата акаунт принадлежи на клиент „М.С.” ЕООД, натрупал задължения по договор за мобилна гласова услуга в размер 193,66 лв., което е цедирано на „С.Г.Г.” ООД по договор за цесия от 31.05.2014 г.

Към писмото са приложени заверени копия на: Заявка/Договор 1А от 18.06.2010 г. и Анекс 1Б към него и Пълномощни на Б.И. и Р.Й.

С писмо вх. № С-610/15.10.2014 г., „С.Г.Г.” ООД уведомява Комисията, че по силата на сключен с БТК ЕАД договор за цесия, дружеството изкупува и събира просрочени задължения от абонати на оператора и встъпва в правото си на кредитор с всички произтичащи от това права и задължения. Неизплатеното задължение на г-жа М.Й.М. е било част от предмета на цесията, за което лицето е надлежно уведомено според изискванията на чл. 99 от ЗЗЛД. „С.Г.Г.” ООД счита жалбата за недопустима, тъй като М.Й.М. е длъжник на БТК ЕАД като управител на фирма и като управител на „М.С.” ЕООД е сезирала и КЗЛД.

Към становището са приложени заверени копия на: договор за цесия; пълномощно от БТК ЕАД; Актуално състояние и справка от Търговския регистър.

С писмо изх. № П-6079/25.09.2014 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателката е уведомена за приложното поле на ЗЗЛД, както и за правомощията на Комисията. Уведомена е за реда и начина, по който всяко физическо лице има право да сезира КЗЛД. От г-жа М.Й.М. е изискано в срок да уточни в какво качество сезира КЗЛД, като за целта е изискан договор с БТК ЕАД, както и други относими доказателства, но отговор не е депозиран деловодството на КЗЛД.

Жалбата, подадена от М.Й.М. срещу БТК ЕАД се явява процесуално недопустима предвид следното:

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на *физическите лица* по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица, както и при осъществяване достъпа на лицата до тях и да осъществява контрол по спазване на закона, с цел гарантиране правомерното обработване на личните данни. Приложимостта на ЗЗЛД се обуславя от наличието на редица законови предпоставки. На първо място законът осигурява защита на лицата по отношение и във връзка с обработването на техните данни, а това е всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, като наличието на поне една от посочените в нормата представлява пречка за продължаване на производството по издаване на искания индивидуалния административен акт.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията в едногодишен срок от узнаването на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Видно от съдържанието, жалба с рег. № Ж-902/01.09.2014 г. е подадена от М.Й.М. - управител на фирма „М.С.” ЕООД срещу БТК ЕАД.

В конкретния случай Заявка договор 1А от 18.06.2010 г., както и Анекс 1Б към него са сключени между БТК ЕАД и дружеството „М.С.” ЕООД, идентифицирано с ЕИК. Същите са подписани и подпечатани от М.Й.М. в качеството ѝ на управител на посоченото дружество.

От изложеното следва извода, че жалбата не е подадена от физическо лице, в това му качество и в този смисъл не е съобразена с изискванията на ЗЗЛД и Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, тъй като не съдържа твърдения за нарушени права на физическо лице по Закона.

Водима от горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без разглеждане искане с рег. № Ж-902/01.09.2014 г., подадено от М.Й.М. срещу БТК ЕАД, като недопустимо и прекратява административното производство. подадено

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

**№ Ж-980/2014 г.
София, 15.12.2014 г.**

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева – членове на КЗЛД, в заседание, проведено на 19.11.2014 г. (Протокол № 49), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа искане с вх. № Ж-980/03.10.2014 г. от Д.К.

На електронния адрес на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпило искане, съдържащо твърдения за злоупотреба с лични данни. Жалбоподателката посочва, че неизвестно за нея лице се е сдобило с нейните имена и телефонен номер и „пуска с тях обяви с порнографско съдържание” в различни интернет-сайтове. Госпожа Д.К. посочва, че този тормоз продължава повече от година, поради което е била принудена да смени телефонния си номер. Твърди, че е писала неколкратно до сайтове с молба да бъде заличена информацията, съдържаща личните ѝ данни, но не е получила отговор. Моли Комисията с оглед правомощията си да предприеме необходимите действия по случая.

Към искането не са приложени доказателства.

С писмо вх. № П-8425/24.11.2014 г. от Комисията за защита на потребителите до Комисията за защита на личните данни е препратена по компетентност жалба от г-жа Д.К. с идентично съдържание.

Искането, подадено от Д.К., не е съобразено с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. В жалбата г-жа Д.К. не уточнява искането си към Комисията за защита на личните данни, както и не посочва дата на твърдяното нарушение. Искането не е подписано и не може еднозначно да се определи от кого изхожда. Комисията не разглежда анонимни искания, поради което искането се явява нередовно.

Жалбата се явява и процесуално недопустима, предвид следното:

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни *от лица, имащи качеството администратори на лични данни* по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, съгласно която администратор

на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни. Администратор на лични данни е и физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Целта на Закона е гарантиране неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

В § 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД е дадена легална дефиниция на “обработване на лични данни”. Съгласно това определение, обработване е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбинирание, блокиране, заличаване или унищожаване.

Жалбата съдържа твърдения за извършена злоупотреба с личните данни от неизвестно лице, което се е „сдобило с имената и телефонния номер” на г-жа Д.К. В жалбата са посочени два сайта, в които обаче не може еднозначно да се определи кое лице е публикувало информация, съдържаща нейните лични данни. Така изложените твърдения навеждат за извършено нарушение от физическо лице, а не от страна на администратор на лични данни, което е извън приложното поле на Закона за защита на личните данни.

От изложените в жалбата твърдения, не може да се направи еднозначен извод, за нарушение на правата на физическото лице от администратор на лични данни. По смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД сайтът не е администратор на лични данни, срещу когото Комисията да упражни правомощията си. За установяването на притежателя или ползвателя на IP адреса се прилагат правилата на Закона за електронните съобщения (ЗЕС), тъй като IP адресът по своя характер е трафична данна. „Трафични данни“, по смисъла на § 1, т. 71 от Допълнителните разпоредби на ЗЕС са данни, обработвани за целите на преноса на едно съобщение по електронна съобщителна мрежа или необходими за таксуването му. Съгласно разпоредбата, съдържаща се чл. 250а, ал. 2 от ЗЕС, информация за IP адреса се съхранява и може да се използва за нуждите на разследването и разкриването на тежки престъпления. Органите, които имат право на достъп до тази информация, изрично посочени в нормата на чл. 250б, ал. 1 от ЗЕС са: специализираните дирекции, териториалните дирекции и самостоятелните териториални отдели на Държавна агенция „Национална сигурност“; Главна дирекция „Криминална полиция“, Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“, Главна дирекция „Охранителна полиция“, Главна дирекция „Гранична полиция“, дирекция „Вътрешна сигурност“, Столичната дирекция на вътрешните работи, областните дирекции на Министерството на вътрешните работи и териториалните звена на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“; службите „Военна информация“ и „Военна полиция“ към министъра на отбраната и Националната разузнавателна служба.

Водима от горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 и чл. 56, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без разглеждане искане с рег. № Ж-980/03.10.2014 г. от Д.К. като нередовно и недопустимо и прекратява административното производство.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-3/2014 г.
София, 16.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 12.11.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-3/03.01.2014 г., подадена от В.А.К. срещу сайта www.Z.P.com и Информационна агенция Z.P.com.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба рег. № Ж-3/ 03.01.2014 г., подадена от В.А.К., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на лични данни. Жалбоподателката твърди, че от август 2013 г. сайта www.Z.P.com и Информационна агенция Z.P.com системно обработват и разпространяват в медийното пространство личните ѝ данни, без нейно съгласие.

Жалбоподателката информира, че на 21.08.2013 г., 22.08.2013 г., 08.10.2013 г., 18.11.2013 г., 20.11.2013 г., 17.12.2013 г. и 18.12.2013 г. на сайта са публикувани статии със заглавия съответно „Шефката на *** инспекторат по образованието отиде на почивка със служебен автомобил“, „КАТ, ще я глоби ли? Колата на В.А.К. е паркирана неправилно.“, „Скандал! Мъжът на шефката на образованието В.А.К. безплатно прилапва помещение от 91 кв. м за рок кафето си“, „Директорка на училище чертила в аванс, че ще спечели конкурс“, „ГАФ! Шефката на образованието В.А.К. не знае шефовете на отделите си“, „Вижте защо е изпусната Езиковата гимназия, а други могат да последват съдбата ѝ“ и „Скандал! Кривят конкурсите за директори на училища в П.“, а под съответните материалите е публикувана, без знанието и съгласието ѝ, нейна снимка в близък план, която разкрива физическата ѝ идентичност. Г-жа В.А.К. счита това за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 и чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД.

Жалбоподателката твърди, че под статията „Скандал! Мъжът на шефката на образованието В.А.К. безплатно прилапва помещение от 91 кв. м за рок кафето си“ е публикувана и снимка на съпруга ѝ – Х.К., а по-долу в материала е публикувано и сканирано заявление от съпруга ѝ до кмета на Община П., в което се съдържат „трите му имена, адрес по документ за самоличност, социален живот и дейност“. Твърди, че личните данни на съпруга ѝ са публикувани без негово знание и съгласие и счита същото за нарушение на ЗЗЛД.

Жалбоподателката сочи, че в статията със заглавие „ГАФ! Шефката на образованието В.А.К. не знае шефовете на отделите си“ е публикувано сканирано писмо от официалната кореспонденция на Регионален инспекторат по образованието (РИО) - П., подписано собственоръчно от нея. Сочи, че в писмото се съдържат лични данни – имена и длъжност на част от служителите на РИО. Твърди, че тя и колегите ѝ не са уведомени и не е изискано изричното им съгласие за публикуване на личните им данни в статията.

Жалбоподателката твърди, че тя, съпругът ѝ и колегите ѝ не са уведомени и не е изискано изричното им съгласие преди личните им данни да бъдат публикувани на сайта www.Z.P.com и в тази връзка моли КЗЛД да наложи административно наказание на сайта www.Z.P.com и на Информационна агенция Z.P.com за неправомерно обработване на лични данни.

Госпожа В.А.К. моли да се извърши проверка относно регистрацията на сайта www.Z.P.com и Информационна агенция Z.P.com, като администратори на лични данни.

Към жалбата, като доказателства, са приложени распечатки на цитираните публикации и снимковия материал към тях.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая на 09.01.2014 г. са направени екранни разпечатки на цитираните в жалбата статии, публикувани на сайта www.Z.P.com.

От направена служебна справка се установи, че на сайта не е посочен адрес за кореспонденция или контакти, няма информация или данни за собственика на сайта. С оглед това обстоятелство, задължението на административния орган служебно да събира доказателства и във връзка с конституирането на ответна страна в административното производство, на 09.01.2014 г. в неофициален публичен регистър „Whois” е направена служебна справка за сайта www.Z.P.com. От същата се установи, че домейна Z.P.COM се администрира от ЕТ „Г.П.-Г.“. Видно от разпечатката на справката е, че IP адреса на Z.P.com е *****.

На 13.01.2014 г. е направена служебна справка в <https://apps.db.ripe.net> по IP адрес ***** се установи, че IP адреси от ***** до ***** се администратират от „С.Л.“ ЕООД с адрес ***** , който поддържа/предоставя интернет-пространството, част от което е и ползвания от на Z.P.com IP адрес.

До ЕТ „Г.П.-Г.“ и „С.Л.“ ЕООД са изпратени писма за предоставяне на писмени становище и доказателства по подадената от г-жа В.А.К. жалба.

В отговор Управителят на „С.Л.“ ЕООД твърди, че сайтът www.Z.P.com не се намира на сървърите на дружеството, не ползва ай пи адрес на дружеството и за това не може да предоставят данни за собственика/ползвателя на сайта. В подкрепа на твърденията си и за справка препраща към адрес: *****.

От страна на ЕТ „Г.П.-Г.“ е депозирано писмено становище по жалбата, в което се оспорва информацията от неофициалния регистър и се твърди, че еднолични търговец не е собственик на сайта www.Z.P.com, няма технически или административни отношения със сайта.

С оглед необходимостта от конституиране на ответна страна – администратор на лични данни, от жалбоподателката е изискано да конкретизира жалбата си, като предостави информация за собственика - физическо или юридическо лице на сайта www.Z.P.com и на Информационна агенция Z.P.com.

В отговор г-жа В.А.К. сочи, че не разполага с официална информация за собствениците на информационната агенция и сайта.

Информацията за IP адрес, от който са публикувани статиите на сайта www.Z.P.com, представлява трафични данни, по смисъла на § 1, т. 71 от ДР на Закона за електронните съобщения, но КЗЛД не е сред органите, които имат право да изискват информация за трафични данни.

Съгласно чл. 250б от Закона за електронните съобщения (ЗЕС), право да изискват справка за трафични данни имат: 1. специализираните и териториалните дирекции и самостоятелните териториални отдели на Държавна агенция “Национална сигурност”; 2. Главна дирекция “Национална полиция”, Главна дирекция “Гранична полиция”, дирекция “Вътрешна сигурност”, Столичната дирекция на вътрешните работи и областните дирекции на Министерството на вътрешните работи; 3. службите “Военна информация” и “Военна полиция” към министъра на отбраната; 4. Националната разузнавателна служба.

Във връзка с горното и с оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна е изискано съдействие от органите на Министерство на вътрешните работи (МВР) и Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС).

В отговор от Министерство на вътрешните работи уведомяват, че не разполагат и не могат да предоставят сведения от които може да се установи и индивидуализира по безспорен начин администратора на сайта www.Z.P.com. В допълнение посочват, че данните по чл. 250б, ал. 1, т. 2 от Закона за електронните съобщения се предоставят само при наличие на основанията посочени в чл. 250а, ал. 2 от ЗЕС, а именно когато данните да са необходими за разкриване на тежко престъпление и издирване на лица.

По ДАНС уведомяват, че от компютърно-разузнавателни мероприятия в Интернет „може да се направи предположение, че е възможно лицето П.Т. да има отношение към интернет сайта www.Z.P.com.“

С оглед информацията дадена от ДАНС, до П.Т., на адреса посочен от ДАНС, е изпратено писмо за оказване на съдействие на КЗЛД и предоставяне на информация относно сайта www.Z.P.com. Видно от известие за доставка AR 4100015521773 писмото се е върнало в цялост в КЗЛД с отбелязване на пощенското клеймо „непознат на адреса“.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Подадената от г-жа В.А.К. жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация. Налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално недопустима.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, административният орган, в случая КЗЛД, проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон, за които съответният административен орган следва да следи служебно (чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК).

Правомощие на КЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по ЗЗЛД (чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД). Наличието на администратор на лични данни, като ответна страна в производството развиващо се по реда на ЗЗЛД пред КЗЛД е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съответната жалба.

В конкретния случай жалбата на г-жа В.А.К. е насочена срещу интернет сайт www.Z.P.com, който няма качеството на администратор на лични данни по смисъла на закона.

Съгласно легалното определение на чл. 3, ал. 1 и 2 от ЗЗЛД „администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни или който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработването са определени със закон“.

В изпълнение на служебното начало залегнало в административния процес и с оглед събиране на относими по случая доказателства е изискано съдействие от МВР и ДАНС за установяване на собственика на сайта www.Z.P.com, с оглед конституирането му като страна в производството. От представената от институциите информация и събраните по административната преписка доказателства е невъзможно да бъде установено и индивидуализирано лицето, което е публикувало данни за жалбоподателката, а позоваването само на неофициални източници, чиято достоверност е подвъпрос и информацията, от които се оспорва, е в противоречие с един от основните принципи на административното право за истинност и достоверност на фактите и обстоятелствата, на който се крепи издадения административен акт.

От предоставената от жалбоподателката информация за Информационната агенция следва извода, че същата няма белезите на администратор на лични данни - не е орган на държавна власт или на местно самоуправление, не е физическо лице. Само от наименованието на агенцията и без други индивидуализиращи белези – седалище и адрес на управление, управителни органи и правно организационна форма - ЕООД, ООД, ЕАД, АД, фондация, сдружение, кооперация и предвид факта, че

липсва легално определение на понятието, не може да се обоснове извода, че същата е и юридическо лице, съответно администратор на лични данни.

Във връзка с искането на г-жа В.А.К. за извършване на справка относно регистрацията на сайта www.Z.P.com и Информационна агенция Z.P.com като администратори на лични данни следва да се отбележи, че в поддържания от Комисията Регистър на администраторите на лични данни се съдържат данни само за администратори на лични данни, каквото качество сайтът и Информационната агенция нямат.

С оглед гореизложеното и невъзможността да се индивидуализира и конституира администратор на лични данни - ответна, пасивно легитимирана страна в производството, се налага извода за недопустимост на подадената от г-жа В.А.К. жалба.

Водима от горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане подадената от В.А.К. жалба рег. № Ж-03/03.01.2014 г., като процесуално недопустими, поради липса на пасивно легитимирана страна – администратор на лични данни и прекратява образуваното административно производство.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-72/2014 г.

София, 16.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 12.11.2014 г. (Протокол № 47), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-72/21.02.2014 г. от Л.И.Ц.-Р. срещу „У.“ АД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е образувано по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която жалбоподателката посочва, че с Молба с вх. № 07/11.02.2014 г. е уведомила изпълнителния директор на „У.“ АД, че се отказва да става гарант по искане за кредит на лицето Е.Т.К. и е заявила попълнените за целта формуляри, както и копие на личната ѝ карта да ѝ бъдат върнати или унищожени в нейно присъствие. В отговор е получила писмо, в което е посочено, че заявените формуляри са собственост на дружеството и ще останат в притежание на същото. Поради факта, че няма взаимоотношения с „У.“ АД, жалбоподателката счита, че е незаконосъобразно фирмата да притежава личните ѝ данни, съдържащи се в документите, както и нейния подпис.

Към жалбата са приложени копия на: Формуляр информация за гаранта вх. № 037/04.02.2014 г.; Декларация за гражданско, семейно и имотно състояние; Молба вх. № 7811.02.2014 г.; писмо с изх. № 63/11.02.2014 г. и пощенски плик със заверка от 11.02.2014 г.

Жалбата, подадена от Л.И.Ц.-Р. срещу „У.“ АД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „У.“ АД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че „У.“ АД е вписано в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД с идентификационен номер 15466. Заявени са три регистъра: „Персонал“, „Свързани лица“ и „Контрагенти клиенти и доставчици“.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 30.04.2014 г. (Протокол № 16), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 21.05.2014 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката Л.И.Ц.-Р. и ответна страна - „У.“ АД в качеството му на администратор на лични данни. Приема решение от „У.“ АД да се изискат доказателства дали жалбоподателката е уведомена, че данните ѝ се обработват законосъобразно.

С писмо изх. № П-1306/07.03.2014 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателката е уведомена за правната възможност, разписана в чл. 28а от ЗЗЛД, която физическото лице има спрямо администратора на лични данни. Уведомена е за реквизитите, които следва да съдържа заявлението, посочени в чл. 30 от ЗЗЛД. Изискано е, в случай, че поддържа жалбата, в срок да я потвърди, да приложи копия на молба от 11.02.2014 г. до „У.“ АД и други относими доказателства (ако разполага с такива).

Г-жа Л.И.Ц.-Р. потвърждава жалбата си с писмо с вх. № П-1500/18.03.2014 г. и прилага изисканите доказателства.

С писмо изх. № П-1305/07.03.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), „У.“ АД е уведомено за образуването в КЗЛД административно производство. На основание чл. 36 от АПК от администратора на лични данни в срок е изискано писмено становище по жалбата, както и относими към случая доказателства.

С писмо вх. № П-1519/19.03.2014 г. „У.“ АД депозира становище, в което посочва, че в отговор на молба от 11.02.2014 г., подадена от жалбоподателката, дружеството е изпълнило задължението си и на 20.02.2014 г. е заличило нейните лични данни от кредитното досие и от системата на дружеството, което е удостоверено с протокол от 20.02.2014 г., приложен към писмото.

При проведен телефонен разговор (Протокол вх. № ПР-73/21.0504.2014 г.), г-жа Л.И.Ц.-Р. заявява, че не ѝ е изпратен протокол за заличаване на личните данни от системата на „У.“ АД. Настоява Комисията за защита на личните данни да задължи дружеството оригиналните документи, съдържащи подписа ѝ, да бъдат унищожени в нейно присъствие.

С писмо изх. № П-2765/09.05.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 36 от АПК от „У.” АД е изискана информация, придружена с относими доказателства дали жалбоподателката е уведомена за заличаване на данните ѝ от системата на дружеството, както и становище относно съхраняване на личните ѝ данни на хартиен носител.

За откритото заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 21.05.2014 г. (Протокол № 19), страните са редовно уведомени. Жалбоподателката не се явява, не изпраща процесуален представител. „У.” АД се представлява от юрк. Е.Т.К. с пълномощно. Юрк. Е.Т.К. заявява, че във връзка с постъпило на 11.02.2014 г. искане от г-жа Л.И.Ц.-Р., по разпореждане на изпълнителния директор документите на хартиен носител са унищожени чрез машина за унищожаване на документи и личните данни от база данни на администратора са заличени. За извършените действия жалбоподателката е била уведомена по телефона, след което ѝ е изпратен и писмен отговор. Юрк. Е.Т.К. твърди, че действията по унищожаване и заличаване на лични данни са разписани в инструкция.

КЗЛД отлага решаването на жалбата по същество и задължава администратора на лични данни да представи вътрешни правила (инструкция) на „У.” АД за унищожаване на документи, съдържащи лични данни, както и заповед за упълномощаването на служител, обработващ лични данни. В изпълнение на приетото решение, „У.” АД предоставя с писмо вх. № П-3266/29.05.2014 г. заверени копия на: Инструкция за начина и средствата за обработване и мерките за защита на лични данни и Приложение № 1 към нея; Заповед № 31а/26.02.2013 г. за приемане на инструкцията и Заповед № 19/19.02.2014 г.

С писмо вх. № П-4062/30.06.2014 г. „У.” АД депозира заверено копие на резолюция на изпълнителния директор относно предаване на документите, съдържащи личните данни на жалбоподателката.

В заседание, проведено на 11.06.2014 г. (Протокол № 23), КЗЛД приема решение на администратора на лични данни - „У.” АД да се извърши проверка със задача дали личните данни на г-жа Л.И.Ц.-Р. са унищожени или фигурират по конкретното кредитно досие.

На основание чл. 1, т. 1 и чл. 12, ал. 1, ал. 4 и ал. 5 от ЗЗЛД, Решение на КЗЛД от 11.06.2014 г. и Заповед № РД-14-150/23.06.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на 24.06.2014 г. е извършена последваща проверка на „У.” АД – клон П. При проверката е установено, че кредитното досие на Е.Т.К. се съхранява от „У.” АД на хартиен и електронен носител. В хартиеното досие личните данни на жалбоподателката Л.И.Ц.-Р. са заличени и е отбелязано, че „гарантът се е отказал”. Установено е, че във Формуляра за кандидатстване - искане за бизнес кредит на лицето Е.Т.К., съхраняван на електронен носител, фигурират единствено имената на жалбоподателката и телефон за контакт.

Проверката приключва с Констативен акт вх. № КА-546/10.10.2014 г., приет от КЗЛД в заседание, проведено на 15.10.2014 г. (Протокол № 40).

Жалбата, подадена от г-жа Л.И.Ц.-Р. съдържа искане до администратора на лични данни за връщане или за унищожаване на документи, съдържащи личните данни на жалбоподателката, поради отпадане на основанието за тяхното обработване.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Неговата цел съгласно чл. 1, ал. 2 е да гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В тази връзка в чл. 2, ал. 2 от Закона законодателят установява принципите, на които следва да бъде подчинено правомерното обработване на личните данни от администраторите на лични данни, като тези принципи в своята цялост се отнасят към конкретните хипотези, уредени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, които обуславят допустимостта за обработване на данните.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката от администратор на лични данни.

Жалбата е насочена срещу нарушаване на правото на достъп на физическото лице до отнасящите се до него лични данни, обработвани от администратора на лични данни. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД, „обработване на лични данни” е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Съгласно чл. 28а от Закона за защита на личните данни, физическото лице има право по всяко време да поиска от администратора да заличи, коригира или блокира негови лични данни, обработването на които не отговаря на изискванията на този закон; да уведоми третите лица, на които са били разкрити личните му данни, за всяко заличаване, коригиране или блокиране, извършено в съответствие с т. 1 с изключение на случаите, когато това е невъзможно или е свързано с прекомерни усилия. Правото по чл. 28а от ЗЗЛД се осъществява с писмено заявление до администратора на лични данни и следва да съдържа реквизитите посочени в чл. 30, ал. 1 от ЗЗЛД.

В конкретния случай жалбоподателката е упражнила правото си по чл. 28 а, т. 1 от ЗЗЛД и е подала до администратора на лични данни – „У.” АД Молба с вх. № 7/11.02.2014 г. с искане да ѝ бъдат върнати оригиналните екземпляри от попълнените от нея документи. Първоначално в отговор на искането, подадено от г-жа Л.И.Ц.-Р. „У.” АД отказва, тъй като счита същите за „своя собственост”. Впоследствие с писмо изх. № 63/11.02.2014 г. „У.” АД уведомява г-жа Л.И.Ц.-Р., че считано от дата 11.02.2014 г. личните ѝ данни са заличени от кредитното досие и от системата на дружеството с Протокол от 20.02.2014 г.

В качеството си на администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, „У.” АД има задължение да обработва лични данни на физическите лица в случаите, когато това е допустимо, при наличие на поне една от посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД предпоставки, както и в съответствие с изискванията на принципите, прогласени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с него лични данни, което кореспондира с посочената цел на закона. В конкретния случай, на 04.02.2014 г. жалбоподателката е предоставила доброволно личните си данни с цел гарантиране на кредит, като документите са подписани от нея на 06.02.2014 г. Но по лични съображения г-жа Л.И.Ц.-Р. отказва да бъде гарант на лицето Е.Т.К. по искане за кредит и на 11.02.2014 г. е подала молба до „У.” АД, в която изрично е изразила воля документите, ведно с копие то на личната карта да ѝ бъдат върнати, поради отпадане на основанието личните ѝ данни да бъдат обработвани. Следователно между страните не е възникнало договорно взаимоотношение. Този факт се потвърждава и в писмо с изх. № 63/11.02.2014 г. от „У.” АД, в което потвърждава, че жалбоподателката няма качеството на гарант по искане за кредит и отношенията ѝ с дружеството са прекратени по нейно желание. От изложеното следва извода, че не е налице условието, съдържащо се в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, съгласно което допустимо е обработването на лични данни когато физическото лице, за което данните се отнасят е дало изрично своето съгласие. Администраторът на лични данни „У.” АД не доказва, че е налице друго условие за допустимост, съдържащо се в чл. 4 от ЗЗЛД да обработва личните данни на жалбоподателката, относно правното основание да съхранява оригиналните документи, съдържащи личните ѝ данни.

Съгласно чл. 32, ал. 4 от ЗЗЛД, задължение на администратора на лични данни, при упражняване на правото на физическото лице по чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД, да вземе решение и да извърши съответното действие в 14-дневен срок от подаване на заявлението или мотивирано да откаже извършването му. „У.” АД предоставя инструкция, в която са разписани правилата и методите за заличаване на личните данни, които обработват, когато има постъпило такова искане или когато е отпаднала целта на обработване. Но в настоящия случай от протокола от 20.02.2014 г. за унищожаване не става ясно кога е съставен, как фактически е станало унищожаването на оригиналните документи, съдържащи личните данни на жалбоподателката, нито какво е унищожено или заличено. Противоречиви са

твърденията на „У.“ АД - от една страна приемат процесните документи са собственост на дружеството и ще останат в негово притежание, а от друга заявяват, че свързаните с жалбоподателката лични данни са заличени. При извършената проверка на администратора на лични данни е установено, че личните данни на г-жа Л.И.Ц.-Р. не се съдържат на хартиен носител, а единствено в електронната система на „У.“ АД фигурират нейните три имена. Но релевантни са доказателствата към момента на сезиране на КЗЛД. Жалбоподателката ясно и категорично е заявила желанието си съгласно чл. 30, т. 2. описание на искането - оригиналните документи, съдържащи подписа ѝ, да ѝ бъдат върнати или да бъдат унищожени, и то в нейно присъствие. Видно от протокола от 20.02.2014 г., администраторът на лични данни посочва друго действие – заличаване, различно от желанието на г-жа Л.И.Ц.-Р.

В хода на административното производство е установено, че са нарушени правата на жалбоподателката по Закона за защита на личните данни, тъй като администраторът на лични данни не е изпълнил задължението си по чл. 32, ал. 1 от ЗЗЛД в законоустановения срок.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, Комисията за защита на личните данни приема, че разгледана по същество жалбата е основателна.

Господин Цанко Цолов и господин Веселин Целков – членове на КЗЛД гласуват с особено мнение, предвид следното:

При отказ на физическо лице да бъде гарант по искане за кредит се съставя протокол. В конкретния случай, след подадения отказ от жалбоподателката, нейните лични данни в протокола са заличени, но същият не може да ѝ бъде върнат, тъй като се съхранява в кредитното досие на кредитоискателя. Считат, че администраторът на лични данни не съхранява лични данни на жалбоподателката, единствено трите ѝ имена фигурират в искането за отпускане на кредит, поради което приемат жалбата за неоснователна.

При определяне на размера на наложеното с настоящото решение административно наказание на „У.“ АД Комисията за защита на личните данни се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга. Комисията за защита на личните данни отчете факта, че нарушението на разпоредбите на ЗЗЛД е първо за „У.“ АД, факта, че с неправомерното обработване на лични данни са нарушени правата по ЗЗЛД на едно физическо лице, както и обстоятелството, че при констатиране на нарушението са взети незабавни мерки за отстраняването му.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 32, ал. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

1. Уважава жалба с рег. № Ж-72/21.02.2014 г. от Л.И.Ц.-Р. срещу „У.“ АД.

2. Налага административно наказание - имуществена санкция в размер на 2 000 лв. (две хилядя лв.) на „У.“ АД, с ЕИК ** и седалище и адрес на управление: *****, представлявано от П.С.В. – управител, затова, че в 14-дневния срок от подаване на заявлението по чл. 28а, т. 1 от ЗЗЛД от г-жа Л.И.Ц.-Р., „У.“ АД в качеството си на администратор на лични данни не е предприело съответното действие за унищожаване на личните ѝ данни, с което е нарушен чл. 32, ал. 4 от Закона за защита на личните данни.**

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни на адрес: гр. София - 1592, бул. "Проф. Цветан Лазаров" № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ-ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

О.М. Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

О.М. Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-93/2014 г.

София, 16.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 12.11.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-93/13.03.2014 г., подадена от Д.Т.П.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба № Ж-93/13.03.2014 г., подадена от Д.Т.П., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на лични данни от страна на телевизия „С.“, електронен сайт „Ф.“, кмета на община С. и А.З.

Жалбоподателят твърди, че на 05.11.2013 г. в предаването „П.“, излъчено в ефира на телевизия „С.“ са показани „много лични данни – ЕГН и адреси“ и допълва, че същото е извършено и от лицето К.К., няколко месеца преди това, в нейния електронен сайт „Ф.“.

Жалбоподателят заявява, че никога не е предоставял на В.К. (водещ на предаването „П.“), на А.З. или на К.К. документи, съдържащи лични данни и допълва, че показаните документи са предоставени само на кмета на община С. и на неговата администрация, като не е упълномощавал последния да ги предоставя на трети лица. Г-н Д.Т.П. счита, че „ако кмета на гр. С. не им ги е дал доброволно...., то значи, че н.п. А.З. е откраднал тези документи и съвсем съзнателно и целенасочено е използвал личните данни пред медия СКАТ“.

Жалбоподателят моли Комисията да направи проверка по случая.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая са изискани писмени становища и доказателства от „С.“ ООД, същото собственик на телевизия „С.“, от кмета на община С. и от „М.2010“ ООД – издател на сайта f.bg.

До жалбоподателя е изпратено писмо с указания да конкретизира жалбата си, в отговор на което г-н Д.Т.П. е депозирал писмо с приложения към същото относими доказателства, а именно диск със запис на предаването „П.“, излъчено в ефира на телевизия „С.“, с тема - „Бивша депутатка от ГЕРБ източва еврофондове“ и гост – А.З. Жалбоподателят уточнява, че водещия на предаването „П.“ и госта А.З. са си позволили да представят в ефира на предаването както негови лични данни, така и лични данни на Управителния съвет на „действащо НПО“ и допълва, че не е давал разрешение за това.

От страна на „С.“ ООД е депозирано писмо, в което уведомяват, че „на 05.11.2013 г. не е излъчвано издание на предаването „П.“ по телевизия „С.“.

Кметът на община С. ангажира писмено становище по случая, в което сочи, че не е предоставял лични данни на жалбоподателя на телевизия „С.“, на народния представител А.З. или на сайта „Ф.“.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-93/13.03.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е частично допустима.

С оглед изложените в жалбата твърдения и писмото, с което е конкретизирана същата, се налага извода, че предмет на жалбата е обработването, чрез действия по разпространение на личните данни както на жалбоподателя, така и на личните данни на трети лица от „управителния съвет на НПО „В.Н.Л.“.

С оглед обстоятелството, че към жалбата не е приложено пълномощно за представителна власт, Комисията счита жалбата за недопустима по отношение на изложените твърдения за неправомерно обработване на личните данни на трети лица - лица от Управителния съвет на НПО „В.Н.Л.“, тъй като за жалбоподателя – г-н Д.Т.П. не е налице правен интерес от подаване на жалбата, последният по аргумент от чл. 27, ал. 2, т. 5 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) задължителна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Законодателят обвързва преценка на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон, за които съответният административен орган следва да следи служебно (чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК).

Приложимостта на ЗЗЛД е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни от лица имащи качеството на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от закона. Наличието на администратор на лични данни, като ответна страна в производството развиващо се по реда на ЗЗЛД, е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съответната жалба.

В конкретния случай, жалба рег. № Ж-93/13.03.2014 г. е насочена както срещу администратори на лични данни в лицето на „С.“ ООД – собственик на телевизия „С.“, на „М.2010“ ООД – издател на сайта f.bg и на община С., представлявана от кмета на общината, така и срещу физическо лице – А.З., който няма качеството на администратор на лични данни. В тази връзка Комисията счита жалбата, в частта ѝ по отношение на твърденията за обработване на личните данни на жалбоподателя от страна на А.З., за процесуално недопустима, поради липса на пасивно легитимирана страна – администратор на лични данни.

Комисията счита за процесуално допустима жалбата в останалата ѝ част, касаеща твърденията на жалбоподателя за неправомерно обработване на личните му данни от страна на „С.“ ООД, „М.2010“ ООД и община С. Жалбата е подадена от физическо лице с правен интерес, депозирана е

в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. С нея е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД. Предмет на жалбата е неправомерното обработване на личните данни на жалбоподателя чрез действия по разпространяване в ефира на телевизия „С.“ и на страниците на сайта f.bg.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай администратори на лични данни са „С.“ ООД, „М.2010“ ООД и община С.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че „С.“ ООД и „М.2010“ ООД са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подали са заявление за регистрация и са регистрирани като администратори на лични данни със съответни идент. № 48426 и № 393824. По отношение на община С. се установи, че е подадено заявление за регистрация № 174891.

С оглед гореизложеното, на проведено на 01.10.2014 г. заседание на КЗЛД жалбата е приета за частично допустима. Недопустима е в частта ѝ относно изложени твърдения за неправомерно обработване на лични данни на трети лица, различни от жалбоподателя, поради липса на правен интерес и е недопустима в частта ѝ относно твърденията за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от страна на А.З., поради липса на пасивно легитимирана страна – администратор на лични данни. Жалбата в останалата ѝ част е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Д.Т.П., ответна страна – община С., „С.“ ООД и „М.2010“ ООД, в качеството им на администратори на лични данни.

Комисията счита, че не са налице предпоставките на чл. 54, ал. 1 от АПК за спиране на административното производство. Изложените в жалбата твърдения за евентуално извършено престъпление - кражба на документи са насочени към А.З., по отношение на който жалбата е недопустима.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от ответните страни са изискани писмени становища и доказателства по случая. От страна на „С.“ ООД е ангажирано становище за неоснователност на жалбата. От „М.2010“ ООД не ангажират становище.

В хода на производството жалбоподателят уточнява жалбата си като посочва, че предаването „П.“, в което са показани личните му данни, е излъчено в ефира на телевизия „С.“ на 05.10.2013 г. Г-н Д.Т.П. допълва, че е сниман без негово знание и съгласие, както и че без негово съгласие в предаването е показан и регистрационен номер на автомобила му.

На проведено на 12.11.2014 г. открито заседание на КЗЛД, жалба рег. № Ж-93/ 13.03.2014 г. е разгледана по същество. Страните - редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-93/ 13.03.2014 г. е неоснователна.

От събраните в хода на административното производство доказателства се установи, че в предаването „П.“, излъчено на 05.10.2013 г. в ефира на телевизия „С.“, с тема „Бивша депутатка от ГЕРБ източва еврофондове“ и гост – А.З. са излъчени материали изображение/снимки, които разкриват физическата идентичност на жалбоподателя и пълномощно, в което са изписани трите му имена и адрес.

Излъчените материали безспорно съдържат лични данни за жалбоподателя - три имена, адрес и снимки, от които лицето може безспорно да бъде индивидуализирано. Показването на лични данни на жалбоподателя в ефира на медията е действие по обработването им чрез употребата и разпространяването им за целите на предаването.

Комисията счита, че личните данни на жалбоподателят са обработени законосъобразно от администратора на лични данни в хипотезата на чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД, а именно за целите на журналистическата дейност, във връзка с журналистическо разследване по тема „Бивша депутатка от ГЕРБ източва еврофондове“ и в обществен интерес, без да е нарушено правото на личен живот на г-н Д.Т.П.

При употребата на личните данни на лицето – три имена, адрес и снимки/изображения и с действията по заличаване на други отнасящи се за лицето лични данни, администраторът на лични данни е намерил разумния баланс между правото на информираност на обществото, свободата на словото и личната неприкосновеност на лицето. Видно от контекста и темата на предаването обработените лични данни на жалбоподателя са съотносими и свързани с фактите изложени в предаването и ненадхвърлят целите на публикацията. Намерен е баланса между значимостта на обществения интерес, който налага това обработване и степента, до която се засяга правото на неприкосновеност на личния живот на физическото лице, за което се отнасят данните. Видно от стоп кадрите, администраторът на лични данни е предприел необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на г-н Д.Т.П. от неправомерно разпространение, като е заличил останалите отнасящи се до лицето лични данни, посочени в пълномощното.

В случая личните данни на жалбоподателя са обработени от администратора на лични данни единствено за целите на журналистическата дейност, без да се накърнява правото на личен живот на лицето. Следва да се отбележи, че правото на личен живот не е неограничено право, то може да бъде ограничавано в защита на други конституционни права или интереси, в конкретния случай с оглед правото на информираност посочено в чл. 41 от Конституцията на Република България.

Правото и задължението на журналистите да предоставят информация, идеи, мнения по въпроси от обществен интерес, свързани с отношенията в обществото и работата на институциите, в границите определени от ЗЗЛД за ненарушаване неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица, гарантира в голяма степен демократичността на обществените процеси и изграждането на правилни и законосъобразни мнения и граждански позиции.

От събраните по административната преписка доказателства не се установи обработване на личните данни на жалбоподателя от страна на „М.2010“ ООД. Комисията счита за неоснователни и недоказани твърденията на жалбоподателя, че в сайта на дружеството – f.bg са публикувани документи и материали съдържащи личните му данни.

Не се установи и обработване на личните данни на жалбоподателя, чрез действия по предоставянето им от кмета на община С. на посочените в жалбата лица. Недоказани и оспорени от община С. са твърденията и предположенията на жалбоподателя, че излъчените в предаването „П.“ документи съдържащи личните му данни, а именно пълномощно във връзка с НПО „В.Н.Л.“, са предоставени от кмета на община С. и неговата администрация. Съгласно разпределението на доказателствената тежест в процеса и обстоятелството, че г-н Д.Т.П. не е ангажирал доказателства в подкрепа на твърденията си в тази насока, Комисията приема същите за неоснователни.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. На основание чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД обявява жалба рег. № Ж-93/13.03.2014 г. за процесуално недопустима в частта ѝ относно твърденията за неправомерно обработване на личните данни на трети лица – членове на Управителния съвет на НПО „В.Н.Л.“ и прекратява образуваното административно производство по отношение на тази част от жалбата, поради липса на правен интерес на жалбоподателя.

2. На основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД обявява жалбата за недопустима в частта ѝ относно твърденията за неправомерно обработване на личните данни на

жалбоподателя от А.З. и прекратява образуваното административно производство по отношение на тази част от жалбата, поради липса на пасивно легитимирана страна – администратор на лични данни.

3. Остава без уважение жалбата в останалата ѝ част по отношение на твърденията на жалбоподателя за неправомерно обработване на личните му данни от „С.“ ООД, „М.2010“ ООД и община С., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Цветелин Софрониев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ Ж-264/2012 г.****София, 16.12.2014 г.**

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 12.11.2014 г. (Протокол № 47), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж 264/ 27.08.2012 г., подадена от Х.П.Ч. срещу БТК ЕАД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е образувано по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която жалбоподателят посочва, че на 22.08.2012 г. е бил потърсен по телефона от лице, представило се за служител на „С.Г.Г.“ ООД, което го е уведомило, че има неплатени задължения към В., които следва незабавно да заплати. Г-н Х.П.Ч. твърди, че е ползвал стационарен телефонен номер към БТК ЕАД, но е заплатил всичките си задължения през 2007 г. Сочи, че номерът не е негов.

Счита, че БТК ЕАД е злоупотребило с личните му данни, като ги е предоставило на фирмата за събиране на вземания, тъй като тези действия са извършени без неговото знание и съгласие. Моли Комисията с оглед правомощията си да предприеме необходимите действия по случая.

Разгледана по същество, Комисията за защита на личните данни приема, че не е налице злоупотреба с личните данни на жалбоподателя от страна на БТК ЕАД и остава без уважение жалбата в тази част.

По отношение на „С.Г.Г.“ ООД Комисията приема, че личните данни на жалбоподателя са обработени без наличие на условие за допустимост за обработването им, с които действия е нарушен чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД и налага на администратора на лични данни административно наказание – имуществена санкция в размер на 22 000 лв. (двадесет и две хиляди лева).

Решението на Комисията за защита на личните данни е обжалвано с жалба с рег. № Ж-83/06.03.2013 г. от „С.Г.Г.“ ООД.

С Решение № 5412 от 07.08.2013 г. Административният съд София – град, Второ отделение, 31 състав отменя Решение № Ж 264/2012 г. от 14.02.2014 г. на КЗЛД в частта срещу „С.Г.Г.” ООД и връща преписката на Комисията за ново разглеждане и произнасяне, съобразно указанията, дадени в мотивите на решението.

АССГ счита, че по събраните в хода на административното производство доказателства не може да се направи безспорен извод за валидно съществуващо правоотношение между Х.П.Ч. и БТК ЕАД. Счита за недоказано, че в качеството си на администратори на лични данни БТК ЕАД и „С.Г.Г.” ООД обработват личните данни на жалбоподателя с негово знание и съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Първоинстанционният административен съд приема, че административният орган е следвало да се произнесе по направеното от „С.Г.Г.” ООД искане за удължаването на срока за предоставяне на договор, сключен между жалбоподателя и БТК ЕАД. Според решаващия съдебен състав в случай, че процесният договор бе предоставен, то тогава ще е налице хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, съгласно която обработването е допустимо, когато е необходимо за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице, за което данните се отнасят, е страна, както и за действия, предхождат сключването на договор и предприети по негово искане. Предвид изложените мотиви, административният съд връща преписката на КЗЛД за ново разглеждане и произнасяне, съобразно указанията, дадени в посочените мотиви.

С Решение № 7546 от 04.06.2014 г. Върховният административен съд на Република България, Пето отделение, оставя в сила Решение № 5412 от 07.08.2013 г. на Административния съд София – град.

ВАС приема решението на Административен съд София – град като правилно, но не по изложените в него съображения. Върховният административен съд приема за безспорен факта, че между Х.П.Ч. и БТК ЕАД е съществувал договор за фиксирана гласова услуга. Счита, че е налице противоречие относно датата на прекратяването му.

В заседание, проведено на 17.09.2014 г. (Протокол № 35), Комисията за защита на личните данни насрочва жалбата за разглеждане по същество на 15.10.2014 г.

С писмо изх. № П-6045/24.09.2014 г. на Председателя на КЗЛД от „С.Г.Г.” ООД са изискани заверени копия на договор с БТК ЕАД, доказателства за уведомяването на г-н Х.П.Ч., документи, които установяват, че вземането от жалбоподателя е цедирано на „С.Г.Г.” ООД, както и договор, сключен между Х.П.Ч. и БТК ЕАД.

За разглеждане на жалбата по същество в откритото заседание на КЗЛД, проведено на 15.10.2014 г. (Протокол № 40), страните са редовно уведомени. Жалбоподателят не се явява и не изпраща процесуален представител. БТК ЕАД се представлява от юрк. Б.И. с пълномощно. За „С.Г.Г.” ООД се явява юрк. М.Г. с пълномощно по преписката. Комисията за защита на личните данни отлага решаването на жалбата по същество за следващо заседание.

С писмо вх. № С-585/13.10.2014 г., БТК ЕАД депозира становище, в което посочва, че г-н Х.П.Ч. е бил титуляр по договор от 16.05.2005 г. за фиксирана гласова услуга, прекратен през м. август 2007 г. За ползваната услуга жалбоподателят е натрупал задължение в размер 56,61 лв. по 9 месечни сметки. На основание договор за цесия от 27.04.2012 г. вземането на оператора е прехвърлено на „С.Г.Г.” ООД, с цел извънсъдебното му събиране. Към писмото са приложени заверени копия на: Договор от 27.04.2012 г.; Пълномощно на „С.Г.Г.” ООД; Общи условия и извадка от Приложение № 1 към договора за цесия.

С писмо вх. № П-6998/17.10.2014 г., „С.Г.Г.” ООД изпраща Уведомление за цесия до г-н Х.П.Ч.; Удостоверение от „Д.С.” ООД и пълномощно.

Законът за защита на личните данни изисква обработването на лични данни да се осъществява законосъобразно и добросъвестно, при спазване неприкосновеността и личния живот, чрез осигуряване защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от администратор на лични данни.

Жалбата е насочена срещу разпространяване на личните данни на Х.П.Ч. от БТК ЕАД на трети лица без неговото знание и съгласие. Съгласно § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД, „предоставяне” е обработване на лични данни.

В качеството си на администратори на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, БТК ЕАД и „С.Г.Г.” ООД имат задължение да обработват лични данни на физическите лица в случаите, когато това е допустимо, при наличие на поне една от посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД предпоставки, както и в съответствие с изискванията на принципите, прогласени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с него лични данни, което кореспондира с посочената цел на закона. Към административната преписка не е приложен договор, сключен между жалбоподателя и БТК ЕАД, но в настоящия случай не е спорен факта, че жалбоподателят е ползвал фиксирана гласова услуга за стационарен телефон, предоставяна от БТК ЕАД, по договор от 16.05.2005 г. Общите условия на БТК ЕАД са неразделна част от всеки индивидуален договор. В т. 11.3 от същите (актуални към датата на сключването на индивидуалния договор), абонатът декларира съгласие, за да бъдат реализирани правата и задълженията му по договора, операторът да предоставя неговите лични данни на трети лица, в това число банки, кредитни бюра и агенции за събиране на вземания. Господин Х.П.Ч. в жалбата потвърждава, че е ползвал услуги, предоставяни от БТК ЕАД и е заплащал редовно месечните си сметки. За ползваните услуги, видно от приложени към становище с вх. № П-6388/28.11.2012 г. 9 броя фактури, Х.П.Ч. има неизплатени задължения, натрупани през периода от 01.05.2007 г. до 31.01.2008 г.

На правно основание – Договор за цесия № 30837/27.04.2012 г. съществуващото, изискуемо и неизплатено парично задължение на г-н Х.П.Ч. към БТК ЕАД е прехвърлено на „С.Г.Г.” ООД. Видно от приложеното към становище с вх. № С-585/13.10.2014 г. извлечение от Приложение № 1 към договора за цесия, представляващо таблица в електронен вариант на включените в предмета на цесията лични данни на г-н Х.П.Ч. в качеството му на длъжник, вземането на БТК ЕАД към жалбоподателя е включено в предмета на цесията.

По силата на разпоредбите на чл. 99, ал. 3 от ЗЗД и чл. 5 от договора за цесия от дата 27.04.2012 г. и видно от представеното пълномощно, „С.Г.Г.” ООД в качеството си на цесионер изрично упълномощен от БТК ЕАД да уведомява длъжниците за сключения договор за цесия чрез изпращане на писма. От приложените към административната преписка доказателства: договор за цесия, изрично писмено пълномощно, Уведомление за цесия, както и Удостоверение с изх. № 157/2013 г. за извършване на комплексна услуга „хибридна поща” от „Д.С.” ООД, следва, че е налице условие за допустимост, съдържащо се в чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД „С.Г.Г.” ООД да обработва личните данни на Х.П.Ч.. Налице е валидно сключен договор за цесия, с който се прехвърлят вземания от предишния кредитор към „С.Г.Г.” ООД – изрично упълномощен да уведоми длъжника г-н Х.П.Ч.. Установено е, че задължението на жалбоподателя е включено в предмета на цесията. Налице е надлежно уведомяване на жалбоподателя на дата 02.05.2012 г. за сключения договор за цесия, съгласно законовите разпоредби.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

При анализ на събраните в хода на административното производство доказателства в тяхната съвкупност не се установява, неправомерно обработване, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, на личните данни на жалбоподателя както от БТК ЕАД, така и от „С.Г.Г.” ООД в качеството им на администратори на лични данни, срещу които административният орган да упражни правомощията си.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от

Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни приема, че разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Господин Цветелин Софрониев – член на Комисията за защита на личните данни гласува с особено мнение, предвид следното:

Съгласно чл. 20, ал.1 от ЗЗЛД, когато личните данни не са получени от физическото лице, за което те се отнасят, администраторът или негов представител му предоставя: данните, които идентифицират администратора и неговия представител; целите на обработването на личните данни; категориите лични данни, отнасящи се до съответното физическо лице; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните, както и информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни. Отделно от това, според него „С.Г.Г.” ООД не предоставя надлежни доказателства как жалбоподателят е уведомен за извършената цесия, за задълженията му, както и за основаниято, на което дружеството обработва личните му данни. Предвид на което счита, че „С.Г.Г.” ООД незаконосъобразно обработва свързаните с Х.П.Ч. лични данни. С посочените действия дружеството не е изпълнило задълженията си по чл. 20 от ЗЗЛД, поради което счита жалбата за основателна по отношение на „С.Г.Г.” ООД.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж 264/27.08.2012 г., подадена от Х.П.Ч. срещу БТК ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

О.М. Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-770/2014 г.

София, 16.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 19.11.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-770/09.06.2014 г., подадена от С.Н.В.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба рег. № Ж-770/ 09.06.2014 г., подадена от С.Н.В., в която са изложени твърдения за злоупотреба с личните й данни в насока, че същите без нейно знание и съгласие са използвани за сключване на договор за паричен заем.

Жалбоподателката твърди, че от получено от „К.Б.“ ЕООД писмо с дата 15.11.2013 г. узнала, че

има задължения към „С.Ф.Б.“ ЕООД във връзка с договор за заем № 011670. Г-жа С.Н.В. е категорична, че няма договорни отношения с „К.Б.“ ЕООД и „С.Ф.Б.“ ЕООД, не е предоставяла личните си данни на дружествата, не е искала или получавала заем или други услуги от същите. В допълнение посочва, че не е титуляр на банковата сметка по която е преведен отпусната заема сума, както и че не е ползвател на мобилен номер – *****, послужил за потвърждение на заема.

Жалбоподателката моли Комисията да направи проверка по случая и да санкционира дружествата за злоупотреба с личните й данни. В допълнение посочва, че за случая ще сезира и прокуратурата.

Към жалбата са представени ксерокопии на: уведомление № 1243243/15.11.2013 г., по описа на „К.Б.“ ЕООД, адресирано до жалбоподателката; кореспонденция от 04.02.2014 г. и 14.05.2014 г. между жалбоподателката и „К.Б.“ ЕООД, във връзка с уведомление № 1243243/15.11.2013 г.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая от „К.Б.“ ЕООД и „С.Ф.Б.“ ЕООД са изискани писмени становища и представяне на относими доказателства.

В отговор от „К.Б.“ ЕООД изразяват становище за неоснователност на жалбата. От дружеството информират, че въз основа на сключен между „К.Б.“ ЕООД и „С.Ф.Б.“ ЕООД договор за услуги, личните данни на жалбоподателката са предоставени от „С.Ф.Б.“ ЕООД на „К.Б.“ ЕООД за целите на събиране на цедирани на „С.Ф.Б.“ ЕООД вземания на „Ф.Б.“ ЕООД към жалбоподателката.

Във връзка с горното уточняват, че жалбоподателката е страна по сключен с „Ф.Б.“ ЕООД договор за заем за сумата от 160 лв. (сто и шейсет лева), същият „отпуснат чрез онлайн заявка“, съгласно Общите правила и процедури на „Ф.Б.“ ЕООД за отпускане на заеми. Твърдят, че на 30.03.2010 г. от мобилен номер ***** е подадено искане за отпускане на заем в размер на 160 лева. Искането е подадено от лицето С.Н.В. с ЕГН ***** и адрес гр. ***** и в същото е посочен начина за получаване на заемната сума, а именно чрез банков превод по сметка с IBAN: *****. Твърдят, че на 30.03.2010 г. сумата от 160 лв. е отпусната на кредитоискателката и е преведена по посочена от нея банкова сметка.

От дружеството твърдят, че въз основа договор за цесия от дата 10.09.2013 г., задължението на г-жа С.Н.В. към „Ф.Б.“ ЕООД е цедирано на „С.Ф.Б.“ ЕООД, а последното е възложило на „К.Б.“ ЕООД събиране на просроченото вземане в размер на 254 лв., в това число задължението по договор за заем, ведно с начислените лихви и такси.

От „К.Б.“ ЕООД твърдят, че и към момента на депозиране на становището жалбоподателката не е погасила задължението си.

Към становището са приложени заверени ксерокопии на: екранна разпечатка от електронната система на „Ф.Б.“ ЕООД относно заявка за кредит № 11670/30.03.2010 г.; Общи условия уреждащи отношенията между „Ф.Б.“ ЕООД и техните потребители, по повод предоставяне на финансови услуги от разстояние; договор за цесия с дата 10.09.2013 г., сключен между „Ф.Б.“ ЕООД и „С.Ф.Б.“ ЕООД, ведно с извадка от Анекс № 2 към договора, касаеща цедираните вземания; споразумение за обслужване, сключено на 20.09.2013 г. между „С.Ф.Б.“ ЕООД и „К.Б.“ ЕООД; пълномощно.

От страна на „С.Ф.Б.“ ЕООД е ангажирано писмено становище за неоснователност на жалбата, с приложени относими доказателства. Видно от съдържанието му е, че същото е идентично с депозираното от „К.Б.“ ЕООД становище по случая.

В хода на административното производство жалбоподателката уведомява, че за случая е сезирала Софийска районна прокуратура (СРП) с подадена жалба рег. № 28720/13.06.2014 г. и уточнява, че по случая тече разследване.

Във връзка с твърденията на жалбоподателката и с оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от СРП е изискана информация за образуваното производство и данни за хода му.

В отговор от СРП уведомяват, че във връзка с подадена от г-жа С.Н.В. жалба с рег. № 28720/2014 г. е образувана пр. пр. № 28720/2014 г. по описа на СРП, по повод която е издадено постановление за

образуване на досъдебно производство срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 209, ал. 1 от Наказателния кодекс. Към писмото е приложено заверено копие на постановлението за образуване на досъдебно наказателно производство, същото от дата 06.10.2014 г.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

Подадената от г-жа С.Н.В. жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни (три имена, единен граждански номер и адрес) на жалбоподателката, чрез действия по събиране, съхранение, употреба и предоставянето им за целите на договор за паричен заем № 11670/30.03.2010 г., без знанието и съгласието на жалбоподателката. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай и с оглед събраните по административната преписка доказателства се налага извода, че личните данни на жалбоподателката са обработени от „Ф.Б.“ ЕООД, „С.Ф.Б.“ ЕООД и „К.Б.“ ЕООД, които безспорно притежават качествата на администратори на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подали са заявление за регистрация и са регистрирани като администратори на лични данни съответно с идент. № 247990, 202527341 и 291678.

С оглед събраните по административната преписка доказателства Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК за спиране на образуваното административно производство. Съгласно нормата на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, административният орган спира административното производство, при наличието образувано друго съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че по случая е образувано досъдебно производство по пр. пр. № 28720/2014 г., по описа на Софийска районна прокуратура, което не е приключило. Производството е за престъпление по чл. 209, ал. 1 от НК – за измама.

Установяването на факта има ли извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производството и в следствие за постановяването на административния акт. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателката лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни и да се ангажира административно-наказателната му отговорност по ЗЗЛД.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-770/09.06.2014 г. за допустима и конституира като страни в административното производство: жалбоподател – С.Н.В. и ответни страни – „Ф.Б.“ ЕООД, „С.Ф.Б.“ ЕООД и „К.Б.“ ЕООД.

2. На основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК спира образуваното административно производство, до отпадане на основаниято за спиране.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-823/2014 г.

София, 16.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков – членове на КЗЛД, в заседание, проведено на 12.11.2014 г. (Протокол № 47), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-823/14.07.2014 г. от Т.А.Ю. срещу „Б.Т.” ЕООД.

От Комисията за защита на потребителите (КЗП) до Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е препратена по компетентност жалба от Т.А.Ю. Госпожа Т.А.Ю. е сезирала КЗП за нелегално използване на туристически лиценз. Жалбоподателката твърди, че в качеството си на управител на „Б.Т.” ЕООД е кандидатствала в Министерството на икономиката, енергетиката и туризма за лиценз за туристическа дейност. На 04.12.2012 г. лицензът е бил одобрен, но собственикът на посоченото дружество не е заплатил такса в размер на 2 000 лв. Т.А.Ю. заявява, че на 27.05.2013 г. е напуснала „Б.Т.” ЕООД, който факт е отразен в Търговския регистър. Нов управител на дружеството е станал неговият собственик А.Н.П., който според жалбоподателката не отговаря на изискванията на Закона за туризма за управител на туристическа фирма. Въпреки това, „наскоро” е заплатил таксата и „Б.Т.” ЕООД е вписано в публичния регистър на регистрираните туроператори и туристически агенти. Госпожа Т.А.Ю. е притеснена, тъй като нейните имена са посочени като лице с право да управлява и/или да представлява вписаното юридическо лице. Настоява Комисията за защита на потребителите да извърши проверка на какви основания „Б.Т.” ЕООД ползва лиценз, като управителят му не съответства на изискванията на Закона за туризма; както и да се заличат личните ѝ данни от публичния регистър на регистрираните туроператори и туристически агенти във връзка с фирма „Б.Т.” ЕООД. Жалбоподателката е описала всички обстоятелства, свързани с проблема, като се позовава на Наредба № 16-1399 от 11.10.2013 г. за изискванията за местоположението, пригодността и оборудването на помещението за извършване на туроператорска и/или туристическа агентска дейност и за образованието, езиковата квалификация и стажа на персонала, който ще бъде зает в осъществяването на туристическата дейност. Тъй като управителят на „Б.Т.” ЕООД не отговаря на законовите изисквания, неправомерно е използвал нейната квалификация и стаж в туризма, за да получи лиценз на фирмата си. Счита, че „Б.Т.” ЕООД нелегално ползва лиценза за туристическа агентска дейност, поради което следва да бъде заличен”.

Към жалбата са приложени копия на 2 бр. справки от Търговския регистър и 1 бр. от Регистър на регистрираните туроператори и туристически агенти.

С писмо изх. № П-5290/15.08.2014 г. жалбоподателката е уведомена, че жалбата ѝ е препратена от КЗП в Комисията за защита на личните данни. Уведомена е, че в случай, че поддържа жалбата си,

да я потвърди като подпише съдържанието ѝ, да предостави информация кога е узнала за твърдяното нарушение, както и да приложи относими доказателства (ако разполага с такива). Писмото е изпратено на пощенския и на електронния адрес на жалбоподателката.

При проведен разговор по телефона (Протокол с вх. № ПР-146/08.09.2014 г.), г-жа Т.А.Ю. заявява, че оттегля жалбата си срещу „Б.Т.” ЕООД и желае административното производство пред КЗЛД да бъде прекратено. Не е доволна, че жалбата ѝ е препратена от КЗП по компетентност, тъй като претенциите ѝ са насочени към „Б.Т.” ЕООД и касаят бизнес отношения.

С писмо изх. № П-5289/15.08.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), „Б.Т.” ЕООД е уведомено за образуването в КЗЛД административно производство по жалбата на г-жа Т.А.Ю. На основание чл. 36 от АПК от администратора на лични данни е изискано писмено становище, както и относими към случая доказателства.

В отговор, с писмо вх. № С-433/25.08.2014 г., „Б.Т.” ЕООД депозира становище, в което посочва, че жалбата касае искане за извършване на проверка относно лиценз на дружеството, както и основанията на които същата ползва лиценз, поради което счита, че КЗЛД не притежава правомощия да се произнесе по случая. Органът, издал процесното удостоверение за регистрация за туристическа дейност е Министерството на икономиката, енергетиката и туризма, поради което счита, че то е компетентният орган, който следва да се произнесе по настоящата жалба. Дружеството уточнява, че Т.А.Ю. фигурира като лице, имащо право да управлява дружеството, тъй като към датата на регистрацията и датата на подаване на заявление за разрешително за туристическа дейност същата е била управител на „Б.Т.” ЕООД.

При извършена служебна справка с вх. № П-5324/18.08.2014 г. е установено, че „Б.Т.” ЕООД е започнало регистрация в КЗЛД съгласно чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, като регистрацията не е завършена, поради което дружеството не е вписано в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

Повторно е проведен телефонен разговор с Т.А.Ю. (Протокол от 07.11.2014 г.), при който жалбоподателката заявява категорично, че желае административното производство пред КЗЛД да бъде прекратено.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

По смисъла на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаването на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. В настоящия случай жалбоподателката е сезирала КЗП с жалба, съдържаща искане за отнемане на лиценз на дружество, в което е била управител, поради неправомерно използване на нейната квалификация в туроператорската дейност. С писмо с изх. № П-5290/15.08.2014 г. на Председателя на КЗЛД жалбоподателката е уведомена за откритото административно производство пред КЗЛД. Указани са ѝ правомощията на административния орган, както и реда и начина за сезирането му. В случай, че счита, че правата ѝ по ЗЗЛД са нарушени, от г-жа Т.А.Ю. е изискано да потвърди жалбата си. В отговор, жалбоподателката прави отказ от жалбата и заявява, че желае административното производство пред КЗЛД да бъде прекратено.

В качеството си на страна в административното производство, с Протокол вх. № ПР-146/08.09.2014 г. и Протокол от 07.11.2014 г., Т.А.Ю. упражнява правото си да поиска прекратяване на производството пред КЗЛД срещу „Б.Т.” ЕООД.

Наличието на подаден отказ от жалба срещу посоченото дружество като доказателство относно разглеждания случай е потвърждение за съгласието на жалбоподателката с новите условия.

Посочената хипотеза се съдържа в чл. 56, ал. 1 от АПК, съгласно която административният орган прекратява производството по искане на страната, по чиято инициатива то е започнало. При проведения телефонен разговор жалбоподателката категорично и ясно изразява волята си да десезира Комисията за защита на личните данни спрямо „Б.Т.” ЕООД.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 56, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № Ж-823/ 14.07.2014 г. от Т.А.Ю. срещу „Б.Т.” ЕООД.

Решението може да се обжалва пред Административен съд София – град чрез Комисията за защита на личните данни в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-832/2014 г.

София, 16.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков – членове на КЗЛД, в заседание проведено на 12.11.2014 г. (Протокол № 47), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа редовността на искане с вх. № Ж-832/21.07.2014 г. от М.К.

От Комисията за регулиране на съобщенията до Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е препратена по компетентност жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни. Жалбоподателката посочва, че в продължение на няколко месеца е притеснявана по телефона от служител на „С.Г.Г.” ООД за наличие на задължение към БТК ЕАД в размер 100.00 лв., което следва да заплати. Госпожа М.К. е обезпокоена, че личните ѝ данни са достояние на фирма, с която няма взаимоотношения. Твърди, че последният телефонен разговор е проведен на 02.07.2014 г. от мобилен номер *****. Моли Комисията за регулиране на съобщенията за съдействие.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на служебното начало, с писмо изх. № П-5361/21.08.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от АПК, БТК ЕАД е уведомено за откритото административно производство. На основание чл. 36 от АПК от администратора на лични данни е изискано становище, заверени копия на прекратени и настоящи договори, +сключени с жалбоподателката, доказателства за наличие на неизплатени нейни задължения, договор със „С.Г.Г.” ООД, като и други относими доказателства към случая.

В отговор, с писмо вх. № М-220/10.09.2014 г. БТК ЕАД депозира становище, в което изказва твърдения за нередовност на жалбата на г-жа М.К. Посочва, че в жалбата са посочени единствено двете имена на жалбоподателката, поради което не е възможно извършването на проверка в базата данни на оператора. Към писмото са приложени пълномощно на Б.И. и Р.Й.

В отговор на писмо изх. № П-5396/22.08.2014 г. на Председателя на КЗЛД, фирмата за събиране на вземания „С.Г.Г.” ООД депозира становище, в което посочва, че по силата на сключен договор за цесия с БТК ЕАД, дружеството изкупува и събира просрочени и неизплатени задължения от абонати на мобилния оператор. В правото си на кредитор с всички произтичащи от това права и задължения, „С.Г.Г.” ООД предприема действия по извънсъдебно събиране на вземания на БТК ЕАД. За конкретния случай се твърди, че неизплатеното задължение на М.К. е част от извършената цесия, с оглед на което жалбоподателката е надлежно уведомена според нормите на чл. 99 от ЗЗД. „С.Г.Г.” ООД счита жалбата за неоснователна, тъй като в качеството си на администратор на лични данни дружеството има право да обработва личните данни на длъжници на оператора, в т.ч. и на г-жа М.К. Фирмата за събиране на вземания уточнява, че след проведените разговори с жалбоподателката, тя е заплатила сумата 20.00 лв. и към днешна дата задължението ѝ към БТК ЕАД е в размер на 196.92 лв.

С писмо изх. № П-5398/22.08.2014 г. на Председателя на КЗЛД, както и със Съобщение изх. № СЩ-56/31.05.2014 г., М.К. е уведомена за приложното поле на Закона за защита на личните данни по отношение действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и за правомощията на КЗЛД. Уведомена е за правните възможности и мерки, които следва да предприеме ако счита, че правата ѝ по ЗЗД са нарушени и личните ѝ данни са обработени незаконосъобразно. Обяснен е реда за подаване и разглеждане от КЗЛД на искания на физически лица във връзка с нарушени техни права по Закона за защита на личните данни. В случай, че поддържа жалбата си, от г-жа М.К. е изискано да я потвърди, като подпише съдържанието ѝ, да посочи дата на твърдяното нарушение, да предостави заверено копие на договор с БТК ЕАД, както и други относими доказателства по случая (ако разполага с такива). М.К. е уведомена, че ако нередовностите не бъдат отстранени в указания срок, административното производство пред КЗЛД ще бъде прекратено.

При проведен телефонен разговор (Протокол вх. № ПР-156/29.09.2014 г.), от г-жа М.К. е изискано в срок да депозира жалбата си съгласно указанията и да подпише съдържанието ѝ.

Искането, подадено от М.К. не е съобразено с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Въпреки дадените указания, г-жа М.К. не уточнява искането си към Комисията за защита на личните данни, не посочва дата на твърдяното нарушение. Искането не е подписано и не може еднозначно да се определи от кого изхожда. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

Писмото с изх. П-5398/22.08.2014 г. на Председателя на КЗЛД е изпратено както на пощенския, така и на електронния адрес на жалбоподателката. Видно от известието за доставяне, писмото е получено на 01.09.2014 г. лично от г-жа М.К., но отговор не е депозирал в деловодството на КЗЛД. В рамките на указания срок М.К. не потвърждава своето искане и не предоставя изисканата по надлежния ред информация.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и чл. 56, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Остава без разглеждане искане с вх. № Ж-832/21.07.2014 г. от М.К. като нередовно и прекратява административното производство.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-922/2014 г.

София, 16.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков – членове на КЗЛД, в заседание, проведено на 12.11.2014 г. (Протокол № 47), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административния орган за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № Ж-922/08.09.2014 г. от Б.М.С.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни. Жалбоподателят посочва, че в началото на 2014 г. е бил призован на разпит във 02 РУ-ОД на МВР – гр. Р. относно закупуване на СИМ карта на негово име. Господин Б.М.С. твърди, че е абонат на „М.” ЕАД от 2001 г. и притежава една СИМ карта и не е сключвал нов договор с оператора. По препоръка на служители на МВР е анулирал личната си карта и на 25.03.2014 г. си е издал нови документи за самоличност. Жалбоподателят твърди, че е бил призоваван повторно, както и на 04.09.2014 г. за трети път е разпитван от разследващите органи по същия случай. При извършена проверка в офиси на трите мобилни оператора, г-н Б.М.С. е установил, че на негово име са закупени 7 бр. СИМ карти към БТК ЕАД. Заявява, че никога не е бил клиент на този оператор и счита, че служител от В. е злоупотребил с личните му данни, поради което е подал жалба и до БТК ЕАД. Б.М.С. посочва, че по случая в МВР се извършва проверка. Моли Комисията за защита на личните данни да предприеме съответни действия с оглед своята компетентност.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условието на служебното начало, с писмо изх. № П-6042/24.09.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от АПК, БТК ЕАД е уведомено за откритото в КЗЛД административно производство по жалбата. На основание чл. 36 от АПК от администратора на лични данни е изискано становище по случая, заверени копия на настоящи и прекратени договори, сключени с жалбоподателя и Общи условия, актуални към сключването им, както и други относими доказателства към жалбата.

В отговор, с писмо вх. № С-615/20.10.2014 г. БТК ЕАД депозира становище, в което посочва, че жалбоподателят е титуляр на 5 мобилни номера от номерационния план на БТК ЕАД. Твърди се, че

заявленията за регистрация на предплатени карти са попълнени, респ. активирани от подизпълнител на БТК ЕАД – „Б.Т.” АД на основание договор за продажба на карти, ваучери и фонокарти. Във връзка с образуваното досъдебно производство по случая, БТК ЕАД моли Комисията на основание чл. 56, ал. 1, т. 5 от АПК да спре административното производство.

Към писмото са приложени копия на: 5 бр. заявления за регистрация на предплатени карти и пълномощно на Б.И. и Р.И.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по случая, с писмо изх. № П-6043/24.09.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от „М.” ЕАД е изискано становище по случая. С писмо вх. № С-552/03.10.2014 г. М. уведомява Комисията, че единственият телефонен номер в мрежата на „М.” ЕАД, който може да бъде свързан с жалбоподателя, е собственост на търговско дружество „Б.” ЕООД. М. заявява, че не е предоставяло лични данни на абонати на трети лица, в т.ч. и на агенции за събиране на вземания.

Към писмото са приложени заверени копия на Анекс към Договор № Е1022055 от 19.06.2012 г. и Приложение № 1 към него и пълномощно на М.Й.

С писмо изх. № П-6080/25.09.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от 02 РУП-МВР – гр. Р. е изискана информация за хода и резултатите от предприетите действия по жалбата на г-н Б.М.С.

В отговор, с писмо вх. № П-6570/08.10.2014 г., 02 РУП-МВР – гр. Р. уведомява Комисията, че Б.М.С. е разпитван по делегация няколко пъти в качеството му на свидетел по досъдебни производства, образувани в ОДМВР – Б., ОДМВР – С. и ОДМВР – В. От 02 РУП-МВР – гр. Р. посочват, че не разполагат с информация какви данни се съдържат в съответните производства и как са приключени същите.

С писмо изх. № П-6044/24.09.2014 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателят е уведомен за откритото административно производство и за предприетите действия по жалбата.

С писмо вх. № П-6753/10.10.2014 г., г-н Б.М.С. заявява, че поддържа жалбата си срещу БТК ЕАД. Посочва, че е подал жалба до В., но не е останал удовлетворен от постъпилия отговор, поради което е подал жалбата си повторно.

Към писмото са приложени копия на: Жалба с вх. № 04.09.2014 г. до БТК ЕАД и отговор от 09.09.2014 г.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед новопостъпилите доказателства по жалбата с писмо вх. № П-6570/08.10.2014 г. от 02 РУП-МВР – гр. Р., във връзка със закупените на името на жалбоподателя СИМ карти, в ОДМВР – Б., ОДМВР – С. и ОДМВР – В. са образувани досъдебни производства. Резултатите и заключенията от образуваните производства могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му са от значение за произнасяне от КЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, анализирайки предоставените писмени становища и доказателства в цялост, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба с рег. № Ж-922/08.09.2014 г., подадена от Б.М.С., до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-945/2014 г.

гр. София, 16.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков – членове на КЗЛД, в заседание, проведено на 12.11.2014 г. (Протокол № 47), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административния орган за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № Ж-945/15.09.2014 г. от В.Е.Х. срещу „Ф.П.” ЕООД.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни. Жалбоподателят посочва, че на 03.09.2014 г. след извършена проверка в ТД на НАП – София установява, че личните му данни са използвани без неговото знание и съгласие от „Ф.П.” ЕООД. От инспектор по приходите е уведомен, че посоченото дружество е декларирало „несъществуващ” трудов договор, сключен на 26.02.2010 г. и прекратен на 03.09.2014 г. Жалбоподателят е обезпокоен и счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни, тъй като никога не работил и не е имал взаимоотношения с „Ф.П.” ЕООД. Притеснен е, че без знанието и съгласието му е сключен трудов договор на негово име. Моли Комисията да предприеме съответни действия с оглед своята компетентност. Посочва, че по случая е подал молба с рег. № 43332 от 11.09.2014 г. в Софийска районна прокуратура.

Към жалбата не са приложени доказателства.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по случая, с писма с изх. № П-6602/ 09.10.2014 г. и № П-6732/10.10.2014 г. на Председателя на КЗЛД, съответно от Националния осигурителен институт (НОИ) и Националната агенция за приходите (НАП) е изискана информация за деклариран трудови договори на името на г-н В.Е.Х.

В отговор, с писмо вх. № П-7243/22.10.2014 г., НОИ изпраща справка с наличната информация за уведомления по чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда от Регистъра на трудовите договори на НОИ. Установено е, че за лицето В.Е.Х. от „Ф.П.” ЕООД е подадено уведомление за сключен на 26.02.2010 г. трудов договор и прекратен на 01.09.2011 г.

От Национална агенция за приходите е изпратена справка с вх. № П-7556/ 30.10.2014 г. за актуалното състояние на трудовите договори за лицето В.Е.Х.

С писмо изх. № П-6514/-7.10.2014 г. на Председателя на КЗЛД, както и по реда на чл. 61 от АПК, на основание чл. 26 от АПК „Ф.П.” ЕООД е уведомено за откритото административно производство в КЗЛД. От администратора на лични данни е изискано становище, ведно с относими доказателства по жалбата.

В условията на служебното начало, с писмо изх. № П-6419/06.10.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от Софийска районна прокуратура е изисквана информация за хода и резултатите от предприетите действия по жалбата на г-н В.Е.Х.

С писмо вх. № П-7334/24.10.2014 г. Софийска районна прокуратура уведомява Комисията, че по молбата на В.Е.Х. е образувана пр. пр. № 43332/14 г. по описа на СРП. Към настоящия момент се извършва проверка, която не е приключила.

С писмо изх. № П-6867/14.10.2014 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателят е уведомен за предприетите действия по случая както на пощенския, така и на електронния адрес

Жалбата, подадена от В.Е.Х. срещу „Ф.П.” ЕООД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията за защита на личните данни е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „Ф.П.” ЕООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

От отдел „Регистър и отчетност” към КЗЛД е изисквана служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри за наличие на заявление от „Ф.П.” ЕООД за регистрация към КЗЛД. При извършената проверка е установено, че към 10.11.2014 г. „Ф.П.” ЕООД не е подало заявление за регистрация, съгласно разпоредбите на чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, съответно не е вписано в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Посоченото дружество не е подало молба за освобождаване от задължение за регистрация като администратор на лични данни, съответно не е освобождавано по надлежния ред от такава регистрация.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н В.Е.Х., изразяваща се в сключването на трудов договор без знанието и съгласието му. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД ”употреба” на лични данни представлява обработване на лични данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

От събраните към административната преписка доказателства е установено, че по молба на В.Е.Х. е сезирана Софийска районна прокуратура. Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед новопостъпилите доказателства по жалбата с писмо вх. № П-7334/24.10.2014 г., по жалбата на г-н В.Е.Х. е образувана пр. пр. № 43332/14 г. по описа на СРП. Резултатите и заключенията от образуваното производство могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му са от значение за произнасяне на Решение от КЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, анализирайки предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

- 1. Обявява жалба с рег. № Ж-945/15.09.2014 г. от В.Е.Х. срещу „Ф.П.“ ЕООД за допустима.**
- 2. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя В.Е.Х. и ответна страна - „Ф.П.“ ЕООД в качеството му на администратор на лични данни.**
- 3. Спира административното производство по жалбата до отпадане на основанията за спирането му.**

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

**№ П-5371/2014 г.
София, 16.12.2014 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 12.11.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № П-5371/21.08.2014 г., подадена от Т.П.К. срещу „К.“ ООД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с препратена за разглеждане по компетентност от Комисията за защита на потребителите жалба рег. № П-5371/ 21.08.2014 г., подадена от Т.П.К. срещу „К.“ ООД, в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката, във връзка със сключен между нея и дружеството договор за заем.

Жалбоподателката информира, че е изтеглила бърз кредит от „К.“ ООД на стойност 700 лв. (седемстотин лева), вноските по който са седмични и в размер на 81 лв. (осемдесет и един лева). Жалбоподателката сочи, че месец юли не успяла да внесе сумата на падежа и твърди, че по този повод кредитора – „К.“ ООД разлепил, във входа на блока в който живее, съобщения съдържащи трите й имена и сумата, която дължи по кредита.

Госпожа Т.П.К. счита, че действията на дружеството по „разлепване на личните й данни на обществени места“ са недопустими и моли Комисията за съдействие.

Към жалбата са приложени копия на: договор за заем № 56151/26.03.2014 г., по описа на „К.“ ООД; писмо от „К.“ ООД, адресирано до жалбоподателката и стикер с логото на дружеството.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая от „К.“ ООД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от дружеството изразяват становище (С-498/16.09.2014 г.) по жалбата, в което сочат, че между „К.“ ООД и жалбоподателката е сключен договор за паричен заем № 56151/26.03.2014 г. за сума в размер на 700 лв. и допълват, че г-жа Т.П.К. е била некоректен платец по договора и е заплащала първите 10 погасителни вноски със закъснение, след падежа.

Сочат, че неразделна част от сключения договор са Общите условия на дружеството и допълват, че съгласно чл. 9, т. 4 от тях, при неизпълнение от страна на заемателя, дружеството има право да го извести за неизпълнението чрез електронно съобщение, телефонно позвъняване, писмо или по друг позволен от закона начин.

По отношение на твърденията на жалбоподателката, че служители на дружеството са разпространяват личните ѝ данни, чрез разлепване на съобщения съдържащи личните ѝ данни, намират същите за неоснователни и недоказани.

От „К.“ ООД потвърждават, че представеното от жалбоподателката уведомително писмо е бланка, която ползва дружеството и твърдят, че същото е връчено лично на г-жа Т.П.К. Оспорват изложените от жалбоподателката твърдения и сочат, че нямат данни за лицето поставило стикера и навеждат твърдения, че същия може да е поставен от трети недобросъвестни лица. Твърдят, че дружеството няма практика да поставя стикери на публични места, както и че уведомителни стикери се залепват само в случай, че не е осъществен контакт със съответното лице, както и че поставяните от дружеството стикери са неперсонализирани.

Към становището е приложено копие на Общите условия към индивидуалните договори за паричен заем, сключвани от „К.“ ООД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № П-5371/21.08.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. С нея е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу „К.“ ООД, което дружеството безспорно има качеството на администратор на лични данни и има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката от страна на дружеството.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 293379 и заявени регистри „Клиенти“ и „Персонал“.

На проведено на 01.10.2014 г. заседание на Комисията за защита на личните данни, жалбата е приета за допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Т.П.К. и ответна страна – „К.“ ООД, в качеството му на администратор на лични данни.

Страните са редовно уведомени за насроченото за 05.11.2014 г. открито заседание на Комисията, за разглеждане на жалбата в открито заседание.

Жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – редовно уведомена, представлява се от юрисконсулт М. и юрисконсулт С., с представени в заседанието пълномощни. Юрисконсулт М. няма доказателствени искания, представя и Комисията приема заверено копие на заповед № 74/21.02.2014 г., по описа на „К.“ ООД, относно приемане на нови Общи условия, неразделна част от индивидуалните договори за паричен заем, сключвани с „К.“ ООД. Процесуалният представител на дружеството оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна и недоказана, по изложени заседанието аргументи. В уточнение и допълнение на писменото становище депозирано от дружеството юрисконсулт М. твърди, че представеното от жалбоподателката писмо – уведомление не е получено лично от г-жа Т.П.К. и допълва, че по повод случая е извършена проверка, но не са установени твърдените от г-жа Т.П.К. обстоятелства, а именно че служители на дружеството са разлепили съобщения съдържащи личните й данни на посочените в жалбата места.

С решение на Комисията, обективизирано в Протокол № 45/05.11.2014 г. и съобразно чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД, вземането на решение по съществуващата жалба е отложено.

На проведено на 12.11.2014 г. заседание на КЗЛД жалбата е разгледана по същество.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № П-5371/21.08.2014 г. е неоснователна.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че между страните Т.П.К. и „К.“ ООД е сключен договор за паричен заем № 56151/26.03.2014 г. и на жалбоподателката – г-жа Т.П.К. е предоставена сумата от 700 лв. (седемстотин лева). Видно от съдържанието на договора, същия е за срок от 30 седмици и размер на двуседмичната погасителна вноска от 81 лв. (осемдесет и един лева).

Страните не спорят, че вноските за месец юли са погасени след падежа, безспорно е също и че жалбоподателката е предоставила личните си данни доброволно за целите на договора. С подписването му г-жа Т.П.К. е декларирала (чл. 1 от договора), че е запозната и приема Общите условия (ОУ) на „К.“ ООД, приложими към договор за заем, в това число и правото на дружеството при неизпълнение от нейна страна да я извести за неизпълнението чрез електронно съобщение, телефонно позвъняване, писмо или по друг позволен от закона начин. Обработването на лични данни на жалбоподателката от „К.“ ООД за целите на сключения между страните договор е законосъобразно.

От събраните по административната преписка доказателства не се установи обработване на личните данни на жалбоподателката от „К.“ ООД, чрез действия по разлепване на съобщения съдържащи личните й данни на общодостъпни места. Изложените от жалбоподателката твърдения в тази насока са недоказани и оспорени от дружеството.

Съобразно правилото за разпределяне на доказателствената тежест в процеса и въпреки предоставената на жалбоподателката правна възможност да представи доказателства в подкрепа на твърденията си и указанията, дадени в тази насока, такива не са ангажирани. Г-жа Т.П.К. не е представила доказателства (снимков материал, свидетелски показания или др.) в подкрепа на твърденията си, че писмото и стикера, съдържащи личните й данни „са разлепени на общодостъпни места“ - в хода на блока в който живее, още по-малко доказателства, че разпространението е извършено от дружеството, а не от трето недобросъвестно лице, каквито твърдения навеждат от „К.“ ООД.

С оглед гореизложеното Комисията счита, че не са налице доказателства обосноваващи извода, че „К.“ ООД е обработило личните данни на жалбоподателката, чрез действия по разпространяването им по указания в жалбата начин, в тази връзка намира подадената от г-жа Т.П.К. жалба за неоснователна, като недоказана и я оставя без уважение.

Госпожа Мария Матева – член на Комисията за защита на личните данни счита жалбата за основателна и в тази връзка изразява особено мнение по случая. Госпожа Матева счита, че от

събраните доказателства и в частност изложените в откритото заседание твърдения на процесуалния представител на дружеството в насока, че представеното от жалбоподателката писмо-уведомление не е връчено лично на г-жа Т.П.К., се налага извода че „К.“ ООД е обработило неправомерно личните й данни, като е допуснало, чрез разлепване на адресираното до г-жа Т.П.К. уведомление на посочените в жалбата писма, същите да бъдат достъпни до неопределен кръг лица.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № П-5371/21.08.2014 г., подадена от Т.П.К. срещу „К.“ ООД, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

О.М. Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ гр. София, 12 ноември 2014 година

ОТНОСНО: *Обществени консултации по повод изменения и допълнения на Закона за достъп до обществена информация.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 12.11.2014 година, разгледа въпроси, свързани с организираната от фондация „Програма достъп до информация“ обществена дискусия на тема: „Необходими ли са промени в законодателството за достъп до информация“. Конкретният повод за дискусията е предоставеният за обществени консултации проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за достъп до обществена информация (ЗИД на ЗДОИ), достъпен на интернет страницата на Министерския съвет – Портал за обществени консултации на електронен адрес: www.strategy.bg. Проектът за изменение и допълнение на ЗДОИ въвежда разпоредбите на Директива 2013/37/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. за изменение на Директива 2003/98/ЕО относно повторната употреба на информацията в общественния сектор. Съгласно чл. 2 от Директива 2013/37/ЕС, до 18 юли 2015 г. държавите членки следва да приемат и публикуват законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с директивата. Те незабавно съобщават на Европейската комисия за тях.

Отделно от презентираните наложителни промени в ЗДОИ във връзка с въвеждане на Директива 2013/37/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, в дискусията, организирана от фондация „Програма достъп до информация“, се поставиха допълнителни теми за обсъждане и във връзка с първия международен договор за достъпа до информация - Конвенцията за достъп до официални документи, приета през 2008 год. от Съвета на Европа, открита за присъединяване от 18 юни 2009 година. Към настоящия момент в България не е започнал процес по подписване и ратифициране на Конвенцията. Присъстващите на дискусията бяха приканени да изразят своето мнение относно необходимостта от по-дълбоки промени в българското законодателство, касаещо достъпа до информация в съответствие с международните стандарти в тази област.

Беше подчертано, че през годините в европейски и световен план се наблюдава развитие на законодателството относно достъпа до информация в посока на създаване на независим орган, който да отговаря за контрола по прилагането му. В Европа такъв орган съществува в институционалната рамка на Европейския съюз, в Обединеното кралство, Шотландия, Ирландия, Германия – на федерално ниво, в Унгария, Словения, Сърбия. През последните две години са създадени такива институции и в Хърватия и Черна гора. Функциите на тези органи варират в отделните държави, като имат както превантивни, така и репресивни аспекти. Първият аспект обхваща дейностите по популяризиране на правото на информация и информирание на гражданите относно начина на упражняването му, наблюдение, обучения, създаване на инструменти за прилагане на закона и уеднаквяване на практиките, обобщение и докладване пред парламента, препоръки за изменение и допълнение на законодателната уредба. Вторият аспект обхваща правомощията по разглеждане на жалби, издаване на предписания, налагане на санкции.

Беше поставена на разискване темата относно вариантите за създаване на държавна институция в България, която да отговаря за контрола по прилагането на ЗДОИ. От значение е дали това ще е комисия, подобна на Комисията за защита на личните данни, или едноличен орган, какъвто е

националният омбудсман. Вниманието беше насочено към специфичния въпрос дали е по-подходящо тази независима институция да съвместява контрола по защитата на личните данни и по достъпа до информация. При този вариант беше посочено, че е възможно функциите по наблюдение, координиране и контрол по приложението на ЗДОИ да се възложат на Комисията за защита на личните данни.

По повод на поставената за обществена дискусия тема за създаване на независим орган с правомощия за контрол по приложението на ЗДОИ, с вариант съвместяване от КЗЛД на контрола по защитата на личните данни и по достъпа до информация, следва да се има предвид следното:

Както и лекторите от правния екип на фондация „Програма достъп до информация“ подчертаха, през последните 10 години **правото на достъп до информация** е признато като основно човешко право от Интерамериканския съд за човешки права, от Европейския съд за правата на човека, Комитета по човешки права на Обединените нации и много други международни организации. Това е разписано и в чл. 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз, приета от Европейския парламент, Съвета и Комисията, както и в чл. 10 от Европейска конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. В България това право също е признато за фундаментално и защитата му е въздигната в разпоредбите на основния закон на републиката - правото на всяко лице да търси, получава и разпространява информация е конституционно гарантирано с разпоредбата на чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Република България.

От друга страна **принципът за неприкосновеност** на личния и семейния живот също е прогласен в редица европейски и международни актове – Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, Хартата на основните права на Европейския съюз, Конвенция 108 на Европейския парламент за защита на лицата при автоматизирана обработка на личните данни, Директива 95/46/ЕО. В чл.8 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи се регламентира, правото на зачитане на личния и семеен живот. Значимостта на проблематиката на защитата на личните данни наложи през 2007 г. тя да залегне в Хартата на основните права на Европейския съюз. В чл. 8 от Хартата – „**Защита на личните данни**“, е посочено, че всеки има право на защита на неговите лични данни и че **спазването на правилата относно обработването на лични данни подлежи на контрол от независим орган**. С Директива 95/46/ЕС се въвеждат основните принципи за обработване на лични данни, както и правата на лицата, свързани с обработване на лични данни, отнасящи се до тях. На национално ниво неприкосновеността на личния живот, в частност правото на защита на личните данни, също е намерило своето място в Конституцията на Република България (чл. 32, чл. 34, чл. 56 от Конституцията на РБ), а с приемането на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) през 2002 г., в Република България официално и нормативно е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на тези данни. С приемането на ЗЗЛД се създаде и националният независим надзорен орган по защита на данните на територията на Република България - Комисията за защита на личните данни.

Анализът на двете конституционно признати права води до извода, че правото на достъп до информация и правото на защита на личната неприкосновеност, включително и защита на личните данни, съществуват в конфликт, който следва да бъде преодоляван във всеки отделен случай. Този извод се налага именно от същността на двете права. По дефиниция понятието „обществена информация“ се основава на три признака: връзка на информацията с обществения живот в страната, относимост към дейността на задължените по ЗДОИ субекти и възможност на гражданите да изградят собствено мнение за тази дейност. В крайна сметка, целта на закона е обществената информация да се предоставя на неограничен кръг субекти, ако същата не е по изключение защитена. Именно в чл. 31 и следващите от ЗДОИ са разписани правила относно защитата на личните данни на трети лица, различни от задължените по ЗДОИ субекти. Личните данни са „лични“ и следва да останат единствено в личната и правна сфера на конкретното лице, за което се отнасят, в случай, че същото не желае данните му да станат достояние на неограничен кръг субекти (каквато е същността на

правото на достъп до обществена информация). Съществената роля на Комисията за защита на личните данни в тези случаи е да реализира институционалната защита на лицата, когато е нарушено правата им на личен живот, съответно отнасящи се до конкретни физически лица лични данни са неправомерно достъпени.

Нека хипотетично да бъде разгледан вариант, при който на Комисията за защита на личните данни са вменени правомощия по разглеждане на жалби за нарушаване на ЗЗЛД и ЗДОИ. На практика в едно и също административно производство едната страна може да бъде жалбоподател, който да твърди, че са нарушени правата му по ЗДОИ, а другата страна да претендира неправомерна намеса в личния живот в противоречие със ЗЗЛД. Интересен ще бъде въпросът за достъпа на страните в административното производство до информацията, предоставена от другите страни, в нейната пълнота. Нормата на чл. 34 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) задължава административния орган да осигури на страните възможност да преглеждат документите по преписката, както и да си правят бележки и извадки или - според техническите възможности - копия за тяхна сметка, т.е този достъп трябва да бъде пълен. Дори в чл. 34 ал. 4 от АПК изрично е посочено, че изложените в тази алинея изключения са изброени изчерпателно. В административните производства пред КЗЛД ще се разглеждат случаи, в които са засегнати фундаментални права на гражданите (от една страна на достъп до информация и от друга страна на защита на личните данни). Доведено до крайност спазването от страна на КЗЛД на задължението, разписано в чл. 34 от АПК, може да причини несправедливи, дори вредни резултати. Например разкриването на лични данни на физически лица пред ответните страни в производството може да нанесе сериозни морални/материални вреди на потърпевшите. В тази хипотеза КЗЛД ще бъде поставена в конфликтната ситуация да преценява кое от двете фундаментални права има превес и към кое от тях ще насочи своите приоритети в хода на решаването на спора. В тази ситуация, действията на КЗЛД ще бъдат в противоречие с основния принцип на Законност, въведен с нормата на чл. 4 от АПК, според който правата в административния процес не могат да се упражняват във вреда на права, свободи и законни интереси на други лица (чл. 4, ал. 3 от АПК). Едновременно с това ще е налице и нарушение на чл. 13 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, съгласно който всеки, чиито права и свободи, предвидени в тази конвенция, са нарушени, следва да разполага с ефикасни вътрешноправни средства за тяхната защита от съответна национална институция, дори и нарушението да е извършено от лица, действащи в качеството си на представители на официалните власти.

Това не е добър пример за работа на един независим орган, от който ще се очаква да провежда държавната политика в защита на две взаимно изключващи се права.

От логиката на изложения анализ може да се изведе заключението, че с оглед основополагащите за българската институционалност принципи – независимост и безпристрастност при упражняването на държавната власт, е необходимо правомощията относно контрола по прилагането на ЗДОИ да бъдат вменени на независим орган, различен от Комисията за защита на личните данни.

Такъв орган може да бъде например националният омбудсман, който е оправомощен да разглежда и решава сигнали и жалби за нарушения, с които се засягат основни права и свободи на гражданите. Независимостта на омбудсмана е гарантирана от Конституцията на РБ и Закона за омбудсмана (ЗО). Националният омбудсман се избира от Народното събрание с тайно гласуване, ползва се с имунитет на народен представител, който може да бъде снет при условията и реда за снемане имунитета на народните представители. Той има право на достъп до органите и техните администрации, включително и да присъства при обсъждане и вземане на решения от тях, да иска и получава навременна, точна и пълна информация от органите и техните администрации и гражданите, подали жалбата или сигнала. Неговата задача е чрез силата на аргументите и справедливото обществено мнение да убеди административния орган да поправи своята лоша администрация, да отмени свои актове, с които накърнява правата на гражданите. За уреждане на спора омбудсманът може да провежда поредица от общи и/или индивидуални срещи със страните. В хода на срещите на всеки етап омбудсманът изслушва становищата на страните и ги подпомага в процеса на преодоляване

на различията с всички възможни средства, включително като им предлага начин на разрешаване на спора. Омбудсманът може да разкрива на другата страна по спора информация, която е получил по време на индивидуална среща, **само при наличие на изрично съгласие на страната, от която е получил информацията (чл. 37, ал.4 от ЗО)**. Законът за омбудсмана предвижда гаранции за неговата успешна дейност. Такава гаранция е налагането на административни наказания на лицата, които възпрепятстват дейността на омбудсмана. Актовете за установяване на административните нарушения се издават от администрацията на омбудсмана и се изпращат в районния съд. Административното наказание се налага от районния съд с решение след провеждане на открито съдебно заседание (чл. 32 и 34, ал. 1 ЗО).

При така разписаните правомощия на националния омбудсман може да се изведе заключението, че в Република България съществува независима институция, която разполага с институционални механизми да поеме функциите по контрол относно спазването правата на гражданите по Закона за достъп до обществена информация.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, създаден със специалната цел да реализира институционалната защита на лицата при нарушаване правото им на личен живот, извършено в противоречие с принципите за обработване на лични данни, въведени със Закона за защита на личните данни.

Конституционно признатите права на достъп до информация и на защита на личната неприкосновеност, включително и защита на личните данни, съществуват в конфликт, който следва да намери своето балансирано разрешаване във всеки конкретен случай. Вменияване на КЗЛД на правомощия по разглеждане на жалби по Закона за достъп до обществена информация и Закона за защита на личните данни ще доведе до сериозен дисбаланс в обективно решаване на споровете, като в този случай резултатите могат да бъдат единствено във вреда на лицата, потърсили справедлива защита на нарушените си права.

В настоящия момент в българската правна уредба съществува независима институция в лицето на националния омбудсман, който разполага с достатъчно нормативно разписани механизми, за да реализира ефективно защитата на българските граждани при нарушаване на правата им по Закона за достъп до обществена информация.

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
с рег. № С - 487/2014 г.
гр. София, 14.11.2014 г.**

ОТНОСНО: Искане с вх. № С - 487 от 15.09.2014 год. от Г.Т.З. - Изпълнителен директор на „Мини Марица-изток“ ЕАД гр. Раднево, по въпроси, касаещи обработване на лични данни на собственици/наследници на земеделски земи, находящи се в землищата на общини Раднево, Гълъбово, Нова Загора, попадащи в концесионната площ, предоставена на дружеството с решение № 655 от 13 юли 2005 г. на МС на РБ.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 12.11.2014 г., разгледа преписка с вх. № С - 487 от 15.09.2014 год. от Г.Т.З. - Изпълнителен директор на „Мини Марица-изток“ ЕАД гр. Раднево. Поставеният от него въпрос е във връзка с обработване на лични данни на собственици/наследници на земеделски земи, находящи се в землищата на общини Раднево, Гълъбово, Нова Загора, попадащи в концесионната площ, предоставена на дружеството с решение № 655 от 13 юли 2005 г. на МС на РБ.

Г-н Г.Т.З. информира КЗЛД, че „Мини Марица-Изток“ ЕАД, гр. Раднево е титуляр на концесия за добив на твърди горива - лигнитни въглища от находище „Източномаришки въглищен басейн“, попадащо на територията на общини Раднево и Гълъбово, област Стара Загора, община Нова Загора, област Сливен. Концесията е предоставена с Решение № 655 от 13 юли 2005 г. на Министерския съвет на Република България, обнародвано в ДВ бр. 61 от 26.07.2005 г.

„Източномаришкото въглищно находище“ с площ 209 309 дка е регистрирано с Акт за изключителна държавна собственост № 559/20.07.1999 г. на Министерството на регионалното развитие и благоустройството. То е най-голямото в страната и в него са съсредоточени над 2 млрд. тона лигнитни въглища. Чрез преработката им се произвежда около 45% от електроенергията в страната.

Минно-геоложките и минно-техническите условия на залягане на въглищните пластове в „Източномаришкото въглищно находище“ предопределят разработването и усвояването му да става по открит способ, чрез последователното отнемане на покриващите ги хумусен и глинести почвени слоеве. Ето защо при експлоатацията на находището, което се осъществява от рудниците: „Трояново-1“, „Трояново-север“ и „Трояново-3“ по разработени и одобрени проекти, ежегодно се усвояват значителни площи земеделски и горски земи, които в последствие се рекултивират и предават в съответния поземлен фонд.

С цел осъществяване на основната дейност на дружеството, г-н Г.Т.З. уведомява КЗЛД, че отдел „Екология и недвижима собственост“ извършва проучване на собствениците на земеделските земи, попадащи пред фронта на дейност на рудниците, за уреждане на взаимоотношенията по доброволен принцип. Предвид факта, че по-голямата част от недвижимите имоти са със земеделски статут, основен източник на информация са Общинските служби по земеделие. Друг източник на информация относно точните адреси и имена са регистрите на населението, които се водят на местно ниво от общинските администрации. Същите, обаче отказват да предоставят данни за собствениците на недвижимите имоти, като се позовават на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

В изпълнение на нормативните изисквания, личните данните, които са необходими за изготвяне на предложение за сключване на договор за покупко-продажба, се съхраняват в дружеството, което е администратор на лични данни, съгласно всички изисквания на ЗЗЛД. Същите се използват само и единствено за предназначението, за което се изискват и не се предоставят на трети лица и/или организации. Също така, дружеството е възприело политика по взаимно договаряне на условията по

сключването на сделка, работи се само на доброволен принцип, а в момента се подготвя стратегия за придобиване на имоти, която ще включва и социален подход, насочен към съдействие на собствениците при отиването на алтернативни имоти и подпомагането им в процеса на преместване. Оценяването на поземлените имоти, се извършва от независим лицензиран оценител, съгласно изискванията на Закона за държавната собственост. „Мини Марица-изток“ ЕАД гр. Раднево полага всички възможни мерки за запазване на законните права и интереси на собствениците на поземлените имоти.

Едва при непостигане на съгласие със собствениците, дружеството има право да поиска от министъра на икономиката и енергетиката отчуждаване на поземлени имоти, за осъществяване на възгледобив от дружеството, концесионер.

В този смисъл, г-н Г.Т.З. счита, че държавната администрация, следва да съдейства за осъществяване дейността на дружеството и да предоставя информация за имената и адресите на собствениците/ наследниците на поземлени имоти, попадащи в концесионната площ. Не на последно място, г-н Г.Т.З., моли КЗЛД да има предвид, че с Решение № 755/21.09.2004 г. на Министерски съвет рудник „Трояново-1“, рудник „Трояново-север“ и рудник „Трояново-3“ при „Мини Марица-изток“ ЕАД са утвърдени като стратегически обекти от национално значение в енергетиката.

Осигуряването на нормалната и безпрепятствена дейност на най-голямото възгледобивно предприятие в Република България е от съществено значение за енергийната независимост на страната. В този смисъл г-н Г.Т.З. счита, че обработването на личните данни на собствениците/ наследниците на имоти от дружеството, е допустимо, т.к. е налице изпълнено условие по чл. 4, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД, а именно: обработването е необходимо за изпълнението на задача в обществен интерес.

Във връзка с изложеното, г-н Г.Т.З. се обръща към КЗЛД за становище следва ли компетентните държавни или общински органи да предоставят лични данни, за имената, адресите, наследниците / ако е относимо/ на собствениците на поземлени имоти, попадащи в концесионната площ, на „Мини Марица-изток“ ЕАД гр. Раднево.

Към искането от страна на „Мини Марица-изток“ ЕАД гр. Раднево са приложени следните документи:

1. Решение № 655 от 13 юли 2005 г. на МС на РБ;
2. Схема на разпределение на концесията по общини;
3. Решение № 755/21.09.2004 г. на МС на РБ за утвърждаване на стратегически обекти.

Правен анализ:

„Мини Марица-изток“ ЕАД е дружество със 100% държавно имущество и с едностепенна система на управление. Дружеството е образувано със заповед номер 84/10.06.1993 г. на председателя на Комитета по енергетика, като новоучреденото дружество приема активите и пасивите на: Рудник „Трояново-1“ ООД, Рудник „Трояново-север“ ООД и Рудник „Трояново-3“ ООД. Регистрирано е с решение номер 2773/07.07.1993 г. на Окръжен съд – Стара Загора, по фирмено дело 2444/1993 г.

Дружеството „Мини Марица-Изток“ ЕАД е вписано в електронния регистър на администраторите на лични данни към КЗЛД под № 30481.

От нормативна гледна точка предоставянето от един администратор (държавни или общински органи) на друг администратор (в случая „Мини Марица-изток“ ЕАД гр. Раднево) на лични данни на физически лица, собственици на земеделските земи, , попадащи в обхвата на територията на „Източномаришкото възлишно находище, представлява „Обработване на личните данни“, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Това е „...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като ... разкриване чрез предаване ... предоставяне“.

Законът за енергетиката (ЗЕ) е специалният закон, който урежда обществените отношения, свързани с осъществяването на дейностите по производство, внос и износ, пренос, разпределение на електрическа и топлинна енергия и природен газ, пренос на нефт и нефтопродукти по тръбопроводи,

търговия с електрическа и топлинна енергия и природен газ, както и правомощията на държавните органи по определянето на енергийната политика, регулирането и контрола.

В ЗЕ е разписан принципът на доброволното отстъпване на собствеността в полза на концесионера. Според чл. 63 а от ЗЕ, концесионерът за добив на подземни богатства може да предложи на собствениците и титулярите на други вещни права сключване на договор, по силата на който то да придобие правото на собственост или друг вид вещно право върху недвижимите имоти, включени в концесионната площ.

До отчуждаване се стига, когато неключването на договора е резултат от:

- отказ (който може да бъде и мълчалив, ако собственикът не отговори на предложението в определения срок);

или

- невъзможност за изпълнение на действията по сключване на договор, която се дължи на причини, непреодолими от енергийното предприятие. Най-често такава пречка може да бъде свързана с установяването на адреса на собственика на имота. В тази хипотеза може да се приложи по правилото на чл. 63 а, ал. 2 от ЗЕ, което гласи, че „Когато концесионерът не може да установи или да открие титулярите на права върху земята или техните адреси, той има право да поиска съдействие от министъра на икономиката и енергетиката. При поискано съдействие министърът е длъжен да изиска необходимата информация от компетентните държавни или общински органи, които нямат право да откажат предоставянето ѝ“.

От изложената в писмото на изпълнителния директор на „Мини Марица-изток“ ЕАД информация става ясно, че в конкретния случай дружеството е предприело именно действия по водене на преговори за доброволно отстъпване на собствеността от собствениците, чиито имоти попадат в обхвата на работа на рудниците в територията на „Източномаришкото въглищно находище“.

Във връзка с така направения нормативен анализ и с оглед осигуряването на нормалната и безпрепятствена дейност на най-голямото въгледобивно предприятие в Република България („Мини Марица-изток“ ЕАД) и при невъзможност от страна на концесионера да установи или открие титулярите на права върху земята или техните адреси, то следва „Мини Марица-изток“ ЕАД да приложи правилата, разписани в чл. 63 а от ЗЕ.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

На основание чл. 63 а, ал. 2 от Закона за енергетиката „Мини Марица-Изток“ ЕАД, в качеството на титуляр на концесия за добив на твърди горива - лигнитни въглища от находище „Източномаришки въглищен басейн“, следва да поиска съдействие от министъра на икономиката и енергетиката за предоставяне на необходимата информация от компетентните държавни или общински органи, които нямат право да откажат предоставянето ѝ.

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
с рег. № ПРЕД-5 / 2014 г.
гр. София, 19.12.2014 г.**

ОТНОСНО: Единният граждански номер като задължителен реквизит на формулярите за ученическа лична карта, ученическа книжка и ученическата книжка за задочно обучение

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 26.11.2014 г., разгледа преписка с вх. № ПРЕД-5/24.11.2014 г. по предложение на господин Цветелин Софрониев – член на Комисията за защита на личните данни, във връзка с употребата на ЕГН в най-често използваните документи в системата на народната просвета, а именно - ученическа лична карта, ученическа книжка и ученическата книжка за задочно обучение. Въпросните документи, като част от задължителните изисквания на закона, се съхраняват от всеки ученик в системата на образованието. Поради това от съществено значение е да бъде преразгледано тяхното съдържание по отношение обема от лични данни, включени във стандартните формуляри.

Правен анализ:

Съгласно действащата правна уредба, обществените отношения свързани с устройството, функциите и управлението на системата на народната просвета се уреждат със Закона за народната просвета (ЗНП). Съгласно чл. 3 от ЗНП, системата на народната просвета осигурява образование според държавни образователни изисквания.

В чл. 16 от ЗНП се изяснява приложението на държавните образователни изисквания, като в т. 10 е посочено, че те се отнасят и за документите за системата на народната просвета. Държавните образователни изисквания за документите за системата на народната просвета са определени с НАРЕДБА № 4 от 16.04.2003 г. за документите за системата на народната просвета, издадена от Министъра на образованието и науката. С тази наредба, която е подзаконов нормативен акт, се уреждат въпросите по предназначението, съдържанието, воденето и съхраняването на всеки документ; условията и реда за приемане, отчитане и унищожаване на документи с фабрична номерация; условията и реда за създаване, утвърждаване, актуализиране и издаване на документи (чл. 2 от Наредба № 4). Документите, които се издават и водят от държавните, общинските и частните училища са изчерпателно изредени в чл. 4 от Наредба № 4. В същата разпоредба фигурират разглежданите документи- ученическа лична карта в т. 61, ученическа книжка в т. 62 и ученическа книжка за задочно обучение в т. 63. Следователно въпросните документи са официални и са част от държавните образователни изисквания, а следователно и нормативно изискуеми.

В разпоредбите на чл. 65 от Наредба № 4 ученическата лична карта се определя като документ за идентифициране на ученика и институцията, в която се обучава, и се издава за една учебна година. Образецът е с номенклатурен номер 3-71 и се състои от четири страници, като относно разглеждания казус на втора страница се вписват данни за ученика: трите имена, ЕГН, снимка с печат, подпис на ученика, адрес; учебна година, клас с думи; кръвна група.

Ученическата лична карта се попълва от ученика, подписва се от класния ръководител и директора и се подпечатва с кръглият печат като се съхранява от ученика до началото на следващата учебна година.

Според разпоредбите на чл. 66, ученическата книжка служи за отразяване на текущия, срочния и годишния успех и отсъствията на ученика за една учебна година (ал. 1), като образецът ѝ е с номенклатурен номер 3-85 и се състои от мека корица и страници със следните реквизити (ал. 2) на титулната страница: пълно наименование и местонахождение на училището; наименование

на документа: „ученическа книжка“; снимка на притежателя; трите имена на притежателя; клас, паралелка; номер в класа; ЕГН; учебна година; адрес; име, фамилия и адрес на родителя (настойника); подпис на родителя (настойника); име, фамилия и подпис на класния ръководител и на директора; кръгъл печат.

В чл. 66, ал. 3 от Наредба № 4 се посочва, че личните данни се попълват от ученика. Книжката се подписва от родителя (настойника), класния ръководител и директора и се подпечатва с кръглия печат на институцията. Ученическата книжка се води от класния ръководител и всички учители, които преподават в класа, и се заверява от директора. Съгласно следващата ал. 4, ученическата книжка се съхранява от ученика.

По аналогичен начин е уреден статута и на ученическата книжка за задочно обучение (номенклатурен номер 3-49). В съответствие с чл. 67, ал. 1 от Наредба № 4, тя е предназначена за вписване на резултатите от изпитите по учебни предмети или модули, проведени в изпитните сесии за целия курс на обучение. В задължителното съдържание на формуляра отново е наличен ЕГН на ученика.

Видно от анализа на разпоредбите, които ги регламентират, нито един от тези документи няма за цел удостоверяване на самоличността на ученика.

Ученическата карта служи за установяване на връзката между ученика и съответното училище;

Ученическата книжка, както и ученическата книжка за задочно обучение, най-общо служат за отразяване на резултатите от обучението на конкретния ученик.

Ученическата книжка се използва в един специфичен случай, който не се свързва с обичайното ѝ предназначение. Член 241, ал. 1 от Изборния кодекс (Обн. ДВ. бр.19 от 5 Март 2014г., изм. ДВ. бр.35 от 22 Април 2014г., изм. ДВ. бр.53 от 27 Юни 2014г.) дава на ученическата книжка удостоверителна сила за конкретен случай. При избори за народни представители, за президент и вицепрезидент на републиката и за членове на Европейския парламент от Република България избирател, който е ученик или студент - редовно обучение, може да гласува в избирателна секция по избор в населеното място, където се обучава, когато то е различно от населеното място по постоянен адрес, след представяне на:

1. документ за самоличност;
2. надлежно заверена от учебното заведение със седалище в населеното място за съответната учебна година ученическа книжка или за съответния семестър студентска книжка;
3. декларация по образец, че не е гласувал и няма да гласува на друго място.

Акът на гласуването се отразява в ученическата книжка по реда на чл. 241, ал. 5 от Изборния кодекс. В нея се вписва датата на изборите и се отбелязва, че ученикът е гласувал. Книжката се подписва от председателя или секретаря и от един член на секционната избирателна комисия, предложени от различни партии и коалиции, след което се връща на избирателя заедно с документа му за самоличност. Следва да се отбележи, че дори в този случай, ученическата книжка няма качеството на документ за самоличност. Напротив, тя се използва в съвкупност с документа за самоличност и декларацията по образец, съгласно ИК, и има за цел да удостовери определено обстоятелство от значение за избирателния процес.

Доколкото разглежданите документи се използват и съхраняват от деца, следва да се разгледат и някои специални разпоредби, свързани със статута на децата и тяхната закрила. Според най-широко приложимите международни критерии, дете е лице на възраст под 18 години, освен ако то не е придобило пълнолетие по закон преди да навърши 18 години. Дете, по смисъла на чл. 2 от Закона за закрила на детето, е всяко физическо лице до навършването на 18 години. Детето се ползва с всички права на човека, в това число и правото на защита на личните данни.

В чл. 16 от Конвенция на ООН за правата на детето (приета от ОС на ООН на 20.11.1989 г., ратифицирана с решение на ВНС от 11.04.1991 г. - ДВ, бр. 32 от 23.04.1991 г. и в сила от 3.07.1991 г.) се посочва, че никое дете не трябва да бъде подлагано на произволна или незаконна намеса в неговия личен живот, семейство, дом или кореспонденция, нито на незаконно посегателство срещу неговата чест и репутация. Детето има право на закрила от закона против такава намеса или посегателство.

На национално ниво закрилата е регламентирана със Закона за закрила на детето. С него се уреждат правата, принципите и мерките за закрила на детето, органите на държавата и общините и тяхното взаимодействие при осъществяване на дейностите по закрила на детето. Именно в чл. 6 на този правен акт се посочва, че един от органите, чрез който се осъществява закрилата на децата е министърът на образованието. В тази връзка, едно от правомощията на министъра на образованието е да осигурява безопасността на децата в държавните училища, детски градини и обслужващи звена в системата на народната просвета. Разбирането за безопасност, в конкретния случай, трябва да обхваща и личната неприкосновеност, както и защита на личните данни на децата. С оглед осигуряването на безопасността в по-широк смисъл, следва да се търси връзката с правомощията на министъра на образованието по отношение на разглежданите документи от системата на народната просвета (лична ученическа карта, ученическа книжка и ученическа книжка за задочно обучение).

Условията и реда за създаване, утвърждаване, актуализиране и издаване на документи в системата на народната просвета са регламентирани с чл. 89 от Наредба № 4, според ал. 1 на който Министерството на образованието и науката поддържа информационна база за документите за системата на народната просвета. Във връзка с тази дейност е създадена комисията, назначена със заповед на министъра на образованието и науката (ал. 2), която по утвърдена процедура разработва, актуализира и утвърждава посочените документи. Министърът на образованието и науката утвърждава разработените документи (чл. 89, ал. 3 от Наредба № 4).

Поради особеностите на детето, което се разглежда като лице, което е в процес на развитие, но не е достигнало своята психическа и психологическа зрялост, то се нуждае от повече закрила от останалите, включително по отношение защитата на неговите лични данни. Правото на детето да се развива може да се упражнява пълноценно само с помощта на други лица - пълнолетни членове на семейството, обществото и държавата. Определяйки задължителното съдържание на документите от системата на народната просвета, в частност личната ученическа карта, ученическата книжка и ученическата книжка за задочно обучение, министърът на образованието следва да има предвид условията, при които те се използват и съхраняват.

В контекста на разглежданите взаимоотношения, стриктно следва да се съблюдават принципите за обработване на лични данни, заложили в чл. 2, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, съгласно който личните данни трябва да:

1. се обработват законосъобразно и добросъвестно;
2. се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон;
3. бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;
4. бъдат точни и при необходимост да се актуализират;
5. се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;
6. се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

С оглед цитирана разпоредба може да се отбележи, че при използването на ЕГН във формулярите на лична ученическа карта, ученическа книжка и ученическа книжка за задочно обучение, се нарушават някои от основните принципи при обработването на лични данни:

На първо място - използването на ЕГН е несъотнесимо с целите, за които са създадени въпросните документи.

На второ място - нарушава се принципа за обработването на минимален обем от данни, които са достатъчни за постигане на определените цели.

На трето място - нарушава се принципа за пропорционалност, като не се гарантира в достатъчна степен безопасността на децата по отношение на техните лични данни.

Не на последно място, съгласно чл. 7 ал. 2 от Закона за нормативните актове наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. А съгласно чл. 15 нормативният акт трябва да съответствува на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен. Ако постановление, правилник, наредба или инструкция противоречат на нормативен акт от по-висока степен, правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт. чл. 16 вменява задължението на държавните органи да уведомят органа, овластен да отмени нормативния акт, за несъответствието между него и акт от по-висока степен, какъвто е Законът за защита на личните данни.

В заключение би могло да се обобщи, че използването на ЕГН, като част от задължителното съдържание на лична ученическа карта, ученическа книжка и ученическа книжка за задочно обучение, е нецелесъобразно и незаконосъобразно, и следователно тази практика следва да бъде преустановена.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 и 5 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Комисията за защита на личните данни счита, че използването на ЕГН като част от задължителното съдържание на личната ученическа карта, ученическата книжка и ученическата книжка за задочно обучение по смисъла на чл. 65-67 от НАРЕДБА № 4 от 16.04.2003 г. за документите за системата на народната просвета, издадена от Министъра на образованието и науката, е незаконосъобразно и следва да бъде преустановено.

2. Комисията за защита на личните данни да издаде **предписание по смисъла на чл. 10, ал. 1, т. 5 от Закона за защита на личните данни**, с което да задължи Министъра на образованието и науката да предприеме необходимите мерки за премахване от следващата учебна година (2015/2016 г.) на ЕГН от съдържанието на личната ученическа карта, ученическата книжка и ученическата книжка за задочно обучение по смисъла на чл. 65-67 от НАРЕДБА № 4 за документите за системата на народната просвета.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ПРЕДПИСАНИЕ

На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от Закона за защита на личните данни, във връзка с изразено становище и решение, прието на редовно заседание, проведено на 26.11.2014 г., Комисията за защита на личните данни издава задължително предписание на Министъра на образованието и науката, в качеството му на администратор на лични данни, както следва:

Да предприеме необходимите мерки за премахване, считано от следващата учебна година (2015/2016 г.), на ЕГН от съдържанието на личната ученическа карта, ученическата книжка и ученическата книжка за задочно обучение по смисъла на чл. 65-67 от Наредба № 4 за документите за системата на народната просвета.

Задължителното предписание следва да бъде изпълнено в срок от три месеца, считано от датата на съобщаването му като за неговото изпълнение е необходимо писмено да се уведоми Комисията за защита на личните данни и да се предоставят доказателства относно изпълнението.

В случай, че задължителното предписание не бъде изпълнено в указания по-горе срок, ще бъдат предприети действия за налагане на административно наказание по реда на Глава VIII от Закона за защита на личните данни.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
с рег. № П-9019/2014 г.
гр. София, 19.12.2014 г.**

ОТНОСНО: *Искане за становище от г-н Валентин Николов – Председател на Комисия за борба с корупцията, конфликт на интереси и парламентарна етика към 43-то Народно събрание на Република България по въпроси, касаещи приложението на глава Трета от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 17.12.2014 г., разгледа преписка с вх. № П-9019/12.12.2014 г. от г-н Валентин Николов – Председател на Комисия за борба с корупцията, конфликт на интереси и парламентарна етика към 43-то Народно събрание на Република България.

В искането се поставят въпроси във връзка с начина на изпълнение на задълженията по глава Трета от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (ЗПУКИ), свързано с публикуване на декларациите по чл. 12 от ЗПУКИ в регистъра, поддържан на интернет сайта на Народното събрание на Република България.

Правен анализ

Законът за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (ЗПУКИ) определя правилата за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси на лица, заемащи публични длъжности. Целта на ЗПУКИ е да предотвратява накърняването на публичния интерес и да санкционира действията на лицата, заемащи публична длъжност в случаите, когато при изпълнение на служебните им задължения са повлияни от частен интерес, надделяващ над публичния интерес, който те са призвани да защитават и изпълняват. За своите действия, лицата заемащи публични длъжности носят отговорност пред гражданите и пред органите, които са ги избрали или назначили.

В чл. 3 на ЗПУКИ е определен кръгът от лицата, които по смисъла на закона заемат публични длъжности. В обсега на разглежданите във връзка с искането въпроси попадат посочените лица, както следва:

Чл. 3, т. 3 от ЗПУКИ – народните представители;

Чл. 3, т. 25 от ЗПУКИ - служителите в администрацията на органите на законодателната власт.

За лицата посочени по-горе, както и за всички задължени по чл. 3 от ЗПУКИ лица, заемащи публични длъжности, възникват задълженията по чл. 12 от ЗПУКИ за подаване на декларации:

1. декларация за несъвместимост по смисъла на чл. 5 от ЗПУКИ;
2. декларация за частни интереси;
3. декларация за настъпила промяна в обстоятелствата относно несъвместимостта и наличието на частен интерес;
4. декларация за частен интерес по конкретен повод.

Декларациите се подават по специален ред и срокове посочени в чл. 13-18а от ЗПУКИ.

Съобразно изискванията на закона посочените декларации биха могли да съдържат лични данни. Определение на понятието „лични данни” дава чл. 2, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съгласно § 1, т. 16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, специфични признаци са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето. Информацията в съдържанието на декларациите по чл. 12 от ЗПУКИ би могла да бъде определена като такава, съдържаща лични данни, с оглед обстоятелствата подлежащи на деклариране. Данните за дялово или акционерно участие на лицето, размера на задължения към финансови и кредитни институции или други лица, информацията за свързаност на лицата, или информация, предоставена от физическото лице, определена в образеца на декларация като «друга информация за частни интереси», преценена за всеки конкретен случай, както и подписа на физическото лице – декларатор биха могли да идентифицират конкретното физическо лице. Лични данни представляват и името на декларатора, обвързано с неговата длъжност и институция.

В съответствие с разпоредбата на чл. 17, ал. 2 от ЗПУКИ, задължените органи обявяват на интернет страницата си декларациите по чл. 12 от същия закон при спазването на ЗЗЛД. Предвид това обстоятелство, следва да се спазват основните принципи при обработване на лични данни така, че да бъде постигната целта на ЗЗЛД – гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот на конкретното физическо лице.

Публикуването на декларациите на интернет сайта на Народното събрание на Република България е действие по обработване на лични данни (по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД), извършено чрез разпространение на данните. Това действие по обработване на личните данни следва да се осъществява при спазване на принципите за обработване на лични данни, прогласени от чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, съгласно който, личните данни трябва да:

1. се обработват законосъобразно и добросъвестно;
2. се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон;
3. бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;
4. бъдат точни и при необходимост да се актуализират;
5. се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;
6. се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

При всеки случай на обработване на лични данни следва да се следи за наличието поне на едно от условията за допустимост, посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. В конкретния случай по отношение събирането, съхранението и употребата на личните данни чрез декларациите по чл. 12 от ЗПУКИ за осъществяване на целите на ЗПУКИ, приложение могат да намерят основанията за допустимост, посочени в нормата на чл. 4, ал. 1, т. 1, т. 5 и т. 6 от ЗЗЛД - обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес; и обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните.

В подкрепа на изложената теза са приложими принципите на необходимост и пропорционалност на обработваните лични данни, заложен в чл. 2, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД, посочени по-горе. Когато обаче става въпрос за разгласяването на лични данни от съдържанието на декларация, без да е налице обоснована причина за това, ще представлява несъотнесимо и надхвърлящо целите за обработване на лични данни в контекста на предвидените от законодателя мерки за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, а също така би било незаконосъобразно поради нарушаване изискването на чл. 17, ал. 2 от ЗПУКИ. Едновременно с това, нормата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД въвежда в задължение на всеки администратор на лични данни да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправилен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Обработването на лични данни следва винаги да бъде в съответствие с целите и принципите, заложи в Закона за защита на личните данни и затова особено внимание трябва да се обърне на въпроса за съгласието и информираността на лицата, чиито данни ще бъдат обработвани (в случая – чрез публикуване на интернет страница). Все по-често се дискутира по тази тема, като една от бъдещите промени в Европейската правна рамка се очаква да бъде именно по отношение на формата и начина на доказване, че едно лице действително е дало съгласието си.

По отношение конкретно поставените в искането за становище въпроси, следва да се отбележи, че при обявяване на декларациите на служителите в администрацията на Народното събрание, съгласно чл. 17, ал. 2 от ЗПУКИ, приложение може да намери единствено разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД - разгласяването на лични данни от съдържанието на декларация, като действие по тяхното обработване, следва да се извърши, след като физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие. Съгласно параграф 1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „съгласие на физическото лице“ е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. Комисията за защита на личните данни е изразила становище, прието на заседание, проведено на 15.01.2009 г., че правата на физическите лица при обработване на личните им данни при изпълнение на задължението по чл. 17, ал. 2 от ЗПУКИ в най-голяма степен ще бъдат защитени при наличие на съгласие на физическото лице за обработване на личните му данни, изразяващо се в разпространението на данните в интернет пространството.

По друг начин се разглежда съответното положение по отношение на народните представители. Съгласно чл. 62, ал. 1 от Конституцията (КРБ), Народното събрание упражнява законодателната власт в Република България. Като негови членове, народните представители се избират за срок от четири години чрез преки избори. След избирането им, народните представители представляват не само своите избиратели, а и целия народ. Подобно правно положение изключва обвързването със задължителен мандат и то е обявено за недействително в чл. 67, ал. 1 от Конституцията. В изпълнение на своите задължения народните представители са длъжни да действат въз основа на Конституцията и законите в съответствие със своята съвест и убеждения (чл. 67, ал. 2 от КРБ). Гаранция за добросъвестните действия на депутатите е техния съдебен имунитет. Правното положение на народния представител е изяснено и в Правилника за организацията и дейността на Народното събрание (чл. 126 – 137 от ПОДНС).

Раздел 2 от глава Дванадесета от ПОДНС регламентира етичните норми на поведение, с които съобразяват своите действия народните представители. Зачитането на закона, защитата на обществен интерес, необвързаност с частни интереси, откритост и прозрачност са ръководните принципи при осъществяване правомощията на народния представител (чл. 138 от ПОДНС). В чл. 140, 141 от ПОДНС изрично са посочени някои важни ограничения, които имат пряко отношение за гарантиране на законосъобразно упражняване на правомощията от страна на народните представители:

- съгласно чл. 140, ал. 1 - Народният представител не може да дава съгласие за осъществяване на своите правомощия в частен интерес на физически или юридически лица.

- съгласно чл. 141, ал. 1 - Народният представител не допуска да бъде поставен във финансова зависимост или друга обвързаност с физически или юридически лица, която би могла да повлияе върху изпълнението на неговите правомощия.

- съгласно чл. 141, ал. 2 - Народният представител изпълнява правомощията си, без да търси или получава материална или друга облага за себе си или за свързаните с него лица по смисъла на Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси.

- съгласно чл. 141, ал. 3 - Народният представител не може да предприема действия, които накърняват принципа на разделението на властите и независимостта на държавните органи.

Регламентираната с чл. 148, ал. 1 от ПОДНС Комисия за борба с корупцията, конфликт на интереси и парламентарна етика установява нарушенията по Раздел 2, глава Дванадесета от Правилника. Комисията има правомощията да приема правилата за етичните норми за поведение по този раздел.

В контекста на разглежданата тема трябва да се вземат предвид и задълженията на народните представители по смисъла на Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни, обществени и други длъжности в публичния и частния сектор (ЗПИЛЗВДОДДПЧС). Целта на този закон е имуществото на посочените лица да е винаги известно като вид антикорупционна мярка, която не може да бъде ограничена по силата на Закона за защита на личните данни. Съгласно чл. 2, ал. 3 от ЗПИЛЗВДОДДПЧС задължените лица, в това число и народните представители, декларират имуществото и доходите включително и на своите съпрузи (съпруги) и ненавършилите пълнолетие деца. Списъкът с имената на лицата по чл. 2, ал. 1 се публикува на интернет страницата на Сметната палата. С чл. 6 от ЗПИЛЗВДОДДПЧС се уреждат правилата за обществен достъп до декларациите на задължените лица. Всяко лице има право на достъп чрез страницата на Сметната палата до данните от публичния регистър при спазване на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Става ясно, че с разпоредбите на ЗПИЛЗВДОДДПЧС и ЗПУКИ се цели гарантирането на пълна прозрачност при изпълнение на задълженията от страна на задължените по тях лица, но те не могат да дерогират напълно действието на ЗЗЛД.

От друга страна е безспорно, че народните представители могат да бъдат определени като публични фигури. Практиката на Конституционния съд на Република България показва, че подобен обществен статут на едно лице го поставя в положение на по-занижена защита по отношение на неговите лични данни. Основание за това може да се търси и в Решение № 4 от 26 март 2012 г. по конституционно дело № 14/2011 г., с което се потвърждава приетото през 1996 г. тълкуване на баланса между двете права - при публичните фигури защитата на лични данни е „много по-занижена” в сравнение със защитата при останалите лица.

Съществено изключение от ограниченията на ЗЗЛД представляват случаите на надделяващ обществен интерес. Съгласно законовото определение, посочено в параграф 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на Закона за достъп до обществена информация, „надделяващ обществен интерес” е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от ЗДОИ. Следва да се отбележи, че установяването на надделяващ обществен интерес винаги е предпоставка за предоставяне на конкретна информация.

Защитата на информацията за личния живот на публичните фигури и интереса на

обществеността да получи тази информация са две противопоставящи се права. Това разбиране, в по-общ план, се подкрепя и от мотивите на Съда на ЕС от Решение от 13.05.2014 г. по дело С-131/12 (т. нар. дело Google). В контекста на разглежданите по делото въпроси, Съдът изразява позицията си, че ролята на едно лице в обществения живот обосновава приоритетния интерес на обществеността да има достъп до информация, отнасяща се до него.

От гледна точка на Закона за защита на личните данни, по отношение на народните представители приложение може да намери хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД, когато обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес. Както бе посочено по-горе в изложението, налични са множество доказателства за наличието за обоснован законен интерес на обществото по отношение на съдържащата се в декларациите по чл. 12 от ЗПУКИ информация за народните представители. Относно публикуването ѝ на официалния сайт в интернет, следва да бъдат спазени някои съществени правила в съответствие с основните принципи за обработване на лични данни, по смисъла на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД (посочени по-горе в анализа).

Публикуваните декларации на народни представители не следва да съдържат само следните данни: ЕГН и подписи на лицата, номера на банкови сметки и банкови карти, информация за трети лица. Комисията за защита на личните данни има трайно установена практика по отношение на публикуването в интернет на декларациите по чл. 12 от ЗПУКИ, съгласно която ЕГН, подпис и данни на трети лица, които не са лица – носители на задължения, свързани с целите на декларацията, в никакъв случай не трябва да бъдат обявявани. Становищата на КЗЛД са публикувани на официалния сайт на Комисията, като например:

https://www.cdpd.bg/index.php?p=element_view&aid=184

https://www.cdpd.bg/?p=element_view&aid=112 и др.

За действията по публичното оповестяване, чрез публикуване в регистъра на официалния сайт на Народното събрание, народните представители трябва да бъдат предварително информирани за техните права. Правилата по отношение на публикуването в интернет се уреждат в инструкцията по чл. 20 от НАРЕДБА № 1 от 30 януари 2013 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. По отношение декларациите по чл. 12 от ЗПУКИ на служителите от администрацията на Народното събрание:

Обявяването на лични данни от декларациите по чл. 12 в изпълнение на чл. 17, ал. 2 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, с изключение на имената на декларатора, следва да става след изричното писмено съгласие на физическото лице-декларатор, оформено в отделен текст към същата декларация. Обявяването в интернет на декларации по чл. 12 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, без изричното съгласие на декларатора, би представлявало нарушение на Закона за защита на личните данни. Обявяването не трябва да съдържа само следните данни: ЕГН и подписа на декларатора, номера на банкови сметки и банкови карти. В случай, че в декларацията има лични данни на трети физически лица, съгласието на декларатора не рефлектира върху тях и същите следва да бъдат анонимизирани или заличени.

2. По отношение декларациите по чл. 12 от ЗПУКИ на народните представители:

Народните представители са публични фигури и поради тази причина се ползват с по-занижена степен на защита на личните данни и информацията за техния личен живот. Публикуването на съдържанието на декларациите по чл. 12 от ЗПУКИ следва да се извърши съобразно хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД, когато обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес. Независимо от това принципите за необходимост и пропорционалност следва

да бъдат приложени с пълна сила във връзка с конкретната цел – гарантиране на безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията по служба.

Обявяването не трябва да съдържа само следните данни: ЕГН и подписа на декларатора, номера на банкови сметки и банкови карти. Всички лични данни на трети лица, съдържащи се в декларациите, подлежащи на публикуване и не попадащи в обсега на закона, както и такива, които нямат отношение към целта на обработването, следва да бъдат анонимизирани или заличени. Трите имена на физическите лица не представляват лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Цветелин Софрониев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № ЗАП - 98/2014 г.
гр. София, 22.12.2014 г.**

ОТНОСНО: *Искане за становище от г-н Г.П.М. - изпълнителен директор на „И.“ АД във връзка с приложението на Закона за защита на личните данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 17.12.2014 г., разгледа искане за становище вх. № ЗАП-98/17.11.2014 г. от Г.П.М. - изпълнителен директор на „И.“ АД във връзка с приложението на Закона за защита на личните данни. В искането е посочено, че „И.“ АД с ЕИК ***** е администратор на лични данни и е вписан във воденият от Комисията за защита на личните данни регистър на администраторите на лични данни и водените от тях регистри на лични данни. Сочи се също, че дружеството предоставя платежни услуги, за които е лицензирано от Българска народна банка. В искането се сочи, че в деловодството на дружеството е получено писмо с вх. № 13861/10.11.2014 г. от Първо районно управление при ОДМВР - Р. С него от дружеството се изисква предоставянето на информация, съдържаща лични данни на клиенти. В искането се казва, че в писмото от Първо РУ - ОДМВР - Р. е образувана преписка с вх. № 7401/2014 г. по повод **изгубена** гривна от физическо лице, и че същото се е случило в каса на „И.“ АД - гр. Р. Соци се, че в това писмо се иска от „И.“ АД да предостави информация за имената на титулярите на абонатните номера, сметките за които са били заплатени в касата на „И.“ АД в периода от 11.05 ч. до 11.30 ч. на 02.10.2014 г.

В искането на г-н Г.П.М. се сочи, че в посоченият период от време на въпросната дата, чрез системата на Easyway са извършени плащания на битови сметки и погасяване на други задължения към различни търговци, като характерното при този вид услуга е, че не се изисква идентификация на клиента от страна на „И.“ АД. Казва се, че платецът може да е различен от лицето титуляр на

абонатния номер или лицето на което се води задължението. Сочи се също, че информацията, която се обработва при предоставяне на този вид платежна услуга от „И.“ АД е собственост и е събрана от трето лице - съответен търговец, в полза на когото се извършват плащанията чрез системата easuрау.

Отправена е молба за становище до Комисията следва ли „И.“ АД да поиска писменото съгласие на съответните дружества за разкриване на лични данни на техни клиенти, които данни дружествата са предоставили на „И.“ АД във връзка с извършване на услугата - плащане на битови сметки и погасяване на задължения към тях.

Предоставянето на информация за имената на титулярите на абонатните номера, сметките, за които са били заплатени на касата на дружеството през посоченият период от време е действие по обработване на лични данни по смисъла на легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

По смисъла на § 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „предоставяне на лични данни“ са действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея и съставлява обработване на лични данни по смисъла на закона.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни чрез предоставянето им, се прилагат разпоредбите на чл. 4 от ЗЗЛД, според които обработването на лични данни се допуска, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно в закона условия за допустимост.

Достатъчно е наличието на поне едно от горепосочените и дадени алтернативно в закона основания, за да е налице допустимо и законосъобразно обработване на лични данни. Цитираното писмо от Първо районно управление при ОДМВР - Р. с вх. № 13861/10.11.2014 г. не е приложено към искането за становище. От написаното в искането за становище, стана ясно, че е образувана преписка по повод загубена гривна, а не във връзка с някакво съставомерно деяние. След като съгласно предоставена информация в искането за становище платещът може да е различен от лицето титуляр на абонатния номер или лицето на което се води задължението не става достатъчно ясно, за какво ще послужи информацията за имената на титулярите на абонатни номера, сметките, за които са били заплатени на 02.10.2014 г. в периода от 11.05 до 11.30 часа., за да се предостави дадена информация освен условия за допустимо обработване на личните данни по смисъла на чл. 4 от ЗЗЛД, следва и същото да е в съответствие с принципите на целесъобразност и пропорционалност.

За да се предостави исканата информация при така представената фактическа обстановка следва да има изрично съгласие на физическите лица - титуляри на абонатните номера по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 във връзка с т. 13 на параграф 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното:

СТАНОВИЩЕ

Исканата информация може да се предостави само при наличие на изрично съгласие на физическите лица - титуляри на абонатните номера по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 във връзка с т. 13 на параграф 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № П - 7287/2014 г.
гр. София, 22.12.2014 г.

ОТНОСНО: Искане за становище от г-н Д.П. - кмет на община В.Т. относно правната възможност да се предостави удостоверение за наследници без наличие на съдебно удостоверение

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Цветелин Софрониев на заседание, проведено на 12.12.2014 г., разглежда искане за становище вх. № П - 7287/23.10.2014 г. от г-н Д.П. - кмет на община В.Т.

Искането за становище е във връзка с депозирана в Община В.Т. молба от Н.И.К., в качеството му на пълномощник на инж. Д.В. - управител на „В.К.Й.“ ООД - В.Т. Молбата за изразяване на становище е относно правната възможност, без наличие на съдебно удостоверение, община В.Т. да предостави лични данни на наследниците на починали длъжници на „В.К.Й.“ ООД - В.Т., на основание чл. 4, ал. 1, т.7 от Закона за защита на личните данни, във връзка с чл. 106, ал. 1, т. 3 от Закона за гражданската регистрация.

Към искането за становище са приложени:

1. копие от молба на Никола Иванов Н.И.К. с рег. № 5300- 6003/13.10. 2014 г. - 1 лист
2. копие от пълномощно на Н.И.К., подписано от инж. Д.В. - управител на „В.К.Й.“ ООД - В.Т. - 1 лист

В приложената към искането за становище молба с рег. № 5300-6003/13.10.2014 г. от Н.И.К. до инж. Д.П. - кмет на община В.Т. е отправено искане на „В.К.Й.“ ООД да бъдат издадени удостоверения за наследници на починали длъжници дружеството. Сочи се, че желание на водоснабдителното дружество е да уреди отношенията с абонатите си, относно дължимите му, но неизплатени от тях суми за потребени услуги, по доброволен и извънсъдебен ред. Казва се, че за целта е необходимо на наследниците да бъдат изпратени покани за доброволен изпълнение. Сочи се също, че тъй като срещу починалите потребители няма образувани висящи съдебни производства, няма възможност към молба до кмета на община В.Т. да бъдат приложени съдебни удостоверения по смисъла на чл.186 от ГПК.

Гражданската регистрация включва съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му в качеството на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др. Гражданската регистрация на физическите лица в Република България се основава на данните в актовете за тяхното гражданско състояние и на данните в други актове, посочени в закон.

Вписването в регистъра на населението се извършва в общините по постоянния адрес на физическите лица. В регистрите на актовете за гражданско състояние се вписват в населеното място, в което е настъпило събитието/събитията раждане, брак и смърт за всички лица, които към момента на настъпване на събитието са български граждани, и за лицата, които не са български граждани, но към момента на настъпване на събитието се намират на територията на Република България, като отговорността за гражданската регистрация на територията на конкретна община е на кмета на общината, съобразно разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР).

Съгласно чл. 22 от ЗГР регистърът на населението се поддържа в електронен вид и формира Национална база данни „Население“. Регистърът на населението се състои от електронните лични регистрационни картони на всички физически лица по чл. 3, ал. 2. Регионална база данни „Население“ е част от регистъра на населението и се състои от електронните лични регистрационни картони на

физическите лица с постоянен и/или настоящ адрес в областта. Локална база данни „Население“ е част от регистъра на населението и се състои от електронните лични регистрационни картони на физическите лица с постоянен и/или настоящ адрес в общината. В чл. 24 е разписано, че общинската администрация издава удостоверения въз основа на регистъра на населението.

Във всички случаи на осъществяване на действия по предоставяне на данни от регистрите на населението или от регистрите на актовете за гражданско състояние, същите съставляват действия по обработване на лични данни по смисъла на легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, т.е. всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, **предоставяне**, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

По смисъла на § 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „предоставяне на лични данни“ са действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея и съставлява обработване на лични данни по смисъла на закона.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл. 4 от ЗЗЛД, според който обработването на лични данни (в случая предоставянето на данни от локална база данни „Население“) се допуска, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно в закона условия за допустимост.

Достатъчно е наличието на поне едно от горепосочените и дадени алтернативно в закона основания, за да е налице допустимо и законосъобразно обработване на лични данни. Доказателствената тежест по отношение на наличие на едно от основанията за допустимост на обработването на лични данни е на субекта, искащ съответния обем информация, като преценката по отношение на неговото наличие за всеки един конкретен случай е на администратора предоставящ данните.

Субектът, искащ данните при подаване на искане за получаване на информация от *регистрите за гражданско състояние, съставяни и съхранявани в общините*, следва да представи пред администратора, предоставящ данните, надлежни доказателства с цел доказване на наличието на условието за допустимост за обработване на данните, на което се е позовал и което твърди, че е налично във всеки един отделен, конкретен случай.

В разглеждания случай не са приложени нито към искането да становище, нито към молбата до община В.Т. документи, от които да е видно, че определени лица са потребители на услугите на дружеството и че същите са длъжници.

Регистрите за гражданското състояние и регистъра на населението се създават и поддържат от Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН), която е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях (чл. 100-101 ЗГР).

Съгласно чл. 106, ал. 1 ЗГР данните от ЕСГРАОН се предоставят на:

1. българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;
2. държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;
3. български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Предоставянето от страна на кмета на община В.Т. на информация, съдържаща лични данни би представлявало „Обработване на лични данни“, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

Предоставянето на информация, съдържаща лични данни, от длъжностните лица по гражданското състояние, може да се извършва само при наличие на една от хипотезите, разписани в чл. 4 от ЗЗЛД и в съответствие с разпоредбите на чл. 106 от Закона за гражданската регистрация.

Закона за гражданската регистрация (ЗГР) се явява специален по отношение на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при предоставяне на лични данни на трети лица. В тези случаи на администратора на лични данни следва да спазват разпоредбите на и чл. 106, ал. 1от ЗГР, където са изброени лицата и условията, при които се предоставят данни от гражданската регистрация, съдържащи се в регистрите на населението.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл. 4 от ЗЗЛД, според който обработването на лични данни е законосъобразно, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно условия за допустимост на обработването. За да се приложи разпоредбата, обективизирана в т. 7 на ал. 1, чл. 4, в изложения казус администраторът, който иска да му бъдат предоставени от друг администратор лични данни на физически лица - наследници е длъжен да докаже наличието на свой законен интерес, пред който няма преимущество интересът на физическите лица, чиито данни се предоставят. Следва да се отбележи, че законният интерес представлява произтичаща от закон полза или изгода за позоваващия се на него.

Най - общо понятието „потребител“ може да се определи като страна по сделка, която придобива стоката или приема услугата за лично ползване или потребление. Отношенията между „В.К.Й.“ ООД - гр. В.Т., от една страна и потребителите на предоставяните водоснабдителни и канализационни услуги на територията, обслужвана от В и К оператора, от друга страна са гражданскоправни. Гражданският процес е състезателен и субектите, участващи в него са равнопоставени. Освентова, обстоятелството, че дадени лица са наследници на едно лице, не означава, че те автоматично придобиват качеството на длъжници на кредиторите на своя наследодател. Следва да се имат предвид хипотезите, при които наследниците се отказват от наследство или приемат наследство по опис. При отказ от наследство наследникът се изключва от кръга на наследниците, а при приемането му по опис - наследникът, който е приел наследството по опис, отговаря само до размера на полученото наследство. При установяване на кръга от лицата, които имат право да наследят едно почнало лице, следва да се вземат предвид не само наследниците по закон, за които се издава удостоверение за наследници, но и наследниците по завещание. Следва да се има предвид, че наследници от първи ред приели наследство, изключват наследници от втори и следващ ред, а в едно удостоверение фигурират личните данни на всички наследници по закон и обработването им, че предоставяне би се явило без правно основание. Твърдението, че наследниците на дадено лице - потребител на услуги, предлагани от „В.К.Й.“ ООД са длъжници на дружеството е факт, който следва да бъде доказан. Такова доказване се осъществява по съдебен ред. При необходимост сезираният съд има правомощие да изиска необходимата му информация. В Гражданско - процесуалният кодекс е предвидена възможността за издаване на съдебно удостоверение в гражданския процес. Основният принцип в ГПК е, че официални документи и удостоверения се представят от страните (чл.186, изр.1 ГПК). Допустимо е и самият съд, пред които делото е висящо да ги изиска от съответното учреждение (чл.186, изр.2 предл. 1 ГПК) - в случая от конкретното длъжностно лице по гражданска регистрация. Ако сам не изиска съответните документи от компетентните органи, съдът може да снабди страната със съдебно удостоверение, въз основа на което тя да се снабди със съответните официални документи и удостоверения (чл. 186, изр. 2 предл. 2 от ГПК).

Предвид горното предоставянето на информация, съдържаща лични данни, от длъжностните лица по гражданското състояние, може да се извършва само при наличие на една от хипотезите разписани в чл. 4 от ЗЗЛД и в съответствие с разпоредбите на чл. 106 от Закона за гражданската регистрация. В конкретният случай данни за наследници на починали лица, с цел събиране на вземания, могат да се предоставят при наличие на съдебно удостоверение по чл. 186 от ГПК.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1 т. 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното:

СТАНОВИЩЕ

Кметът на община В.Т., в качеството му на длъжностно лице по гражданско състояние, не може да предостави удостоверения за наследници на „В.К.Й.“ ООД - В.Т. без наличие на съдебно удостоверение. Твърдението, че наследниците по закон, фигуриращи в удостоверението за наследници на дадено лице - потребител на услуги, предлагани от „В.К.Й.“ ООД, са длъжници на дружеството е факт, който подлежи на доказване и в тежест на лицето, което твърди това обстоятелство.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Цветелин Софрониев /п/****СТАНОВИЩЕ****НА****КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ****рег. № П - 7788/2014 г.****гр. София, 22.12.2014 г.**

ОТНОСНО: *Искане за становище от „БТК“ ЕАД по повод отразяване на определена информация в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на лични данни, поддържан от КЗЛД*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 17.12.2014 г., разгледа искане за становище вх. № П - 7788/10.11.2014 г. от г-жа Боряна Иванова - пълномощник на „БТК“ ЕАД. В искането за становище е посочено, че във връзка с изпълнение на нормативните задължения, произтичащи от Закона за електронните съобщения, Методиката за определяне на цените на ценовите пакети на универсалната услуга, приета с Постановление № 254 от 23.10.2008 г. и Наредба № 6 от 13.03.2008 г. за универсалната услуга по Закона за електронните съобщения, „БТК“ ЕАД (БТК) предлага специални ценови пакети на универсалната услуга на хора с увреждания, със специални социални нужди и с ниски доходи, за които административните органи са издали съответен документ. Сочи се също, че условията и редът за предоставяне на услугите, част от обхвата на универсалната услуга се уреждат също от Директива 2002/22/ ЕО от 07.03.2002 г. и Директива 2009/136/ЕО от 25.11.2009 г.

В искането е посочено, че в чл. 16, раздел четвърти от Наредба № 6 от 13.03.2008 г. за универсална услуга по Закона за електронните съобщения са определени специалните мерки, които следва да се предприемат от БТК по отношение на предоставянето на услугата на хора с увреждания. Сочи се, че в т. 6 е разписано задължението на предприятия, предоставящи универсална услуга да предлага цени и ценови пакети на универсалната услуга, определени в съответствие с Методиката по чл. 195 от Закона за електронните съобщения. Посочено е, че съгласно чл. 3, т. 5 от Методиката за определяне на цените на ценовите пакети на универсалната услуга, предприятията, предоставящи универсална услуга определят като достъпни цените за: „5. ценови пакет за хора с ниски доходи“.

Казва се, че съгласно чл. 13, ал. 2 от Методиката предоставянето на специфични цени и ценови пакети от страна на БТК на лицата с ниски доходи е предпоставено от наличието на издаден официален документ, удостоверяващ ниските доходи на клиента. Сочи се, че БТК няма право да предоставя универсалната услуга при тези условия на неправоимащи, защото изпада в ситуация на предоставяне на услуга под нивото на направените разходи, а това се санкционира от Комисията за регулиране на съобщенията.

Казва се, че изложеното по - горе обуславя задължението на БТК да провери наличието на предпоставките за предоставяне на специфични цени и ценови пакети на правоимащите, а именно: налице ли е валиден официален документ в полза на клиента, удостоверяващ ниски доходи. Сочи се, че поради това е необходимо правоимащият да представи такъв документ в търговския обект на компанията в момента на сключване на договор за предоставяне на универсална услуга. Казва се още, че преференциалният план се предоставя на правоимащия за периода на действие на документа, удостоверяващ специалните му социални нужди и/или ниски доходи.

Казва се, че БТК не събира и не съхранява копия на документи, удостоверяващи ниски доходи на лицата.

В искането е посочено, че описаното по - горе обуславя необходимостта на БТК да отбелязва в електронния си регистър „Клиентски данни електронни съобщителни услуги“ следните обстоятелства:

1. номер на документ, удостоверяващ ниски доходи и дата на издаване;
2. издател на документа;
3. срок на валидност на документа.

Казва се, че за целите на изпълнение на изложените нормативни задължение за специални ценови пакети на универсалната услуга на хора с увреждания, със специални социални нужди и с ниски доходи, с настоящето искане се отправя молба към Комисията за становище относно допустимост на горните отбелязвания в електронен регистър „Клиентски данни електронни съобщителни услуги“ на БТК при съобразяване със следните обстоятелства:

➤ „Целите на това отбелязване не се отличават от целите, за които БТК събира и обработва данни за регистър „Клинет“ след регистрирането си като администратор на лични данни;

➤ Индивидуалният договор на всеки правоимащ съдържа изричен текст-съгласие за предоставяне на лични данни: „С подписване на настоящото Заявление/договор, потребителят се счита за информиран, че част от данните, които предоставя или е предоставил, са лични данни и попадат под специална защита по смисъла на ЗЗЛД. Потребителят се съгласява, че БТК ЕАД може да събира и обработва, както и да предоставя тези лични данни, в съответствие с разпоредбите на действащото законодателство, с оглед на предоставяне на услугата по настоящия договор, например за целите на събиране на дължимите от потребителя суми към БТК ЕАД. Потребителят предоставя личните си данни доброволно и дава съгласие, за да бъдат реализирани правата и задълженията му по договора, БТК ЕАД да ги предоставя на компетентни държавни органи и институции в предвидените от закона случаи, както и да ги предоставя на трети лица, в това число банки, кредитни бюра и агенции за събиране на вземания, БТК ЕАД, дистрибуторите на услуги на БТК ЕАД, включително партньорските дистрибуторски мрежи, когато това е необходимо за осигуряване на обслужването и реализиране на правата и интересите на потребителя, както и когато това е необходимо за реализиране правата и интересите на БТК ЕАД, включително с цел събиране на неизплатени задължения по договора. БТК ЕАД не носи отговорност за точността и верността на информацията, предоставена от кредитни или други институции за извършване на кредитна оценка.“;

➤ По отношение на добросъвестните лица, имащи право на преференциални условия за ползване на електронни съобщителни услуги, отбелязването от страна на БТК на посочените данни ще има единствено положителен ефект, доколкото информацията отразява представените от абоната обстоятелства и служи да гарантира правото му на специфични цени и ценови пакети на универсалната

услуга за срока на валидност на документа, удостоверяващ ниски доходи;

➤ Информацията за наличието на ниски доходи, издателя на документа, удостоверяващ ги и срока на валидност не се предвижда да се предоставя на трети лица по никакъв повод - тази информация ще се обработва единствено от БТК и то за целите на предоставяне на специфичен ценови пакет на универсалната услуга;

➤ Информацията ще се заличава непосредствено след момента на изтичане на срока на валидност на документа, удостоверяващ ниски доходи на лицето, с което за клиента отпада основанието да ползва специфичен ценови пакет на универсалната услуга“

„БТК“ ЕАД е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). При извършване на служебна справка в Регистъра се установява, че дружеството има подадено заявление за вписване в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри на лични данни, поддържан от КЗЛД на основание чл.10, ал.1, т. 2 от ЗЗЛД с вх. №1025543 и е вписано в регистъра с уникален идентификационен номер 14414.

Съгласно цитираната в искането за становище методика за определяне на цените и ценовите пакети на универсалната услуга, приета с ПМС № 254 от 23.10.2008 г. е посочено, че хора с ниски доходи са лицата, които ползват различни социални помощи към момента на подаване на искане за ползването на универсална услуга. В чл. 13, ал. 1 от Методиката е посочено, че цената на ценовия пакет за хора с ниски доходи е по ниска от сумата от стойността на същите услуги, предлагани извън пакета, до 75 на сто. В ал. 2 на чл. 13 е посочено, че този ценови пакет се предоставя само на лица, които представят на предприятието, предоставящо универсална услуга официален документ, доказващ, че са с ниски доходи. За такъв документ се считат индивидуалните административни актове, издавани на лица, които имат право на месечно социално подпомагане, от Агенцията за социално подпомагане, както и актове на други органи, компетентни да издават официален документ, доказващ, че едно лице е с ниски доходи. При изменение на законодателството за такъв документ ще се счита всеки документ, издаван от държавно ведомство, което има същите или сходни правомощия с Агенцията за социално подпомагане.

На официалната електронна страница на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД на адрес: www.vivacom.bg са публикувани „Общи условия на договора между БТК АД и абонатите на услуги предоставяни чрез обществената далекосъобщителна фиксирана мрежа на дружеството“. В т.11.2.1 на тези Общи условия е посочено, че абонатът - физическо лице се идентифицира по следния начин:

- физически лица български граждани или чуждестранни граждани продължително или постоянно пребиваващи в РБ - с валиден документ за самоличност с вписани: име, ЕГН, или личен номер, постоянен адрес на територията на Република България

- за физически лица, граждани на държава членка на Европейския съюз или на Европейското икономическо пространство - с удостоверение за пребиваване или карта за пребиваване.

- за всички други физически лица чуждестранни граждани, извън горните хипотези с валиден паспорт, съдържащ име, номер на паспорта, институция която го е издала и дата на раждане на лицето.

В т. 11.2.5 е посочено, че при сключване на индивидуалния договор, при необходимост, БТК може да изисква от Абоната, документи, издадени от компетентни органи във връзка с ползване на определени право, удостоверения за обстоятелства, когато това се налага от характера на ползваната услуга, както и други документи във връзка с предоставяните услуги, включително за извършване на кредитна оценка и за нуждите на разплащането .

В т. 23, б. „в“ от Общите условия е посочено, че БТК предоставя специални ценови пакети за хора с ниски доходи. В т. 23.3 е посочено, че ценовият пакет по т. 23, б. „в“ се предоставя „. За такъв документ се считат индивидуалните административни актове, издавани на лица, които имат

право на месечно социално подпомагане от Агенцията за социално подпомагане, както и актове на други органи, които имат компетентност да издават официален документ, доказващ, че едно лице е с ниски доходи. При изменение на законодателството за такъв документ се счита всеки документ, издаван от държавно ведомство, което има същите или сходни правомощия с Агенцията за социално подпомагане.

Предоставянето на исканата информация от физически лица на „БТК“ ЕАД и използването ѝ от дружеството би представлявало „Обработване на лични данни“, чрез предоставянето им, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

Обработването на лични данни, чрез предоставянето им следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат, т.е. с принципа на целесъобразност. Предоставянето на информация следва също така да е законосъобразно, а самата информация пропорционална, т.е. свързана и ненадхвърляща целите, за които се обработва.

Всеки администратор на лични данни е длъжен да обработва личните данни законосъобразно, при спазване разпоредбите на ЗЗЛД, като в чл. 4, ал. 1 от закона е определено само в кои случаи е допустимо обработване на личните данни на физическите лица. В изложеният казус могат да намерят приложение разпоредбите на чл. 4, ал. 1 т. 3 и т. 7 от ЗЗЛД.

След като „БТК“ ЕАД събира или ще събира такава информация (номер на документ, удостоверяващ ниски доходи и дата на издаване; издател на документа и срок на валидност) то същата следва да се заяви в поддържаният от КЗЛД регистър на администраторите на лични данни и водените от тях регистри на лични данни. Всеки администратор има задължение да заявява и поддържа актуална информация относно обработваните от него лични данни. Предвид това, че информацията от този документ, доказващ ниски доходи, ще доведе до обработване на лични данни относно икономическата идентичност на дадено лице, то в индивидуалните договори на тези лица следва да залегнат следните тестове, посочени като аргументи от дружеството за необходимостта от обработване на информацията, касаеща ниски доходи - „Информацията за наличието на ниски доходи, издателя на документа, удостоверяващ ги и срока на валидност *не се предвижда да се предоставя на трети лица по никакъв повод* - тази информация ще се обработва единствено от БТК и то за целите на предоставяне на специфичен ценови пакет на универсалната услуга;

Информацията ще се заличава непосредствено след момента на изтичане на срока на валидност на документа, удостоверяващ ниски доходи на лицето, с което за клиента отпада основанието да ползва специфичен ценови пакет на универсалната услуга“.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

След като „БТК“ ЕАД обработва посочената информация - номер на документ, удостоверяващ ниски доходи, дата на издаване; издател на документа и срок на валидност, то същата следва да се заяви в поддържаният от КЗЛД регистър на администраторите на лични данни и водените от тях регистри на лични данни.

В индивидуалните договори на лицата, които искат да използват специалните пакети, предвидени за лица с ниски доходи трябва да залегнат следните текстове, посочени като аргументи от дружество за необходимостта от обработване на тази информация - „Информацията за наличието на ниски доходи, издателя на документа, удостоверяващ ги и срока на валидност *не се предвижда да се предоставя на трети лица по никакъв повод* - тази информация ще се обработва единствено от БТК и то за целите на предоставяне на специфичен ценови пакет на универсалната услуга;

Информацията ще се заличава непосредствено след момента на изтичане на срока на валидност на документа, удостоверяващ ниски доходи на лицето, с което за клиента отпада основанието да ползва специфичен ценови пакет на универсалната услуга“

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Цветелин Софрониев /п/****Мария Матева /п/****СТАНОВИЩЕ****НА****КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ****рег. № П - 8005/2014 г.****гр. София, 22.12.2014 г.**

ОТНОСНО: *Искане за становище от г-н П.Г. - кмет на кметство село Т., община К., област Д. за становище относно правната възможност да се предостави удостоверение за наследници*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Цветелин Софрониев на заседание, проведено на 12.12.2014 г., разгледа искане за становище вх. № П - 8005/14.10.2014 г. от г-н П.Г. - кмет на кметство село Т. Молбата за изразяване на становище е относно правната възможност, да се предостави удостоверение за наследници на починалото лице Б.Д.Б. с ЕГН ***** на „Банка ДСК“ ЕАД . Към искането за становище са приложени:

1. копие на молба от Банка „ДСК“ ЕАД
2. копие на пълномощно
3. копие на договор за кредит за текущо потребление
4. копие на становище на КЗЛД с рег.№ № П - 3473/2014 г.
5. копие на решение на КЗЛД с рег.№ № 5716/2013 г.

В приложената към искането за становище молба с рег.№ РД - 05 - 800/31.10.2014 г. К.С. - юриконсулт на „Банка ДСК“ ЕАД - регионален център В. е посочено, че на 24.07.2012 г. е сключено договор за кредит за текущо потребление между „Банка ДСК“ ЕАД като кредитор и Б.Д.Б. ЕГН ***** като кредитополучател. Сочи се, че към момента този кредит все още не е погасен. Казва се, още че след извършена справка е установено, че г-жа Б.Д.Б. е починала. Соци се, че съгласно Закона за наследството, наследството като сбор от всички права и задължения, със смъртта на починалия преминават върху неговите наследници, освен ако те не са направили отказ от същото. Казва се, още че до получаването на такъв отказ (какъвто към настоящия момент на Банката не е известен) „Банка ДСК“ ЕАД е в законното си право да търси остатъкът по горепосоченото задължение от наследниците на Б.Д.Б. Цитиран е чл. 106, ал. 1, т. 1 от Закона за гражданската регистрация съгласно които данните от ЕСРАОН се предоставят на трети лица, когато тези лица са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси. Казва се, че в случая се засягат законни права и интереси на Банката, поради факта, че без информация за наследниците

на починало лице не може да потърси своето вземане и да реализира правата които са и дадени от закона - да ги покани да изпълнят доброволно задълженията на своя наследодател или да предяви иск срещу тях по реда на чл. 124, ал. 2 от ГПК.

Гражданската регистрация включва съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му в качеството на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др. Гражданската регистрация на физическите лица в Република България се основава на данните в актовете за тяхното гражданско състояние и на данните в други актове, посочени в закон.

Вписването в регистъра на населението се извършва в общините по постоянния адрес на физическите лица. В регистрите на актовете за гражданско състояние се вписват /в населеното място, в което е настъпило събитието/събитията раждане, брак и смърт за всички лица, които към момента на настъпване на събитието са български граждани, и за лицата, които не са български граждани, но към момента на настъпване на събитието се намират на територията на Република България, като отговорността за гражданската регистрация на територията на конкретна община е на кмета на общината, съобразно разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР).

Съгласно чл. 22 от ЗГР регистърът на населението се поддържа в електронен вид и формира Национална база данни „Население“. Регионална база данни „Население“ е част от регистъра на населението и се състои от електронните лични регистрационни картони на физическите лица с постоянен и/или настоящ адрес в областта. Локална база данни „Население“ е част от регистъра на населението и се състои от електронните лични регистрационни картони на физическите лица с постоянен и/или настоящ адрес в общината. В чл. 24 е разписано, че общинската администрация издава удостоверения въз основа на регистъра на населението.

Във всички случаи на осъществяване на действия по предоставяне на данни от регистрите на населението или от регистрите на актовете за гражданско състояние, същите съставляват действия по обработване на лични данни по смисъла на легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, т.е. всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, **предоставяне**, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

По смисъла на § 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „предоставяне на лични данни“ са действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея и съставлява обработване на лични данни по смисъла на закона.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл. 4 от ЗЗЛД, според който обработването на лични данни (в случая предоставянето на данни от локална база данни „Население“) се допуска, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно в закона условия за допустимост.

Доказателствената тежест по отношение на наличие на едно от основанията за допустимост на обработването на лични данни е на субекта, искащ съответния обем информация, като преценката по отношение на неговото наличие за всеки един конкретен случай е на администратора предоставящ данните. В изложения казус администраторът, който иска да му бъдат предоставени от друг администратор лични данни на физическо лице е длъжен да докаже наличието на свой законен интерес, пред който няма преимущество интересът на физическото лице, чиито данни се предоставят. Следва да се отбележи, че законният интерес представлява произтичаща от закон полза или изгода за позоваващия се на него.

В разглеждания случай към молбата на „Банка ДСК“ ЕАД е приложен договор за кредит за текущо потребление, видно от който г - жа Б.Д.Б. е кредитор. Договорът е сключен на 24.07.2012 г. и е със срок 96 месеца.

Регистрите за гражданското състояние и регистъра на населението се създават и поддържат от Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН), която е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях (чл. 100-101 ЗГР).

Съгласно чл. 106, ал. 1 ЗГР данните от ЕСГРАОН се предоставят на:

1. българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;
2. държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;
3. български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Предоставянето от страна на кмета на община Т. на информация, съдържаща лични данни би представлявало „Обработване на лични данни”, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Предоставянето на информация, съдържаща лични данни, от длъжностните лица по гражданското състояние, може да се извършва само при наличие на една от хипотезите, разписани в чл. 4 от ЗЗЛД и в съответствие с разпоредбите на чл. 106 от Закона за гражданската регистрация.

Закона за гражданската регистрация (ЗГР) се явява специален по отношение на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при предоставяне на лични данни на трети лица. В тези случаи на администратора на лични данни следва да спазват разпоредбите на чл. 106, ал. 1 от ЗГР, където са изброени лицата и условията, при които се предоставят данни от гражданската регистрация, съдържащи се в регистрите на населението.

Отношенията между „Банка ДСК“ ЕАД, от една страна и наследниците на кредитополучател, от друга страна са гражданскоправни. Гражданският процес е състезателен и субектите, участващи в него са равнопоставени. Освен това, обстоятелството, че дадени лица са наследници по закон на едно лице, не означава, че те автоматично придобиват качеството на длъжници на кредиторите на своя наследодател. Следва да се имат предвид хипотезите, при които наследниците се отказват от наследство или приемат наследство по опис. При отказ от наследство наследникът се изключва от кръга на наследниците, а при приемането му по опис - наследникът, който е приел наследството по опис, отговаря само до размера на полученото наследство. При установяване на кръга от лицата, които имат право да наследят едно почнало лице, следва да се вземат предвид не само наследниците по закон, за които се издава удостоверение за наследници, но и наследниците по завещание. Следва да се има предвид, и че наследници от първи ред приели наследство, изключват наследници от втори и следващ ред, а в едно удостоверение фигурират личните данни на всички наследници по закон и обработването им, че предоставяне би се явило без правно основание. и в този случай Банката как ще прецени на кои точно наследници да изпрати покана за доброволно изпълнение. Възможно е да се осъществи незаконосъобразно обработване на лични данни на наследниците, които не са приели наследство, или които са изключено от процеса по приемане на наследство поради наличие на наследници от по - горен ред.

Твърдението, че наследниците на дадено лице - кредитополучател, са длъжници на банката е факт, който следва да бъде доказан. Такова доказване би могло да се осъществи : по съдебен ред. При необходимост сезираният съд има правомощие да изиска необходимата му информация. В Гражданско - процесуалният кодекс е предвидена възможността за издаване на съдебно удостоверение в гражданския процес. Основният принцип в ГПК е че официални документи и удостоверения се представят от страните (чл.186, изр. 1 ГПК). Допустимо е и самият съд, пред които делото е висящо да ги изиска от съответното учреждение (чл. 186, изр. 2 предл. 1 ГПК) - в случая от конкретното длъжностно лице по гражданска регистрация. Ако сам не изиска съответните документи от компетентните органи, съдът може да снабди страната със съдебно удостоверение, въз основа на което тя да се снабди със съответните официални документи и удостоверения (чл.186, изр. 2 предл. 2 от ГПК).

Предвид горното предоставяне на информация, съдържаща лични данни, от длъжностните лица по гражданското състояние, може да се извършва само при наличие на една от хипотезите разписани в чл.4 от ЗЗЛД и в съответствие с разпоредбите на чл.106 от Закона за гражданската регистрация. В конкретният случай данни за наследници на починали лица, с цел събиране на вземания, могат да се предоставят при наличие на съдебно удостоверение по чл.186 от ГПК.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното:

СТАНОВИЩЕ

Кметът на кметство село Т., в качеството му на длъжностно лице по гражданско състояние, не може да предостави удостоверение за наследници на Б.Д.Б. с ЕГН ***** на „Банка ДСК“ ЕАД без наличие на съдебно удостоверение. Твърдението, че наследниците по закон, фигуриращи в удостоверението за наследници на дадено лице - кредитополучател, са длъжници на Банката е факт, който подлежи на доказване и в тежест на лицето, което твърди това обстоятелство.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

СТАНОВИЩЕ

НА

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

с рег. № С - 8956/2014 г.

гр. София, 22.12.2014 г.

ОТНОСНО: Искане с вх. № П - 8956 от 10.12.2014 год. от инж. С.Б.С. – Кмет на община К., по въпроси, касаещи предоставянето на информация за броя на издадените удостоверения за постоянен и настоящ адрес и конкретно посочване на лицата, на които са съставени.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и Членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 17.12.2014 г., разгледа преписка с вх. № С - 8956 от 10.12.2014 год. от инж. С.Б.С. – Кмет на община К. В искането си инж. С.Б.С. посочва, че поставеният от него въпрос е във връзка с постъпило питане от група общински съветници от Общински съвет К., включващо информация за броя на издадените удостоверения за постоянен и настоящ адрес и конкретно посочване на лицата, на които са съставени.

Въпросът, който инж. С.Б.С. поставя пред КЗЛД е следният: Допустимо ли е да се предостави в пълен обхват исканата информация или следва да бъде изготвена във вид на справка, без посочване на лични данни на лицата. Може ли такъв вид информация да бъде предоставена на лице в качеството му на общински съветник, като се има предвид практиката да се публикуват отговорите на Кмета на Общината в социалните мрежи, което от своя страна би довело до нарушаване на правата на трети лица във връзка с разкриването на личните им данни, според инж. С.Б.С.

Към искането за становище е приложено питането от общинските съветници.

Правен анализ:

По смисъла на чл. 3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Община К. е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД. Вписана е в публичния регистър на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с лични данни с рег. № 1113.

Съгласно легалната дефиниция, посочена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

Действията по отношение предоставянето на достъп до информация относно броя на издадените удостоверения за постоянен и настоящ адрес и конкретно посочване на лицата, на които са съставени, представляват „Обработване на лични данни”, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД и по-конкретно обработване под формата на „разпространяване” и „предоставяне” по смисъла на ЗЗЛД.

Когато се отправят искания за достъп до лични данни, съответният администратор следва да се съобрази с разпоредбите на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. Текстът на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД урежда алтернативни хипотези, при наличието на които се допуска законосъобразното обработване на лични данни.

При анализа на изложения казус следва също така да се вземе предвид и статута на Общинския съвет като орган на местното самоуправление, както и правомощията на общинските съветници.

Съгласно чл. 18, ал. 1 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), Общинският съвет е орган на местното самоуправление и се избира от населението на общината при условия и по ред, определени от закона. Общинският съвет се състои от избраните общински съветници (чл. 18, ал. 2 от ЗМСМА).

Съгласно чл. 33, ал. 1, т. 4 от ЗМСМА във връзка с изпълнение на правомощията си, общинските съветници имат право да отправят питания към кмета на общината. Разпоредбата на чл. 33, ал. 2 от ЗМСМА гласи, че държавните органи, стопанските и обществените организации са длъжни да оказват съдействие на общинския съветник, както и да му предоставят сведения и документи, които са му необходими във връзка с дейността му на съветник, освен когато те съставляват класифицирана информация, представляваща държавна или служебна тайна.

При анализа на изложения казус и относимостта към разпоредбите на ЗЗЛД следва да се направи извод, че предоставянето на исканата информация може да се извърши законосъобразно в случай, че са налице условията на чл. 4, ал. 1, т. 5 – изпълнение на задача, която се осъществява в обществен интерес. Възможно условие за допустимост на обработването, под формата на предоставяне на данните е и разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД – обработването е необходимо за упражняване на правомощия предоставени със закон на лицето, на което се разкриват данните.

При всички положения правомерното обработване на лични данни е необходимо да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД личните данни следва да се обработват законосъобразно и добросъвестно, да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели, да бъдат съотносими, свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, т.е. да бъдат пропорционални, както и да се заличават и коригират в случай на непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват.

Във всеки един конкретен случай на обработване на лични данни е необходимо да се следи за баланса между значимостта на обществения интерес, който налага това обработване и степента, до

която се засяга правото на неприкосновеност на личния живот на физическото лице, за което се отнасят данните. Следва да се има предвид и целта на ЗЗЛД, която е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

Съгласно разпоредбите на ЗЗЛД личните данни трябва да се събират за конкретни, точно определени и законни цели. В питането си общинските съветници не са пояснили основанията за предоставяне от страна на община К. информацията относно т. 3. списък на точния адрес, улица и номер, където е регистрирано всяко лице; 4. списък с писменото заявление на всеки собственик на дадения имот, че знае, че там е регистриран друг човек; 5. списък с всички регистрирани по настоящ адрес, информация къде е техният постоянен адрес; 6. списък на всички регистрирани по постоянен адрес, с информация къде е техният настоящ адрес. Исканата информация не е в съответствие с принципите за обработване на лични данни съгласно ЗЗЛД.

От гледна точка на защитата на личните данни е важно да се знае какво означава „Трето лице“ по смисъла на ЗЗЛД, тъй като законът не позволява разкриване на лични данни на такива лица, без да е налице правно основание. Трето лице може да бъде физическо или юридическо лице, орган на държавна власт или на местно самоуправление, различен от физическото лице, за което се отнасят данните, от администратора на лични данни, от обработващия лични данни и от лицата, които под прякото ръководство на администратора или обработващия имат право да обработват лични данни. Администраторът на лични данни (Община К.) следва да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити личните данни на трети лица, ако такива се съдържат в исканата информация. Личните данни, отнасящи се до трети лица, следва да бъдат анонимизирани (да бъдат приведени във форма, която не позволява те да бъдат свързани със съответното физическо лице, за което се отнасят) от предоставените документи.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Информацията за конкретно посочване на лицата, на които са съставени издадените удостоверения за постоянен и настоящ адрес, попада в определението „лични данни“, по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

По конкретно отправеното питане Община К. следва да предостави на общинските съветници исканата информация, относно броя на всички заявления за настоящ адрес за всички години от началото на текущия мандат и броя на всички заявления за постоянен адрес за всички години от началото на текущия мандат (т. 1 и т. 2 от Питането).

Обработването на тази информация под формата на „предоставяне“ по смисъла на ЗЗЛД е допустимо и законосъобразно единствено в случаите, когато е налице поне едно от посочените в разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни условия. Възможни условия за допустимост на обработването са осъществяването на задача в обществен интерес (чл. 4, ал. 1, т. 5 от Закона за защита на личните данни), както и разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД – обработването е необходимо за упражняване на правомощия предоставени със закон на лицето, на което се разкриват данните.

При наличие на лични данни, отнасящи се до трети лица, данните следва да бъдат приведени във форма, която не позволява те да бъдат свързани със съответното физическо лице, за което се отнасят.

Информацията относно т. 3. списък на точния адрес, улица и номер, където е регистрирано всяко лице; 4. списък с писменото заявление на всеки собственик на дадения имот, че знае, че там е регистриран друг човек; 5. списък с всички регистрирани по настоящ адрес, информация къде е техният постоянен адрес; 6. списък на всички регистрирани по постоянен адрес, с информация къде

е техния настоящ адрес от конкретното питане на общинските съветници не е в съответствие с принципите за обработване на лични данни съгласно ЗЗЛД. Комисията за защита на личните данни счита, че в настоящия случай не е налично основание за предоставяне на исканите лични данни по т. 3 до т. 6 от питането на общинските съветници.

Преценката за наличието или липсата на условия за предоставяне на информацията е на администратора на лични данни, който извършва предоставянето.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов

Цветелин Софрониев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 1 (52) 2015 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид